

Den Europæiske Unions Tidende

C 161 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

31. maj 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødeperioden fra den 18. til 20. maj 2010

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 256 E af 23.9.2010.

De vedtagne tekster af 19. maj 2010 om decharge for regnskabsåret 2008 er offentliggjort i EUT L 252 af 25.9.2010, s. 22.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 18. maj 2010

2011/C 161 E/01	Oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram (2009/2240(INI))	1
2011/C 161 E/02	Nøglekompetencer i en verden under forandring: gennemførelse af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010 Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om nøglekompetencer i en verden under forandring: gennemførelsen af »arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« (2010/2013(INI))	8
2011/C 161 E/03	Etiske spørgsmål i forbindelse med virksomhedsledelse Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om etiske spørgsmål vedrørende virksomhedsledelse (2009/2177(INI))	16
2011/C 161 E/04	En EU-strategi for unge – investering og mobilisering Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om en EU-strategi for unge - investering og mobilisering (2009/2159(INI))	21

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 161 E/05	Forenkling af den fælles landbrugspolitik Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om forenkling af den fælles landbrugspolitik (2009/2155(INI))	32
2011/C 161 E/06	Nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter (2009/2175(INI))	38
2011/C 161 E/07	Sammenhæng i EU's udviklingspolitik og »Statslig udviklingsbistand plus-konceptet« Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om sammenhæng i EU's udviklingspolitik og »offentlig udviklingsbistand plus-konceptet« (2009/2218(INI))	47
2011/C 161 E/08	Sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om analyse af sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning (2009/2154(INI))	58
2011/C 161 E/09	Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption Europa-Parlamentets erklæring af 18. maj 2010 om Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption	62
Onsdag den 19. maj 2010		
2011/C 161 E/10	Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (thrombin af kvæg og/eller svin) Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om udkast til Kommissionens direktiv om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer og om ophævelse af beslutning 2004/374/EF	63
2011/C 161 E/11	Handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015) Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om Kommissionens meddelelse: Handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015): styrket samarbejde mellem medlemslandene (2009/2104(INI))	65
2011/C 161 E/12	Institutionelle aspekter af Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om de institutionelle aspekter af Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (2009/2241(INI))	72
2011/C 161 E/13	Konference om revision af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol i Kampala, Uganda Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om konferencen i Kampala, Uganda, til revision af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol	78
Torsdag den 20. maj 2010		
2011/C 161 E/14	Realisering af et indre marked for forbrugere og borgere Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere (2010/2011(INI))	84
2011/C 161 E/15	Dialog mellem universiteter og erhvervsliv: Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om dialog mellem universiteter og erhvervsliv: Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter (2009/2099(INI))	95

Tirsdag den 18. maj 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram**P7_TA(2010)0163****Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram (2009/2240(INI))**

(2011/C 161 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 78 og 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til internationale og europæiske menneskerettighedsinstrumenter, i særdeleshed til De Forenede Nationers konvention om flygtninges retsstilling, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og de rettigheder og garantier, som de giver flygtninge og personer, der søger om international beskyttelse,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder og de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer, hvor der først og fremmest skal tages hensyn til barnets tarv,
- der henviser til Kommissionens grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem (KOM(2007)0301) af 6. juni 2007,
- der henviser til Kommissionens strategiske plan på asylområdet - en integreret tilgang til beskyttelse i EU (KOM(2008)0360) af 17. juni 2008,
- der henviser til konklusionerne fra det 290. møde i Rådet (retlige og indre anliggender) den 28. november 2008 ((16325/1/08 REV 1 (Presse 344)), især med hensyn til modtagelsen af irakiske flygtninge,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram (KOM(2009)0447),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (KOM(2009)0456),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet - Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - også kendt som »Stockholmprogrammet«⁽¹⁾,

(1) Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til udtalelser fra De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) om Kommissionens meddelelse om oprettelse af et fælles EU-genbosættelsesprogram og forslag til ændring af beslutning 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013,
 - der henviser til sin holdning af 7. maj 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0131/2010),
- A. der henviser til, at en retfærdig og realistisk migrationspolitik i EU, som indebærer oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem (CEAS), skal omfatte et effektivt, kvalitativt og bæredygtigt genbosættelsesprogram, som tilbyder en varig løsning for flygtninge, som ikke kan vende tilbage til deres oprindelsesland, og hvis beskyttelse og indkomstmuligheder ikke kan sikres i de første asyllande,
- B. der henviser til, at genbosættelse ikke kun tjener et humanitært formål over for genbosatte personer, men også befrier tredjelande for den byrde, der er forbundet med at være vært for et stort antal flygtninge, og er et meget vigtigt middel til ansvarsfordeling,
- C. der henviser til, at der i øjeblikket kun er ti medlemsstater, der genbosætter flygtninge på årsbasis, med kun lidt samarbejde mellem dem om genbosættelsesprioriteringer, hvilket resulterer i manglende strategisk anvendelse af genbosættelse som et eksternt politisk EU-instrument,
- D. der henviser til, at den strategiske anvendelse af genbosættelsesprogrammet kan medføre direkte og indirekte fordele for såvel de flygtninge, der genbosættes, som for de øvrige flygtninge, der forbliver i det første asylland, for modtagerlandet og for andre lande og også for hele det internationale system til beskyttelse af flygtninge,
- E. der henviser til, at genbosættelsesprogrammet kan bidrage til, at den illegale immigration bliver mindre tiltrækkende for de flygtninge, der forsøger at komme ind i EU,
- F. der henviser til, at nødvendigheden af, at der vises solidaritet med tredjelande, der huser et stort antal flygtninge, der har behov for international beskyttelse, er vigtig og et udtryk for nødvendigheden af, at der også vises solidaritet internt i EU,
- G. der henviser til, at EU's andel af den globale genbosættelse af flygtninge fortsat er temmelig beskedent; der henviser til, at dette har en negativ indvirkning på EU's ambition om at spille en fremtrædende rolle i globale humanitære anliggender og på den internationale scene,
- H. der henviser til, at effektiv solidaritet skal være kernen i den fælles indvandrings- og asylpolitik medlemsstaterne imellem, hvilket skulle åbne mulighed for en rimelig fordeling af ansvaret for overholdelse af internationale forpligtelser i forbindelse med beskyttelsen af flygtninge, såvel som over for tredjelande, som er stærkt tyngede af at skulle være vært for et stort antal flygtninge,
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet i beslutningen af 7. maj 2009 også opfordrede til obligatorisk solidaritet i forbindelse med genbosættelse af flygtninge i EU, bl.a. i tilfælde hvor en medlemsstat ikke har tilstrækkelig modtagelseskapacitet, for at lette genbosættelsen af personer, der nyder international beskyttelse, i andre medlemsstater, forudsat at de pågældende giver deres samtykke dertil, og at deres grundlæggende rettigheder overholdes,

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 348.

Tirsdag den 18. maj 2010

- J. der henviser til, at samarbejdet med tredjelande, som allerede har gennemført flere genbosættelsesprogrammer, bør fremmes, således at man gennem udveksling af bedste praksis kan nyde godt af deres erfaringer med modtagelses- og integrationsforanstaltninger og den almindelige kvalitet af genbosættelsesinitiativerne,
- K. der henviser til, at både lokale og internationale, statslige og ikkestatslige organisationer, især UNHCR, bør være involveret i alle stadier af EU's genbosættelsesprogram, hvor de bidrager med deres særlige oplysninger, tekniske ekspertise, logistiske prognoser og erfaring,
- L. der henviser til, at det europæiske genbosættelsesprogram ikke må gøre proceduren omkring genbosættelse mere indviklet,
- M. der henviser til, at Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) forventes at åbne i 2010; der henviser til, at det vil være i stand til at assistere medlemsstaterne i udførelsen af genbosættelsesinitiativerne, samtidig med at det sikrer koordinering af politikken i EU; der henviser til, at Det Europæiske Asylstøttekontor bør deltage aktivt i de drøftelser, der finder sted mellem medlemsstaterne, Kommissionen og UNHCR,
- N. der henviser til, at opmærksomheden ikke kun bør henledes på behovet for at involvere flere medlemsstater i genbosættelse af flygtninge, men også på kvaliteten, bæredygtigheden og effektiviteten af genbosættelsen med fokus på integrationsforanstaltninger,
- O. der henviser til, at flygtninge straks bør gives adgang til kurser i sprog og kultur og, om nødvendigt, læge- og psykologhjælp,
- P. der henviser til, at adgang til jobmuligheder for voksne og øjeblikkelig integration af mindreårige i skoler udgør et vigtigt skridt i forbindelse med et effektivt genbosættelsesinitiativ, og at de derfor bør have adgang til uddannelses- og erhvervsvejledning,
- Q. der henviser til, at der er flere enheder i den offentlige administration (som f.eks. kommuner) såvel som i det civile samfund, lige fra ngo'er til velgørende organisationer og fra skoler til socialforsorgen, der har den erfaring og ekspertise, som er nødvendig for at træffe opfølgingsforanstaltninger,
- R. der henviser til, at samarbejdet med ovennævnte enheder - især kommunerne - har været meget værdifuldt ved modtagelse og integration af flygtninge i lande med en indarbejdet praksis for genbosættelse,
- S. der henviser til, at der bør prioriteres så fleksibelt som muligt uden på noget tidspunkt at se bort fra, at de grupper af personer, som UNHCR anser for at være de mest sårbare, skal have højeste prioritet,
- T. der henviser til, at genbosættelse skal gennemføres som et supplement og under hensyn til andre holdbare løsninger for personer, der søger international beskyttelse i EU, og at indsatsen i forbindelse med genbosættelse af flygtninge ikke bør svække bestræbelserne for at sikre retfærdig og effektiv adgang til asyl inden for EU,
- U. der henviser til, at interne genbosættelsesprogrammer også spiller en vigtig rolle og bør støttes ud over de genbosættelsesaktiviteter, der er omhandlet i denne betænkning,
- V. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 7. maj 2009 også krævede en plan for omfordeling af personer under international beskyttelse fra medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres, til andre medlemsstater, i samråd med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og med sikkerhed for, at omfordelingen finder sted efter ikke-diskriminerende, gennemsigtige og entydige regler, som også skal gennemføres på Parlamentets begæring,

Tirsdag den 18. maj 2010

W. der henviser til, at uden adgang til information, menneskelige ressourcer, råd fra sagkyndige og permanent opfølgning på genbosættelsesbestrebelse vil medlemsstater, der aldrig har deltaget i genbosættelsesprogrammerne, komme til at stå over for store vanskeligheder ved at deltage, mens det vil være vanskeligt at opnå målet om at involvere flere medlemsstater,

Et regulært og effektivt EU-genbosættelsesprogram

1. hilser Kommissionens initiativ om at foreslå en ændring af Den Europæiske Flygtningefond for at indarbejde indvirkningen af EU's genbosættelsesprogram velkomment;
2. påskønner de generelle mål, der er fastsat i meddelelsen om EU's genbosættelsesprogram som nævnt ovenfor, og den øgede opmærksomhed, der vies til genbosættelse i EU's overordnede asylpolitik;
3. efterspørger udvikling af informationsinitiativer over for medlemsstaterne og de lokale myndigheder om de fordele, genbosættelse af flygtninge indebærer;
4. minder imidlertid om, at en budgetpost og finansiel støtte ikke er tilstrækkeligt til at iværksætte et regulært genbosættelsesprogram i hele EU;
5. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til indførelse af mekanismer til privat finansiering og en mere generel medvirken af offentlig-private initiativer med henblik på at styrke EU-genbosættelsesprogrammet;
6. opfordrer til et mere ambitiøst program, der sikrer kvaliteten og effektiviteten af genbosættelsen, og som indeholder særlige retningslinjer for en ny model for prioritering, tilskyndelser til at få flere medlemsstater til at genbosætte flygtninge, overensstemmelse mellem genbosættelsespolitikken og andre EU-asylpolitikker og standarder for modtagelsesforhold og opfølgingsforanstaltninger, der skal træffes i alle genbosættelsesinitiativer;
7. mener, at der skal fastlægges en specifik ramme for genbosættelse i de nye finansielle overslag (2013–2017); en sådan ramme kan antage form af en særlig genbosættelsesfond og bør yde finansiel støtte til et mere ambitiøst genbosættelsesprogram;
8. hilser det nye Emergency Transit Centre (ETC) i Rumænien velkommen, idet det tilbyder midlertidig indkvartering af flygtninge, der har et akut behov for genbosættelse, og/eller flygtninge, der ikke kan blive i første asylland; opfordrer Kommissionen til at udnytte dette og desuden at fremme genbosættelse gennem ETC;
9. hilser de ad hoc-initiativer velkommen, som visse medlemsstater har taget for at modtage flygtninge, der har et akut behov for genbosættelse, men erkender, at sådanne initiativer bør få en mere struktureret form;

Krav om effektivitet og fleksibilitet i genbosættelsesforanstaltningerne

10. understreger, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram bør sørge for beskyttelse og holdbare løsninger både i meget langvarige flygtningesituationer og hvad angår hurtige og passende reaktioner i tilfælde af nødsituationer eller uforudsete begivenheder, og at fastsættelsen af årlige prioriteter bør muliggøre en omgående reaktion på pludselige humanitære kriser, der kan forekomme i løbet af året;
11. fastholder vigtigheden af at tillade udførelse af arbejde i marken for at forberede genbosættelse af flygtninge, evaluere deres behov og give tilladelse til hensigtsmæssig planlægning af de fremtidige faser af genbosættelsen, bortset fra de oplysninger, der måtte blive givet af UNHCR og ngo'er og andre organisationer;
12. opfordrer til et privat-offentligt partnerskab med ngo'er og andre civilsamfundspartnere, f.eks. religiøse og etniske organisationer, for at bidrage til gennemførelsen af genbosættelsen og fremme frivilligt arbejde på dette område;

Tirsdag den 18. maj 2010

13. mener, at kommuner, der allerede er involveret eller ved at blive involveret i genbosættelse, bør oprette partnerskaber og venskabsaftaler med andre kommuner i hjemlandet og i EU-medlemsstaterne for at udveksle erfaringer på området og fremme samarbejdet i EU;
14. understreger behovet for en struktureret samarbejdsramme ved at samle ekspertise og gøre det muligt at indsamle og udveksle oplysninger; understreger ligeledes, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram skal give medlemsstaterne (dem, der allerede deltager i programmet, og dem, der ønsker at deltage) adgang til menneskelige ressourcer, sagkyndig rådgivning og fælles information, der kan være til nytte i alle faser af genbosættelsesinitiativet; anerkender, at alle, der er involveret i genbosættelse, og især de genbosatte flygtninge udgør en vigtig informationskilde til evaluering af genbosættelsesinitiativerne;
15. opfordrer til hensyntagen til og udveksling af bedst mulige fremgangsmåder, som fremmer effektiviteten mellem medlemsstaterne, og som kan omfatte fremme af fælles programmer, peerevaluering, organisering af fælles missioner, brug af fælles infrastrukturer (som f.eks. transitcentre) og organisering af missioner til medlemsstater for at evaluere igangværende genbosættelsesinitiativer;
16. opfordrer til, at relevansen af opfølgingsforanstaltninger med hensyn til kvaliteten af modtagelse og integration i værtsmedlemsstaten ikke lades ude af betragtning; mener, at succes med genbosættelser ikke kun skal defineres i forhold til fysisk flytning af flygtninge fra et tredjeland til en medlemsstat, men også i forhold til gennemførelsen af foranstaltninger, der tillader integration af flygtninge i værtslandet;
17. opfordrer til, at opmærksomheden særligt henledes på menneskelige ressourcer i forbindelse med alle nuværende eller kommende EU-genbosættelsesprogrammer for at sikre en procedure, der giver mulighed for gode metoder i forbindelse med tilpasning og integration af flygtninge i værtssamfundet, da erfaringer viser, at genbosættelsesbestræbelser skal udføres med kontrol af relevante funktionærer og sagkyndige;

En permanent genbosættelsesenhed, hjørnestenen i et effektivt fælles EU-genbosættelsesprogram

18. anerkender manglen på struktureret samarbejde med hensyn til genbosættelsesaktiviteter i EU, der kræver omfattende logistisk tilrettelæggelse, som f.eks. udvælgelses- og orienteringsmissioner, helbreds- og sikkerhedsundersøgelser, rejse- og visumplanlægning og modtagelses- og integrationsprogrammer som nævnt i meddelelse KOM(2009)0447;
19. bekræfter desuden den opfattelse, at manglen på ordninger for samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne forøger omkostningerne ved aktiviteterne i forbindelse med genbosættelse, gør dem mindre tiltrækkende og reducerer deres strategiske virkning;
20. henstiller derfor til, at der oprettes en særlig enhed med behørigt personale til at udføre den nødvendige koordinering mellem alle igangværende genbosættelsesaktiviteter i medlemsstaterne;
21. mener, at den mest hensigtsmæssige institutionelle ramme for denne genbosættelsesenhed ville være i EASO, hvor den kunne samarbejde inden for anvendelsesområdet af EU's asyl- og migrationspolitikker;
22. mener, at denne enhed kunne skabe tæt kontakt med UNHCR og lokale ngo'er for at opnå vigtig information, som skal sendes til medlemsstaterne og EU's institutioner med hensyn til f.eks. uopsættelige prioriteter, integrationsteknikker etc.;
23. fastholder ligeledes, at genbosættelsesenheden kunne spille en vigtig rolle i overvågningen og evalueringen af effektiviteten og kvaliteten af genbosættelsesprogrammet på EU-plan ved at udsende årlige rapporter om alle aktiviteter baseret på information, der er indsamlet af de institutioner/myndigheder, som er involveret i genbosættelsesinitiativerne i medlemsstaterne;

Tirsdag den 18. maj 2010

24. ønsker at understrege, at genbosættelsenheden bør holde rede på, hvilke ngo'er, velgørende organisationer og andre enheder der kan samarbejde med offentlige myndigheder i processen med genbosættelse af flygtninge; noterer sig desuden, at ovennævnte enhed regelmæssigt bør udarbejde dokumenter, der angiver standarder og kriterier, som disse enheder skal overholde for at være berettigede til at deltage i EU's genbosættelsesordninger;

25. fremhæver, at EASO kan yde et meget nyttigt bidrag til at sikre overensstemmelse mellem EU's genbosættelsesprogram og andre EU-asilpolitikker;

Fleksibel prioritering

26. anerkender, at et passende genbosættelsesprogram kræver jævnlig opdatering af, hvilke nationaliteter og grupper af flygtninge der bør prioriteres i genbosættelsesprocessen, med særligt hensyn til geografiske nødsituationer og i særdeleshed særligt udsatte personer, som har størst behov for beskyttelse;

27. mener, at EU's årlige prioriteter bør fastslås af Kommissionen, således som det er foreslået, med stærk og effektiv medvirken af UNHCR og Europa-Parlamentet på alle stadier af identificeringen og vurderingen af genbosættelseskandidaterne;

28. foreslår, at en delegation af medlemmer fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udenrigsudvalget og Udviklingsudvalget deltager i det årlige møde i ekspertgruppen om genbosættelse;

29. mener, at et EU-genbosættelsesprogram bør omfatte særlige procedurer for at involvere Europa-Parlamentet i udformningen af EU's årlige prioriteringer;

30. tilskynder EASO til at påtage sig en vigtig rolle i forbindelse med fastlæggelsen af genbosættelsesdagsordenen i EU;

31. forsvarer princippet om, at der i overensstemmelse med behovet for tilpasningsevne i EU's årlige prioriteringer bør være kategorier, der forbliver stabile hvert år, således at medlemsstaterne kan genbosætte særligt udsatte personer på et hvilket som helst tidspunkt af året;

32. foreslår, at de enkelte medlemsstater skal kunne forberede foranstaltninger i nødsituationer i tilfælde af uforudsete humanitære omstændigheder - f.eks. når flygtninge er udsat for væbnede angreb, eller når naturulykker eller naturkatastrofer berører flygtningeleje i voldsom grad; mener, at disse procedurer ville muliggøre genbosættelse for en kort periode, hvor de administrative skridt udføres enten med en sammenpresset tidsplan eller i visse tilfælde, efter at genbosættelsen har fundet sted; henstiller, at disse bestræbelser anses for at være et af målene i EU's genbosættelsesprogram;

Foranstaltninger til sikring af, at flere medlemsstater deltager i genbosættelserne

33. beklager, at kun ti medlemsstater har aktuelle genbosættelsesprogrammer, der er fastsat uden indbyrdes koordinering;

34. anerkender, at medlemsstaternes deltagelse fortsat skal være frivillig på grund af forskellene i modtageforhold, samarbejdspartnere og retlige kriterier, som anvendes til bestemmelse af, hvem der skal genbosættes;

35. anerkender, at visse medlemsstater, især i det sydlige Europa, står over for særlige udfordringer på grund af deres beliggenhed ved Unionens ydre grænse;

Tirsdag den 18. maj 2010

36. opfordrer alligevel til større incitamenter til at opmuntre flere medlemsstater til at deltage i EU's genbosættelsesprogram; anerkender, at selv om større finansiel støtte er vigtig, bør man ikke underminere det bidrag, EASO kan yde med hensyn til dette aspekt, nemlig hjælp til at udjævne situationen ved at øge kvaliteten af de tjenester, der tilbydes flygtninge i medlemsstaterne, og tilbyde bistand med de mest effektive metoder for modtagelse og integration;

37. foreslår en mere omfattende finansiel støtte til medlemsstater, som ønsker at deltage i EU's genbosættelsesprogram, for at hjælpe dem med at oprette et bæredygtigt genbosættelsesprogram og lette de første byrder ved igangsættelsen af et sådant initiativ; foreslår, at værdien af den finansielle støtte bør afstemmes i forhold til de andre medlemsstater efter de første års deltagelse i programmet for at undgå en alt for stor indvirkning på Den Europæiske Flygtningefond;

38. mener, at det ikke vil være muligt at øge antallet af flygtninge, der genbosættes i EU, uden en administrativ og sagkyndig ramme til at understøtte programmet og dannelsen af permanente strukturer til klargøring for genbosættelse og opfølgning på integrationsprocessen;

Opfølgingsforanstaltninger

39. mener, at et effektivt EU-genbosættelsesprogram skal indeholde bestemmelser om opfølgingsforanstaltninger, som klart understreger kvaliteten af genbosættelsen i alle medlemsstater, gode standarder på alle niveauer fra anerkendelse til modtagelse og integration af flygtningene;

40. opfordrer de medlemsstater, der er involveret i genbosættelsesprogrammet, til at evaluere de foranstaltninger, som de har truffet i relation til genbosættelsesproceduren, for at sikre og fremme integrationen af flygtningene; medlemsstaterne bør endvidere jævnligt følge op på integrationen af flygtningene;

41. er af den opfattelse, at offentlige myndigheder bør fremme maksimalt samarbejde med ikkestatslige enheder (f.eks. internationale og lokale ngo'er) og drage nytte af ekspertisen og nærheden af sidstnævnte ved at tilvejebringe de bedste og mest effektive initiativer for genbosættelse af flygtninge; civilsamfundets deltagelse i EU-genbosættelsesprogrammet vil øge støtten til medlemsstaternes og de lokale myndigheders initiativer, når det gælder støtte til og modtagelse af flygtninge;

42. går ind for kraftige bestræbelser fra alle de involverede enheders side på at give flygtningene, især de mest udsatte, adgang til tilfredsstillende boliger, sundhedspleje, uddannelse, sprogkurser og psykologhjælp, men også til arbejdsmarkedet for at sikre en vellykket integration;

43. opfordrer EASO, navnlig via asylstøttekontorets foreslåede genbosættelsesenhed, til at fastsætte klare kriterier for kvalitetsgenbosættelse i tæt samarbejde med UNCHR, ngo'er og lokale myndigheder og følge genbosættelsen af flygtningene for at bidrage til evalueringen og yderligere forbedring af genbosættelsesaktiviteterne i medlemsstaterne;

44. understreger endnu en gang EASO's rolle som en enhed, der kunne øge bevidstheden om visse mangler i genbosættelsesinitiativerne, hjælpe medlemsstaterne med at finde særlige løsninger og tilskynde til bedre fremgangsmåder, hvis der oprettes en permanent genbosættelsesenhed;

45. opfordrer til organisering af en fælles årlig drøftelse mellem Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udenrigsudvalget for at bidrage til udvikling af programmet;

*

* *

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 18. maj 2010

Nøglekompetencer i en verden under forandring: gennemførelse af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010

P7_TA(2010)0164

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om nøglekompetencer i en verden under forandring: gennemførelsen af »arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010« (2010/2013(INI))

(2011/C 161 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. november 2009 »Nøglekompetencer i en verden under forandring« (KOM(2009)0640),
- der henviser til de otte centrale færdigheder, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 »Nøglekompetencer for livslang læring - en europæisk referenceramme« ⁽¹⁾,
- der henviser til det tiårige arbejdsprogram »Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010« og til de efterfølgende fælles foreløbige rapporter om fremskridtede hen imod dets gennemførelse,
- der henviser til Rådets resolution af 15. november 2007 om nye kvalifikationer til nye job ⁽²⁾,
- der henviser til ekspertgruppens rapport om nye kvalifikationer til nye job »New Skills for New Jobs: Action Now«,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om »Voksenuddannelse: Det er aldrig for sent at lære« ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om livslang læring som grundlag for viden, kreativitet og innovation - implementering af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010 ⁽⁵⁾,
- der henviser til rammerne for et europæisk samarbejde på ungdomsområdet, som blev vedtaget i november 2009,
- der henviser til den europæiske konsensus om udviklingsuddannelse, som er en strategiramme udarbejdet af repræsentanter for EU-institutionerne, medlemsstaterne og andre aktører i november 2007,
- der henviser til den detaljerede vurdering af nationale rapporter og præstationer på basis af et sæt indikatorer og benchmarks (SEC(2009)1598 og SEC(2009)1616),
- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

⁽¹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 290 af 4.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 33.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0141/2010),
- A. der henviser til, at en almen og erhvervsfaglig uddannelse af høj kvalitet er en nødvendighed med hensyn til den enkeltes realisering af sig selv, ligestilling, bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom samt aktivt borgerskab og social samhørighed,
- B. der henviser til, at det er et prioriteret mål at forbedre kvaliteten af almen og erhvervsfaglig uddannelse til alle studerende for at opnå bedre resultater og kompetencer, indledningsvist ved hjælp af nye og mere målrettede politikker, der kan øge udbuddet af uddannelser,
- C. der henviser til, at de fleste af EU's benchmarks for 2010 ikke vil blive nået på trods af nogen forbedring i resultaterne inden for den almene og erhvervsfaglige uddannelse i EU, samt til, at navnlig kvalifikationsniveauet er utilstrækkeligt, og at en tredjedel af den europæiske befolkning har uddannelsesmæssige kvalifikationer på et meget lavt niveau,
- D. der henviser til, at man 10 år efter iværksættelsen af Bolognaprocessen endnu ikke har opnået den ønskede konvergens mellem medlemsstaterne vedrørende videregående uddannelse,
- E. der henviser til, at politikker for almen og erhvervsfaglig uddannelse bør gøre det muligt for alle borgere uanset alder, køn og helbred samt fysisk, mental og psykisk tilstand og sproglig, etnisk, national, religiøs og socioøkonomisk baggrund hele livet igennem at erhverve, opdatere og udvikle deres færdigheder og kompetencer,
- F. der henviser til, at almen og erhvervsfaglig uddannelse er nøgleelementer i en vellykket gennemførelse af den reviderede sociale dagsorden for muligheder, adgang og solidaritet, og at gennemførelsen af denne dagsorden vil bidrage til at skabe flere og bedre job og give flere EU-borgere mulighed for at udnytte deres fulde potentiale,
- G. der henviser til, at en kontinuerlig indsats er påkrævet for at sikre, at kvinder får lige adgang til uddannelse på alle niveauer, og at valget af uddannelse ikke forudbestemmes af fastlåste kønsrollemønstre,
- H. der henviser til, at den fulde opnåelse af nøglekompetencer kræver yderligere politisk indsats både på europæisk og nationalt plan,
- I. der henviser til, at den største udfordring i forbindelse med almen og erhvervsfaglig uddannelse i Europa er reformen af uddannelse hen imod et læringscentreret holistisk uddannelsessystem, som forbereder de unge til at være glade, aktive globale borgere, der er klar til at komme ud på arbejdsmarkedet,
- J. der henviser til, at gennemførelsen og den videre udvikling af strategier for livslang læring stadig er en kritisk udfordring for mange medlemsstater, og at der bør fokuseres stærkere på hele livscyklens i stedet for på særlige sektorer eller grupper,
- K. der henviser til, at udbyttet af investeringen i uddannelse kun ses i et langtidsperspektiv, og at det er vigtigt at sikre, at det ikke forbigås, når den politiske dagsorden sættes, samt til, at vi bør opfordre EU til at vejlede om kvaliteten af systemer til almen og erhvervsfaglig uddannelse og undgå budgetmæssige hindringer eller i det mindste sørge for, at de tildelte midler forhøjes og ikke nedskæres, og at EU derfor bør indføre budgetmekanismer, der ikke er bundet til årlig programmering, inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse,
- L. der henviser til, at investering i almen og erhvervsfaglig uddannelse, omskoling og ajourføring og tilpasning af alles viden og færdigheder er en vigtig forudsætning for at komme ud af krisen og tage fat på de langsigtede udfordringer, som er global økonomisk konkurrenceevne, beskæftigelse, mobilisering og social integration,

Tirsdag den 18. maj 2010

- M. der henviser til, at over 80 % af grundskolelærerne og 97 % af børnehaveklasselærerne i EU er kvinder, mens andelen af kvindelige lærere på de ældre klassetrin kun er på 60 %, og på de højere uddannelser og inden for forskning på under 40 %,
- N. der henviser til, at de udfordringer, underviserne står over for, øges, efterhånden som undervisningsmiljøerne bliver mere komplekse og heterogene, i form af f.eks. ændringer i informations- og kommunikationsteknologier (IKT), finansielle begrænsninger på grund af den økonomiske krise, ændringer i sociale strukturer og familiemønstre og udvikling af multikulturelle samfund,
- O. der henviser til, at det vil være vigtigt at gennemføre EU 2020-strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet med henblik på at tage disse afgørende udfordringer op,
- P. der henviser til, at digitale kompetencer får stigende betydning i EU's videnbaserede økonomi og arbejdsmarked, som er under udvikling, og at disse kompetencer giver mulighed for økonomisk genopretning, fremme af iværksætterkultur og øget adgang til beskæftigelse,
- Q. der henviser til, at sport er et af de mest effektive midler til bekæmpelse af misbrug (rygning, alkoholisme og doping), da elever og studerende under videregående uddannelse er en af de mest udsatte samfundsgrupper i denne forbindelse, samt til, at skoleelevers og studerendes deltagelse i sport primært afhænger af eksistensen af den nødvendige grundlæggende infrastruktur,
1. glæder sig over ovennævnte meddelelse fra Kommissionen »Nøglekompetencer i en verden under forandring«;
 2. bemærker, at mange europæiske borgere på trods af fremgang i de seneste år stadig ikke er tilstrækkeligt uddannede; påpeger, at en ud af syv unge (18-24) forlader skolen tidligt (6 mio. i EU 27), at en ud af fire 15-årige er dårlig til at læse, og at cirka 77 mio. mennesker (næsten en tredjedel af EU's befolkning mellem 25 og 64) ikke har nogen eller kun ringe formelle kvalifikationer, og at kun en fjerdedel har kvalifikationer på højt niveau, samt at alt for mange EU-borgere mangler IKT-færdigheder; understreger, at meget ringe færdigheder er et vedvarende problem i hele EU, og er bekymret over stigningen i antallet af unge, som ikke har fuldstændige læsefærdigheder i en alder af 15 (21,3 % i 2000, 24,1 % i 2006);
 3. anmoder Kommissionen om at fortsætte debatten om »Nye kvalifikationer til nye job«; påpeger, at der i 2020 vil være 16 mio. flere job, som kræver høje kvalifikationer, og fire mio. flere job, som kræver mellemkvalifikationer, mens 12 mio. færre job vil kræve lave kvalifikationer; påpeger, at langt de fleste job inden for alle sektorer vil kræve IKT-færdigheder i 2015; opfordrer til at inddrage alle interesserede parter i denne debat, herunder lærere, studerende, kompetente faglige organisationer, relevante ngo'er og fagforeninger, aktører inden for civilsamfundet, især forældre- og elevforeninger, og forretningsfolk;
 4. mener, at det er vigtigt at indføre politikker, der har til formål at forbedre kvaliteten af almen og erhvervsrettet uddannelse til alle studerende; understreger, at det, for at det europæiske uddannelsessystem kan tackle udfordringen med global konkurrenceevne, er nødvendigt at øge de tilgængelige uddannelsesmuligheder, som skal have et højere niveau og et bredere anvendelsesområde for at opfylde de faglige sektorers og arbejdsmarkedets presserende behov;
 5. mener, at sprogindlæring er altafgørende for at lette unges adgang til arbejdsmarkedet og for at fremme deres mobilitet og lige muligheder;
 6. opfordrer medlemsstaterne til yderligere at gennemføre den europæiske referenceramme for kvalifikationer;
 7. opfordrer indtrængende til ikke blot at lægge vægt på de såkaldte nye »grønne job«, men også på de »hvide job«; påpeger, at andelen af aldersgruppen over 65 år i forhold til aldersgruppen 15-64 år vil stige fra 26 % i 2008 til 38 % i 2030; understreger, at der derfor vil være et stigende behov for fælles politikker for aktiv aldring, navnlig foranstaltninger til fremme af læsefærdigheder og genopfriskning og ajourføring af nøglekompetencer på IKT-området for at slå bro over den digitale kløft, som er en faktor, der får stigende betydning for den sociale udstødelse af de ældre;

Tirsdag den 18. maj 2010

8. påpeger, at Kommissionens meddelelse om EU 2020-strategien understreger, at især beskæftigelsesfrekvensen for kvinder er lav (kun 63 % af kvinderne er i arbejde sammenlignet med 76 % af mændene), og at »det vil være nødvendigt med politikker til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder for at øge erhvervsfrekvensen«; påpeger, at uddannelsespolitikkerne derfor skal målrettes, således at de kan lukke dette hul på arbejdsmarkedet og derved bidrage til at opnå bæredygtig vækst og social samhørighed; understreger betydningen af en uddannelse, som ikke er baseret på køn, fra den tidligst mulige alder;
9. opfordrer til særlig opmærksomhed omkring behovet for at lette integrationen af mennesker med handicap, uanset deres alder, i almen og erhvervsfaglig uddannelse med særlig vægt på ægte integration af handicappede børn i uddannelsesinstitutionerne fra en tidlig alder; understreger, at det er nødvendigt med reelle investeringer og en langsigtet strategi for at fjerne eventuelle hindringer på dette område;
10. mener, at al uddannelse bør fremme erhvervelse af demokratiske kompetencer ved at støtte elevråd og give eleverne mulighed for at påtage sig et medansvar for deres uddannelse som stadfæstet i et charter om elevers rettigheder; opfordrer i denne forbindelse til en dybtgående debat i det europæiske samfund om uddannelsens funktion og rolle og foreslår, at European Citizens Agora kunne være stedet for en sådan debat;
11. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsgiverne til at arbejde tæt sammen med udbydere af almen og erhvervmæssig uddannelse med henblik på at fremme videreuddannelse af personer fra ringere kår;
12. erkender, at globaliseringen har ændret de europæiske samfund gennemgribende, og opfordrer til at integrere global uddannelse/udviklingsuddannelse i al undervisning for at sætte borgerne i stand til at forholde sig til truslerne og mulighederne i en verden i forandring;
13. anser det for væsentligt at fremme mediekendskab og digitale færdigheder på alle niveauer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse, give en introduktion til nye teknologier og lære alle at anvende lige dele fagkundskab og kritisk dømmekraft i omgangen med moderne kommunikation og medieindhold; understreger det presserende behov for at forbedre alle EU-borgeres e-færdigheder; påpeger, at almen og erhvervsfaglig uddannelse i IKT både på nationalt plan og på EU-plan er en nødvendighed i betragtning af disse færdigheders voksende betydning på et arbejdsmarked i udvikling;
14. understreger betydningen af tilstrækkelig støtte af høj kvalitet til udvikling af læreres kompetencer og af indførelse af nye måder at tilrettelægge undervisningen på i attraktive skolemiljøer;
15. understreger vigtigheden af kunst, kultur og sport inden for alle uddannelser og behovet for at være særlig opmærksom på disse emner i børnehave, grundskole og gymnasium samt i forbindelse med livslang læring; mener, at kulturel og social uddannelse i lighed med udviklingen af faglige og tekniske færdigheder er en integrerende del af politikken for almen og erhvervsfaglig uddannelse, fordi disse emner bidrager til udviklingen af ikke-akademiske færdigheder og dermed fremmer selvrealisering og tilegnelse af basale færdigheder;
16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der er tilstrækkelige midler til investering i sport i uddannelsesinstitutioner, og til at intensivere samarbejdet mellem den offentlige og den private sfære på dette område;
17. opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelige investeringer i uddannelse for at sikre adgang til arbejdsmarkedet for alle kategorier;
18. understreger betydningen af at bruge historie og sprog som midler til at opnå en europæisk social og kulturel integration;

Førskoleuddannelse

19. henleder opmærksomheden på betydningen af høj kvalitet i barnets tidlige uddannelse for en tidlig erhvervelse af nøglekompetencer, herunder evnen til at kommunikere både på barnets eget modersmål og på værtslandets sprog, især med henblik på at støtte børn, der kommer fra dårlige kår og har særlige (undervisnings)behov, for at bekæmpe fattigdom og social udstødelse;

Tirsdag den 18. maj 2010

20. henleder opmærksomheden på betydningen af at fremme en læsekultur fra førskoleundervisningen og fremefter og på betydningen af, at der er adgang til læsemateriale allerede i førskolealderen;
21. henleder opmærksomheden på betydningen af modersmålsundervisning, også når der er tale om traditionelle mindretal;
22. understreger flersprogethedens betydning for mobiliteten; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre undervisning i et andet sprog på et tidligt stadium;
23. understreger, at det er vigtigt at gennemføre uddannelsesmæssige støtteforanstaltninger til fordel for børn af indvandrere med henblik på at lette deres integration i værtslandets uddannelsesmæssige og sociale miljø;
24. understreger nødvendigheden af at opmuntre og støtte initiativer til fremme af børns kreativitet fra et tidligt stadium i livet for på den måde at bane vejen for en bedre innovationskultur i Europa;
25. henleder opmærksomheden på Barcelonamålene, som gik ud på senest i 2010 at tilbyde pasningsmuligheder for mindst 90 % af alle børn i aldersgruppen fra tre år og op til den skolepligtige alder og for mindst 33 % af alle børn mellem nul og tre år og gøre børnepasning økonomisk overkommelig for flest mulig mennesker;

Uddannelse på grundskole- og gymnasieniveau

26. understreger nødvendigheden af fortsat at udvikle og styrke sprogindlæringen i grundskole og gymnasium, også af hensyn til indvandrerbørn, samt vigtigheden af modersmålsundervisning for traditionelle mindretal;
27. støtter tanken om en pædagogik, der tillader en mere regelmæssig høring af eleverne og større inddragelse af dem i styringen af undervisningsprocessen, en aktiv deltagelse af elevernes forældre i undervisningsmiljøet og udvikling af et tillidsforhold mellem elever og undervisere, som fremmer initiativ og erhvervelse af sociale og samfundsmæssige kompetencer, der er uundværlige for et aktivt medborgerskab;
28. understreger vigtigheden af at indarbejde nye teknologier i undervisningsplanerne som et nødvendigt indlæringsredskab i et moderne uddannelsessystem; støtter tanken om, at børn i en tidlig alder under passende opsyn tilegner sig færdigheder, der sætter dem i stand til at behandle medieindhold og især internettet med ansvarlighed og kritisk dømmekraft, og anser det for vigtigt at gøre børn opmærksom på problemerne med beskyttelse af privatlivets fred og personlige data samt overholdelse af bestemmelserne om ophavsrettigheder;
29. mener, at de fremskridt, der er gjort med hensyn til at tilpasse skolens læseplaner til nøglekompetencerne, er et positivt skridt, men at det er af afgørende betydning at fortsætte bestræbelserne, navnlig ved anerkendelse og attestering af færdigheder erhvervet igennem ikke-formel og uformel uddannelse, og at fremme tilegnelsen af nøglekompetencer hos dem, der er i risiko for dårlige resultater under uddannelsen og social udstødelse;
30. opfordrer til handling for at fremme fysiske og sportslige aktiviteter i skoler og til afholdelse af og deltagelse i skolemesterskaber, som vil forbedre sundheden, fremme integrationen og hjælpe til at udvikle værdier, som vil bidrage til indførelsen af positive adfærdsmønstre;
31. slår til lyd for uddannelse og erhvervsuddannelse for børn fra indvandrerfamilier, og understreger det store bidrag, som uddannelse kan yde til en vellykket integration af indvandrere i det europæiske samfund;
32. kræver en omfattende strategi for erhvervelse af nøglekompetencer spændende fra reform af skolernes undervisningsplaner til støtte til videreuddannelse og faglig udvikling for undervisere, så vi får et højt kvalificeret uddannelsessystem; mener, at underviserne bør tilskyndes til at forbedre deres undervisning og fokusere på faglig udvikling;

Tirsdag den 18. maj 2010

33. opfordrer medlemsstaterne til at indføre nye emnekombinationer og materialer i skoler, der formidler almen uddannelse, for at sætte unge med en af de hyppigste indlæringsvanskeligheder - ordblindhed - i stand til at fuldføre deres studier med succes på trods af deres indlæringshandicap;
34. understreger betydningen af integreret uddannelse for at forhindre sociale fordomme og diskrimination og dermed bidrage til europæisk social solidaritet;

Videregående uddannelse

35. opfordrer til større mobilitet mellem højere uddannelsesinstitutioner, erhvervslivet og erhvervsuddannelserne (f.eks. studerende, lærere, ansatte, undervisere) med henblik på at fremme elevcentreret læring og erhvervsafviklingen af kompetencer som iværksætterånd, kulturel forståelse, kritisk sans og kreativitet, som der bliver stadig større behov for på arbejdsmarkedet; mener i den forbindelse, at eksisterende hindringer i EU hurtigt bør tages op med særlig vægt på finansielle hindringer og hindringer i tilknytning til anerkendelse for at øge kvaliteten af mobilitetsoplevelser for alle studerende; støtter kvalitetssikring inden for højere uddannelse som et middel til at styrke mobiliteten med akademiske og forskningsmæssige formål og som en forudsætning for lige jobmuligheder for alle EU-borgere;
36. understreger betydningen af, at alle unge får et solidt fundament af grundkompetencer, der har grundlæggende betydning for fremme af mobilitet gennem hele livet, og som sætter dem i stand til at håndtere udviklingen på arbejdsmarkedet og fremkomsten af nye økonomiske og sociale behov;
37. opfordrer til fremme af forskningsprogrammer med henblik på at styrke »videntrekanten«, som er afgørende for at sætte skub i vækst og beskæftigelse i EU;
38. opfordrer medlemsstaterne til at ajourføre dagsordenen for videregående uddannelse og især koordinere undervisningsplanerne med arbejdsmarkedets krav;
39. opfordrer de højere uddannelsesinstitutioner til at modernisere deres uddannelser og generelt til at fremskynde Bologna-processen;
40. mener, at højere uddannelsesinstitutioner bør blive mere åbne for og forberede på alle studerende, især utraditionelle studerende, studerende med særlige behov og dårligt stillede grupper, og at et af de mest nyttige redskaber hertil ville være velfinansierede stipendieordninger, som kan tilskynde unge fra fattige familier til at indlede et studieforløb; mener endvidere, at medlemsstaterne bør gennemføre særlige politikker med henblik på at sikre grundlæggende ret til uddannelse for alle, herunder økonomisk dårligt stillede unge, og at der i fremtiden bør findes et samlet benchmark for lighed inden for højere uddannelse som led i strategirammen på uddannelsesområdet;
41. minder i denne forbindelse om Rådets konklusioner fra maj 2007 ⁽¹⁾ om de indikatorer, der er udviklet til opfølgning af Beijinghandlingsplatformen inden for uddannelse og erhvervsuddannelse af kvinder, særlig højere uddannelse og forskning; beklager dog, at der ikke tages fuldt ud hensyn til disse indikatorer i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010; opfordrer i denne henseende til, at disse indikatorer anvendes som et redskab til overvågning af fremskridtene hen imod ligestilling mellem kvinder og mænd inden for uddannelse og erhvervsuddannelse;
42. bemærker, at der ganske vist er sket fremskridt med hensyn til kvinders adgang til videregående uddannelser, men at kvinder stadig er underrepræsenterede på områderne matematik, videnskab og teknologi (kun 32 % af kandidaterne er kvinder, mens 68 % er mænd); påpeger, at en reduktion af kønsrelaterede skævheder på disse områder kan bidrage til at mindske den mangel på færdigheder, som findes i EU i disse sektorer;
43. mener, at ikke-formel uddannelse er et uddannelsesområde, som supplerer det formelle uddannelsessystem, og anbefaler, at det behandles som sådant i forbindelse med udformning af uddannelsespolitik under ET 2020;

(1) Rådsdokument 9152/2007.

Tirsdag den 18. maj 2010

44. opfordrer til øgede, mere effektive og mere vidtrækkende investeringer i videregående uddannelse;
45. opfordrer medlemsstaterne til at opmuntre til partnerskaber (på internationalt, nationalt, regionalt og lokalt plan) mellem højere uddannelsesinstitutioner, universiteter, forskningscentre og erhvervslivet og tilskynde erhvervslivet til at investere i højere uddannelser;
46. opfordrer medlemsstaterne til at bevilge de nødvendige ressourcer til den videregående uddannelses-sektor, så den kan reagere på globale udfordringer og blive et væsentligt redskab til økonomisk og social genopretning efter den seneste lavkonjunktur;
47. opfordrer medlemsstaterne til med lovgivningsmæssige, administrative og finansielle tiltag at støtte modersmålsundervisning for mindretal;

Erhvervsuddannelse

48. fastholder, at en høj kvalitet inden for erhvervsuddannelserne er grundlæggende for udbuddet af nye fagfolk og væsentlig for initiativet »Nye kvalifikationer til nye job« med særligt fokus på en videre udbredelse af arbejdsbaseret læring og lærlingeuddannelser, også for unge kandidater på basis af aftaler mellem universiteter og virksomheder; anser det desuden for vigtigt at fremme studie- og praktikantophold i andre EU-lande for unge under erhvervsuddannelse efter de samme retningslinjer som Erasmus-programmet for universitetsstuderende; opfordrer til, at erhvervsuddannelser gives større støtte og prestige;
49. fremhæver behovet for yderligere at modernisere erhvervsuddannelsesprogrammerne under hensyn-tagen til nøglekompetencer for på den ene side at forbedre deres kvalitet og gøre dem mere attraktive for unge og på den anden side gøre dem mere relevante for arbejdsmarkedets skiftende behov; mener, at programmer for erhvervsuddannelse skal forbedre de tværgående nøglekompetencer;
50. understreger behovet for på basis af eksisterende god praksis at vedtage en model for anerkendelse af meritter med relation til borgerskabskompetencer for unge, der deltager i frivilligt arbejde og samfunds-tjeneste, som gennemføres af almennyttige organisationer eller i forbindelse med udviklingssamarbejde;
51. opfordrer til forbedret overgang mellem sekundære erhvervsuddannelser og videregående uddannelser for at sikre bedre kvalifikationer;
52. understreger den livslange læring som en dimension i anbefalingerne om nøglekompetencer og fastholder, at der er behov for større fremskridt med hensyn til erhvervsuddannelserne og voksenundervis-ningen for at nå den fulde gennemførelse af anbefalingerne, også via den juridiske anerkendelse af en universel ret til livslang læring;
53. understreger vigtigheden af udveksling af oplysninger og af gode og velfungerende praksisser mellem medlemsstater på området for erhvervsuddannelse;

Livslang læring

54. opfordrer til hurtig indgriben for at løse problemet med det stadig stigende antal mennesker, der har vanskeligt ved at læse, med særskilt støtte til lokale myndigheder, da de er lettest tilgængelige for offent-ligheden; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at være opmærksom på analfabeter, som der stadig er for mange af, og til at gøre en målrettet indsats for at løse dette problem, herunder med hensyn til voksne;
55. er særdeles foruroliget over det øgede antal arbejdsløse unge, især under den nuværende økonomiske krise; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for, at arbejdsmarkedet er så fleksible som muligt for at sikre, at unge let kan finde arbejde og skifte job;

Tirsdag den 18. maj 2010

56. understreger behovet for forbedret inddragelse af uddannelsesudbydere i udviklingen af overordnede nationale referencerammer for kvalifikationer og for større anerkendelse af tidligere uddannelse, herunder uddannelse erhvervet på et uformelt grundlag eller ad hoc-basis;
57. bemærker, at de mål, der blev sat med hensyn til fire af de fem benchmarks, som blev vedtaget i 2003, ikke vil blive nået; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og andre aktører til at undersøge årsagerne og træffe passende forholdsregler med henblik på at vende situationen;
58. fremhæver vigtigheden af en løbende struktureret dialog og drøftelse mellem personer på de sidste niveauer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse, højere uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet;
59. støtter målet om at øge voksnes deltagelse i livslang læring fra 12,5 % til 15 % inden 2020 og opfordrer til passende initiativer; opfordrer med dette for øje universiteter til at lette en bredere adgang til at studere og til at diversificere og udvide grundlaget af studerende og ændre studieprogrammerne, så de bliver attraktive for voksne, der vender tilbage for at studere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte endnu mere målrettede foranstaltninger for at støtte og udbrede institutioner, der tilbyder livslang læring, såsom »Second Chance Schools«; opfordrer til, at kønsaspektet tages i betragtning og fremmes ved gennemførelsen af strategier for livslang læring; henleder opmærksomheden på, at universiteter for personer i den tredje alder spiller en afgørende rolle for livslang læring;
60. bemærker, at en af de væsentligste hindringer, der møder voksne, som ønsker at deltage i almen og erhvervsfaglig uddannelse er mangelen på støttefaciliteter for deres familier; opfordrer derfor medlemsstaterne til at skabe støtteforanstaltninger som et middel til at sikre, at alle studerende og arbejdstagere med familiemæssige forpligtelser (f.eks. børnepasning eller pleje af andre pårørende) har mulighed for at opdatere og/eller øge deres færdigheder og kompetencer på basis af gode praksisser udviklet på dette område under Den Europæiske Socialfonds programmer, som involverer »service and reconciliation vouchers« (vouchers til køb af serviceydelser, der gør det muligt at forene familie- og arbejdsliv); mener, at især mulighederne for e-læring bør undersøges, da de giver mulighed for større fleksibilitet ved at kombinere uddannelse, arbejde og børnepasning eller pleje;
61. opfordrer Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til at tage skridt til at forbedre indsamlingen og analysen af sammenlignelige data for ligestilling mellem mænd og kvinder inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse og til at sikre, at statistik for de relevante indikatorer med relation til Beijinghandlingsplanen gøres tilgængelige og opdateres regelmæssigt;
62. anbefaler uddannelsesinstitutionerne at søge i større udstrækning at offentliggøre deres programmer, som er åbne for voksne, og at forenkle de administrative procedurer for at få adgang til disse programmer;
63. opfordrer Kommissionen til at tage fuld højde for aktørernes ekspertise og anerkende deres rolle som iværksættere af ET 2020-strategien;
64. opfordrer Kommissionen til at medtage ikke-formel uddannelse, erhvervsuddannelse og gymnasieelever i den kommende mobilitetsbenchmark for ET 2020 og til at overtage Bolognaprocessens benchmark for studerendes mobilitet;
- *
- * *
65. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 18. maj 2010

Etiske spørgsmål i forbindelse med virksomhedsledelse

P7_TA(2010)0165

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om etiske spørgsmål vedrørende virksomhedsledelse (2009/2177(INI))

(2011/C 161 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling af 30. april 2009 til supplerende af henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF for så vidt angår ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitikker i sektoren for finansielle tjenesteydelser ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse (KOM(2009)0211), der er et ledsagedokument til de to ovennævnte henstillinger, og som ligeledes blev offentliggjort den 30. april 2009,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0135/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union og resten af verden i øjeblikket oplever den alvorligste økonomiske krise i de seneste 60 år, at realøkonomien er ude i den værste recession, der er set inden for det samme tidsrum, og at man forventer vanskelige forhold for beskæftigelsen trods et relativt genopsving i økonomien,
- B. der henviser til, at en række spørgsmål i relation til virksomhedsledelse, uanset virksomhedstype eller den sektor, virksomheden opererer i, har stor betydning i forbindelse med etisk virksomhedsdrift helt generelt, f.eks. diligenspligt, gennemsigtighed, virksomhedernes sociale ansvar, risikostyring, den økonomiske bæredygtighed af beslutninger om finansielle investeringer, bestyrelses- eller tilsynsrådspraksis og udøvelse af aktionærrettigheder; der henviser til, at finanskrisen har vist, at disse spørgsmål må behandles i lyset af behovet for at bevare den finansielle stabilitet og til stadighed analyseres med henblik på at finde løsninger, der sætter virksomhederne i stand til at tage de aktuelle udfordringer op, og med henblik på at fremme økonomisk vækst og øget beskæftigelse i EU,

⁽¹⁾ EUT L 120 af 15.5.2009, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.

Tirsdag den 18. maj 2010

- C. der henviser til, at krisen også har vist, at der er en snæver forbindelse mellem risikostyring og aflønningspolitik, og at sidstnævnte har betydning for de mekanismer, der sørger for velfungerende virksomheder; der henviser til, at risikostyring derfor skal tages behørigt i betragtning ved fastlæggelsen af aflønningspolitikker for at gøre det muligt at indarbejde effektive risikostyringssystemer i en bredere, afbalanceret tilgang til virksomhedsledelse og at sikre, at der, hvis der etableres incitamentssystemer, drages omsorg for, at der som modvægt hertil indføres hensigtsmæssige risikostyringssystemer,
- D. der henviser til, at virksomheder i alle sektorer deler en række risikoklasser, selv om nogle af risiciene er sektorspecifikke (eksempelvis risiciene for virksomheder i den finansielle sektor); der henviser til, at manglen på effektiv risikostyring som følge af mangelfuld overvågning af overholdelse af tilsynsreglerne kombineret med uheldige incitament i aflønningspolitikkerne har spillet en central rolle i finanskrisen,
- E. der henviser til, at risikostyring bør forstås og anvendes på overordnet virksomhedsniveau og ikke kun på virksomhedernes enkelte operationelle enheder, og at en sådan styring ligeledes bør være underkastet krav om fremlæggelse af information om den, være gennemsigtig og være omfattet af rapporteringskrav,
- F. der henviser til, at enhver løsning bør sikre, at der, når der tages en risiko, er forenelighed mellem denne og forretningsformålet og virksomhedsstrategien, med behørig hensyntagen til effektiv risikostyring, og til, at effektiv risikostyring bør betragtes som et af de vigtigste elementer i god virksomhedsledelse i alle virksomheder,
- G. der henviser til, at et af de første skridt, som Kommissionen tog efter krisen, tog fat på spørgsmålet om aflønningspolitik ved at supplere Kommissionens henstilling 2004/913/EF og 2005/162/EF, hvormed formålet var at sikre en passende aflønningspolitik gennem opstilling af retningslinjer for bedste praksis for udformning af en sådan, med en ny henstilling for så vidt angår aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede virksomheder, og ved at offentliggøre en henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren,
- H. der henviser til, at graden af henstilling varierer afhængigt af virksomhedstype, idet der tages behørigt hensyn til virksomhedernes størrelse og interne organisation samt til kompleksiteten af deres aktiviteter; der henviser til, at sådanne sondringer kan foretages mellem finansielle virksomheder (børsnoterede eller ej) og børsnoterede, ikkefinansielle virksomheder og mellem forskellige finansielle sektorer såsom bankvæsen, forsikringsvirksomhed og kapitalforvaltning,
- I. der henviser til, at det i forbindelse med aflønning er nødvendigt at tage flere aspekter i betragtning, f.eks. i) aflønningsordninger, herunder disses opbygning, gennemsigtighed og symmetri samt forbindelsen mellem aflønning og incitament, ii) processen med fastlæggelse af aflønningsordningerne, herunder definition af aktører, roller og ansvar, iii) kontrol med aflønningsordningerne med særligt fokus på aktionærerne og iv) samlet aflønning, herunder lønninger og pensioner,
- J. der henviser til, at visse aspekter af de i henstillingerne indeholdte særdeles vigtige principper stadig er uklare og må gennemføres rigtigt i praksis, f.eks. tanken om resultatkriterier, som skulle bidrage til at skabe forbindelse mellem løn og resultater, tanken om mangelfulde præstationer i forbindelse med fratrædelsesgodtgørelser, fratrædelsesgodtgørelser og variable lønkomponenter i sektoren for finansielle tjenesteydelser,
- K. der henviser til, at der i betragtning af de tilbagevendende problemer med at definere forbindelsen mellem løn og resultater bør fokuseres på effektiviteten af processen med fastlæggelse af aflønningspolitikken og på gennemsigtighed, som begge bør være baseret på forsvarlig virksomhedsledelse som defineret og vurderet i forhold til en passende mellemlang og lang tidsramme for at undgå farlige, ikkebæredygtige og kortsigtede (hvis ikke ligefrem meget kortsigtede) risikostyringspolitikker og som kendetegnet ved klart definerede, adskilte roller og ansvar for de involverede parter,
- L. der henviser til, at de løsninger, der vedtages, ikke bør følge »én for alle«-princippet, og at virksomheder bør kunne bevare en vis fleksibilitet, når det gælder tilpasningen af systemer til deres egne behov,
- M. der henviser til, at det er nødvendigt med en efterfølgende vurdering af resultat- og aflønningspolitikken,

Tirsdag den 18. maj 2010

- N. der henviser til, at gennemsigtighed har vist sig at være et vigtigt element i god virksomhedsledelse og ikke bør reduceres til blot at indebære fremlæggelse af oplysninger, men bør betyde, at virksomhederne er i stand til at forklare valget af en bestemt aflønningspolitik,
- O. der henviser til, at fremlæggelse af oplysninger om politikken for aflønning af medlemmer af ledelsen på klar og let forståelig vis i princippet bør gavne processen med at træffe beslutninger om aflønningspolitik, særligt for aktionærers vedkommende; der henviser til, at en sådan fremlæggelse af oplysninger kunne omfatte fremlæggelse af detaljerede oplysninger om årsregnskaber eller om aflønningsrapporter om den samlede aflønning og andre ydelser, der tildeles de enkelte ledere,
- P. der henviser til, at virksomhedernes mål bør være aktionærernes og de ansattes konstruktive engagement; der henviser til, at dette kræver en undersøgelse af andre tiltag til effektiv inddragelse af aktionærerne i udformningen af virksomheders aflønningspolitik (som f.eks. den i Tyskland indførte mulighed for, at virksomheder via en vejledende afstemning kan søge aktionærernes godkendelse af en politik med trindelt aflønning), navnlig eftersom aktionærerne ikke altid er villige til eller forberedte på at spille en mere aktiv rolle; der henviser til, at dette også bør betyde, at det skal undersøges, hvorledes det kan sikres, at aktionærer får en mere proaktiv snarere end reaktiv adfærd over for bestyrelser,
- Q. der henviser til, at navnlig børsnoterede virksomheder oplever betydelig mangel på aktiv deltagelse fra aktionærernes side, hvorfor der bør opfordres til elektronisk afstemning på aktionærmøder,
- R. der henviser til, at gældende lovgivning om information og høring af arbejdstagerne om forvaltningen af deres virksomheder skal gennemføres korrekt for at skabe mulighed for en reel dialog med virksomhedslederne og nå frem til en klar definition af virksomhedernes aflønningspraksis og målsætninger,
- S. der henviser til, at det henhører under virksomhedsbestyrelseres retlige beføjelser at fastlægge kriterier for aflønning af ledelsen og at fastsætte størrelsen af denne aflønning,
- T. der henviser til, at frivillige standarder er særdeles vigtige for en forbedring af de resultater, det lykkes bestyrelserne at nå, og at det kan være nødvendigt at tage retningslinjerne for god praksis op til fornyet overvejelse,
- U. der henviser til, at målsætningen bør være at udnævne kompetente bestyrelser og tilsynsråd, der er i stand til at foretage objektive og uafhængige skøn; der desuden henviser til, at bestyrelseres effektivitet og arbejdspræstationer bør evalueres,
- V. der henviser til, at det som følge af de erkendte svagheder ved det nuværende system for virksomhedsledelse bør sikres, at en bestemt procentdel (f.eks. en tredjedel) af bestyrelsesmedlemmer er lønnede fagfolk, som står til ansvar over for og kun er undergivet aktionærerne; der henviser til, at deres ansvar og undergivelse bør filtreres gennem faglig ekspertise,
- W. der henviser til, at lovgivning på dette område muligvis er en mere kompliceret og tidkrævende fremgangsmåde end vedtagelse af henstillinger, men at en tilgang med anvendelse af »soft law«-instrumenter ikke er fyldestgørende,
- X. der henviser til, at Kommissionen agter at følge op på henstillingerne med lovforslag om at lade aflønningsordninger omfatte af forsigtighedstilsyn og navnlig har foreslået at revidere kapitalkravsdirektivet; der desuden henviser til, at Kommissionen agter at undersøge muligheden for yderligere foranstaltninger i forbindelse med finansielle tjenesteydelser uden for banksektoren,
- Y. der henviser til, at Kommissionens henstillinger vedrørende børsnoterede virksomheder ikke nødvendigvis udgør hensigtsmæssige generelle retningslinjer for udvikling af bedste praksis i ikkebørsnoterede virksomheder,
- Z. der henviser til, at det er særdeles vigtigt, at der i hele EU og fra alle relevante parter side sker en ensartet og sammenhængende gennemførelse af alle vedtagne instrumenter på dette område,

Tirsdag den 18. maj 2010

1. glæder sig over tiltag, der har til formål at tage fat på de etiske aspekter ved virksomhedsledelse, idet der, som den aktuelle finanskriser klart har vist, så langt fra er fundet nogen endelig løsning på disse; glæder sig i den forbindelse over de to henstillinger fra Kommissionen;
2. påpeger, at en tilgang med anvendelse af »soft law«-instrumenter imidlertid ikke er fyldestgørende;
3. glæder sig derfor over Kommissionens første lovgivningsmæssige forslag - nemlig ændringen af kapitalkravsdirektivet - som gør det muligt for EU-lovgiveren at tage behørigt fat på de relevante spørgsmål;
4. støtter de principper, som Kommissionen opstiller i sine henstillinger af 30. april 2009 vedrørende, for det første, aflønningsordninger og virksomhedsledelse for så vidt angår aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede virksomheder og, for det andet, aflønningsordninger og processen med at udforme og gennemføre aflønningspolitikker (virksomhedsledelse), aflønningspolitikkers gennemsigtighed og forsigtighedstilsyn i finanssektoren, men understreger, at medlemsstaterne ikke i praksis har gennemført disse henstillinger på tilfredsstillende vis;
5. understreger, at EU har brug for en produktionsmodel samt en social og miljømæssig model, der er indrettet i forhold til en lang tidsramme og tilpasset såvel virksomheders, aktionærers og arbejdstageres generelle interesser som en ny finansiel struktur baseret på et sæt forsigtighedsregler og etiske regler samt på nationale og europæiske tilsynsmyndigheder med bindende beføjelser; mener desuden, at den finansielle sektor bør opfylde realøkonomiens behov, bidrage til at fremme bæredygtig vækst og udvise størst muligt socialt ansvar;
6. henleder opmærksomheden på, at ud over foranstaltninger til støtte for realøkonomien har tiltag til beskyttelse af job, uddannelse og arbejdsvilkår stor betydning for processen med omstrukturering af økonomien, hvorfor alle aktører bør tage dem med i beregningen;
7. understreger, at aflønningspolitikker, der tager sigte på en forsvarlig og bæredygtig virksomhedsledelse, ikke blot har en etisk, men også en rent økonomisk eksistensberettigelse, eftersom sådanne politikker indvirker direkte på virksomhedernes og den generelle økonomis aktiver og udviklingsudsigter samt på bevarelsen og skabelsen af højere beskæftigelsesniveauer;
8. er af den opfattelse, at bestemmelser vedrørende aflønningspolitikker for ledere af banker og kreditinstitutter skal være andet og mere end blotte henstillinger og derfor må tage form af bindende foranstaltninger med en hertil knyttet tilsynsordning, idet målet er at sikre, at aflønningens variable komponent - bonusser, aktieoptioner og incitamenter - ikke presser virksomhederne til at føre for risikable investerings- og virksomhedsledelsespolitikker, som ikke tager hensyn til konsekvenserne for realøkonomien;
9. understreger, at virksomhedsledelse og aflønningspolitikker skal overholde og fremme de i traktaterne og EU-direktiver fastlagte principper om lige løn til og ligebehandling af kvinder og mænd;
10. anser det for nødvendigt med yderligere EU-lovgivning med henblik på at løse problemet med forskellige nationale aflønningsregler for virksomheder i de tilfælde, hvor ledere flytter fra én medlemsstat til en anden inden for en (holding)virksomhed eller fra én virksomhed til en anden virksomhed i en anden medlemsstat, eller hvor virksomhederne gør brug af den frie bevægelighed inden for det indre marked, f.eks. gennem grænseoverskridende fusioner;
11. finder det vigtigt at understrege, at der påhviler virksomhedsbestyrelser et generelt socialt ansvar for den bæredygtige, længeresigtede udvikling af virksomheder med sæde i EU-medlemsstaterne, og at det af sådanne bestyrelser må forventes, at de strukturerer virksomhedslederens aflønning på en måde, der afspejler dette mål og er gennemsigtig for EU-borgerne;

Tirsdag den 18. maj 2010

12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå sektorspecifikke ændringer af lovgivningen om finansielle tjenesteydelser for at sikre overensstemmelse mellem bankinstitutioners og ikkebankinstitutioners aflønningspolitikker; opfordrer endvidere Kommissionen til på det selskabsretlige område at fremsætte lovgivningsmæssige forslag, som kan bidrage til at nå frem til løsninger på spørgsmål vedrørende virksomhedsledelse og sikre overensstemmelse mellem alle typer virksomheders aflønningspolitikker;
13. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til og støtte en effektiv gennemførelse af foranstaltninger vedtaget på EU-plan og til i den forbindelse primært at fokusere på tværnationale virksomheder samt til at opfylde sit løfte om at forelægge en evalueringsrapport om medlemsstaternes anvendelse af begge henstillinger; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til i evalueringsrapportens konklusioner at inkludere en plan for passende lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige foranstaltninger, der kunne blive nødvendige som opfølgning;
14. anmoder om, at de regler om høring og inddragelse af arbejdstagerne, der er fastsat inden for rammerne af direktiv 2001/86/EF ⁽¹⁾ om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE), gennemføres effektivt;
15. betragter det europæiske selskab som en passende platform for bedste praksis med henblik på at forankre etiske principper i ledelsesformen for tværnationale virksomheder og på at gennemføre sådanne principper i praksis;
16. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltninger såsom EU-direktivet om aktionærrettigheder for at fjerne forhindringerne for og øge aktionærernes deltagelse i afstemninger, navnlig grænseoverskridende afstemninger;
17. opfordrer alle berørte parter til aktivt at engagere sig i en undersøgelse af forretningspraksisser og i ændringer af virksomhedskulturen;
18. kræver fremme af kvinders mulighed for at blive udnævnt til ledende stillinger gennem vedtagelse af en henstilling fra Kommissionen om indførelse af en ordning for besættelsen af stillinger i virksomheders beslutningstagende organer, stillinger i andre organer og stillinger helt generelt;
19. foreslår, at de nationale tilsynsmyndigheder, samtidig med at uafhængigheden for medlemmerne af en virksomheds ledelsesorganer defineres mere restriktivt, udarbejder mere effektive instrumenter til bekæmpelse af korruption, hvis indførelse vil gøre det muligt ikke kun at forbedre virksomhedernes etiske forvaltning, men også deres økonomiske resultater;
20. støtter udarbejdelsen af ensartede og omfattende retningslinjer for risikostyring, idet risikostyring i øjeblikket synes omfattet af forskellige kodekser og standarder, der kun gennemføres på fragmentarisk vis i medlemslandene;
21. understreger, at det i tilfælde af økonomisk kriminalitet er muligt at anlægge sag mod individuelle bestyrelsesmedlemmer, der har gjort sig skyld i en sådan kriminalitet;
22. opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen på ikkebørsnoterede virksomheder af retningslinjer for bedste praksis, som er udformet således, at de tager hensyn til sådanne virksomheders særegenheder og forskelle;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

Tirsdag den 18. maj 2010

En EU-strategi for unge – investering og mobilisering

P7_TA(2010)0166

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om en EU-strategi for unge - investering og mobilisering (2009/2159(INI))

(2011/C 161 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 18. december 2000, særlig artikel 14,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om børns rettigheder af 20. november 1989, særlig artikel 23 og 28,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder af 13. december 2006, særlig artikel 7 og 24,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2009 »En EU-strategi for unge - investering og mobilisering - En fornyet åben koordinationsmetode tilpasset udfordringer og muligheder på ungdomsområdet«⁽¹⁾,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet Kommissionens meddelelse, »En EU-strategi for unge - investering og mobilisering« – EU's ungdomsrapport⁽²⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018)⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«)⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 11. maj 2009 om evaluering af de nuværende rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet og om de fremtidige perspektiver for de nye rammer⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets beslutning om det europæiske år for frivilligt arbejde til fremme af aktivt medborgerskab (2011)⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0200.

⁽²⁾ SEK(2009)0549.

⁽³⁾ EUT C 311 af 19.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ 9169/09.

⁽⁶⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 8.

⁽⁷⁾ 15658/09.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til den europæiske ungdomspagt vedtaget af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 22.-23. marts 2005 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 om en ny social dagsorden, der som hovedprioritet tager sigte på unge og børn ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens meddelelse ⁽³⁾,
 - der henviser til sin skriftlige erklæring om fremme af unges deltagelse i EU's politikker ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0113/2010),
- A. der henviser til, at det er af altafgørende betydning for de europæiske samfunds fremtid at investere i aktioner for unge især på tidspunkter, hvor unges andel af den samlede befolkning konstant falder,
- B. der henviser til, at alle unge er en værdifuld ressource for samfundet og skal anerkendes som sådan,
- C. der henviser til, at de nuværende generationer, når de udformer dagens politikker, har et stort ansvar over for unge og kommende generationer; der endvidere henviser til, at det er nødvendigt, at politiske beslutningstagere og forskere tager hensyn til unges synspunkter for at give dem indflydelse,
- D. der henviser til, at Den Europæiske Union råder over vigtige instrumenter vedrørende ungdomspolitik, men at det er nødvendigt, at medlemsstaterne udnytter disse instrumenter i fuld udstrækning og formidler og integrerer dem,
- E. der henviser til, at beskæftigelse betyder mere end blot lønnet arbejde: det er et socialiseringsinstrument og kan være en vigtig kilde til støtte, struktur og identitetsdannelse,
- F. der henviser til, at en usikker jobsituation kan afholde unge fra at skabe familie eller udskyde dette, hvilket har følger for den demografiske udvikling,
- G. der henviser til, at Europas unge i dag er udsat for stigende arbejdsløshed og er hårdt ramt af den økonomiske krise, og at det især er mere sandsynligt, at unge med dårlige kvalifikationer rammes af arbejdsløshed, og at det derfor er vigtigt at sikre, at unge modtager den bedst mulige uddannelse, som garanterer dem hurtig adgang til og en bæredygtig deltagelse i arbejdsmarkedet,
- H. der henviser til, at lige adgang for alle unge til uddannelse af høj kvalitet bør støttes på alle niveauer, og at mulighederne for livslang læring bør fremmes yderligere,
- I. der henviser til, at unges overgang fra uddannelse til arbejdsmarkedet bør lettes,

⁽¹⁾ EUT C 292 af 24.11.2005, s. 5.

⁽²⁾ 11517/08.

⁽³⁾ SOC/349.

⁽⁴⁾ DCE/2008/2193.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0066.

Tirsdag den 18. maj 2010

- J. der henviser til, at det er absolut nødvendigt at prioritere problemerne med tidligt skolefravald og analfabetisme, især blandt teenagere og indsatte i ungdomsfængsler,
- K. der henviser til, at spørgsmål vedrørende sundhed, bolig og miljø er af stor betydning for unge og kan få alvorlige følger for deres liv og fremtid; der henviser til, at det er nødvendigt at fremme et positivt miljø med hensyn til uddannelse, beskæftigelse, social inddragelse og sundhed,
- L. der henviser til, at unge samtidig med, at de skal kunne regne med et sundt familiemiljø, kræver støtte til at tilfredsstille deres behov for selvstændighed og uafhængighed,
- M. der henviser til, at de miljømæssige aspekter ikke er klart medtaget i Kommissionens meddelelse og i Rådets resolution, selv om de er altafgørende for unge og har alvorlige følger for de kommende generationers sundhed, livskvalitet og velvære; der derfor henviser til, at der i en EU-strategi for unge klart bør henvises til miljøspørgsmål under indsatsområderne,
- N. der henviser til, at aktiv deltagelse i samfundet ikke kun er et vigtigt middel til at mobilisere unge men også bidrager til deres personlige udvikling, til en bedre integration af dem i samfundet og til opnåelse af kvalifikationer og udvikling af ansvarsfølelse,
- O. der henviser til ungdomsarbejdet er vigtigt for EU-strategien for unge som en meningsfyldt fritidsaktivitet, der tilbydes og udnyttes af unge, men også for at de kan erhverve kompetencer og gennemgå en personlig udvikling,
- P. der henviser til, at læring og erfaring om, hvad det vil sige at deltage i samfundet, fremmer en forståelse for og aktiv deltagelse i demokratiet og dets processer,
- Q. der henviser til, at unge bør informeres bedre om de europæiske programmer til fordel for unge, således at de kan deltage heri i øget udstrækning,
- R. der henviser til, at en effektiv ungdomspolitik kan bidrage til udviklingen af en europæisk mentalitet,

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse »En EU-strategi for unge – investering og mobilisering«;
2. glæder sig over Rådets resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018);
3. påpeger, at definitionen på begrebet »unge« er forskellig i de enkelte medlemsstater; bemærker, at forskellige sociale omstændigheder har indflydelse på dette begreb, og at denne kendsgerning giver mulighed for forskellige strategier i hver enkelt medlemsstat;
4. mener, at Fællesskabets programmer og fonde bør afspejle EU's ambitioner for de unge;
5. opfordrer medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre bestemmelserne i Lissabontraktaten inden for ungdomspolitik, som f.eks. fremme af unges deltagelse i det demokratiske liv, særlig hensyntagen til unge sportsudøvere og retlig håndhævelse af charteret om grundlæggende rettigheder;

Tirsdag den 18. maj 2010

Grundlæggende bemærkninger om ungdomsstrategiens effektivitet

6. erkender, at den nye styrkede åbne koordinationsmetode (OMC) under behørig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet er det rette samarbejdsinstrument i ungdomspolitiske spørgsmål på trods af dens svagheder, som f.eks. den begrænsede udnyttelse, brister i legitimiteten, mangel på effektivt samarbejde mellem »eksperter« og valgte politikere, mangel på hensigtsmæssig integration med nationale prioriteter og risikoen for »ansvarsforvirring« mellem de forskellige niveauer; mener, at den åbne koordinationsmetode fortsat bør styrkes, således at der kan opnås langsigtede resultater;
7. understreger, at den åbne koordinationsmetode skal underbygges af en stærk politisk vilje hos alle aktører, hvis den skal give maksimale resultater; finder, at manglerne ved gennemførelsen er en grundlæggende hindring for opnåelse af de fastlagte mål;
8. anerkender betydningen af samarbejde blandt institutionerne på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan med henblik på at nå målene for denne strategi og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de unges repræsentanter til at spille en aktiv rolle i gennemførelsen af strategien for unge;
9. opfordrer indtrængende til et tættere samarbejde om ungdomsanliggender mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet og understreger, at det er nødvendigt med et mere integreret samarbejde med og blandt de nationale parlamenter som et led i den åbne koordinationsmetode;
10. glæder sig over den klare definition på tilgangen med dobbelt spor, indførelsen af arbejdsmetoder og især den tydelige liste over gennemførelsesinstrumenter, som Rådet har opstillet; anmoder om, at Europa-Parlamentet inddrages i definitionen på prioriteterne for arbejdscyklusserne; opfordrer til et europæisk samarbejde på ungdomsområdet, som skal være videnbaseret, relevant og konkret;
11. understreger behovet for at udvikle klare og brugervenlige indikatorer både på europæisk og nationalt plan, som gør det muligt at forbedre, udvide og ajourføre vores virkelige viden om unges vilkår og at måle og sammenligne fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de fælles målsætninger; understreger betydningen af konstant overvågning og evaluering;
12. påpeger betydningen af en evaluering af gennemførelsen af EU-strategien for unge; understreger, at medlemsstaternes fremskridtsrapporter på ungdomsområdet bør offentliggøres for at øge offentlighedens bevågenhed; understreger behovet for at overvåge den måde, hvorpå de unges liv i Europa udvikler sig og ændres, således at der kan foretages en vurdering af det rent faktiske fremskridt;
13. finder, at peer-læring bør udvikles mere som et middel til fremme af udvekslingen af bedste praksis og som bidrag til sammenhængende aktioner på nationalt plan;
14. mener, at udformningen af ungdomspolitikker og EU-programmer og -aktioner, hvis der skal opnås en fuldstændig EU-strategi for unge, bør ske på korrekt og gennemsækeligt vis; mener især, at resultaterne fra gennemførelsen af EU-programmerne bør tjene som feedback ved udformningen af ungdomspolitikker og EU-strategien for unge i almindelighed og omvendt;
15. understreger endvidere behovet for en tilbundsående analyse af de aktuelle gennemførte programmer for at muliggøre en effektiv kvalitetsstyring og på grundlag heraf udarbejde forbedringer, som der måske vil være brug for i fremtidige programmer;
16. understreger behovet for at mobilisere og tilpasse EU-programmerne og socialfondene for unge, lette adgangen hertil og forenkle procedurerne for adgang; understreger, hvor vigtigt det er at fastlægge en praktisk, ubureaukratisk strategi på dette område med henblik på at gennemføre en integreret strategi for at forbedre unges liv; understreger betydningen af, at unge inddrages i gennemførelsen af programmerne for unge, således at der kan tages bedre hensyn til deres behov;

Tirsdag den 18. maj 2010

17. understreger den vigtige rolle, som Comenius-, Erasmus- og Leonardo da Vinci-programmerne spiller i udviklingen af den europæiske undervisnings- og uddannelsespolitik; gentager, at det i sin politiske prioritering betragter disse programmer som en hjørnesteen i udviklingen af EU's strategi for unge, især for den næste generation af flerårige programmer;
18. mener, at der bør gøres en endnu større indsats for at fremme unges mobilitet i Europa, og at der i mobilitetsprogrammerne skal være tilstrækkeligt spillerum for og interesse omkring udveksling af unge uden for den formelle undervisning;
19. opfordrer Kommissionen til inden for de nye mobilitetsprogrammer at lægge særlig vægt på de unge arbejdstageres mobilitet, og opfordrer i denne forbindelse til, at den særlige visumordning, som på indværende tidspunkt findes for studerende, udvides til at omfatte ungdomsarbejdere;
20. henleder opmærksomheden på behovet for at inddrage massemedierne i populariseringen af ungdomsprogrammer;
21. erkender, at en forbedring af unges livssituation er en sektoroverskridende opgave, som der skal tages hensyn til på alle politikområder; tilskynder de europæiske institutioner og medlemsstaterne til at fremme oprettelsen af et område for unge i alle afdelinger og ministerier, som vil bidrage til at styrke udarbejdelsen af hensigtsmæssige ungdomspolitikker; opfordrer derfor Kommissionen til at udpege »ungdomsansvarlige« i sine generaldirektorater og videreuddanne disse; mener, at formålet bør være at vurdere Kommissionens dokumenter set ud fra et ungdomspolitisk perspektiv; glæder sig derfor meget over den tværsektorielle tilgang som en nødvendig faktor til opnåelse af den størst mulige effektivitet; mener, at integreringen af ungdomsanliggender i alle politikområder er en central faktor, hvis ungdomsstrategien skal blive en succes;
22. understreger behovet for institutionaliseringen af retfærdighed mellem generationerne på europæisk plan og vedtagelsen af dette princip i medlemsstaterne med henblik på en bedre regulering af forbindelserne mellem generationerne;

Indsatsområder

23. understreger kraftigt, at den globale økonomiske krise har omfattende følger for unge, og at den derfor bør have omfattende indflydelse på prioriteterne inden for indsatsområderne; mener, at dette bør ske ved at fastlægge en række foranstaltninger til støtte for den sociale exit-strategi, og mener endvidere, at der bør lægges særlig vægt på en revision af de sociale sikkerhedsnet og de sociale sikringsordninger;

Generelle principper, som gælder for alle indsatsområder

24. understreger betydningen af, at alle former for forskelsbehandling blandt unge på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion, handicap, alder og seksuel orientering elimineres;
25. understreger betydningen af, at unge prioriteres højt som gruppe inden for rammerne af EU's sociale vision;
26. understreger kraftigt behovet for, at der ydes unge handicappede effektiv, skræddersyet støtte såvel som reelle og lige muligheder inden for fysisk, sensorisk og kognitiv adgang til uddannelse, beskæftigelse, kultur, fritid, sport, sociale aktiviteter og inddragelse i varetagelsen af offentlige og civile anliggender;
27. opfordrer til foranstaltninger til at sikre respekten for mangfoldighed og en vellykket integration af unge og børn;
28. opfordrer medlemsstaterne til at præcisere forbindelserne på tværs af sektorer mellem ungdomspolitikker og undervisnings-, uddannelses-, beskæftigelses- og kulturpolitikker samt andre politikker;
29. understreger behovet for en stærk sammenkobling af politikker for unge og børn;

Tirsdag den 18. maj 2010

Uddannelse og oplæring

30. tilskynder medlemsstaterne til at intensivere samspillet mellem siderne i videntrekanten (uddannelse, forskning og innovation) som et vigtigt element i vækst og jobskabelse; anbefaler stærkt, at man fremmer fælles kriterier for en større gensidig anerkendelse af ikke-formel almen og faglig uddannelse, f.eks. ved at fremskynde vedtagelsen af EQF-systemet for anerkendelse af færdigheder, gennemsigthed og validering af færdigheder;
31. tilskynder medlemsstaterne til at tage flere initiativer til investering i de rette kvalifikationer til efterspurgte jobs og til at sammenkoble læseplaner og arbejdsmarkedets behov, at vedtage retsakter for erhvervsuddannelse på kort sigt (hvor dette stadig er nødvendigt) og når som helst at anvende validering af færdigheder og anerkendelse af kvalifikationer;
32. henleder opmærksomheden på problemet med skolefrafald og behovet for at træffe foranstaltninger til at sikre, at så høj en procentsats af unge som muligt afslutter det obligatoriske undervisningsforløb;
33. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til på baggrund af øget støtte at fremme uddannelses- og videreuddannelsesmobiliteten for alle unge, hvilket er en afgørende faktor for at opnå viden og arbejds-erfaring; understreger betydningen af unges mobilitet også i regioner, der grænser op til EU, især ved at gøre EU-programmerne for unge bredt tilgængelige;
34. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at nå de strategiske målsætninger og de benchmarks, der er fastsat i henhold til den strategiske ramme for det europæiske samarbejde om undervisning og uddannelse (»ET 2020«), især for så vidt angår unge med ringe grundlæggende færdigheder og unge med tidligt frafald fra skolen;
35. opfordrer medlemsstaterne til at skabe tilstrækkelige muligheder for de unge, som har forladt uddannelsessystemet, til at genindtræde deri, og at sikre, at der stilles hensigtsmæssige overgangsmuligheder til rådighed for personer, som har fulgt erhvervsuddannelseskurser, således at de kan fortsætte på et højere uddannelsesniveau, og henstiller til dem at træffe foranstaltninger og tilbyde målrettede programmer for unge, som er kommet bagud på grund af vanskelige omstændigheder eller dårlige valg;
36. understreger betydningen af, at unge får adgang til vejledning og rådgivning om overgangen fra uddannelse til arbejdsmarkedet;
37. henstiller til medlemsstaterne at sikre, at børn og unge, uanset familiens retlige status, har adgang til det offentlige uddannelsessystem, så de for hjælp til under behørig hensyntagen til deres egen kultur og sprog at opnå den nødvendige beherskelse af værtslandets sprog og dets kultur som et integrationsværktøj;
38. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang til uddannelse for unge uanset deres sociale oprindelse og økonomiske vilkår og at garantere lige adgang til uddannelse for forfordelte unge fra lavindkomstfamilier;
39. opfordrer medlemsstaterne til at omsætte FN's konvention om handicappedes rettigheder og gennemføre inkluderende undervisning, både inden for formel og uformel undervisning;
40. understreger betydningen af et nyt, effektivt og vedvarende uddannelsessystem for lærere for at hjælpe unge studerende, således at de bedre kan klare udfordringerne i vort hurtigt skiftende samfund;
41. understreger betydningen af fremme af mediekompetence;
42. påpeger, at uddannelse spiller en grundlæggende rolle i den positive udvikling af personlige holdninger;

Tirsdag den 18. maj 2010

Beskæftigelse og iværksætterkultur

43. er særdeles foruroliget over det øgede antal unge, der er arbejdsløse, underbeskæftigede, eller som ikke har nogen jobsikkerhed, især under den nuværende økonomiske krise; støtter kraftigt opfordringen til Det Europæiske Råd om at sikre et ungdomsperspektiv i Lissabonstrategien efter 2010 og om at støtte fortsættelsen af de initiativer, der er i overensstemmelse med de generelle mål for den europæiske ungdomspagt; går stærkt ind for forslaget om at udvikle passende foranstaltninger med sigte på unge i de genrejsningsplaner, der er indarbejdet i de økonomiske og finansielle kriseplaner;
44. understreger, at det er særdeles nødvendigt, at målene for Europas Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse nås, og mener, at den nye sociale dagsorden EU 2020 bør gøre det muligt for EU at overvinde krisen fuldstændigt ved at arbejde hurtigere hen imod en innovativ og jobskabende økonomi; opfordrer i denne forbindelse indtrængende til, at der i den nye sociale dagsorden lægges større vægt på unge;
45. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger mod manglende jobsikkerhed og dårlige arbejdsvilkår, som unge udsættes for på arbejdsmarkedet, og aktivt gøre det lettere at forene arbejde og privat- og familieliv;
46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage hensyn til dimensionen på tværs af generationerne i deres beskæftigelsesfremmende politikker;
47. opfordrer medlemsstaterne til at fremme unges adgang til alle former for beskæftigelse med gode arbejdsvilkår for at undgå uheldige kombinationer mellem kvalifikationer og jobs, som medfører spild af talent; henstiller i denne forbindelse til en forbedring i kvaliteten af praktikophold såvel som praktikanters rettigheder ved at sikre, at størstedelen af praktikprogrammerne giver de unge kvalifikationer og fører til lønede jobs;
48. opfordrer endvidere medlemsstaterne til at tilbyde flere beskæftigelsesmuligheder og iværksætte sociale beskyttelsesprogrammer for forfordelte unge for at sikre lige muligheder for unge i randområder og i byområder samt yde særlig støtte til unge mødre;
49. henviser til risikoen for hjerneflugt og de negative konsekvenser, en sådan vil have for de unges oprindelseslande; opfordrer medlemsstaterne til at udforske og udvikle strategier med henblik på at få de unge til at blive i lande og regioner, hvor der er en tendens til ud- og afvandring i form af f.eks. hjerneflugt, forsøg på at bygge bro over kvalifikationskløften og billig, fleksibel, ufaglært og ofte sæsonrelateret arbejdskraft;
50. opfordrer medlemsstaterne til at eliminere de tilfælde, hvor der konstateres en indkomstforskel mellem unge mænd og unge kvinder på grundlag af køn;
51. opfordrer medlemsstaterne til at sikre retten til et anstændigt arbejde og til socialsikring i en globaliseringstid ved at skabe balance mellem fleksibilitet og sikkerhed;
52. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at opnåede sociale ydelser i fuld udstrækning kan overføres, således at den sociale beskyttelse af de unge arbejdstagere, som vælger mobilitet, ikke bringes i fare;
53. understreger betydningen af perioder med praktisk uddannelse i virksomheder og institutioner i løbet af uddannelsestiden, hvilket måske kan lette jobsøgningen senere;
54. foreslår, at man fremmer en iværksætterkultur blandt unge ved at forbedre kommunikationen herom, ved at støtte udviklingen af europæiske strukturer og netværk i denne henseende, og ved at tilskynde unge til at blive selvstændige og til at udnytte mikrokredit- og mikrofinansieringsværktøjer; understreger endvidere betydningen af livslang læring;
55. fastholder, at der er brug for synergi mellem undervisningssektoren og erhvervslivet og for avancerede former for integration mellem universiteter og virksomheder;

Tirsdag den 18. maj 2010

56. tilskynder medlemsstaterne til at støtte private initiativer for unge, bl.a. gennem nationale programmer, som supplerer EU-programmerne;

57. henleder opmærksomheden på, at der er behov for politikker, der tager sigte på at forene arbejds- og familieliv og tilskynder unge mennesker til at stifte familie; understreger endvidere, at det er nødvendigt at sikre, at unge har en tilstrækkelig indkomst, således at de kan træffe deres beslutninger uafhængigt, herunder også beslutningen om at stifte familie;

Sundhed, velbefindende og miljø

58. understreger, at følgerne af klimaændringer og miljøforandringer og miljødelæggelser har negative følger for unges liv, og opfordrer til bæredygtige aktioner på dette område;

59. opfordrer medlemsstaterne til at medtage relevante former for undervisning i forebyggelse af sundheds- og miljømæssige risici i deres læseplaner;

60. beklager dybt, at der i samarbejdsrammen ikke henvises til forbrugerpolitik; mener, at visse helbredsproblemer kan sættes i forbindelse med fremstilling og markedsføring af usunde fødevarer;

61. understreger behovet for at tage hensyn til unges og børns særlige sårbarhed ved udformningen af forbruger- og miljøpolitikker; understreger behovet for at sikre en høj grad af beskyttelse af unge forbrugere via aktioner som f.eks. informations- og uddannelseskampagner;

62. understreger betydningen af yderligere at bekæmpe narkotika, alkohol- og tobaksrelaterede skader og andre former for afhængighed, herunder hasardspil, især gennem forebyggelse og rehabilitering; opfordrer medlemsstaterne til at få det bedste ud af EU's handlingsplan for bekæmpelse af narkotikamisbrug og af EU's strategi om støtte til medlemsstater til bekæmpelse af alkoholbetingede skader og andre former for misbrug;

63. minder også om, at børn og unge er udsat for en masse voldsscener i medierne; foreslår, at spørgsmålet undersøges yderligere, og at der træffes alle de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at deres mentale sundhed lider skade som følge heraf;

64. anbefaler, at unge vejledes i brugen af nye teknologier ved hjælp af politikker vedrørende medieud-dannelse og bevidstgørelse om de farer, der er forbundet med ukritisk brug af medierne;

65. understreger, at seksualoplysning for unge spiller en vigtig rolle med henblik på at beskytte deres helbred;

66. henleder opmærksomheden på det konstant høje niveau, som svangerskaber blandt mindreårige ligger på, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre de unge mere bevidst om denne problematik og informere dem grundigt herom;

67. henstiller til medlemsstaterne at sikre, at børn og unge af indvandrere, uanset familiens retlige status, har adgang til grundlæggende sundhedspleje;

68. understreger sportens rolle som en hel række aktiviteter, der fremmer en sund livsstil hos unge og støtter teamarbejde, fairness og ansvar, såvel som den betydning, det har at informere unge om bekæmpelse af fænomenet vold på sportspladser; opfordrer til særprogrammer for unge handicappede;

69. opfordrer medlemsstaterne til dels at tage hensyn til kønsspecifikke spørgsmål i deres bestræbelser på at tilskynde unge til at dyrke sport i al almindelighed, dels til at yde støtte til mindre populære sportsgrene;

70. understreger, at det er vigtigt at fremme informationskampagner for unge med henblik på at bekæmpe doping og støtte ren sport;

Tirsdag den 18. maj 2010

Medindflydelse

71. fremhæver betydningen af en løbende struktureret dialog med og høring af unge; tilskynder på det kraftigste til, at unge og ungdomsorganisationer i øget grad og på alle planer (lokalt, nationalt og internationalt) deltager i udformningen af generelle politikker og i særdeleshed ungdomspolitikken og i andre former for politik gennem en vedvarende struktureret dialog;

72. understreger, at det er vigtigt at overveje metoderne til høring af ungdommen med henblik på at sikre, at der tages hensyn til synspunkterne blandt en bred vifte af unge; går ind for udviklingen af strukturer, hvor alle aktører kan arbejde sammen og i lige høj grad øve indflydelse på politik og beslutningstagning og stille de instrumenter til rådighed, der er nødvendige for at skabe disse strukturer;

73. tilskynder medlemsstaterne til at inddrage ungdomsorganisationer i den politiske beslutningsprocedure, herunder på lokalt plan;

74. understreger betydningen af repræsentative ungdomsrepræsentanter i den strukturerede dialog og henstiller, at Kommissionen hører repræsentanter for nationale ungdomsråd om de prioriterede temaer for unge;

75. bekræfter det ofte fremførte behov for at anerkende og støtte ungdomsorganisationerne og det betydelige bidrag, de yder til den ikke-formelle uddannelse; opfordrer Kommissionen og Rådet til at tilskynde medlemsstaterne til at oprette og støtte lokale ungdomsparlamerter og -råd og iværksætte de relevante programmer i den forbindelse;

76. understreger behovet for at inddrage flere og flere forskellige unge med henblik på at øge deres medindflydelse; går ind for at fremme medindflydelse fra en tidlig alder; slår i den forbindelse til lyd for en styrkelse af relationerne mellem skoler, ungdomsorganisationer og andre civilsamfundsorganisationer og henstiller på det kraftigste til at fremme en øget anerkendelse af ikke-formel uddannelse;

77. foreslår, at der indføres prisuddelingsordninger for unge, der deltager aktivt i samfundet, med det overordnede formål at skabe såvel en rettigheds- som en pligtkultur;

78. understreger, at det er nødvendigt at gøre en særlig indsats for at tilskynde unge, som bor i rand- og landområder og i områder præget af fattigdom, til at deltage aktivt i aktiviteterne i EU; beklager i så henseende, at der i samarbejdsrammerne ikke er fremsat forslag om en specifik indsats for at informere unge og især unge, der bor i afsidesliggende områder, og unge, der ikke er organiseret i politiske, sociale eller ikke-statslige organisationer, bedre om EU-programmerne; anmoder Kommissionen om et endeligt tilsagn på dette område;

79. understreger, at det er nødvendigt at styrke bestræbelserne på at sikre en effektiv trevejsudveksling af synspunkter og information mellem de akademiske samfund, erhvervslivet og de politiske kredse på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan;

Kreativitet og kultur

80. opfordrer medlemsstaterne til at fremme adgangen til nye teknologier for at sætte unge i stand til at udnytte deres kreativitet og innovationskapacitet og skabe interesse for kultur, kunst og videnskab;

81. er overrasket over, at Kommissionens meddelelse ikke indeholder nogen specifik omtale af kulturelle spørgsmål; tilføjer, at disse spørgsmål ikke kan koges ned til iværksætterkultur og nye teknologier;

82. glæder sig over, at der i Rådets resolution er taget hensyn til den rolle, som sociale og kulturelle aktiviteter spiller som supplement til uddannelsessystemets og familiens roller; konstaterer, at sådanne aktiviteter også yder et vigtigt bidrag til bekæmpelsen af forskelsbehandling og ulighed og fremmer unges adgang til fritidsliv, kultur og sport;

Tirsdag den 18. maj 2010

83. fremhæver vigtigheden af, at medlemsstaterne, når de øremærker bevillinger, støtter og anerkender ungdomskulturen, da dette har stor betydning for udviklingen af unge menneskers kreativitet;
84. glæder sig over forslaget i Rådets resolution om at fremme specialuddannelse af unge arbejdstagere inden for kultur, nye medier og interkulturelle færdigheder;
85. foreslår, at der i politikker, programmer og aktioner på kultur- og medieområdet indarbejdes et ungdomsperspektiv;
86. er af den opfattelse, at kulturinstitutioner (f.eks. museer, biblioteker og teatre) bør tilskyndes til i højere grad at inddrage børn og unge;
87. opfordrer Kommissionen og Rådet til at udforme et europæisk ungdomspas, således at de unge kan få adgang til kulturinstitutioner i hele EU til meget lave priser;

Frivilligt arbejde

88. glæder sig over Rådets beslutning om at gøre 2011 til det europæiske år for frivilligt arbejde og over foranstaltningerne i Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Den Europæiske Union;
89. er af den opfattelse, at unges frivillige arbejde bør støttes, også gennem udvidelse af programmet for europæisk volontørtjeneste, og ved at hjælpe underprivilegerede unge med at påtage sig frivilligt arbejde;
90. mener, at der alt afhængigt af resultatet af evalueringen af den forberedende foranstaltning Amicus bør iværksættes yderligere foranstaltninger af denne art;
91. er af den opfattelse, at frivilligt arbejde ikke bør erstatte faglig, lønnet beskæftigelse, men tilføre samfundet merværdi;
92. slår til lyd for indførelse og gensidig anerkendelse af et europæisk volontørpas som et supplement til det eksisterende europæiske ungdomspas; mener, at et sådant pas skulle indeholde oplysninger om frivilligt arbejde udført af børn og unge og ville kunne forelægges for potentielle arbejdsgivere som dokumentation for erhvervede kvalifikationer;

Social inddragelse

93. glæder sig over, at 2010 er gjort til det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, navnlig på baggrund af den økonomiske og finansielle krise, der har ramt de unge særlig hårdt;
94. mener, at en rimelig fordeling mellem generationerne er en vigtig udfordring på baggrund af aldringen i befolkningen; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til de unges og kommende generationers interesser ved udformningen af deres politikker, især i økonomiske og finansielle krisetider;
95. understreger også behovet for at udvikle mere effektivt opsøgende programmer for marginalgrupper, som f.eks. unge indvandrere og alle mennesker med særlige behov (handicappede, unge, der skal reintegreres i samfundet efter et fængselsophold, hjemløse, løst beskæftigede, osv.);
96. erkender, at der er et behov for at øge forståelsen for handicappede unge og opfordrer EU-institutionerne til at drage omsorg for, at handicappede unge fremover sikres fuld integration;

Tirsdag den 18. maj 2010

97. slår endnu en gang til lyd for at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd fra en tidlig alder og inden for alle livets områder; glæder sig derfor især over, at Rådets resolution tager sigte på at forbedre børnepasningsmulighederne og fremme delt ansvar mellem forældre for at gøre det lettere for både unge kvinder og unge mænd at skabe balance mellem arbejde og privatliv;

98. understreger, at det er nødvendigt at gøre det klart for børn og unge, at forskelsbehandling af enhver art og på ethvert område er uacceptabel, og opfordrer til at gribe ind over for enhver form for ekstremisme;

99. anbefaler de enkelte medlemsstater at prioritere det højt at sørge for, at ingen unge mindreårige kommer til at befinde sig i en situation uden social omsorg;

100. understreger betydningen af e-integration i et digitalt miljø; tilskynder medlemsstaterne til som led i deres formelle og ikke-formelle uddannelsessystemer at udvikle strukturer, som sikrer adgang til information, uddannelse og kultur og forbedrer de unges mediekompetencer;

Unge og verden

101. henstiller, at der ydes direkte udviklingsstøtte til foranstaltninger til fordel for unge og til bekæmpelse af narkotikamisbrug og -handel i udviklingslande;

102. går ind for fremme af aktiviteter af almen interesse, der kan bibringe de unge ansvarsfølelse, f.eks. frivilligt arbejde i forbindelse med klimaforandringer, udvikling eller humanitær bistand; glæder sig i så henseende over de muligheder, som oprettelsen af et frivilligt europæisk humanitært hjælpekorps vil give de unge, for at deltage i EU's humanitære arbejde, og opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at de unge informeres fuldt ud om dets eksistens;

103. tilskynder Kommissionen til yderligere at undersøge muligheden for at udbygge de internationale samarbejdsaktiviteter inden for frivilligt arbejde blandt unge;

104. anmoder medlemsstaterne om at arbejde for udvekslings- og venskabsordninger med tredjelande og lokalsamfund for at fremme den interkulturelle dialog og tilskynde de unge til at iværksætte fællesprojekter;

105. slår til lyd for en forbedring og mere udbredt gennemførelse af Erasmus Mundus-programmet;

*

* *

106. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 18. maj 2010

Forenkling af den fælles landbrugspolitik

P7_TA(2010)0172

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om forenkling af den fælles landbrugspolitik (2009/2155(INI))

(2011/C 161 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 19. oktober 2005 om forenkling og bedre regulering inden for den fælles landbrugspolitik (KOM(2005)0509),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 18. marts 2009 - En forenklet landbrugspolitik for Europa til fordel for alle (KOM(2009)0128),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0051/2010),
- A. der henviser til, at al lovgivning skal stå i forhold til målet og kun bør gennemføres, efter at der er foretaget en fuldstændig konsekvensanalyse, der nøje undersøger de økonomiske byrder, som lovgivningen vil medføre, og omfatter en fuldstændig cost-benefit-analyse,
- B. der henviser til, at forenklingen først og fremmest bør være til gavn for landbrugerne og ikke kun for de nationale myndigheder og medlemsstaternes betalingsorganer, sådan som det fortrinsvis har været tilfældet,
- C. der henviser til, at en ny fælles landbrugspolitik bør give landbrugerne mulighed for at fokusere på hovedmålet, som er at levere sikre og sporbare fødevarer af høj kvalitet, og samtidig bør støtte dem i at levere ikke-markedsbaserede offentlige goder,
- D. der henviser til, at målet bør være at reducere udgifterne til gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samtidig med at de administrative byrder for EU's producenter mindskes, således at landbrugerne kan tilbringe mere tid med at dyrke deres jord,
- E. der henviser til, at en ny fælles landbrugspolitik bør have en bæredygtig konkurrenceevne,
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre klar og forståelig lovgivning, der skaber retssikkerhed for de kompetente myndigheder og landbrugerne, og at fjerne unødvendig lovgivning,
- G. der henviser til, at fordelingen af enkeltbetalingerne til bedrifter bør være retfærdig,
- H. der henviser til, at det er nødvendigt med funktionelle lovgivningsrammer for at styre de vigtige retlige spørgsmål, som den fælles landbrugspolitik omfatter,
- I. der henviser til, at en ny fælles landbrugspolitik bør være mere markedsorienteret i overensstemmelse med de seneste reformer af den fælles landbrugspolitik og fokusere på at formindske overdreven protektionisme, samtidig med at den stiller redskaber til rådighed, der kan hjælpe landbrugerne i tider med alvorlig økonomisk volatilitet,
- J. der henviser til, at den nye fælles landbrugspolitik bør være enklere og føre til hurtigere reaktioner,
- K. der henviser til, at lovgivningen bør være mere fleksibel med henblik på at tilpasse den fælles landbrugspolitik til specifikke regioner og områder, uden at denne politikkes fælles karakter bringes i fare,

Tirsdag den 18. maj 2010

- L. der henviser til, at man bør fremme udvekslingen af god praksis mellem medlemsstater og lokale myndigheder,
- M. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik har central betydning i EU-27 ikke blot som et middel til at garantere en passende forsyning af sikre fødevarer, men også for fortsat at leve op til udfordringer som bevarelse af landdistrikterne, bjergområderne og de ugunstigt stillede områder, områderne i den yderste periferi samt det europæiske landbrugs multifunktionalitet,

Almindelige principper

1. understreger, at den fælles landbrugspolitik bør tilstræbe en harmonisering af reglerne ved at fjerne overlapning; anmoder tillige Kommissionen om at bestræbe sig på at fjerne unødvendige byrder, når den indfører nye bestemmelser;
2. opfordrer indtrængende Kommissionen til regelmæssigt at foretage omfattende konsultationer af de berørte parter i landbruget for bedre at kunne vurdere lovgivningens virkninger i praksis og for at finde frem til bestemmelser, der er praktiske, enkle og gennemskeelige for landbrugerne;
3. understreger, at det er nødvendigt at forenkle den fælles landbrugspolitik yderligere for at nedbringe de dermed forbundne gennemførelsesomkostninger for EU's institutioner, medlemsstaterne og støttemodtagerne selv; fremhæver, at politikken således også bliver mere forståelig for landbrugerne og skatteyderne;
4. opfordrer Kommissionen til at harmonisere reglerne for den fælles landbrugspolitik ved at fjerne overlapning af opgaver og reducere bureaukratiet med henblik på at øge landbrugssektorens konkurrenceevne i alle medlemsstaterne;
5. understreger, at foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik bør stå i forhold til målet, og at man kun bør vælge at gå lovgivningens vej, når det er virkelig begrundet, hvorved man undgår at opbygge et retligt system, som er vanskeligt at forstå for landbrugerne;
6. anmoder om, at den fælles landbrugspolitik gøres resultatorienteret i stedet for at være fokuseret på regulering, og opfordrer alle medlemsstaterne og deres regionale myndigheder til at tilbyde mere hjælp og rådgivning til landbrugerne ved hjælp af rådgivningsredskaber og hensigtsmæssige kommunikationsmetoder;
7. forventer, at al fremtidig lovgivning i overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning ledsages af en fuldstændig konsekvensanalyse, der tager hensyn til lovgivningsmæssige og administrative byrder og sikrer, at al ny lovgivning står i forhold til de mål, der skal nås med den;
8. mener, at medlemsstaterne om muligt bør tillade selvcertificering;
9. mener, at medlemsstaterne inden for rammerne af planerne for udvikling af landdistrikter, bør have mulighed for at indføre en arealordning med faste beløb, især for mindre bedrifter, forudsat at det garanteres, at indgåede forpligtelser opfyldes;
10. erkender værdien af princippet om krydsoverensstemmelse som et af nøglebegreberne i den fælles landbrugspolitik direkte betalinger, men at kraftige forenklinger er ønskværdige, uden dog at forringe betalingernes effektivitet;
11. understreger behovet for at gøre den fælles landbrugspolitik enklere, mere gennemsigtig og retfærdigere;
12. påpeger, at forenklingen af den fælles landbrugspolitik ikke behøver at føre til mindre støtte til landbrugerne og afvikling af de traditionelle markedsstyringsinstrumenter; opfordrer til, at EU indfører effektive mekanismer, der kan begrænse prisudsving i fremtiden;

Tirsdag den 18. maj 2010

13. understreger, at forenkling af den fælles landbrugspolitik skal gå hånd i hånd med informationsforanstaltninger for støttemodtagere, og opfordrer Kommissionen til at udvide og udvikle informationsforanstaltninger i forbindelse med den fælles landbrugspolitik;
14. efterlyser mulighed for selvstændig korrektion af fejl, således at en støttemodtager, der utilsigtet bryder reglerne, har mulighed for at informere myndighederne uden dermed at skulle betale bøder;
15. påpeger, at systemet med sanktioner over for landbrugere i forbindelse med fejl i betalingsanmodninger bør stå i proportion til overtrædelsens omfang, og at sanktionerne ikke bør iværksættes i tilfælde af mindre fejl og navnlig ikke i tilfælde af fejl, som landbrugerne ikke er skyld i;
16. påpeger, at alle administrative sanktioner, herunder pligt til tilbagebetaling af enhver form for betaling, som landbrugeren har modtaget, ikke bør være baseret på omstændigheder, der objektivt ligger uden for landbrugers kontrol;
17. påpeger problemet med landbrugere, der har ægtefæller, som driver separate landbrugsbedrifter, og som derfor bør have separate rettigheder og forpligtelser, for så vidt angår anmodning om betalinger under den fælles landbrugspolitik;

Krydsoverensstemmelse

18. mener, at det vigtigste formål med inspektion er at rådgive landbrugerne og bringe dem på rette spor med hensyn til bedre at opfylde lovgivningskravene på en måde, der giver dem så få byrder som muligt; mener derfor, at inspektionen fortsat bør gennemføres af de offentlige myndigheder for at sikre, at den er uafhængig og upartisk;
19. understreger, at den globale fødevarerproduktion ifølge FN skal stige med 70 % inden 2050 for at kunne brødføde 9 mia. mennesker;
20. mener, at kravene om krydsoverensstemmelse også bør fastsættes under hensyntagen til bedriftsstørrelsen for at mindske byrderne for de mindre bedrifter, hvor risikoen ikke er så stor;
21. insisterer på, at sanktioner, som medlemsstaterne iværksætter over for landbrugere på grund af manglende overholdelse af bestemmelserne, anvendes på en gennemskuelig, enkel og forholdsmæssig måde og under hensyntagen til de faktiske forhold;
22. mener, at de lovbestemte krav til krydsoverensstemmelseskontrol bør være letforståelige for landbrugere og kontrolmyndigheder;
23. mener, at det grundlæggende formål med kontrol er at tilskynde landbrugerne til i højere grad at overholde loven, og at den årlige krydsoverensstemmelseskontrol i forbindelse med lovgivningsbestemte forvaltningskrav kan indskrænkes eller erstattes med stikprøver, hvis der kun har været nogle få overtrædelser i de senere år;
24. understreger, at kravet om opfølgningstjek i forbindelse med mindre overtrædelser bør begrænses til stikprøver (minimumsgrænse);
25. mener, at anvendelsen af lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der ikke uden videre kan kontrolleres og ikke er målelige, bør afskaffes;
26. mener, at medlemsstaterne eller i givet fald de regionale og lokale myndigheder bør have mulighed for at begrænse inspektionskvoten til en specifik lavere grænse, hvis deres rammer for risikoanalyse opfylder Fællesskabsrettens krav, og det kan dokumenteres, at overholdelsesgraden er høj;
27. anmoder om, at der i de enkelte medlemsstater indføres en ramme for risikoanalyse, der opfylder fællesskabslovgivningen, med henblik på at nedbringe inspektionskvoten til et bestemt mindstemål;

Tirsdag den 18. maj 2010

28. mener, at mere bistand og rådgivning via effektive informations- og rådgivningstilbud såsom en telefonisk hjælpetjeneste eller anvendelse af internettet vil bidrage til at forebygge overtrædelser og give medlemsstaterne mulighed for støt og roligt at nedskære deres inspektionskvoter;
29. mener, at den kontrol, der udføres - eller skal udføres - på landbrugsbedrifter af de forskellige instanser, hvis arbejde det er at udføre, eller som er ansvarlige for kontrollen, bør koordineres med henblik på at reducere antallet af inspektionsbesøg på bedrifterne;
30. mener, at der bør udarbejdes en kommunikationsplan om krydsoverensstemmelse med henblik på at tilvejebringe så mange oplysninger som muligt, både til landbrugere og forbrugere, om krydsoverensstemmelseskrav og om de fordele, der opnås ved den produktion af offentlige goder og tjenesteydelser, der leveres af de landbrugere, hvis virksomhed opfylder krydsoverensstemmelseskravene;
31. mener, at mængden af krydsoverensstemmelseskrav bør formindskes og anvendelsesområdet for dem aktualiseres;
32. efterlyser godkendelse af et praktikabelt og gennemsigtigt indikatorsystem med henblik på at forenkle vurderingsinstrumenterne til kontrol af krydsoverensstemmelse og anmoder om afskaffelse af det nuværende system og muligheden for at iværksætte dobbelte eller flerdobbelte sanktioner for én fejl; opfordrer Kommissionen til at analysere misforholdet mellem overtrædelse af reglerne om identifikation af dyr, der udgør omkring 70 % af alle overtrædelser, og af andre regler og foretage de dermed forbundne ændringer;
33. mener, at der bør udarbejdes én samlet lovtekst om krydsoverensstemmelse; mener, at der bør ydes en rimelig kompensation for de positive eksterne virkninger, som landbrugsbedrifterne skaber med hensyn til offentlige goder og tjenesteydelser;
34. anmoder om bibeholdelse af visse præcise og konstante krydsoverensstemmelsesregler, som medlemsstaterne er enige i og kan opfylde;

Direkte betalinger

35. mener, at landbrugerne skal have adgang til funktionsdygtige ordninger, der giver dem mulighed for let og uden unødvendigt bureaukrati at indgive ansøgninger om direkte betalinger, typisk på det sted, hvor de bor;
36. mener, at man for at forenkle reglerne om enkeltbetalingsordningen bør afskaffe indsamlingen af de samme detaljerede oplysninger på årsbasis;
37. mener, at der ikke er behov for at opgive så mange oplysninger sammen med ansøgningerne, fordi de nødvendige oplysninger kan findes i medlemsstaternes udbetalende organer;
38. anmoder om godkendelse af mere fleksible betalingsmetoder, der gør det muligt at foretage udbetalinger, også inden al kontrol er endelig afsluttet;
39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge definitionen af støtteberettiget areal og fortolkningen heraf i medlemsstaterne;
40. mener, at den nuværende definition af landbrugsaktivitet med hensyn til enkeltbetalinger bør revideres for at sikre, at ansøgere, der ikke er aktive landbrugere, ikke er støtteberettigede;
41. mener, at den fremtidige ordning bør tage hensyn til princippet om forenkling, og at forenkling, gennemskelighed og retfærdighed bør være hovedpunkterne i reformen af den fælles landbrugspolitik;
42. opfordrer Kommissionen til at revidere kontrolsystemet og regnskabsafslutningsproceduren;

Tirsdag den 18. maj 2010

43. mener, at Kommissionen bør vælge en mere proportional og i sidste ende risikobaseret strategi for udførelse af forskriftsmæssig kontrol, kontrol af overensstemmelse og finansielle korrektioner;
44. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag, der kan forbedre revisions- og kontrolrammerne for den fælles landbrugspolitik;
45. mener, at de betydelige forskelle i den direkte støtte, der udbetales i de forskellige medlemsstater, skal forebygges, for at sikre at landbrugerne behandles ens over hele EU, og for at undgå markeds- og konkurrenceforvridninger;
46. anerkender, at landbrugerne har en vigtig rolle at spille i forbindelse med fastsættelsen af de praktiske foranstaltninger, der er nødvendige for at klare de miljømæssige udfordringer, herunder tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, og mener, at målene bedre nås med resultataftaler end med lovgivning;
47. understreger, at en reduktion af de administrative byrder forbundet med overvågning og indberetning, der påhviler producentorganisationer i frugt- og grønsagssektoren, vil gøre disse organisationer mere attraktive for landbrugerne og tilskynde dem til at slutte sig sammen og optræde samlet;

Udvikling af landdistrikter

48. understreger, at det er tilstrækkeligt med kontrol én gang, når betalingerne foretages i overensstemmelse med en eksisterende certificeringsordning (f.eks. støtteordninger for organisk produktion og miljø);
49. bemærker med bekymring den store mængde fejl i ansøgninger om direkte betalinger, der registreres i visse medlemsstater; fremhæver, at disse fejl hovedsagelig skyldes det anvendte ortofotografiske udstyr og ikke landbrugerne; anmoder om, at sådanne fejl kun straffes i tilfælde af klart forsøg på bedrageri;
50. mener, at lovgivning, som kan komme i konflikt med anden lovgivning (f.eks. miljølovgivningen og enkeltbetalingsordningen), bør reguleres, inden den finder anvendelse på landbrugerne;
51. mener, at definitionerne i lovgivningen om udvikling af landdistrikterne bør revideres og om nødvendigt udvides for at sikre overensstemmelse med lovgivningen om direkte betalinger;
52. mener, at gennemsigtigheden med hensyn til sanktioner og landbrugernes forpligtelser bør øges;
53. anmoder om indførelse af præcist definerede forpligtelser for landbrugerne for at undgå den manglende gennemsigtighed med hensyn til sanktioner;
54. ønsker at anvende en bredere langsigtet tilgang til kontrollen med disse ordninger, hvor der lægges større vægt på de endelige virkninger og resultater i stedet for, at der fokuseres på specifikke fejlkvoter, der skyldes foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne eller miljøforanstaltninger;
55. understreger, at der er behov for at revidere og forenkle det nuværende komplekse system af indikatorer, og at overvågningssystemet, årlige rapporter og ex-ante-, midtvejs- og ex-post-evalueringer har skabt et overdrevent komplekst system med indikatorer og rapporter;
56. anmoder Kommissionen om at undersøge anvendelsen af resultataftaler som en enkel og mere effektiv metode til levering af offentlige goder i fremtiden;
57. efterlyser indførelse af et forenklet og sammenhængende system med indikatorer, der er lettere at forstå og anvende, og som kan bidrage til relevante evalueringer og mindre bureaukrati;

Tirsdag den 18. maj 2010

58. mener, at bestemmelserne om støtteberettigelse for momsudgifter, der skal finansieres under den fælles landbrugspolitik's anden søjle, navnlig for aktiviteter, der udføres af offentligretlige organer, bør harmoniseres med de bestemmelser, der finder anvendelse på strukturfondene;

59. understreger, at forenkling af den fælles landbrugspolitik skal gå hånd i hånd med forenkling af dens gennemførelse, og opfordrer medlemsstaterne til at minimere de bureaukratiske formaliteter, der kræves af potentielle modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik, navnlig i forbindelse med udvikling af landdistrikter;

60. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale programmer for udvikling af landdistrikter at stille systemer, der sikrer gennemsigtighed, til rådighed for potentielle støttemodtagere, og give dem den nødvendige tid til at udarbejde ansøgninger om finansiering og opfylde de forskellige kriterier i støtteordningerne; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dette spørgsmål er et fast punkt i de bilaterale drøftelser med medlemsstaterne;

Dyreidentifikation

61. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge det system til identifikation af dyr, der anvendes i de enkelte medlemsstater, og til at arbejde hen imod et ensartet system til identifikation af dyr, som sikrer, at unødvendig lovgivning ophæves, navnlig bør producentnumre og bedriftsnumre, antallet af påkrævede registre og forskellen mellem producent og bedrift undersøges;

62. forlanger en omfattende harmonisering af de i øjeblikket meget forskellige bestemmelser om dyreidentifikation;

63. mener, at indberetning af får og geders flytning samt indberetning af oplysninger til databaser og myndigheder bør forenkles så meget som muligt, og at alle former for kommunikation, herunder nye teknologier, bør være tilladt;

64. mener, at det for får og geder er tilstrækkeligt med identifikation af besætningen;

65. anmoder om udsættelse af den forpligtelse til elektronisk identifikation af får og geder, der blev indført fra den 31. december 2009, i betragtning af de dermed forbundne store omkostninger i en økonomisk krisetid;

66. kræver en treårig udsættelse af krydsoverensstemmelsessanktioner forbundet med elektronisk identifikation af får og geder, da det vil tage landbrugerne nogen tid at vænne sig til og afprøve denne nye og komplekse teknologi; opfordrer endvidere Kommissionen til at foretage en grundig revision af bestemmelsen;

*

* *

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 18. maj 2010

Nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter

P7_TA(2010)0173

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om nye udviklingstendenser for offentlige indkøbskontrakter (2009/2175(INI))

(2011/C 161 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten og under særlig hensyntagen til ændringer som følge af Lissabontraktaten,
- der henviser til direktiv 2004/18/EF og 2004/17/EF om indgåelse af offentlige kontrakter og direktiv 2007/66/EF om klageprocedurerne ved indgåelse af offentlige kontrakter,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. november 2009 »Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber« (KOM(2009)0615),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. maj 2009: Bidrag til bæredygtig udvikling: Hvilken rolle spiller fairtrade og handelsrelaterede ngo-garantiordninger for bæredygtighed? (KOM(2009)0215),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 »Offentlige indkøb for et bedre miljø« (KOM(2008)0400),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2008 om fortolkningsspørgsmålet »om anvendelsen af fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner på institutionelle offentlig-private partnerskaber (IOPP'er)« (C(2007)6661),
- der henviser til vejledningen om den europæiske kodeks for bedste praksis, der letter SMV'ers adgang til offentlige indkøbskontrakter (arbejdsdokument fra Kommissionens kontorer SEK(2008)2193),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. august 2006 om fortolkningsspørgsmålet »om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvist er omfattet af udbudsdirektiverne« ⁽¹⁾,
- der henviser til følgende domme ved EF-Domstolen:
 - af 19. april 2007 C-295/05 (Tragsa)
 - af 18. december 2007 C-532/03, Kommissionen mod Irland (Den irske ambulancetjeneste)
 - af 13. november 2008 C-324/07 (Coditel Brabant)
 - af 9. juni 2009 C-480/06, Kommissionen mod Tyskland (Stadtwerke Hamburg)
 - af 10. september 2009 C-206/08 (Eurawasser)
 - af 9. oktober 2009 C-573/07 (Sea Srl)
 - af 15. oktober 2009 C-196/08 (Acoset)

⁽¹⁾ EUT C 179 af 1.8.2006, s. 2.

Tirsdag den 18. maj 2010

- af 15. oktober 2009 C-275/08, Kommissionen mod Tyskland (Datenzentrale Baden-Württemberg)
- af 25. marts 2010 C-451/08 (Helmut Müller),
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 10. februar 2010 om »bidrag til bæredygtig udvikling: Hvilken rolle spiller fairtrade og handelsrelaterede ngo-garantiordninger for bæredygtighed?« (RELEX-IV-026),
- der henviser til følgende undersøgelser:
 - »Evaluation of Public Procurement Directives: Markt/2004/10/D Final Report«, Europe Economics, 15. september 2006
 - »The Institutional Impacts of EU Legislation on Local and Regional Governments: A Case Study of the 1999/31/EC Landfill Waste and 2004/18/EC Public Procurement Directives«, European Institute of Public Administration (EIPA), september 2009,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 3. februar 2009 om prækommercielle indkøb: vedvarende høj kvalitet i offentlige tjenester i Europa gennem øget innovation ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 20. juni 2007 om specifikke problemer i forbindelse med gennemførelse i national ret og implementering af lovgivning om offentlige indkøb og denne lovgivnings sammenhæng med Lissabon-dagsordenen ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 26. oktober 2006 om offentlig-private partnerskaber og fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om retfærdig handel og udvikling ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget om International Handel og Regionaludviklingsudvalget (A7-0151/2010),
- A. der henviser til, at økonomi- og finanskrisen har tydeliggjort den store økonomiske betydning af offentlige indkøb, at krisens indvirkning på de lokale myndigheder allerede ses klart, og at de offentlige forvaltninger dog kun kan udføre deres opgaver ordentligt og i overensstemmelse med almenhedens interesse, hvis de har den nødvendige retssikkerhed, og procedureerne ikke er for komplekse,
- B. der henviser til, at et velfungerende marked for offentlige indkøb er altafgørende for det indre marked for både at tilskynde til grænseoverskridende konkurrence, at stimulere innovation, at fremme en økonomi med lav CO₂-udledning og at opnå optimal værdi for offentlige myndigheder,
- C. der henviser til, at lovgivningen om tildeling af offentlige kontrakter skal hjælpe med til at sikre, at offentlige midler forvaltes fornuftigt og effektivt, og til at give interesserede virksomheder mulighed for at få tildelt offentlige kontrakter som led i en fair konkurrence,
- D. der henviser til, at revisionen af direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter fra 2004 bør føre til forenkling, modernisering og større fleksibilitet samt større retssikkerhed,

⁽¹⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 227.

⁽³⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 447.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0320.

Tirsdag den 18. maj 2010

- E. der henviser til, at Lissabontraktaten for første gang inden for EU's primære ret har indført en anerkendelse af regionale og lokale myndigheders ret til selvstyre, og har styrket subsidiariteten samt indført ikke blot de nationale parlamenters, men også Regionsudvalgets ret til sagsanlæg ved EU-Domstolen,
- F. der henviser til, at EU-Domstolen har undersøgt et uforholdsmæssigt stort antal overtrædelsessager på dette område, hvilket tyder på, at mange medlemsstater har kæmpet for at overholde direktiverne om offentlige indkøb,
- G. der henviser til, at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indarbejder idéen om en social markedsøkonomi, en social bestemmelse og en protokol om tjenesteydelser af almen interesse, der definerer EU's fælles interesser, for at sikre, at EU's politikker udvikler sig på en måde, der svarer til det, borgerne stræber efter,
- H. der henviser til, at almindelige offentlige kontrakter ifølge ILO-konvention nr. 94 skal indeholde klausuler, der sikrer et rimeligt vederlag, samt arbejdsbetingelser, der ikke er mindre fordelagtige end de betingelser, der er aftalt i f.eks. kollektive overenskomster,

Generelle bemærkninger og henstillinger

1. beklager, at de mål, som man sigtede mod med revisionen af direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter fra 2004, ikke er nået endnu, navnlig med hensyn til at forenkle bestemmelserne om offentlige indkøb samt at skabe mere juridisk sikkerhed; håber dog, at EU-Domstolens seneste domme bidrager til at afklare de åbne retlige spørgsmål, og at antallet af klageprocedurer falder; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til og aktivt forfølge målene med at forenkle og effektivisere procedurerne for offentlige indkøb ved en eventuel revision af EU's regler;
2. beklager desuden, at de eksisterende bestemmelser - i kombination med ufuldstændige gennemførelsesforanstaltninger på nationalt og regionalt plan, overfloden af »soft law«-initiativer fra Kommissionen samt europæiske og nationale domstoles fortolkning af de relevante juridiske bestemmelser - har medført et komplekst og uoverskueligt retsregime, som især stiller offentlige organer, private virksomheder og leverandører af tjenesteydelser af almen interesse over for vanskelige juridiske problemer, som de ikke længere kan håndtere uden øgede omkostninger eller ekstern juridisk rådgivning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afhjælpe dette og også undersøge konsekvenserne af »soft law«-initiativerne i forbindelse med initiativet til en bedre lovgivning og begrænse sådanne forslag til centrale aspekter og bedømme dem i henhold til subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne og at tage hensyn til de fem principper i 2001-hvidbogen om styreformer i EU (åbenhed, deltagelse, ansvarlighed, effektivitet og sammenhæng);
3. understreger, at offentlige købere som følge af denne udvikling ofte skal prioritere juridisk sikkerhed frem for politiske behov og som følge af presset på de offentlige budgetter ofte give den pågældende kontrakt eller serviceydelse til den, der har afgivet det laveste snarere end det mest økonomisk fordelagtige tilbud; frygter, at dette vil svække EU's innovative base og globale konkurrenceevne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afhjælpe denne situation og udvikle strategiske foranstaltninger for at tilskynde bemyndigede offentlige købere til at tildele kontrakter til de bud, der er de mest økonomiske og af højeste kvalitet;
4. tydeliggør, at europæiske initiativer inden for indgåelse af offentlige kontrakter skal koordineres bedre for ikke at true sammenhængen med direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter og stille brugerne over for juridiske problemer; opfordrer derfor til en bindende koordinering inden for Kommissionen under ledelse af Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Tjenesteydelser, som har ansvaret for offentlige indkøb, og med deltagelse af de andre relevante generaldirektorater; anmoder om en fælles hjemmeside samt løbende information til de ordregivende myndigheder for at gøre lovgivningen mere gennemsigtig og brugervenlig;
5. beklager den manglende gennemsigtighed med hensyn til sammensætningen af og arbejdet i Kommissionens interne rådgivende gruppe for indgåelse af offentlige kontrakter (ACPP) eller det rådgivende udvalg til fremme af adgangen til deltagelse i offentlige aftalers (CCO) rolle og kompetencer og opfordrer Kommissionen til at sørge for en afbalanceret sammensætning, herunder fagforeningsfolk og repræsentanter for erhvervslivet, især SMV'er, og mere gennemsigtighed både hos dette udvalg og det nyplanlagte rådgivende udvalg for offentlig-private partnerskaber; kræver, at Europa-Parlamentet holdes behørigt underrettet og modtager alle tilgængelige oplysninger i alle faser og ved processens afslutning;

Tirsdag den 18. maj 2010

6. er af den opfattelse, at da offentlige kontrakter vedrører offentlige midler, bør de være gennemsigtige og tilgængelige for offentligheden; anmoder Kommissionen om en præcisering for at sikre, at lokale og andre offentlige myndigheder har juridisk sikkerhed og kan oplyse deres borgere om deres kontraktlige forpligtelser;

7. understreger, at tildelingen af offentlige kontrakter skal ske under gennemskelige forhold, hvor alle interesserede parter behandles lige, og forholdet mellem pris og projektets ydelse anses som det endelige kriterium, således at kontrakter tildeles det bedste bud og ikke blot det billigste bud;

8. opfordrer Kommissionen til at foretage en efterfølgende evaluering af direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter og at tage hensyn til holdningerne i denne betænkning; forventer, at denne gennemgang gennemføres med bred deltagelse af alle interesserede parter og i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet; går ind for, at enhver revision tager hensyn til helheden og omfatter direktivet om klageprocedurerne ved indgåelse af offentlige kontrakter samt en analyse af de nationale lovgivninger til gennemførelse af direktivet om klageprocedurerne med henblik på at modvirke en yderligere opsplnitning af lovgivningen for indgåelse af offentlige kontrakter; mener, at de praktiske konsekvenser af dette direktiv ikke kan vurderes i øjeblikket, da det endnu ikke er gennemført i alle medlemsstater;

Samarbejde mellem offentlige organisationer

9. minder om, at Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009, for første gang i EU's primære ret anerkender retten til regionalt og kommunalt selvstyre (artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union); fremhæver, at EF-Domstolen allerede har taget den kommunale ret til selvstyre op i flere domme og henvist til, »at en offentlig myndighed kan opfylde de opgaver, som påhviler den med hensyn til imødekommelse af almenhedens behov, enten gennem anvendelse af sine egne ressourcer eller i samarbejde med andre offentlige myndigheder« (C-324/07); henleder desuden opmærksomheden på EF-Domstolens Store Afdelings dom af 9. juni 2009 (C-480/06), der som supplement har fastslået, at fællesskabslovgivningen ikke foreskriver, at offentlige myndigheder skal have en særlig retlig form for at varetage deres offentlige opgaver i fællesskab; anser derfor partnerskaber mellem offentlige organisationer, såsom kommunalt samarbejde og former for nationalt samarbejde, for at være undtaget fra udbudslovgivningen ud fra især følgende kumulative kriterier:

- partnerskabets formål er udførelse af en offentlig opgave, som påhviler alle de berørte lokale myndigheder
- opgaven udføres udelukkende af de berørte offentlige myndigheder, dvs. uden deltagelse af privatpersoner eller private virksomheder, og
- arbejdet udføres hovedsageligt på vegne af de berørte offentlige myndigheder;

10. Påpeger, at Kommissionen har præciseret, at ikke alle foranstaltninger truffet af offentlige myndigheder er underlagt lovgivningen om offentlige indkøb, og at så længe bestemmelserne i EU-lovgivningen ikke kræver oprettelsen af et marked i et bestemt område, er det stadig op til medlemsstaterne at beslutte, hvorvidt og i hvilket omfang de ønsker at udføre offentlige opgaver selv;

11. påpeger, at EF-Domstolens konklusioner i den pågældende afgørelse ikke kun gælder direkte for samarbejde mellem lokale myndigheder, men er almindeligt gældende, hvorfor de kan anvendes på samarbejde mellem andre offentlige ordregivende myndigheder;

12. henviser til, at EF-Domstolen i sin dom af 10. september 2009 (C-573/07) har fastslået, at der for den rene mulighed for at åbne kapitalen i et hidtil offentligt selskab for private investorer kun skal tages hensyn til pligten ifølge udbudslovgivningen, hvis det offentlige kapitalselskabs karakter ændrer sig i løbet af kontraktens gyldighedsperiode og dermed ændrer en grundlæggende kontraktbetingelse, der gør det nødvendigt at afholde en ny udbudsprocedure; konstaterer, at der har været en voldsom udvikling i forhold til reglerne på området for samarbejde mellem offentlige organisationer som følge af Domstolens retspraksis, og glæder sig over de nylige domme afsagt af Domstolen på dette område; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre oplysninger om de juridiske konsekvenser af disse domme alment tilgængelige;

Tirsdag den 18. maj 2010

Koncessionskontrakter om tjenesteydelser

13. henviser til, at koncessioner på tjenesteydelser i henhold til artikel 1, stk. 3b, i direktiv 2004/17/EF og artikel 4 i direktiv 2004/18/EF er kontrakter, hvor »vederlaget for den tjenesteydelse, som skal præsteres, enten udelukkende består i retten til at udnytte tjenesteydelsen eller i denne ret sammen med betaling af en pris«; understreger, at koncessioner på tjenesteydelser er undtaget fra direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter for at give ordregivere og ordremodtagere mere fleksibilitet; minder om, at Domstolen i flere domme har understreget, at koncessioner på tjenesteydelser ikke er omfattet af disse direktiver, men af de generelle principper i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (forbud mod diskriminering, krav om ligebehandling og gennemsigtighed), og at ordregivende myndigheder frit skal kunne lade tjenesteydelser udføre med en koncession, hvis de vurderer, at dette er den bedste måde at sikre den pågældende samfundsmæssige tjeneste på, og selv i de tilfælde, hvor risikoen, der er forbundet med anvendelsen, som følge af tjenesteydelsens offentlig-retlige udformning er væsentlig begrænset, men at denne begrænsede driftsrisiko overdrages fuldstændigt (dom C-206/08 af 10. september 2009, præmis 7275);

14. tager Kommissionens meddelelse af 19. november 2009 om udvikling af offentlig-private partnerskaber til efterretning og imødeser den efterfølgende vurdering med stor interesse; forventer, at Kommissionen tager ved lære af mislykkede OPP'er; understreger, at der skal tages passende hensyn til både kompleksiteten af procedurerne og de store forskelle på retskulturen og retspraksis i medlemsstaterne i forbindelse med koncessioner på tjenesteydelser; mener, at processen med at definere »koncessioner på tjenesteydelser« og de juridiske rammer herfor har udviklet sig som følge af direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter fra 2004 og EF-Domstolens supplerende retspraksis; fastholder, at eventuelle forslag til en retsakt, som vedrører koncessioner på tjenesteydelser, kun er berettiget, hvis formålet er at afhjælpe forvriddinger i det indre markeds funktion; påpeger, at der hidtil ikke er konstateret sådanne forvriddinger, og at en retsakt om koncessioner på tjenesteydelser derfor er unødvendig, så længe målet ikke er en påviselig forbedring af det indre markeds funktion;

Offentlig-private partnerskaber

15. glæder sig over den juridiske afklaring af de vilkår, som gælder for udbudslovgivningen i forbindelse med institutionelle offentlig-private partnerskaber, i betragtning af den store betydning, som Kommissionen giver dem i sin meddelelse af 19. november 2009 i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringer, støtten til regenerativ energi og bæredygtig transport; henviser til, at direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter altid gælder, hvis en virksomhed med en nok så lille privat andel skal tildeles kontrakten; understreger dog, at både Kommissionen i sin meddelelse af 5. februar 2008, og Domstolen i sin dom af 15. oktober 2009 i sag C-196/08, har gjort det klart, at en dobbelt udbudsprocedure ikke er nødvendig i forbindelse med tildeling af kontrakter, eller overdragelse af visse opgaver, til nyligt etablerede offentlig-private partnerskaber, men at alle følgende kriterier skal være opfyldt, før en koncession kan tildeles uden udbudsprocedure til en blandet offentlig-privat virksomhed specielt oprettet til dette formål:

- den private partner udvælges på baggrund af en gennemsigtig procedure med forudgående offentliggørelse af kontrakten efter en prøvelse af de finansielle, tekniske, operative og driftsmæssige krav og udbuddets karakteristika med hensyn til den tjenesteydelse, der skal leveres
- den blandede offentlig-private virksomhed opretholder sit selskabsformål uændret i hele koncessionsperioden; en væsentlig ændring af selskabsformålet eller den opgave, der overdrages, vil ifølge Domstolens opfattelse medføre en pligt til udbud;

anser derfor spørgsmålet om anvendelsen af udbudslovgivningen på institutionelle offentlig-private partnerskaber for at være afklaret, og beder Kommissionen og medlemsstaterne om at oplyse om dette;

16. understreger dog, at den seneste finanskriser har kastet nyt lys på, hvordan offentlig-private partnerskaber ofte finansieres, og hvordan de finansielle risici fordeles; beder Kommissionen foretage en ordentlig vurdering af de finansielle risici, der er forbundet med dannelsen af OPP'er;

Tirsdag den 18. maj 2010

Byplanlægning/byudvikling

17. glæder sig over Domstolens dom i sag C-451/08; mener, at direktivets brede og ambitiøse mål skal tages i betragtning ved fortolkningen af det, men at det ikke må formodes, at dets anvendelsesområde kan udvides uendeligt ved at appellere til formålet med foranstaltningen, da der ellers ville være en fare for, at alle byplanlægningsaktiviteter vil være omfattet af direktivet, eftersom det per definition er givet, at bestemmelser om mulig udførelse af byggearbejder i væsentlig grad ændrer værdien af de pågældende arealer; mener, at lovgivningen om indgåelse af offentlige kontrakter inden for de seneste år har gennemsyret områder, som ikke i sig selv kan klassificeres under offentlige indkøb, og foreslår derfor, at der endnu en gang lægges større vægt på kriteriet for indkøb i anvendelsen af reglerne inden for lovgivningen om indgåelse af offentlige kontrakter;

Indkøb under tærskelværdien

18. minder om, at Europa-Parlamentet har tilsluttet sig sagen Tyskland mod Kommissionen, der blev anlagt ved EF-Domstolen den 14. september 2006, mod Kommissionens meddelelse af 1. august 2006 om »fortolkningsspørgsmålet om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvist er omfattet af udbudsdirektiverne,« og forventer en snarlig afgørelse;

Mikro-, små og mellemstore virksomheder

19. beder Kommissionen foretage en vurdering af, hvordan direktiverne om indgåelse af offentlige kontrakter påvirker mikro-, små og mellemstore virksomheder, især i deres rolle som underleverandører, og vurderer med henblik på en fremtidig revision af direktiverne, om vi har brug for yderligere regler for tildeling af underentrepriser for specifikt at forebygge, at SMV'er som underleverandører får ringere betingelser end hovedleverandøren under den offentlige kontrakt;

20. opfordrer Kommissionen til at forenkle procedurerne for indgåelse af offentlige kontrakter, så både de lokale myndigheder og virksomhederne slipper for at bruge en masse tid og penge udelukkende på bureaukratiske anliggender; understreger, at en forenkling af procedurerne vil lette SMV'ernes adgang til sådanne kontrakter og give dem mulighed for at deltage på mere lige og retfærdig vis;

21. er af den opfattelse, at brugen af underleverandører er en form for organisering af arbejde, der passer til de specialiserede aspekter ved udførelsen af bygge- og anlægsarbejder; understreger at underleverandørkontrakter skal overholde alle de krav, der stilles til hovedleverandøren, navnlig hvad angår arbejdsret og sikkerhed. anbefaler, at der med dette for øje etableres et gensidigt ansvarsforhold mellem leverandør og underleverandør;

22. støtter systematisk brug af alternative tilbud (eller varianter); pointerer, at tilbudsbetingelserne, navnlig muligheden for alternative tilbud, er afgørende for at fremme og udbrede innovative løsninger; understreger, at specifikationer, der omhandler resultat- og funktionskrav, og den hurtige tilladelse af varianter gør det muligt for tilbudsgivere at foreslå innovative løsninger;

23. opfordrer til, at der oprettes en fælles hjemmeside med alle de oplysninger, der vedrører offentlige kontrakter, som et samlet netværk for alle offentlige udbud; noterer sig, at målsætningen skal være at levere kursusprogrammer og information, at henvise virksomheder til kontrakter og at uddybe den relevante lovgivning, især for SMV'er (som generelt ikke har de store menneskelige og administrative ressourcer med ekspertise inden for indkøbsrelaterede termer og procedurer), samt at specialishjælpedeske også vil kunne hjælpe dem med at vurdere, om de virkelig opfylder udbudsbetingelserne, og i bekræftende fald færdiggøre deres bud;

24. bemærker, at SMV'er har kæmpet for at få adgang til markederne for offentlige indkøb, og at der skal gøres mere for at udarbejde en »SMV-strategi«; opfordrer derfor, som del af en sådan strategi, medlemsstaterne til at samarbejde med ordregivende forvaltninger om at fremme mulighederne for underentrepriser, hvor det er muligt, til at udvikle og udbrede bedste praksis-teknikker, undgå for præskriptive prækvalificeringsprocesser, anvende standarder i tilbudsdokumenter for at sikre, at leverandører ikke skal starte helt forfra, og etablere en fælles hjemmeside til offentliggørelse af kontrakter; opfordrer også Kommissionen til at gøre status over medlemsstaters tiltag på dette område og opfordrer til en videre udbredelse af loven om små virksomheders europæiske kodeks for bedste praksis;

Tirsdag den 18. maj 2010

25. opfordrer medlemsstaterne til at støtte et »leverandørudviklingsprogram«, hvilket allerede er udarbejdet i nogle lande; bemærker, at et sådant redskab kan bruges til at fremme dialogen mellem leverandører og indkøbere, hvorved det bliver muligt for aktørerne at mødes på et tidligt stadie af indkøbsprocessen; understreger, at en sådan mekanisme er væsentlig for at stimulere innovation og forbedre SMV'ers adgang til markederne for offentlige indkøb;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre mere for at sikre, at de europæiske små og mellemstore virksomheder kommer til at spille en større rolle i forbindelse med internationale offentlige indkøb og til at styrke indsatsen for at forhindre forskelsbehandling af europæiske små og mellemstore virksomheder ved at indføre bestemmelser, der svarer til de særlige bestemmelser, som en række GPA-medlemmer (f.eks. Canada og USA) har indført; påpeger, at foranstaltninger, der skal øge både gennemsigtigheden og adgangen til de nationale markeder for offentlige indkøb, ville medvirke til at give SMV'er adgang til sådanne markeder;

27. opfordrer Kommissionen til i den genforhandlede WTO-aftale om offentlige indkøb (GPA) at få tilføjet en bestemmelse, der gør det muligt for EU at give SMV'er forrang ved tildelingen af offentlige indkøbskontrakter efter samme model som andre lande, der er parter i denne aftale, allerede anvender;

Grøn indkøbspolitik

28. henleder opmærksomheden på den store betydning, som indgåelsen af offentlige kontrakter har på klima- og miljøbeskyttelse, energieffektivitet, innovation og stimulering af konkurrencen, og understreger, at de offentlige forvaltninger skal opfordres og bringes i stand til at anvende miljømæssige, sociale og andre kriterier i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter; glæder sig over de praktiske arbejdsredskaber, som hjælper myndigheder og andre offentlige institutioner med de bæredygtige indkøb; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at bruge grønne offentlige indkøbsaftaler som et værktøj til fremme af bæredygtig udvikling;

29. fremhæver sin tidligere opfordring til Kommissionen i sin rapport fra februar 2009, om at tilvejebringe en håndbog om prækommercielle indkøb, som skulle give praktiske eksempler på risiko-/resultatdeling i henhold til markedsforhold; vurderer herudover, at intellektuelle ejendomsrettigheder gives til de virksomheder, der deltager i prækommercielle indkøb, hvilket vil fremme forståelsen hos offentlige forvaltninger og opmuntre leverandører til at blive involveret i prækommercielle indkøbsprocedurer;

30. glæder sig over oprettelsen af Kommissionens EMAS-helpdesk, der giver praktisk information og støtte til virksomheder og andre organisationer til at evaluere, rapportere og forbedre deres miljøpræstationer inden for offentlige indkøb; opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette en mere generisk online-portal, der kunne give praktisk rådgivning og støtte til dem, der bruger den offentlige indkøbsproces, navnlig de aktører, der er involveret i komplekse og samarbejdsbaserede indkøbsprocedurer;

Socialt ansvarlige indkøb

31. fremhæver den manglende klarhed inden for den socialt ansvarlige indgåelse af offentlige kontrakter og opfordrer Kommissionen til at stille arbejdsredskaber i form af håndbøger til rådighed på dette område; henleder i den forbindelse opmærksomheden på de ændrede rammebetingelser som følge af Lissabontraktaten samt chartret om grundlæggende rettigheder, og forventer, at dette gennemføres i overensstemmelse hermed af Kommissionen; fremhæver, at den iboende problemstilling, at sociale kriterier hovedsageligt vedrører fremstillingsprocessen, at de derfor for det meste ikke er synlige i slutproduktet, og at de er svære at kontrollere i forbindelse med en global produktion og komplekse forsyningskæder; forventer derfor også, at der udvikles mere præcise og kontrollerbare kriterier for den socialt ansvarlige indgåelse af offentlige kontrakter, og at der udvikles en database med produktspecifikke kriterier; henviser til problemet med omkostningerne for offentlige indkøbsinstanser ved verificering af overholdelsen af sådanne kriterier, og opfordrer Kommissionen til at stille arbejdsredskaber til rådighed samt fremme instrumenter for at certificere pålideligheden af forsyningskæder;

32. opfordrer Kommissionen til at gøre det klart, at de offentlige forvaltninger kan anvende sociale kriterier, såsom udbetaling af relevante standardlønninger, og andre krav i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer eller andre praktiske arbejdsredskaber, som hjælper myndigheder og andre offentlige institutioner med de bæredygtige indkøb, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre regelmæssige kurser og kampagner for at øge bevidstheden; støtter en gennemsigtig proces, hvor medlemsstaterne og de lokale forvaltninger involveres, med henblik på den videre udvikling af relevante kriterier; henviser til, at en sådan proces tegner lovende inden for netop de sociale kriterier;

Tirsdag den 18. maj 2010

33. opfordrer Kommissionen til at opfordre offentlige forvaltninger til at anvende fair trade-kriterier i deres offentlige tilbuds- og indkøbspolitikker baseret på fair trade-definitionen fastsat af Europa-Parlamentets beslutning om fair trade og udvikling af 6. juli 2006 og den nylige meddelelse fra Kommissionen af 5. maj 2009; fremhæver sin tidligere opfordring til Kommissionen om at fremme sådanne kriterier ved f.eks. at offentliggøre konstruktive retningslinjer for fair trade-indkøb; glæder sig over den enstemmige vedtagelse af udtalelsen fra Regionsudvalget den 11. februar 2010, der opfordrer til en fælles europæisk fair trade-strategi for lokale og regionale forvaltninger;

Praktisk hjælp: database og kurser

34. opfordrer til etablering af en hyppigt ajourført database for standarder, herunder dem, der vedrører miljømæssige og sociale kriterier, og at denne gøres tilgængelig for offentlige forvaltninger for at sikre, at indkøbere har den rette vejledning og et klart regelsæt til udarbejdelse af tilbud, så de nemt kan verificere, at de er i overensstemmelse med den relevante standard; forventer, at medlemsstaterne og alle aktører i den forbindelse involveres fuldstændigt; bemærker, at denne »bottom-up«-proces skal tage den værdifulde erfaring og viden, som ofte findes på lokalt, regionalt og internationalt plan, i betragtning; påpeger endvidere de negative konsekvenser af et fragmenteret marked som følge af adskillige forskellige regionale, nationale, europæiske og internationale certificeringer, der især findes inden for innovation og forskning;

35. konstaterer vigtigheden af standarder for offentlige indkøbsaftaler, da de kan hjælpe offentlige indkøbere med at nå deres mål ved at gøre det muligt for dem at anvende velfungerende processer til tilvejebringelse af produkter og tjenesteydelser gennem en mere omkostningseffektiv tilbudsprocedure og sikring af, at de offentlige indkøbsaftaler opfylder andre politiske mål, som f.eks. bæredygtighed eller køb fra små virksomheder;

36. anerkender, at uddannelse og erfaringsudveksling mellem offentlige forvaltninger og Kommissionen er væsentlige elementer til at overvinde nogle af vanskelighederne i markedet for offentlige indkøb; er imidlertid bekymret for, at i takt med at offentlige budgetter strammes, vil sådanne initiativer kunne blive undermineret; opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at anvende de ressourcer og mekanismer, der på nuværende tidspunkt er til rådighed, f.eks. gensidige vurderinger (peer reviews), som omtalt i servicedirektivet, hvor små teams af indkøbsspecialister fra én EU-region opfordres til at vurdere aktiviteterne i en anden EU-region, hvorved der kan skabes tillid og bedste praksis i flere medlemsstater;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at organisere kurser og kampagner for lokale forvaltninger og politiske beslutningstagere for at øge bevidstheden og at inkludere andre aktører, navnlig leverandører af sociale tjenesteydelser;

Regionaludvikling

38. understreger, at Revisionsretten i sine årsberetninger om EU-budgettets gennemførelse samt i sin seneste årsberetning for regnskabsåret 2008 regelmæssigt oplyser, at manglende overholdelse af EU's regler for indgåelse af offentlige indkøbskontrakter var den ene af de to mest almindelige årsager til fejl og uregelmæssigheder i gennemførelsen af europæiske projekter, der var samfinansieret af strukturfondene og Samhørighedsfonden; understreger i den forbindelse, at uregelmæssigheder ofte skyldes ukorrekt gennemførelse af EU's regler i national ret og det faktum, at medlemsstaterne anvender forskellige regler; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder at revidere de forskellige regelsæt, som finder anvendelse på offentlige indkøbskontrakter, for at samordne disse regler og forenkle hele den retlige ramme for offentlige indkøbskontrakter og dermed især mindske risikoen for fejl og effektivisere anvendelsen af strukturfondene;

39. mener, at det ikke udelukkende er omkostninger og komplicerede regler, der kan være en hindring, men også den tid, der kræves for at fuldføre proceduren til indgåelse af offentlige indkøbskontrakter, samt truslen om retlige foranstaltninger i form af langvarige klageprocedurer, som ofte obstrueres af forskellige aktører, og er derfor tilfreds med, at genopretningsplanen gør det muligt i 2009 og 2010 at forenkle de fremgangsmåder, der er fastsat i direktiverne om offentlige kontrakter, når det drejer sig om store offentlige projekter; opfordrer medlemsstaterne til at anvende proceduren og bistå de lokale og regionale myndigheder, når de skal gennemføre og anvende disse fremgangsmåder, hvilket altid skal ske i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser for offentlige indkøbskontrakter;

Tirsdag den 18. maj 2010

40. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for også efter 2010 at anvende forenklede procedurer i forbindelse med strukturfondene samt at forlænge den midlertidige forhøjelse af tærsklerne, hvilket specifikt har til formål at fremskynde investeringer;

International handel

41. påpeger, at det indre marked og de internationale markeder er stadig mere sammenkædede; mener derfor, at en sammenhængende politik skal følges af lovgiverne i EU's indre marked og at EU's forhandlere på området for international handel altid bør have som mål at fremme EU's værdier, som f.eks. gennemsigtighed, en principiel holdning mod korruption samt fremme af sociale rettigheder og menneskerettigheder, inden for udbudspolitikker og være opmærksomme på de mulige gensidige konsekvenser, når de udøver deres aktiviteter; opfordrer Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om International Handel til at afholde fælles informationsmøder med henblik på at fremme synergier;

42. understreger, at en forsvarlig ramme for offentlige indkøb er en forudsætning for et retfærdigt og frit konkurrenceorienteret marked, og at den bidrager til at bekæmpe korruption;

43. påpeger endvidere i forbindelse med EU's forpligtelser på området for internationale offentlige indkøb betydningen af at styrke instrumenter til bekæmpelse af korruption på dette område og understreger behovet for at koncentrere bestræbelserne om at sikre gennemsigtighed og retfærdighed i forbindelse med anvendelsen af offentlige midler;

44. opfordrer indtrængende de 22 observatørlande i GPA-udvalget til at fremskynde processen med at tiltræde GPA'en;

45. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for i aftaler om offentlige indkøb med internationale partnere at medtage bestemmelser, der kræver overholdelse af de grundlæggende menneskerettighedsforpligtelser, der er fastsat i konventioner og internationale aftaler;

46. er stærkt imod protektionistiske foranstaltninger på området for offentlige indkøb på globalt niveau; er imidlertid stærk tilhænger af princippet om gensidighed og proportionalitet på dette område; opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre forholdsmæssige målrettede adgangsbegrænsninger på dele af EU's markeder for offentlige indkøb for de handelspartnere, der drager fordel af EU-markedets åbenhed, men ikke synes at have til hensigt at åbne deres egne markeder for virksomheder fra EU, med det formål at tilskynde disse partnere til at tilbyde europæiske virksomheder ordninger for gensidig og forholdsmæssig markedsadgang;

47. henviser til bestemmelserne i artikel 58 og 59 i direktiv 2004/17/EF; opfordrer medlemsstaterne til i større grad at udnytte mulighederne for at informere Kommissionen om adgangsproblemer til tredjelændenes markeder for medlemsstaternes virksomheder, opfordrer Kommissionen til at iværksætte effektive tiltag, så virksomheder fra EU sikres reel adgang til tredjelændenes markeder;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 18. maj 2010

Sammenhæng i EU's udviklingspolitik og »Statslig udviklingsbistand plus-konceptet«

P7_TA(2010)0174

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om sammenhæng i EU's udviklingspolitik og »offentlig udviklingsbistand plus-konceptet« (2009/2218(INI))

(2011/C 161 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 9 og artikel 35 i fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske konsensus om udvikling ⁽¹⁾,
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union og især artikel 21, stk. 2, der fastsætter EU's principper og mål for internationale forbindelser, samt artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (Lissabontraktaten), der fastslår, at EU skal tage hensyn til målene for udviklings-samarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (Lissabontraktaten), hvori det bekræftes, at EU skal sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle dets mål,
- der henviser til artikel 12 i AVS-EF-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen),
- der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi, der blev vedtaget i Lissabon i december 2007,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Sammenhæng i udviklingspolitikken: Hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene« (KOM(2005)0134 - SEK(2005)0455),
- der henviser til den første toårige EU-rapport om sammenhæng i udviklingspolitikken (KOM(2007)0545), og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2007)1202),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »EU's adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik« (KOM(2007)0072),
- der henviser til EU-rapport 2009 om sammenhæng i udviklingspolitikken (KOM(2009)0461 endelig), og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SEK(2009)1137),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Udviklingspositiv politikkoherens - politikrammer for en EU-dækkende strategi« (KOM(2009)0458),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Arbejdsprogram for udviklingspositiv politikkoherens« (SEK(2010)0421) i tilknytning til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte for millenniumudviklingsmålene« (KOM(2010)0159),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Støtte til udviklingslandene til at håndtere krisen« (KOM(2009)0160),
- der henviser til Kommissionens grønbog om reform af den fælles fiskeripolitik (KOM(2009)0163),
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 om Kommissionens grønbog om reform af den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 24. april 2009 om forslag til Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger ⁽²⁾, og navnlig til bilag I hertil,
- der henviser til Rådets konklusioner af 21. og 22. december 2004 om landbrug og fiskeri,
- der henviser til Rådets konklusioner af 24. maj 2005 om en hurtigere opfyldelse af millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. oktober 2006 om integration af udviklingshensyn i Rådets beslutningstagning,
- der henviser til punkt 49 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds formandskab af 14. og 15. december 2006,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. og 20. november 2007 om sammenhæng i udviklingspolitikken,
- der henviser til punkt 61 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds formandskab af 19. og 20. juni 2008,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 18. maj 2009 om støtte til udviklingslandene med henblik på overvindelse af krisen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. november 2009 om sammenhæng i udviklingspolitikken og om den operationelle ramme for bistandseffektivitet,
- der henviser til OECD's strategidokument fra 1996 »Udviklingen i det 21. århundrede: udviklingssamarbejdets bidrag« og til OECD's ministererklæring fra 2002 »Aktiviteter med henblik på en fælles udviklingsdagsorden« og til OECD's rapport fra 2008 »Byggesten til sammenhæng i udviklingspolitikken«,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til ministererklæringen om sammenhæng i udviklingspolitikken, der blev vedtaget af OECD den 4. juni 2008,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0039.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0325.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til FN's millenniumerklæring fra 2000 og de otte millenniumudviklingsmål,
- der henviser til WTO's ministermøde i november 2001 og til Monterreykonsensusen af 2002,
- der henviser til verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 og til den beslutning, der blev vedtaget af generalforsamlingen inden for rammerne af verdensstopmødet i 2005,
- der henviser til beslutningen om Cotonoupartnerskabsaftalens rolle i håndteringen af fødevarer- og finanskrisen i AVS-landene, der blev vedtaget under den 17. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU ⁽¹⁾ i Prag den 4.-9. april 2009,
- der henviser til sine beslutninger baseret på betænkninger fra Udviklingsudvalget: Europa-Parlamentets beslutning af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers (ØPA'ers) virkning på udviklingen ⁽²⁾; Europa-Parlamentets beslutning af 1. februar 2007 om integrering af bæredygtighed i politikken for udviklingssamarbejde ⁽³⁾; Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2007 om status over forbindelserne mellem EU og Afrika ⁽⁴⁾; Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2008 om sammenhæng i udviklingspolitikken og indvirkningen på udviklingen i Vestafrika af EU's udnyttelse af visse biologiske naturressourcer ⁽⁵⁾; Europa-Parlamentets beslutning af 29. november 2007 om fremme af landbruget i Afrika - Forslag til et samarbejde om udvikling af landbrug og fødevarer sikkerhed i Afrika ⁽⁶⁾; og Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2008 om opfølgning af Pariserklæringen fra 2005 om bistandseffektivitet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sine beslutninger baseret på betænkninger fra Udvalget om International Handel: Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2007 om EU's handelsrelaterede bistand ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets beslutning af 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁹⁾,
- der henviser til CONCORD-rapporten fra 2009 »Fokus på politikkoherens«,
- der henviser til ActionAid's undersøgelse fra 2003 »Politisk (in)kohærens i Den Europæiske Unions støtte til udviklingslandene: et casestudie om tre lande«,
- der henviser til Guido Ashoffs undersøgelse fra 2006 »Fremme af sammenhæng i udviklingspolitikken: begrebsafklaringer, institutionelle fremgangsmåder og erfaringer fra sammenlignende studier«,
- der henviser til ECDPM's rapport »EU-institutionernes og medlemsstaternes mekanismer til fremme af sammenhæng i udviklingspolitikken: den endelige rapport«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og til udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0140/2010),

⁽¹⁾ ACP-EU/100.568/09/fin.

⁽²⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽³⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT C 263 af 16.10.2008, s. 633.

⁽⁵⁾ EFT C 286 E af 27.11.2009, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 297 E af 20.11.2008, s. 201.

⁽⁷⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 100.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

⁽⁹⁾ EUT C 298 E 8.12.2006, s. 261.

Tirsdag den 18. maj 2010

- A. der henviser til, at OECD har foreslået en definition af begrebet sammenhæng i udviklingspolitikken, som lyder: »sikring af, at en regerings udviklingspolitiske målsætninger og resultater ikke undergraves af andre af denne regerings politikker, der påvirker udviklingslandene, og at disse andre politikker om muligt understøtter udviklingsmålene«⁽¹⁾; der henviser til, at EU har udviklet en definition af sammenhæng i udviklingspolitikken, som tager sigte på at opbygge synergier mellem EU's politikker, og henviser til, at manglende politisk handling i denne henseende kan påvirke de forventede resultater af udviklings-samarbejdet i negativ retning,
- B. der henviser til EU's tilsagn om at træffe foranstaltninger til at fremme sammenhængen i udviklingspolitikken i henhold til Rådets konklusioner fra 2005⁽²⁾,
- C. der henviser til, at der er forskel på konsistens mellem politikker (undgåelse af modsigelser mellem forskellige udenrigspolitiske områder) og sammenhæng i udviklingspolitikken (forpligtelsen om at alle EU-politikker, der kan påvirke udviklingslandene, tager hensyn til udviklingsmålene),
- D. der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der sætter bekæmpelse og på sigt udryddelse af fattigdom som hovedmålet for EU's udviklingspolitik; der henviser til, at sammenhæng i udviklingspolitikken skal sikre, at der tages hensyn til Unionens mål for udviklingssamarbejde i alle dens politikker,
- E. der henviser til, at der findes klare eksempler på inkohærens i EU's politikker på områderne for handel, landbrug, fiskeri, klima, intellektuel ejendomsret, migration, finans, våben og råvarer; der endvidere henviser til, at sammenhæng i udviklingspolitikken kan føre til nedbringelse af fattigdom ved at finde grundlæggende synergier mellem EU's politikker,
- F. der henviser til, at en manglende politisk opbakning, uklare beføjelser, utilstrækkelige ressourcer, fraværet af effektive overvågningsredskaber og -indikatorer samt en manglende prioritering af en sammenhængende udviklingspolitik frem for interessekonflikter skaber hindringer for en sammenhængende udviklingspolitik,
- G. der henviser til, at de finansielle godtgørelser, der ydes af Unionen i forbindelse med partnerskabsaftaler i fiskerisektoren, ikke har bidraget til en stabilisering af partnerlandenes fiskeripolitik, hvilket i stort omfang skyldes en manglende opfølgning på gennemførelsen af disse aftaler, den langsomme levering af bistanden, og endog nogle gange at bistanden ikke udnyttes,
- H. der henviser til, at det første millenniumudviklingsmål sigter mod at halvere antallet af sultende personer i 2015, men at næsten en mia. personer stadig mangler mad hver dag, selv om Jordan producerer nok fødevarer til at dække hele sin befolknings behov,
- I. der henviser til, at Unionens støtte til eksport af europæiske landbrugsprodukter har en katastrofal indvirkning på fødevarerikkerheden og udviklingen af en levedygtig landbrugssektor i udviklingslandene,
- J. der henviser til, at EU er forpligtet til at nå FN's mål om at give 0,7 % af bruttonationalproduktet (BNI) i officiel udviklingsbistand (ODA) inden 2015, og til at det mellemliggende mål for bistand fra et samlet EU er på 0,56 % inden 2010,
- K. der henviser til afgørelsen fra Den Europæiske Unions Domstol fra november 2008, ifølge hvilken Den Europæiske Investeringsbanks transaktioner i udviklingslandene skal prioritere udvikling frem for ethvert økonomisk eller politisk mål,
- L. der henviser til, at krisen har vist, at ODA er enestående til at målrette sig mod de fattigste lande og yde udviklingsfinansiering på en mere forudsigelig og pålidelig måde end andre finansielle strømme,

(1) »Sammenhæng i udviklingspolitikken: institutionelle strategier: teknisk workshop«: OECD-workshop i Paris den 13. oktober 2003.

(2) Artikel 35 i fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »Den europæiske konsensus om udvikling« (2006/C 46/01).

Tirsdag den 18. maj 2010

- M. der henviser til, at en lang række undersøgelser har vist, at der årligt strømmer ca. 900 mia. euro ulovlige midler ud af udviklingslandene, hvilket i alvorlig grad står i vejen for udviklingslandenes skatteindtægter og dermed deres selvudviklingsmuligheder,
1. glæder sig over Kommissionens, Rådets og medlemsstaternes øgede opmærksomhed på og forpligtelse til en sammenhængende udviklingspolitik, som kommer til udtryk i den toårige rapport;
 2. gentager sin forpligtelse til at forbedre sammenhængen i EU's udviklingspolitik og i sit parlamentariske arbejde;
 3. understreger, at EU er langt den største bistandsdonor i verden (EU's bistand steg til 49 mia. euro i 2008 svarende til 0,40 % af BNI), og at bistanden ventes at stige til 69 mia. euro i 2010 for at opfylde det kollektive løfte om 0,56 % af EU's BNI, der blev afgivet på G8-topmødet i Gleneagles i 2005; påpeger, at dette vil frigive yderligere 20 mia. euro til udviklingsmålene;
 4. erindrer om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien for handelsrelateret bistand med forpligtelsen til at øge EU's samlede handelsrelaterede bistand til 2 mia. euro årligt inden 2010 (1 mia. euro fra Fællesskabet og 1 mia. euro fra medlemsstaterne);
 5. opfordrer udviklingslandene, navnlig dem, der modtager mest EU-bistand, til at sikre en forsvarlig forvaltning i alle offentlige anliggender og navnlig ved forvaltningen af den modtagne bistand, og opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en gennemsigtig og effektiv anvendelse af bistanden;
 6. glæder sig over arbejdsprogrammet for sammenhæng i udviklingspolitikken for 2010-2013, der kan fungere som en rettesnor for EU-institutionerne og medlemsstaterne, og erkender dets betydning som et system for tidlig varsling om fremtidige politikinitiativer; glæder sig over de indbyrdes sammenhænge mellem forskellige politikområder;
 7. minder om Den Europæiske Unions forpligtelse til at tage hensyn til udviklingslandene og deres borgeres interesser;
 8. mener, at alle EU's politikområder med virkning uden for Unionen skal udformes, så de støtter og ikke modarbejder fattigdomsbekæmpelsen og opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene såvel som overholdelsen af menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem kønnene og de sociale, økonomiske og miljømæssige rettigheder;
 9. understreger behovet for at tage hensyn til de relevante aspekter af en sammenhængende udviklingspolitik ved bilaterale og regionale handelsaftaler samt multilaterale handelsaftaler, der er fast forankrede i det regelbaserede WTO-system, og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at indgå i et aktivt samarbejde med alle andre relevante WTO-partnere, der kan bidrage til et afbalanceret, ambitiøst og udviklingsorienteret resultat af Doharunden i den allernærmeste fremtid;
 10. understreger, at de såkaldte Singaporemøder, såsom liberalisering af tjenesteydelser, investeringer og offentlige indkøb, indførelsen af handelsregler og strengere håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, ikke bidrager til opfyldelsen af de otte millenniumudviklingsmål;
 11. anmoder indtrængende EU, medlemsstaterne og EIB om at påtage sig en ledende rolle i denne forbindelse og gøre investeringer via skattely mindre attraktive ved at vedtage regler om offentlige kontrakter og ydelse af offentlige midler, som forbyder alle virksomheder, banker eller andre institutioner, som er registreret i et skattely, at modtage offentlige midler; anmoder i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne om at bruge midtvejsrevisionen af EIB's eksterne låneaktiviteter til konkret at forbedre dens evne til at vurdere modtagerne af lån og sikre sig, at dens investeringer i udviklingslandene effektivt bidrager til udryddelsen af fattigdom, idet der fremlægges årsrapporter om landenes fremskridt;
 12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give en samlet vurdering af fiskeripartnerskabsaftalerne med tredjelande med henblik på at bringe Unionens eksterne politik på fiskeriområdet i overensstemmelse med dens udviklingspolitik ved at styrke EU-partnerlandenes kapacitet til at garantere bæredygtigt fiskeri i deres egne farvande, hvilket vil øge fødevarer sikkerheden og den lokale beskæftigelse i sektoren;

Tirsdag den 18. maj 2010

13. erindrer om, at EU's adgang til fiskebestande i tredjelande under ingen omstændigheder må være en betingelse for udviklingsbistand til disse lande;
14. opfordrer indtrængende Kommissionen til ud over sociale klausuler at indføre klausuler om menneskerettighederne i alle partnerskabsaftaler om fiskeri for at give EU mulighed for at træffe passende foranstaltninger i tilfælde af konstaterede overtrædelser af menneskerettighederne i tredjelande, som har undertegnet en partnerskabsaftale om fiskeri med Unionen;
15. minder om, at 75 % af verdens fattige lever i landdistrikterne, men at kun 4 % af den officielle udviklingsbistand (ODA) afsættes til landbruget; opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og udviklingslandene til at sætte landbrugsspørgsmålet øverst på deres udviklingsdagsorden;
16. er bekymret over den negative indvirkning på udviklingen i tredjelande fra finansielle institutioner, som især helliger sig skatteunddragelse; anmoder i denne forbindelse Kommissionen om at intensivere samarbejdet om fiskal styring, især med de lande, der nævnes i bilag I til Kommissionens lovgivningsforslag af 24. april 2009 (A6-0244/2009), og som modtager europæisk udviklingsbistand;
17. bifalder anbefalingerne i Rådets konklusioner fra mødet den 14. maj 2008, som sigter mod at indføre en klausul om god politik og forvaltning på skatteområdet i handelsaftaler, for de er et første skridt på vejen mod at bekæmpe skattebestemmelser og -praksis, som fremmer skatteunddragelse og -svig; anmoder Kommissionen om straks at indføre en klausul af denne type i sine forhandlinger om fremtidige handelsaftaler;
18. opfordrer Kommissionen og AVS-landene til at fortsætte dialogen om migration med henblik på en styrkelse af princippet om cirkulær migration og lettelse af denne ved udstedelse af cirkulære visa; betoner, at respekten for menneskerettighederne og ligebehandling af statsborgere fra AVS-landene i alvorlig grad svækkes af de bilaterale tilbagetagesaftaler, der med henblik på at flytte forvaltningen af migrationsstrømmene bort fra Europa er indgået med transitlande, som ikke respekterer migranternes rettigheder og kan føre til massetilbagetager, som kan bringe de pågældendes liv og sikkerhed i fare;
19. opfordrer Rådet til hurtigt at finde frem til en samlet aftale om forslaget til revision af rentebeskatningsdirektivet og især vedrørende de lande, der nævnes i bilag 1 til Kommissionens førnævnte lovgivningsforslag, og som modtager europæisk udviklingsbistand;
20. understreger behovet for at medtage EUF, som er Unionens vigtigste finansielle instrument for udviklingsbistand, i udformningen af en sammenhængende udviklingspolitik; bekræfter sin støtte til opførelse af EUF på budgettet, hvilket vil styrke den demokratiske og parlamentariske kontrol og gennemsigtigheden i gennemførelsen, idet der især tages højde for den øgede betydning af gennemførelsen af EU's udviklingspolitikker i forbindelse med etableringen af særlige faciliteter (som i tilfældet med strategien for EU og Afrika);
21. opfordrer Kommissionen til ikke alene at overvåge de økonomiske vækstmaal, men også rette særlig opmærksomhed mod en reduktion af ulighederne i indkomstfordelingen, både internt i de enkelte udviklingslande og på globalt plan; mener, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod at skabe flere medindflydelsesprocesser for bæredygtig selvudvikling ved hjælp af kooperative foreningsformer og PRA-metoder («Participatory Reflection and Action»), som, eftersom de er baseret på konsensus og lokalsamfundenes deltagelse, sikrer nogle mere effektive organisationsmodeller med en langvarig virkning, idet man udnytter socialøkonomiens rolle for udviklingen;
22. opfordrer Kommissionen til at fremme udviklingsbistandsforanstaltninger, som, idet der tages højde for finanskrisens konsekvenser, kan hindre øget usikkerhed og konflikter, global politisk og økonomisk ustabilitet samt en forøgelse af tvungen migration («sultflygtninge»);
23. opfordrer udviklingslandene til at sikre grundlæggende offentlige tjenesteydelser og adgang til jord, herunder kredit til små landbrugere, for at fremme fødevarerikkerheden og bekæmpe fattigdommen, hvilket vil bidrage til at reducere koncentrationen af store bedrifter og den intensive udnyttelse af ressourcerne til spekulation med ødelæggelse af økosystemer til følge, opfordrer desuden Kommissionen til at støtte ovennævnte politikker;

Tirsdag den 18. maj 2010

24. opfordrer Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af den digitale kløft mellem de rige lande og de fattige lande, med særlig fokus på de risici, der følger af informationsteknologier, som viser sig at fungere på en diskriminerende måde, eftersom de holder dem uden for, som af sociale, økonomiske og politiske årsager er udelukket fra adgangen til de nye produkter, der er drivkraften bag den nye it-revolution;
25. anmoder om et klart mandat til at evaluere sammenhængen i udviklingspolitikken for så vidt angår klare og præcise, operationelle mål og detaljerede procedurer for gennemførelsen af opgaven;
26. understreger det helt afgørende behov for at anskue sammenhæng i udviklingspolitikken som en langsigtet opgave med henblik på at sikre vedvarende støtte til en sammenhængende udviklingspolitik; understreger betydningen af en rettidig evaluering af politikker med henblik på at undgå negative følger for udviklingslandene; anmoder i den forbindelse om en undersøgelse af konsekvenserne af de private europæiske og ikkeeuropæiske aktørers aktiviteter, med særlig fokus på de multinationale selskaber;
27. opfordrer til en komparativ analyse for at vurdere indfaldsvinklen, metoden og resultaterne i forbindelse med ikkeeuropæiske samarbejds- og bistandspolitikker samt de tilhørende niveauer af internationalt samarbejde, med særlig fokus på Kinas indsats i Afrika;
28. understreger, at Rådets beslutning om at fokusere på fem brede områder for den sammenhængende udviklingspolitik i 2009 ikke bør erstatte de 12 traditionelle politikområder, som er handel, miljø, klimaforandringer, sikkerhed, landbrug, bilaterale fiskeriaftaler, socialpolitik (beskæftigelse), migration, forskning/innovation, informationsteknologi, transport og energi; opfordrer endvidere Kommissionen til at påpege usammenhængende forhold, så snart europæiske politikker viser sig at have en negativ indvirkning på udvikling, og foreslå løsninger; opfordrer Kommissionen til at skabe mekanismer til at optage yderligere politikområder, som ikke hører ind under de 12 eksisterende, som f.eks. råvarer;
29. minder om sine ufravigelige internationale forpligtelser vedrørende ODA/BNI-målet på 0,7 % inden 2015, som udelukkende bør anvendes til fattigdomsudryddelse; giver udtryk for sin bekymring over, at »ODA-plus-konceptet« kan udvande EU's bidrag til fattigdomsbekæmpelse gennem ODA; er bekymret over, at midlerne under »ODA-plus-konceptet« ikke er juridisk bundet til fattigdomsudryddelse eller til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene;
30. konstaterer med bekymring, at det i »ODA-plus-konceptet« ikke nævnes, at der på grund af usammenhængende politikker er sket en udstrømning af kapital fra udviklingslandene til EU, og at der ikke tages hensyn til de tab, som udviklingslandene påføres på grund af illoyal skattekonkurrence og illegal kapitalflugt;
31. er betænkelig ved, at »ODA-plus-konceptet« kun fokuserer på finansielle strømme fra EU til Syden og overser de finansielle strømme, der går fra Syden til EU, hvilket giver et misvisende billede af de finansielle strømmes retning;
32. anmoder Kommissionen om yderligere at klarlægge den EU-dækkende strategi og dens indvirkning på EU's udviklingspolitik; er bekymret over, hvorvidt strategien kan integreres i det næste finansielle over-slag;
33. opfordrer medlemsstaterne i OECD's DAC til at afvise ethvert forsøg på at udvide ODA-definitionen, herunder strategierne »Hele Unionen« og »ODA-plus«, som for nylig er blevet fremsat af Kommissionen, samt emner der ikke vedrører bistand, som f.eks. finansielle strømme, militære udgifter, gældseftergivelse, især eftergivelse af eksportkreditgæld, og penge anvendt i Europa på studerende og flygtninge;
34. erkender, at opfyldelsen af ODA-forpligtelserne er absolut nødvendig, men stadig ikke tilstrækkelig for at klare udviklingssituationen, og gentager sin opfordring til Kommissionen om hurtigst muligt at finde supplerende innovative kilder til udviklingsfinansiering og fremsætte forslag om indførelse af en international skat på finansielle transaktioner for at generere yderligere ressourcer til udviklingslandene for at hjælpe dem med at overvinde de værste konsekvenser af krisen og holde dem på sporet med henblik på opfyldelse af millenniumudviklingsmålene;

Tirsdag den 18. maj 2010

35. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at ODA skal forblive rygraden i den europæiske udviklingsamarbejds politik med henblik på at udrydde fattigdom; understreger derfor, at hvis innovative udviklingsfinansieringskilder skal fremmes bredt, skal de være supplerende og anvendes i et initiativ til fordel for de fattige, og at de på ingen måde kan træde i stedet for ODA;

36. nærer frygt for, at de fleste millenniumudviklingsmål i de fleste udviklingslande ikke vil blive nået inden 2015; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at nå deres kollektive mål og gennemføre bindende lovgivning og udgive årlige tidsplaner for opfyldelse af de løfter, de har givet; bifalder i denne forbindelse udkastet til et internationalt lovforslag om udvikling, som den britiske regering fremsatte i januar 2010;

37. minder om, at Parlamentet i overensstemmelse med EU's institutionelle rammer, har foreslået, at der udpeges en fast ordfører for politisk sammenhæng i udviklingspolitikken med mandat til opfølgning og til at informere Udviklingsudvalget om mangel på sammenhæng i EU's politikker;

38. opfordrer Kommissionen til at anvende systematiske, klare kriterier og regelmæssigt opdaterede indikatorer med henblik på at sikre en sammenhængende udviklingspolitik, f.eks. indikatorer for bæredygtig udvikling, og styrke gennemsigtigheden over for Europa-Parlamentet, bistandsmodtagende stater og civilsamfundet;

39. opfordrer udviklingslandene til at udforme landespecifikke indikatorer for sammenhæng i udviklingspolitikken i overensstemmelse med de generelle EU-indikatorer for objektivet at vurdere landenes faktiske behov og resultater;

40. mener, at aktiviteter og foranstaltninger under EU's udviklingspolitik, som ikke overholder de principper og mål, som er nævnt i artikel 208 i Lissabontraktaten, og EU's optræden udadtil, som omtales i artikel 21 i EU-traktaten, udgør en tilsidesættelse af forpligtelser, der kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 263 og 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

41. understreger betydningen af sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne for at sikre en bedre udvikling og praktisk gennemførelse, og glæder sig i denne forbindelse over EU-rapport 2009 om sammenhæng i udviklingspolitikken (KOM(2009)0461);

42. gentager behovet for sammenhæng mellem handelspolitik og andre politikker (miljø- og socialpolitikker), navnlig i forbindelse med handelsaftaler, der indeholder incitamenter til fremstilling af biobrændsel i udviklingslandene;

43. gentager betydningen af, at der er sammenhæng mellem handels- og udviklingspolitikkerne, og understreger, at indføjelser af afsnit om bæredygtig udvikling i handelsaftalerne bør give Kommissionen mulighed for at fremme god regeringsførelse og anvendelsen af grundlæggende europæiske værdier;

44. anser EU's seneste beslutning om at genindføre eksportsubsidier for mælkepulver og andre mejeriprodukter, der hovedsaglig støtter landbrugsindustrien i Europa på bekostning af fattige landbrugere i udviklingslandene, for en grov krænkelse af kerneprincipperne for en konsekvent udviklingspolitik, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at annullere denne beslutning med øjeblikkelig virkning;

45. opfordrer til at fjerne eksportstøtten; minder i denne henseende om det tilsagn, som blev givet i Doha i 2001 af alle WTO-medlemmerne, om at afslutte en forhandlingsudviklingsrunde med det formål at rette op på den eksisterende ubalance i handelssystemet og stille handlen til tjeneste for udvikling og dermed bidrage til fattigdomsudryddelse og opnåelse af millenniumudviklingsmålene;

46. opfordrer Kommissionen til at tage Parlamentets betingelser for at godkende indgåelsen af handelsaftaler til efterretning for at sikre, at GD Handel har et konsekvent mandat i handelsforhandlinger;

Tirsdag den 18. maj 2010

47. opfordrer Kommissionen til at træffe alle tænkelige foranstaltninger for at sikre, at mens sukkerprotokollen ophører, og en EU-reform af sukkerordningen gennemføres, vil den beskytte de berørte partnere mod alle midlertidige markedsudsving;
48. foreslår desuden, at de eksisterende EU-instrumenter til nedsættelse af told, som f.eks. GSP-/GSP+-systemet og afsnit i frihandelsaftalerne og de økonomiske partnerskabsaftaler, udvikles, og at overholdelsen af internationalt aftalte standarder for arbejds- og miljøvilkår indarbejdes yderligere i disse instrumenter;
49. opfordrer på ny Kommissionen til i fuldt omfang at anvende GSP- og GSP+-mekanismer til at opbygge institutionel kapacitet i udviklingslandene med henblik på at styrke deres egen interne samhørighed ved udarbejdelsen af udviklingsstrategier;
50. understreger, at systematisk høring af arbejdstagerorganisationer og fagforeninger om gennemførelsen af social- og arbejdsmarkedsstandarder og miljøstandarder i ikke-EU-lande, navnlig forud for indgåelse af ØPA'er eller indrømmelse af GSP+, vil sikre en bedre sammenhæng i handelspolitikkerne til gavn for en bæredygtig udvikling i udviklingslandene;
51. konstaterer, at ifølge Kommissionens rapport om overvågning af den handelsrelaterede bistand fra 2009 (KOM(2009)0160, s. 30) faldt EU's forpligtelser vedrørende handelsrelateret bistand til Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (AVS-landene) fra 2 975 mio. euro i 2005 til 2 097 mio. euro i 2007, at AVS-landenes andel af EU's samlede forpligtelser vedrørende handelsrelateret bistand faldt fra 50 % til 36 % i den samme periode, og at dette ikke stemmer overens med tidligere afgivne løfter om at prioritere fattigdomsbekæmpelse og udvikling;
52. glæder sig i denne forbindelse over de initiativer på EU- og WTO-plan over for udviklingslandene, der allerede findes på handelsområdet, navnlig alt undtagen våben-initiativet, GSP og GSP+, asymmetrien og overgangsperioderne i alle de eksisterende økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) og arbejdsprogrammet vedrørende handelsrelateret bistand for 2010-2011, og opfordrer til en revision af sidstnævnte med henblik på at give det større gennemslagskraft med hensyn til at fremme bæredygtig vækst;
53. anerkender den vigtige rolle, som EU's GSP+-system kan spille med at tilskynde til god regeringsførelse og bæredygtig udvikling i udviklingslandene, og tilskynder Kommissionen til at sikre, at dette værktøj er effektivt, og at ILO- og FN-konventionerne anvendes korrekt i praksis;
54. gentager, at EU bør støtte de udviklingslande, som anvender den fleksibilitet, der er indeholdt i TRIPS-aftalen, med henblik på at kunne levere lægemidler til overkommelige priser under disse landes nationale folkesundhedsprogrammer;
55. glæder sig over beskyttelsesklausulen om fødevarerikkerhed, der er indskrevet i de økonomiske partnerskabsaftaler, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at den anvendes i praksis;
56. tager stærkt afstand fra TRIPS+-bestemmelserne, der er indeholdt i den økonomiske partnerskabsaftale mellem Cariforum og EF og i de aftaler, der indgås med landene i Det Andinske Fællesskab og Mellemamerika, bestemmelser som skaber hindringer for adgangen til livsvigtige lægemidler;
57. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indstille sin aktuelle TRIPS-plus-strategi i ØPA-forhandlingerne om lægemidler og medicin for at gøre det muligt for udviklingslandene at levere lægemidler til overkommelige priser under deres offentlige sundhedsprogrammer;
58. påpeger, at alle foranstaltninger ved ACTA-forhandlingerne, som har til formål at styrke beføjelserne for grænseoverskridende inspektion og beslaglæggelse af varer, ikke bør skade den globale adgang til lovlige, økonomisk overkommelige og sikre lægemidler;
59. er bekymret over nylige tilfælde, hvor toldmyndighederne i EU-medlemsstater har beslaglagt generiske lægemidler i transit i europæiske havne og lufthavne, og understreger, at en sådan adfærd underminerer WTO-erklæringen om adgang til medicin; anmoder de pågældende medlemsstater om hurtigt at standse denne praksis; opfordrer Kommissionen til at garantere over for Parlamentet, at den ACTA, der forhandles for øjeblikket, ikke forhindrer udviklingslandes adgang til lægemidler;

Tirsdag den 18. maj 2010

60. mener, at den udfordring, klimaforandringerne udgør, skal tackles gennem strukturreformer, og opfordrer til en systematisk risikovurdering af klimaforandringerne, der dækker alle aspekter af politisk planlægning og beslutningstagning, herunder inden for handel, landbrug, fødevarerikkerhed; anmoder om, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare og sammenhængende nationale og regionale strategidokumenter samt til udviklingsprogrammer og -projekter;
61. glæder sig over Kommissionens bemærkninger for nylig om, at den vil tage forordning (EF) nr. 1383/2003 op til fornyet overvejelse, eftersom den har haft utilsigtede konsekvenser for transit gennem EU af generiske lægemidler, der har udviklingslande som endeligt bestemmelsessted;
62. mener, at initiativer som Unitaid-patentværktøjer til hiv-/aidsmedicin kan bidrage til at sikre sammenhæng mellem EU's politikker for sundhed og intellektuelle ejendomsrettigheder;
63. glæder sig over Kommissionens støtte til forslag om at hjælpe indfødte samfund til at udnytte og drage nytte af deres traditionelle viden og genetiske ressourcer;
64. glæder sig over Kommissionens bemærkninger om, at EU kan sænke toldsatsene på miljøvenlige varer over for ligesindede lande, hvis det ikke lykkes at nå frem til en aftale inden for WTO;
65. støtter Kommissionens planer om at lette teknologioverførsel til udviklingslandene, navnlig teknologier med lave kulstofemissioner og klimaresistente teknologier, hvilket er vigtigt for tilpasning til klimaforandringerne;
66. anerkender den økonomiske betydning af emigranternes pengeoverførsler tilbage til udviklingslandene, men understreger behovet for at løse problemet med hjerneflugt i forbindelse med gennemførelsen af bilaterale handelsaftaler, navnlig inden for sundhedssektoren;
67. fremhæver det arbejde, der udføres af mange organisationer i det civile samfund vedrørende skatteunddragelser, som multinationale selskaber fra EU begår i udviklingslandene, og anmoder Kommissionen om at tage hensyn til deres anbefalinger ved kommende forhandlinger;
68. glæder sig over Kommissionens mekanismer til at forbedre sammenhængen i udviklingspolitikken, navnlig systemet til høring af andre tjenestegrene, konsekvensanalyseprocessen, bæredygtighedsvurderingen og kvalitetsgruppen på tværs af tjenestegrene og, hvor det er relevant, den strategiske miljøvurdering; ønsker dog at få oplyst, hvilke kriterier GD for Udvikling anvendte, da det besluttede at tilsidesætte usammenhængende politikinitiativer, og anmoder om større gennemsigtighed for så vidt angår resultaterne af høringer af andre tjenestegrene; anmoder om, at oplysningerne fra konsekvensanalyserne gives til Europa-Parlamentet i en mere forståelig form, og om at Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og udviklingslandenes parlamenter inddrages mere i disse mekanismer;
69. kræver, at strategien for handelsrelateret bistand er til gavn for alle udviklingslandene og ikke kun de lande, der accepterer en større liberalisering af deres markeder; opfordrer Kommissionen til under handelsforhandlinger, navnlig i forbindelse med de økonomiske partnerskabsaftaler, ikke at påtvinge et forhandlingsafsnit om Singaporeemnerne og finansielle tjenesteydelser, når udviklingslandene ikke ønsker det, og til ikke at indgå aftaler af denne art, uden at disse lande på forhånd har kunnet indføre en passende lovgivnings- og tilsynsmæssig ramme på nationalt plan;
70. anmoder Kommissionen om systematisk at indføre sociale, arbejdsmarkedsmæssige og miljømæssige standarder, der er juridisk bindende, i de handelsaftaler, som EU forhandler om, for at styrke målet om en udviklingsfremmende samhandel;
71. opfordrer Kommissionen til at iværksætte konsekvensanalyserne tidligere, dvs. inden udarbejdelsen af politikinitiativer er langt fremskreden, og forankre dem i eksisterende eller særligt gennemførte evidensbaserede undersøgelser, og systematisk at medtage sociale, arbejdsmarkedsmæssige og miljømæssige dimensioner samt menneskerettighedsspørgsmål, da en prospektiv analyse er meget anvendelig og praktisk som følge af manglen på oplysninger og kompleksiteten i den sammenhængende udviklingspolitik; anmoder Kommissionen om at inddrage resultaterne af konsekvensanalyserne i de regionale og nationale strategidokumenter om instrumentet til finansiering af udviklings samarbejde sammen med forslag til opfølgning;

Tirsdag den 18. maj 2010

72. giver udtryk for sin bekymring over, at ud af de 82 konsekvensanalyser, som Kommissionen gennemførte i 2009, var der kun én, der vedrørte udvikling; understreger behovet for en systematisk strategi for måling af den sammenhængende udviklingspolitikens resultater; opfordrer derfor Kommissionen til at give enheden for fremtidsstudier og sammenhæng mellem politikkerne i GD for Udvikling en central rolle i forbindelse med styrkelsen af behandlingen af den sammenhængende udviklingspolitik;
73. opfordrer Kommissionen til at inddrage Europa-Parlamentet i udarbejdelsen af Kommissionens rapport om sammenhæng i udviklingspolitikken, f.eks. i forbindelse med spørgeskemaet, en bedre tidsmæssig planlægning og under hensyntagen til Parlamentets egne initiativbetænkninger;
74. anmoder Kommissionen om at inddrage EU-delegationerne i sit arbejde med en sammenhængende udviklingspolitik ved at udpege de ansvarlige for sammenhængen i udviklingspolitikken i hver delegation, der skal overvåge EU-politikens indvirkning på partnerskabsniveau; anmoder om at inddrage sammenhængende udviklingspolitik i personaleuddannelsen; opfordrer Kommissionen til årligt at udsende resultaterne af feltundersøgelser, som gennemføres af EU-delegationer; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at sikre, at EU-delegationerne har tilstrækkelig kapacitet til bredt at rådføre sig med lokale regeringer og parlamenter og til at garantere, at ikkestatslige og civilsamfundets aktører har mulighed for aktivt at deltage i spørgsmålet om sammenhæng i udviklingspolitikken;
75. foreslår uddannelse af Kommissionens medarbejdere og medlemmerne af Rådets delegationer inden for sammenhængende udviklingspolitik for at opnå en større bevidsthed om dette politiske mål;
76. opfordrer Kommissionen til at overdrage udviklingskommissæren det samlede ansvar for landebestemte, nationale, regionale og tematiske strategidokumenter, nationale og flerårige vejledende programmer, årlige handlingsprogrammer og gennemførelsen af bistand i alle udviklingslandene i tæt samarbejde med den højtstående repræsentant og kommissæren for humanitær bistand for at undgå usammenhængende strategier inden for kollegiet og Rådet;
77. opfordrer medlemsstaterne og deres nationale parlamenter til at fremme sammenhængende udviklingspolitik gennem et særligt arbejdsprogram med bindende tidsplaner for at forbedre det europæiske arbejdsprogram for sammenhæng i udviklingspolitikken og bistandsindsatsen, samtidig med at det sikres, at denne dagsorden ikke er i strid med partnerlandenes udviklingsstrategier;
78. foreslår at inddrage sammenhængende udviklingspolitik i midtvejsevalueringen af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, særlig i de relevante tematiske programmer;
79. foreslår en inddragelse af specifikke forpligtelser til sammenhængende udviklingspolitik i alle formandskabets arbejdsprogrammer;
80. foreslår, at Rådet øger de eksisterende strukturers bidrag til forbedring af sammenhængen i udviklingspolitikken, f.eks. ved at afholde flere fælles møder for arbejdsgrupperne og gøre arbejdsprogrammerne offentligt tilgængelige;
81. foreslår at Europa-Parlamentets betænkning om sammenhæng i udviklingspolitikken udarbejdes hvert andet år; foreslår, at alle Parlamentets udvalg udarbejder betænkninger om udviklingsperspektivet på deres respektive kompetenceområder;
82. understreger vigtigheden af samarbejdet mellem udvalgene i Europa-Parlamentet; foreslår, at når et følsomt emne vedrørende sammenhængende udviklingspolitik drøftes af et udvalg, skal de andre relevante udvalg inddrages i omfattende grad, og når et udvalg afholder en eksperthøring om et følsomt emne vedrørende sammenhængende udviklingspolitik, skal de andre relevante udvalg deltage i organiseringen af høringen;
83. anmoder om en institutionel præcisering vedrørende Kommissionens meddelelse om politikkoherens (KOM(2009)0458) af udvidet partnerskab og dialog med udviklingslandene om sammenhængende udviklingspolitik; spørger, om dette udvidede partnerskab også omfatter en mekanisme for at rådgive udviklingslandene om, hvad de selv kan gøre for at fremme sammenhængende udviklingspolitik og en plan for kapacitetsopbygning på landeplan med henblik på at foretage vurderinger af sammenhængen i udviklingspolitikken;
84. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 18. maj 2010

Sanktioner for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport

P7_TA(2010)0175

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om analyse af sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning (2009/2154(INI))

(2011/C 161 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens rapport om en Analyse af sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning (KOM(2009)0225),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0130/2010),
- A. der henviser til, at EU for at øge sikkerheden på vejene og sikre en fair konkurrence i de seneste år har skabt et system af bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ved vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 3821/85 og forordning (EF) nr. 561/2006 samt direktiv 2006/22/EF,
- B. der henviser til, at straffesystemerne i EU's medlemsstater har udviklet sit historiske og derfor udviser store forskelle, med bøder, der i ekstreme tilfælde kan være helt op til ti gange højere i ét land end i et andet,
- C. der henviser til, at retstilstanden ved internationale transportere er blevet vanskelig at gennemskue for virksomheder og især også for førere, at medlemsstaterne står over for store udfordringer ved gennemførelsen af bestemmelserne, og at den nuværende situation ikke er forenelig med det indre marked,
- D. er bekymret over forlydender om mangler, der påvirker digitale fartskrivere, hvilket gør dem meget udsatte for ulovlige indgreb,

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over Kommissionens rapport med en analyse af sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport som fastsat i medlemsstaternes lovgivning, men beklager dog, at rapporten på grund af manglende data fra enkelte medlemsstater ikke indeholder en fuldstændig analyse af den aktuelle situation i Europa; anmoder Kommissionen til at opfordre medlemsstaterne til at levere de manglende data;
2. konstaterer, at Kommissionens rapport henviser til kategoriseringen af overtrædelser i det nye bilag III til Kommissionens direktiv 2006/22/EF uden at tage højde for gennemførelsesfristen i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2009/5/EF;
3. opfordrer derfor Kommissionen til allerede i 2010 at fremlægge en ajourført og fuldstændig rapport om gennemførelsen af det nye bilag III til direktiv 2006/22/EF;
4. påpeger, at der i tidligere rapporteringsperioder har været store forsinkelser, således at f.eks. den nuværende rapport af 3. august 2009 (Kommissionens 24. rapport om en analyse af sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport) kun omhandler data fra 2005 og 2006 og derfor næppe kan drage konklusioner om status for harmoniseringen af reglerne på det sociale område for vejtransportbrugere;

Tirsdag den 18. maj 2010

5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at sikre, at målene i artikel 17 i forordning (EF) nr. 561/2006 bliver opfyldt hurtigere, således at der er nyere statistikker til rådighed i forbindelse med fremtidige harmoniseringsforanstaltninger;

6. henviser til, at der også i bilag IV til forordning (EF) nr. 1071/2009 findes en liste over alvorlige overtrædelser i henhold til denne forordning; mener derfor, at det er særdeles nødvendigt at foretage en harmoniseret kategorisering af alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område;

Betydelige forskelle mellem medlemsstaterne

7. konstaterer, at sanktionerne for alvorlige overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport som fastsat i medlemsstaternes lovgivning ikke kun adskiller sig fra hinanden, hvad bødernes størrelse angår, men også med hensyn til sanktionernes art og kategorisering;

8. henviser til, at disse forskelle kan forklares ved økonomiske og geografiske betingelser samt medlemsstaternes forskellige retssystemer vedrørende retsforfølgning af straffelovsovertrædelser og de forskellige politiske holdninger til begrebet trafiksikkerhed;

9. konstaterer, at bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport, navnlig forordning (EØF) nr. 3821/85 og forordning (EF) nr. 561/2006 samt direktiv 2006/22/EF, giver medlemsstaterne vide rammer for fortolkning; beklager, at de talrige upræcise formuleringer i EU's bestemmelser nødvendigvis må føre til en uensartet gennemførelse i medlemsstaterne; er af den opfattelse, at en ensartet og bindende fortolkning af disse forordninger og af direktivet er nødvendig for at gennemføre en yderligere harmonisering;

10. beklager, at nogle medlemsstater ikke graduerer sanktionerne i forhold til overtrædelsens alvor; opfordrer medlemsstaterne til at indføre nationale bestemmelser, som har en effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende virkning og tager passende højde for overtrædelsens alvor;

En yderligere harmonisering

11. understreger, at et effektivt, afbalanceret og afskrækkende straffesystem kun kan være baseret på klare, gennemsigtige og sammenlignelige straffe mellem medlemsstaterne indbyrdes; opfordrer medlemsstaterne til at finde lovgivningsmæssige og praktiske løsninger til at reducere de til dels store forskelle i straffenes art og størrelse;

12. opfordrer Kommissionen til efter at have konsulteret kontrolorganer og repræsentanter for transportsektoren at udarbejde en ensartet og bindende fortolkning af forordningen om køre- og hviletider; understreger, at kontrolorganerne bør tage højde for denne fortolkning;

13. mener, at for at opnå en yderligere tilnærmelse mellem sanktionernes art og bødernes størrelse, er det nødvendigt med en kategorisering af bøderne forbundet med en kategorisering af straffene, og der skal fastlægges minimums- og maksimumsstraffe for de enkelte overtrædelser af bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport; understreger, at når sanktionerne strømlines, skal nødvendigheden af, at bøder for at være rimelige skal være forholdsmæssige i de forskellige medlemsstater i overensstemmelse med objektive kriterier (såsom BNP eller geografiske faktorer), afvejes af en effektiv afskrækkende virkning mod alvorlige overtrædelser;

14. henviser til, at det nye bilag III til direktiv 2006/22/EF, som er indført med Kommissionens direktiv 2009/5/EF, skal betragtes som en hjørnesten i en fælles model for kategorisering af overtrædelser af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport som fastsat i medlemsstaternes lovgivning; opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at udstede de nødvendige love og administrative bestemmelser, så de hurtigt kan gennemføre Kommissionens direktiv 2009/5/EF;

Tirsdag den 18. maj 2010

15. minder derudover om, at Lissabontraktaten i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har tilføjet en ny artikel 83, stk. 2, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på det strafferetlige område; anmoder Kommissionen til at undersøge disse nye lovgivningsmæssige midler vedrørende det retlige samarbejde i kriminalsager og inden 12 måneder fremsende en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet en beretning om de mulige harmoniseringsforanstaltninger, herunder aspekter vedrørende trafiksikkerhed og grænseoverskridende anvendelse af bøder, hvis den ikke allerede har gjort dette;

16. glæder sig over, at Kommissionen i henhold til artikel 22, stk. 4, i forordning (EF) nr. 561/2006 har forberedt »retningslinjer« med henblik på at støtte medlemsstaterne ved den nationale fortolkning og anvendelse af denne forordning; konstaterer dog, at disse retningslinjer ikke er juridisk bindende, og derfor ikke har opfyldt deres mål om en ensartet gennemførelse i medlemsstaterne;

17. mener, at fortolkningen af anvendelsen af bestemmelserne på det sociale område bør harmoniseres for at gennemføre et indre marked for transport og øge førernes og vognmændenes retssikkerhed; opfordrer med dette in mente Kommissionen til sammen med Corte, Tispol og Euro Contrôle Route at fremsætte forslag, der skal gøre en ende på den diskriminerende anvendelse af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport; understreger behovet for en fælles fortolkning artikel for artikel af anvendelsen af forordning (EF) nr. 561/2006 og forordning (EØF) nr. 3821/85;

18. anmoder medlemsstaterne om at benytte disse retningslinjer ved gennemførelsen af bestemmelserne på det sociale område, så der kan ske en harmoniseret gennemførelse;

Kontroller

19. henviser udtrykkeligt til, at uretfærdig konkurrence kun kan undgås og trafiksikkerheden kun sikres, hvis den gældende lovgivning gennemføres konsekvent og på en ikke-diskriminerende måde; understreger, at der for at gennemføre bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport kræves et harmoniseret og effektivt koncept for kontroller;

20. gør opmærksom på, at de enkelte medlemsstater har en meget forskellig trafiksituation, hvad infrastruktur, trafikmængde og trafikbelastning angår, og mener derfor, at disse faktorer bl.a. kan tages i betragtning ved fastlæggelse af kontrollernes hyppighed med tanke på, at et af disses hovedformål er at sikre overholdelse af regler om sociale ydelser;

21. er overbevist om, at Kommissionen med henblik på at fjerne hindringerne for det europæiske indre marked og forbedre trafiksikkerheden bør udvikle og fremme sådanne harmoniserede kontrolkoncepter og foretage regulerende indgreb; opfordrer Kommissionen til for at nå disse mål at skabe et effektivt og passende koordinationsinstrument på europæisk plan;

22. kræver, at Kommissionen udarbejder henstillinger og europæiske minimumsstandarder for uddannelse af kontrolorganer og koordinerer samarbejdet mellem kontrolorganerne; anmoder kommissionen om at forbedre indsamlingen af statistiske data med henblik på en mere informativ analyse af den effektive gennemførelse og fremme en harmoniseret fremgangsmåde fra medlemsstaternes side i spørgsmål vedrørende gennemførelsen;

23. opfordrer medlemsstaterne til altid at uddanne deres håndhævelsespersonale i den seneste udvikling inden for dataindsamling og ved gennemførelsen af fælles standarder at samarbejde tæt med koordineringsorganet for at fremme en harmoniseret tilgang til kontroller og dermed skabe retssikkerhed;

24. mener, at der skal være hyppigere og grundigere kontroller både på vejene og hos virksomhederne; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at medlemsstaterne overholder de kontroller, der skal gennemføres i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2006/22/EF; opfordrer Kommissionen til at informere Europa-Parlamentet om den videre fremgangsmåde vedrørende disse kontroller;

25. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremlægge en rapport om kontrollerne af manglede i forbindelse med de digitale fartskrivere, og hvilke foranstaltninger der træffes for at forebygge deres sårbarhed;

Tirsdag den 18. maj 2010

26. understreger, at den digitale fartskriver i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 bør forbedres som kontrolinstrument: påpeger, at Kommissionen bør undersøge, hvordan kontrolmyndighederne kan opnå hurtigere downloading af data fra den digitale fartskriver;

27. gør opmærksom på den klageskranke for uforholdsmæssige bøder, som Euro Contrôle Route har oprettet, og opfordrer førerne og vognmændene til at henvende sig til denne klageskranke i tilfælde af uforholdsmæssig anvendelse af bestemmelserne på det sociale område inden for vejtransport;

Andre initiativer

28. mener, at en letforståelig brochure på alle EU's officielle sprog ville være nyttig for virksomheder og lastbilchauffører; understreger, at denne brochure bør informere de pågældende førere og virksomheder bedre om de gældende bestemmelser på det sociale område og de dertil knyttede sanktioner i de enkelte medlemsstater; mener, at disse informationer også skal være tilgængelige for virksomheder og førere i tredjelande; gør opmærksom på værdien af at anvende intelligente transportsystemer til at give førerne sådanne informationer i realtid;

29. er overbevist om, at der i forbindelse med anvendelse af ny informations- og kommunikationsteknologi og intelligente transportsystemer bør være mulighed for, at virksomheder og førere kan få information om de gældende bestemmelser på det sociale område og de dertil knyttede sanktioner;

30. opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet på grundlag af de eksisterende strukturer, som f.eks. Euro Contrôle Route, og på denne måde forbedre koordinationen af de fælles kontroller, udvekslingen af bedste praksis og den fælles tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammer til kontrolorganerne;

31. mener, at al tilgængelig teknologi bør anvendes til at informere lastbilchauffører i realtid om de relevante bestemmelser på det sociale område og de sanktioner, der finder anvendelse på overtrædelser i de forskellige medlemsstater, f.eks. ved hjælp af GPS eller andre tilgængelige redskaber;

32. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for en passende infrastruktur, herunder et tilstrækkeligt antal sikre parkeringspladser og -tjenester, i det europæiske vejnet, så førerne rent faktisk kan overholde kørehvile-tids-bestemmelserne, og der kan foretages effektive kontroller; henviser til, at sikkerhedsaspektet skal have en særlig vægt ved disse anlæg; opfordrer Kommissionen til med mellemrum og i det mest passende format at offentliggøre de forhåndenværende faciliteter, både offentlige og private, overalt i det europæiske vejnet, idet det giver information om de tjenester, der tilbydes for transportbranchen;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til og finansiere ordninger til oprettelse af sikre parkeringsområder, da disse er nødvendige, hvis førerne skal overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 561/2006;

*

* *

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 18. maj 2010

Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption

P7_TA(2010)0176

Europa-Parlamentets erklæring af 18. maj 2010 om Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption

(2011/C 161 E/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

- A. der er bekymret for, at korruption underminerer retsstaten, fører til misbrug af EU-skatteborgernes midler, forvrider markedet og har spillet en rolle i den nuværende økonomiske krise,
- B. der henviser til, at EU har ratificeret FN's konvention mod korruption, og at 78 % af EU-borgerne mener, at korruption er et stort problem i deres land (Eurobarometer, december 2009),
- C. der henviser til den vægt, som Europa-Parlamentet lægger på bekæmpelsen af korruption i sin beslutning om Stockholm-programmet vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed,
- D. der henviser til den internationale dag mod Korruption (9. december), hvorpå denne erklæring er lanceret,
 1. opfordrer indtrængende de europæiske institutioner til at vedtage en omfattende anti-korrupsionspolitik og skabe en klar mekanisme til regelmæssig overvågning af situationen i medlemsstaterne;
 2. opfordrer Kommissionen til at stille alle de midler til rådighed, der er nødvendige for at gennemføre overvågningsmekanismen og for at sikre, at der bliver fulgt effektivt op på konklusionerne og resultaterne;
 3. opfordrer Kommissionen og de relevante EU-agenturer til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder tilstrækkelige ressourcer, til at sikre, at EU-midler ikke bliver genstand for korruption og til at træffe afskrækkende straffeforanstaltninger i de tilfælde, hvor korruption og svindel kan påvises;
 4. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 18.5.2010 (P7_PV(2010)05-18(ANN1)).

Onsdag den 19. maj 2010

Andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (thrombin af kvæg og/eller svin)

P7_TA(2010)0182

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om udkast til Kommissionens direktiv om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer og om ophævelse af beslutning 2004/374/EF

(2011/C 161 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 31 og artikel 28, stk. 4,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer⁽³⁾ og Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽⁴⁾ som er blevet ophævet og erstattet af ovennævnte forordning (EF) nr.1333/2008,
- der henviser til udkast til Kommissionens direktiv om ændring af bilagene til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer og om ophævelse af beslutning 2004/374/EF,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 2 og stk. 4, litra b),
- A. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1333/2008, indtil Fællesskabets liste over fødevaretilsætningsstoffer er fastlagt, jf. artikel 30 i nævnte forordning, kan træffe foranstaltninger til at ændre bilagene til bl.a. direktiv 95/2/EF,
- B. der henviser til, at bilag IV til direktiv 95/2/EF indeholder en liste over tilsætningsstoffer til levnedsmidler, der er tilladt i Den Europæiske Union, og foreskriver betingelserne for deres anvendelse,
- C. der desuden henviser til, at de generelle kriterier for anvendelse af tilsætningsstoffer til levnedsmidler blev fastsat i bilag II til direktiv 89/107/EØF, og da sidstnævnte er blevet ophævet og erstattet af forordning (EF) nr. 1333/2008, findes de relevante kriterier nu bl.a. i artikel 6 i nævnte forordning, som omhandler generelle betingelser for fødevaretilsætningsstoffers optagelse på fællesskabslistor og for anvendelse heraf,

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.⁽³⁾ EFT L 61 af 18.3.1995, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 27.⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Onsdag den 19. maj 2010

- D. der henviser til, at det fremgår af artikel 6 i nævnte forordning, at et fødevaretilsætningsstof kun kan tillades til brug i EU, hvis det opfylder visse betingelser, herunder at det ikke vildleder forbrugeren, jf. stk. 1, litra c), og at det skal være til gavn for forbrugeren, jf. stk. 2,
- E. der henviser til, at det også fremgår af artikel 6, stk. 1, litra a), i nævnte forordning, at et fødevaretilsætningsstof kun kan tillades til brug, hvis det ikke udgør noget sikkerhedsproblem for forbrugers sundhed,
- F. der desuden henviser til, at det bl.a. fremgår af forordning (EF) nr. 178/2002 (der er kendt som »den generelle fødevareforordning«), særlig artikel 8, at fødevarelovgivningen skal have til formål at beskytte forbrugernes interesser og skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, som de indtager, og at den skal tilsi gte forebyggelse af praksis, som kan vildlede forbrugeren,
- G. der henviser til, at det fremgår af udkastet til Kommissionens direktiv, navnlig betragtning 25 og punkt 3, litra h), i bilaget dertil, at der i bilag IV til direktiv 95/2/EF skal tilføjes et enzympræparat baseret på thrombin med fibrinogen som et fødevaretilsætningsstof, der anvendes som bindemiddel til at samle fødevarer,
- H. der henviser til, at thrombin, der stammer fra spiselige dele af dyr, har karakter af »kødklister«, og at dets formål som fødevaretilsætningsstof er at binde separate kødstykker sammen og gøre dem til et enkelt kødprodukt,
- I. der henviser til, at formålet med anvendelse af thrombin er at præsentere stykker af kød for forbrugeren som et enkelt kødprodukt, og at risikoen for vildledning af forbrugeren derfor er indlysende,
- J. der henviser til, at det i betragtning 25 i selve udkastet til Kommissionens direktiv erkendes, at anvendelse af thrombin sammen med fibrinogen som fødevaretilsætningsstof kan vildlede forbrugeren med hensyn til det endelige fødevarerproduktets beskaffenhed,
- K. der henviser til, at det fremgår af punkt 3, litra h), i bilaget til udkast til Kommissionens direktiv, at thrombin fra kvæg og/eller svin optages på listen over tilladte tilsætningsstoffer til levnedsmidler i henhold til bilag IV til direktiv 95/2/EF i færdigpakkede kødretter og færdigpakkede kødprodukter beregnet på salg til den endelige forbruger i en mængde på højst 1 mg/kg, der skal anvendes sammen med fibrinogen og under forudsætning af, at produktet skal være mærket med oplysningen »sammensat kød« i nærheden af produktnavnet,
- L. der henviser til, at selv om Kommissionen i sit udkast til direktiv ikke vil tillade brugen af thrombin som tilsætningsstof i kødprodukter, der serveres i restauranter eller andre offentlige etableringer, der serverer mad, er der alligevel en stor risiko for, at kød, der indeholder thrombin, vil havne i kødprodukter, der serveres sådanne steder, fordi der kan opnås højere priser for kødstykker serveret som et enkelt kødprodukt,
- M. henviser til, at det derfor ikke er sikkert, at forbuddet mod brug af thrombin i kødprodukter, der serveres i restauranter eller andre offentlige etableringer, der serverer mad, i praksis ville sikre, at sådanne kødprodukter ikke ville blive anvendt der eller solgt til forbrugere som enkelte kødprodukter,
- N. der henviser til, at ovennævnte mærkningskrav i udkastet til Kommissionens direktiv ikke ville hindre forbrugeren i at få et forkert og vildledende indtryk med hensyn til, om der er tale om et enkelt kødstykke, og at der derfor er en risiko for, at forbrugeren ville blive vildledt og forhindret i at træffe et informeret valg i forhold til indtagelse af kødprodukter, der indeholder thrombin,

Onsdag den 19. maj 2010

- O. der henviser til, at det ikke blevet påvist, at thrombin er til gavn for forbrugerne,
- P. der henviser til, at sammenbindingen af mange separate stykker kød i betydelig grad øger det overfladeareal, der kan være inficeret med sygdomsfremkaldende bakterier (f.eks. clostridium og salmonella), som ved en sådan proces kan overleve og blive reproduceret uden ilt,
- Q. der henviser til, at risikoen for smitte med sygdomsfremkaldende bakterier er særlig alvorlig, da bindingsprocessen kan ske i form af koldlimning uden tilsætning af salt og uden nogen efterfølgende opvarmningsproces, og at sikkerheden af det endelige produkt derfor ikke kan garanteres,
- R. der henviser til, at udkastet til Kommissionens direktiv derfor i disse henseender ikke overholder kriterierne for indføjeelse af tilsætningsstoffer til levnedsmidler i bilag IV til direktiv 95/2/EF,
1. mener, at dette udkast til Kommissionens direktiv ikke er foreneligt med formålet med og indholdet af forordning (EF) nr. 1333/2008;
 2. modsætter sig vedtagelsen af udkast til Kommissionens direktiv om ændring af bilagene til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer og om ophævelse af beslutning 2004/374/EF;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015)

P7_TA(2010)0183

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om Kommissionens meddelelse: Handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015): styrket samarbejde mellem medlemslandene (2009/2104(INI))

(2011/C 161 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 184 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation (KOM(2008)0818),
- der henviser til Kommissionens meddelelse: Handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015): styrket samarbejde mellem medlemslandene (KOM(2008)0819),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler⁽¹⁾,
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens retningslinjer for transplantation af menneskelige organer,

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 48.

Onsdag den 19. maj 2010

- der henviser til Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin samt til tillægsprotokollen hertil vedrørende transplantation af organer og væv af menneskelig oprindelse,
 - der henviser til konferencen i Venedig den 17.-18. september 2003 om sikkerhed og kvalitet i forbindelse med donation og transplantation af organer i Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0103/2010),
- A. der henviser til, at 56 000 patienter i EU i øjeblikket venter på en egnet organdonor, og at det skønnes, at der hver dag dør 12 mennesker, som venter på transplantation af hele organer,
- B. der henviser til, at patienters behov for transplantation i Europa ikke bliver opfyldt på grund af det begrænsede antal organer fra såvel afdøde som altruistiske levende donorer,
- C. der henviser til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår antallet af organdonationer fra afdøde personer (nekroorgandonationer), idet tallet strækker sig lige fra 34,2 donorer pr. million indbyggere i Spanien til 1,1 donor pr. million indbyggere i Bulgarien, og at manglen på organer i høj grad påvirker transplantationsprogrammer,
- D. der henviser til, at der er betydelige forskelle i medlemsstaternes nationale politik og lovrammer for donationer og transplantationer på grund af forskelle i de retlige, kulturelle, administrative og organisatoriske faktorer,
- E. der henviser til, at organdonation og -transplantation er følsomme og komplekse spørgsmål med en betydelig etisk dimension og derfor kræver, at samfundet fuldt ud inddrages i udviklingen på området, og at alle berørte aktører tages med på råd,
- F. der henviser til, at organtransplantation åbner mulighed for at redde liv, tilbyder en bedre livskvalitet og, for så vidt angår nyretransplantation, har det bedste cost-benefit-forhold i sammenligning med andre erstatningsterapier og øger patienternes muligheder for at deltage i det sociale liv og arbejdslivet,
- G. der henviser til, at det allerede er almindelig praksis at udveksle organer mellem medlemsstaterne, endskønt der er store forskelle med hensyn til det antal organer, medlemsstaterne udveksler på tværs af grænserne, og til, at internationale udvekslingsorganisationer såsom Eurotransplant og Scandiaplant har gjort det lettere for medlemsstaterne at udveksle organer,
- H. der henviser til, at der ikke i øjeblikket findes nogen fælles database for hele Den Europæiske Union indeholdende information om organer bestemt til donation og transplantation eller om levende eller afdøde donorer og i øvrigt heller ikke noget fælleseuropæisk certificeringssystem, der gør det muligt at attestere lovligheden af materiale fra det menneskelige legeme,
- I. der henviser til, at det kun er lykkedes Spanien og nogle få andre medlemsstater at øge antallet af nekrodonationer betydeligt, og at det er påvist, at sådanne forøgelse er forbundet med indførelsen af bestemte organisatoriske fremgangsmåder, som gør det muligt for systemerne at finde frem til potentielle donorer og maksimere det antal personer, der reelt bliver donorer, når de afgår ved døden,

Onsdag den 19. maj 2010

- J. der henviser til, at direktiv 2004/23/EF vil skabe en klar retlig ramme for organdonation og -transplantation i Den Europæiske Union med det resultat, at der i hver enkelt medlemsstat vil blive etableret eller udpeget en national kompetent myndighed, hvis opgave vil være at sikre overholdelse af EU's kvalitets- og sikkerhedsstandarder,
- K. der henviser til, at organhandel og den form for menneskehandel, der sker med henblik på udtagning af organer, udgør en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne,
- L. der henviser til, at der er en snæver forbindelse mellem, på den ene side, illegal organhandel og den form for menneskehandel, der sker med henblik på udtagning af organer, og, på den anden, det lovlige organdonationssystem, eftersom det for det første forholder sig sådan, at manglen på disponible organer i det lovlige system fungerer som et incitament for ulovlige aktiviteter, og for det andet sådan, at ulovlige aktiviteter samtidig i alvorlig grad underminerer troværdigheden af det lovlige organdonationssystem,
- M. der henviser til, at tallene for, hvor mange personer der afviser at blive organdonorer, varierer meget inden for Europas grænser, og at disse variationer kunne skyldes niveauet for fagfolks uddannelse og ekspertise i henseende til formidling og familieomsorg, de forskellige lovgivningsmæssige tilgange til samtykke til organdonation og disses gennemførelse i praksis og andre vigtige kulturelle, økonomiske eller sociale faktorer, som påvirker borgernes opfattelse af fordelene ved donation og transplantation,
- N. der henviser til, at donation fra en levende donor kan være en nyttig supplerende foranstaltning for patienter, der ikke kan få det organ, de har brug for, via transplantation fra en afdød donor, men at det må understreges, at donation fra levende donorer kun kan komme i betragtning, hvis eventuel illegal aktivitet og betaling for donation kan udelukkes,
- O. der henviser til, at der kun kan foretages et sundhedsmæssigt indgreb, efter at den berørte person har givet sit frie og informerede samtykke hertil; der henviser til, at den berørte person på forhånd bør gives passende information om formålet med indgrebet og dettes art samt om de med indgrebet forbundne følger og risici, og til, at den berørte person frit og til enhver tid kan trække sit samtykke tilbage,
- P. der henviser til, at medlemsstaterne skal sikre, at organer til transplantation ikke udtages fra en afdød person, medmindre det efter national lov er atteret, at denne person er afgået ved døden,
- Q. der henviser til, at donation fra levende donorer bør være et supplement til nekrodonationer,
- R. der henviser til, at brug af organer som behandlingsmetode indebærer en risiko for overførsel af infektionssygdomme og andre sygdomme,
- S. der henviser til, at konsekvensen af, at den gennemsnitlige levealder er blevet højere, er en dårligere organkvalitet, hvilket igen ofte indebærer, at der foretages færre transplantationer, også i medlemsstater med et stigende antal donorer,
- T. der henviser til, at offentlighedens viden og mening spiller en meget vigtig rolle for forøgelsen af antallet af organdonationer,
- U. der henviser til, at arbejde udført af velgørenhedsorganisationer og andre frivillige organisationer i medlemsstaterne øger kendskabet til organdonation, og at sådanne organisationers bestræbelser i sidste instans bidrager til at øge antallet af donorer i organdonorregistre,
1. glæder sig over den handlingsplan for organdonation og -transplantation (2009-2015), som Kommissionen vedtog i december 2008, og hvori der i form af en række prioriterede foranstaltninger opstilles retningslinjer for en samarbejdsproces mellem medlemsstaterne, som skal være baseret på fastlæggelse og udvikling af fælles mål og evaluering af donations- og transplantationsaktiviteter ved hjælp af i fællesskab fastlagte indikatorer, som kunne være med til at bestemme benchmarks og bedste praksis;

Onsdag den 19. maj 2010

2. udtrykker bekymring over, at der ikke er tilstrækkelig mange menneskelige organer til rådighed til transplantation til at opfylde patienternes behov; erkender, at den alvorlige mangel på organdonorer fortsat er en stor hindring for den fulde udvikling af transplantationstjenester og den største udfordring for medlemsstaterne for så vidt angår organtransplantation;
3. bemærker, at der har kunnet konstateres stor succes med ordninger, som giver borgerne mulighed for at lade sig registrere i et organdonorregister samtidig med afviklingen af visse administrative procedurer som f.eks. ansøgning om pas eller kørekort; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at undersøge muligheden for at indføre sådanne ordninger med henblik på at øge antallet af donorer i donorregistre;
4. mener, at det for at sikre, at disponible organer til behandling ikke går til spilde, er vigtigt, at der findes klart definerede retlige rammer for deres brug, og at borgerne har tillid til donations- og transplantationssystemet;
5. fremhæver betydningen af de organisatoriske aspekter ved organudtagning og understreger, at medlemsstaternes udveksling af oplysninger og bedste praksis vil hjælpe lande, hvor man kun har få organer til rådighed, til at øge antallet af donationer således som f.eks. påvist i forbindelse med gennemførelsen af dele af den spanske model i forskellige lande såvel i som uden for EU, som har haft held til at øge antallet af organdonationer;
6. fremhæver betydningen af donorkoordinatorer og af, at der udpeges sådanne koordinatorer på hospitalsniveau; mener, at rollen som donorkoordinator bør anerkendes som havende central betydning for forbedringen af ikke blot effektiviteten af donations- og transplantationsprocessen, men også kvaliteten af og sikkerheden ved de organer, der skal transplanteres;
7. understreger, at ændringer i den måde, hvorpå organdonation og -udtagning er organiseret, i væsentlig grad kan øge og opretholde antallet af organdonationer;
8. fremhæver, at indkredsning af potentielle donorer er blevet betragtet som et af nøgleelementerne for nekrodonation; understreger, at det vigtigste skridt i retning af forbedrede donordetektionsresultater og organdonationstal er at udpege en central donationsansvarlig på hospitalsniveau (en transplantations-/donor-koordinator), hvis hovedansvarsområde skal være udvikling af et proaktivt donordetektionsprogram og optimering af hele organdonationsprocessen;
9. noterer sig betydningen af at udveksle organer på tværs af grænserne i betragtning af behovet for at matche donorer med recipienter og den heraf følgende betydning af at råde over en stor donorpulje til dækning af behovene hos alle patienter på ventelisterne; mener, at hvis der ikke udveksles organer medlemsstaterne imellem, vil recipienter med behov for et sjældent match have meget få chancer for at modtage et organ, samtidig med at specifikke donorer ikke vil komme i betragtning, fordi der ikke findes nogen egnet recipient på ventelisterne;
10. glæder sig over Eurotransplants og Scanditransplants aktiviteter, men bemærker, at udveksling af organer uden for og mellem disse systemer kan forbedres betydeligt, navnlig til gavn for patienter i små lande;
11. understreger, at fastlæggelsen af fælles bindende kvalitets- og sikkerhedsstandarder er det eneste middel til sikring af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau i hele EU;
12. understreger, at donation bør være frivillig og ubetalt og ske inden for klart definerede retlige og etiske rammer;
13. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at recipienter tildeles organer ud fra gennemsigtige, ikkediskriminatoriske og videnskabelige kriterier;

Onsdag den 19. maj 2010

14. opfordrer medlemsstaterne til at drage omsorg for, at der fastlægges et klart retsgrundlag til sikring af gyldigt samtykke til eller indvending mod organdonation fra en afdød person eller vedkommendes pårørende, og for, at organer ikke udtages fra en afdød person, medmindre det efter national lov er attesteret, at denne person er afgået ved døden;
15. støtter foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte levende donorer og sikre, at organdonation sker på et altruistisk og frivilligt grundlag uden anden betaling end en kompensation, som udelukkende dækker godtgørelse af de udgifter, som donorer sætter sig i ved donation af et organ, f.eks. rejseudgifter, børnepasningsudgifter, indtægtstab eller udgifter til rekonvalescens, og i den forbindelse forbyder enhver form for finansielle incitamenter eller ulemper for en potentiel donor; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at definere de omstændigheder, hvorunder der kan gives en sådan kompensation;
16. opfordrer Kommissionen til at evaluere muligheden for at sikre, at levende donorer er lovligt forsikrede i alle medlemsstaterne; opfordrer desuden Kommissionen til at undersøge de forskellige sundhedsforsikringsordninger for levende donorer i alle medlemsstaterne for at identificere bedste praksis i EU;
17. understreger, at medlemsstaterne skal sikre, at levende donorer udvælges på grundlag af deres helbredstilstand og patienthistorie, herunder, hvis det anses for nødvendigt, på grundlag af en psykologisk evaluering, og at denne udvælgelse foretages af kvalificerede eller uddannede og kompetente fagfolk;
18. understreger, at det er yderst vigtigt at etablere velstrukturerede operationelle systemer og fremme vellykkede modeller på nationalt plan; mener, at operationelle systemer bør omfatte en fyldestgørende retlig ramme, teknisk og logistisk infrastruktur og organisatorisk støtte kombineret med et effektivt allokeringssystem;
19. opfordrer medlemsstaterne til som et første skridt at fremme udarbejdelsen af kvalitetsforbedringsprogrammer for organdonation på alle hospitaler med et potentiale for organdonation på grundlag af en selvevaluering af hele organdonationsprocessen foretaget af det enkelte hospitals specialister i intensivpleje og dets transplantationskoordinator, idet der dog bør tilstræbes komplementaritet med eksterne undersøgelser af centrene, hvis sådanne undersøgelser er nødvendige og kan gennemføres;
20. understreger, at løbende oplysningsvirksomhed bør være et væsentligt led i enhver medlemsstats kommunikationsstrategi på dette område; henstiller navnlig, at borgerne gives bedre orientering og opfordres til at tale om organdonation og fortælle deres pårørende, hvilke ønsker de har; bemærker, at kun 41 % af EU-borgerne tilsyneladende har drøftet organdonation i familien;
21. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det lettere for levende donorer at give udtryk for deres udtrykkelige vilje til at blive organdonorer ved at åbne mulighed for onlineregistrering i et nationalt og/eller europæisk donorregister med henblik på at gøre procedurerne for verificering af samtykke til organdonation hurtigere;
22. opfordrer Kommissionen til i nært samarbejde med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og relevante berørte aktører at undersøge muligheden for at udvikle et system, hvorefter der i så mange medlemsstater som muligt tages hensyn til ønskerne hos borgere, der har givet deres samtykke til at donere deres organer, efter at de er afgået ved døden;
23. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der etableres systemer og hertil knyttede registre, hvortil fremtidige donorer har let adgang med henblik på registrering af deres ønsker;
24. opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at arbejde for, at der på donorers nationale identitetskort eller på deres kørekort anføres anmærkninger eller symboler, der gør det muligt at identificere dem som organdonorer;
25. opfordrer derfor medlemsstaterne til at forbedre sundhedspersoners og patientstøttegrupperes viden og kommunikationsfærdigheder på organtransplantationsområdet; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og civilsamfundsorganisationer til at tage del i disse bestræbelser på at øge offentlighedens bevidsthed om muligheden for organdonation under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters kulturelle særkender;

Onsdag den 19. maj 2010

26. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte deres potentiale for nekrodonation fuldt ud gennem udarbejdelse af effektive systemer til indkredsning af organdonorer og gennem udpegning af transplantations-/donor-koordinatorer på hospitaler i hele Europa; anmoder medlemsstaterne om at evaluere og hyppigere benytte organer fra donorer udvalgt efter alternative kriterier (dvs. ældre donorer eller donorer med visse sygdomme) og på grundlag af de højeste kvalitets- og sikkerhedsstandarder og om i den forbindelse navnlig at gøre brug af de nyeste bioteknologiske fremskridt, som begrænser risikoen for afstødning af transplanterede organer;
27. mener, at der må sikres en passende ligevægt mellem, på den ene side, beskyttelsen af donoren med hensyn til anonymitet og fortrolighed og, på den anden, muligheden for at spore oprindelsen af organdonationer til medicinske formål, således at betaling for såvel lovlig som ulovlig organdonation forhindres;
28. understreger, at levende donorer bør behandles efter de højeste medicinske standarder, og uden at de pålægges nogen form for finansiel byrde, hvis transplantationsprocessen giver dem helbredsmæssige problemer såsom forhøjet blodtryk og nyresvigt eller følger heraf, og at enhver form for indtægtstab som følge af transplantationen samt helbredsmæssige problemer af enhver art bør undgås; understreger endvidere, at donorer bør beskyttes mod forskelsbehandling i det sociale system;
29. finder, at alle regler vedrørende transplantationssystemer (allokering, adgang til transplantationstjenester, aktivitetsdata osv.) bør offentliggøres og underkastes behørig kontrol med henblik på at undgå enhver form for uberettiget forskelsbehandling med hensyn til adgang til transplantationsventelister og/eller behandlinger;
30. bemærker, at der ikke findes noget altomfattende system for indsamling af data om de forskellige typer transplantation og deres resultater, selv om adskillige medlemsstater har indført obligatorisk registrering af transplantationsprocedurer, og der også findes nogle frivillige registre;
31. går følgelig kraftigt ind for etableringen af nationale registre og EU-dækkende registre samt for fastlæggelsen af en metode til sammenholdelse af resultaterne fra eksisterende registre for organmodtageropfølgning efter transplantation i overensstemmelse med den eksisterende EU-lovramme for beskyttelse af personoplysninger;
32. går ind for etableringen af særlige EU-dækkende protokoller indeholdende beskrivelser af de operative og postoperative procedurer, der skal følges af de respektive operationshold, specialiserede patologer og specialister på andre nødvendige områder;
33. går ind for etableringen af nationale og EU-dækkende registre for opfølgning af levende donorer for bedre at kunne sikre beskyttelsen af deres helbred;
34. understreger, at enhver kommerciel udnyttelse af organer, hvorigennem der formentlig ligelig adgang til transplantation, er uetisk og uforenelig med de mest grundlæggende menneskelige værdier, strider mod artikel 21 i konventionen om menneskerettigheder og biomedicin og er forbudt i henhold til artikel 3, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
35. påpeger, at manglen på organer er forbundet med organhandel og den form for menneskehandel, der sker med henblik på udtagning af organer, på to forskellige måder, idet det for det første forholder sig sådan, at et øget antal disponible organer i medlemsstaterne ville bidrage til en bedre kontrol med disse handelspraksisser ved at undgå, at EU-borgere ser sig nødsaget til at overveje at søge at finde organer uden for EU, og for det andet sådan, at ulovlig virksomhed i alvorlig grad underminerer troværdigheden af det lovlige organdonationssystem;

Onsdag den 19. maj 2010

36. gentager henstillingerne vedrørende bekæmpelse af organhandel i Adamou-betænkningen om organ-donation og -transplantation ⁽¹⁾ og er af den opfattelse, at Kommissionen bør tage fuldt hensyn til disse ved udarbejdelsen af handlingsplanen; insisterer på, at Kommissionens og Europols bevidsthed om problemet må øges;
37. fremhæver betydningen af Verdenssundhedsforsamlingen, som vil finde sted i maj 2010, og opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til på WHO-plan at kæmpe ihærdigt for princippet om frivillig og ubetalt donation;
38. glæder sig over Europarådets og FN's fælles undersøgelsesrapport om handel med organer, væv og celler og handel med mennesker med henblik på udtagning af organer;
39. tager David Matas' og David Kilgours rapport om drab på Falun Gong-udøvere med henblik på organhøst til efterretning og anmoder Kommissionen om at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om disse påstande og andre lignende sager;
40. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at etablere mekanismer, der gør det muligt at undgå situationer, hvor sundhedspersoner, institutioner eller forsikringsselskaber opfordrer EU-borgere til at erhverve organer i tredjelands kanaler, der indebærer organhandel eller handel med mennesker med henblik på udtagning af organer; opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne til at undersøge sager af denne art på deres territorium og til at evaluere muligheden for at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder sanktioner, mod personer, der fremmer og/eller deltager i sådanne aktiviteter;
41. fordømmer på det kraftigste visse sygeforsikringsselskabers fremgangsmåde med at tilskynde patienter til at deltage i transplantationsturisme og anmoder medlemsstaterne om at føre strengt tilsyn med og straffe en sådan adfærd;
42. understreger, at patienter, der har modtaget et organ under ulovlige omstændigheder, ikke kan udelukkes fra sundhedspleje i Den Europæiske Union; påpeger, at der som i alle andre tilfælde må skelnes mellem straf for ulovlig virksomhed og behov for behandling;
43. understreger, at medlemsstaterne bør intensivere deres samarbejde inden for rammerne af Interpol og Europol for at tackle problemet med organhandel på en mere effektiv måde;
44. erkender, at det er yderst vigtigt at forbedre kvaliteten og sikkerheden ved organdonation og -transplantation; påpeger, at dette vil være med til at begrænse risikoen ved transplantation og dermed vil reducere de negative virkninger; erkender, at initiativer vedrørende kvalitet og sikkerhed kunne indvirke på adgangen til organer og omvendt; anmoder Kommissionen om at hjælpe medlemsstaterne med at øge deres kapacitet til at opstille og udvikle lovrammer med henblik på at forbedre kvaliteten og sikkerheden;
45. understreger, at det er nødvendigt med et godt samarbejde mellem sundhedspersoner og nationale myndigheder eller andre legitimerede organisationer, og at et sådant samarbejde skaber merværdi;
46. anerkender den vigtige rolle, som behandling efter transplantation, herunder behandling til forhindring af afstødning, spiller for transplantationers heldige udfald; erkender, at optimal anvendelse af behandlinger til forhindring af afstødning kan medføre en langvarig forbedret sundhedstilstand for patienter, øge transplantatoverlevelsen og dermed også øge antallet af disponible organer som følge af det reducerede behov for retransplantation, og mener, at medlemsstaterne bør sikre, at patienterne har adgang til de bedst mulige behandlinger;
47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 22. april 2008 om organdonation og -transplantation: EU's politikforanstaltninger (Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0130).

Onsdag den 19. maj 2010

Institutionelle aspekter af Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

P7_TA(2010)0184

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om de institutionelle aspekter af Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (2009/2241(INI))

(2011/C 161 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 216, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, 8 og 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt protokollen vedrørende artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter EMRK),
- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 14. januar 2010 om tilladelse til anvendelse af forretningsordenens artikel 50 (procedure med associerede udvalg) ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udenrigsudvalget (A7-0144/2010),
- A. der henviser til, at det følger af Den Europæiske Unions Domstols faste praksis siden dommene i sagerne Internationale Handelsgesellschaft af 17. december 1970 ⁽²⁾ og Nold af 14. maj 1974 ⁽³⁾, at de grundlæggende rettigheder er en integrerende del af de generelle retsprincipper, som det er Domstolens opgave at beskytte,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol i denne forbindelse lader sig inspirere af medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner samt de internationale instrumenter om beskyttelse af menneskerettighederne, som medlemsstaterne har tiltrådt, herunder EMRK,
- C. der henviser til, at essensen af denne retspraksis blev inkorporeret i primærretten ved Maastrichttraktaten, dvs. traktaten om Den Europæiske Union, i 1993,
- D. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol lægger særlig vægt på udviklingen i retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, således som det fremgår af et voksende antal domme, der henviser til EMRK's bestemmelser,
- E. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol principielt går ud fra en formodning om, at en EU-medlemsstats adfærd er forenelig med EMRK, når den pågældende stat kun gennemfører EU-retten,
- F. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstol i en udtalelse af 28. marts 1996 fastslog, at Det Europæiske Fællesskab ikke kunne tiltræde EMRK uden en forudgående traktatændring, eftersom Fællesskabet ikke havde en eksplicit eller implicit kompetence hertil,

⁽¹⁾ Protokol fra Formandskonferencens møde, PE 432.390/CPG, punkt 9.1.

⁽²⁾ Sml. 1970, s. 1125 (dansk særudgave s. 235).

⁽³⁾ Sml. 1974, s. 491.

Onsdag den 19. maj 2010

- G. der henviser til, at der ved tiltrædelsen skal sikres overholdelse af de ved Lissabontraktaten og dennes protokoller fastlagte begrænsninger, navnlig af artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og af Lissabontraktatens protokol nr. 8; der henviser til, at disse bestemmelser ikke blot giver Unionen mulighed for at tiltræde EMRK, men indebærer en forpligtelse for Unionens institutioner til at foretage en sådan tiltrædelse, og at aftalen om Unionens tiltrædelse af EMRK skal afspejle nødvendigheden af at bevare Unionens og EU-rettens særkender,
- H. der henviser til, at en tiltrædelse nu – efter indgåelsen af protokol nr. 14 om ændring af EMRK – er en reel mulighed for Unionen, på vegne af de stater, der er parter i konventionen, og at Unionen på den ene side og de stater, der er parter i EMRK, på den anden side skal aftale, på hvilke betingelser og efter hvilken fremgangsmåde denne tiltrædelse skal finde sted,
- I. der henviser til, at en sådan aftale også bør omhandle administrative og tekniske spørgsmål, herunder det principielle spørgsmål om at yde et bidrag fra Unionen til udgifterne til dækning af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols drift; der henviser til, at man i denne sammenhæng bør overveje indførelsen af et selvstændigt budget for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for at gøre det lettere at fastsætte de respektive bidrag,
- J. der henviser til, at Unionen i kraft af sin tiltrædelse af EMRK bliver integreret i EMRK's system til beskyttelse af grundlæggende rettigheder og, ud over den interne beskyttelse af disse rettigheder via Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, får adgang til en ekstern beskyttelsesinstans af international karakter,
- K. der henviser til, at EMRK ikke kun er blevet udviklet gennem tillægsprotokoller, men også gennem andre konventioner, chartre og aftaler, hvilket har resulteret i et system til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der er i stadig udvikling,
1. understreger de vigtigste argumenter for Unionens tiltrædelse af EMRK, der kan opsummeres som følger:
- tiltrædelsen er et fremskridt i den europæiske integrationsproces og endnu et skridt i retning af en politisk union
 - integreringen af chartret om grundlæggende rettigheder i primærretten betyder, at Unionens system til beskyttelse af grundlæggende rettigheder bliver fuldstændiggjort og styrket, mens Unionens tiltrædelse af EMRK vil have en markant signalværdi hvad angår samhørigheden mellem Unionen og de lande, der er med i Europarådet og dets paneuropæiske ordning på menneskerettighedsområdet; denne tiltrædelse vil ligeledes styrke Unionens troværdighed over for tredjelande, når Unionen som led i de bilaterale forbindelser jævnligt anmoder disse lande om at overholde EMRK
 - Unionens tiltrædelse af EMRK sikrer, at borgerne opnår den samme beskyttede status i forhold til Unionen, som de allerede nyder godt af i forhold til alle medlemsstaterne; det er ikke mindst vigtigt, fordi medlemsstaterne har overført vigtige beføjelser til Unionen
 - harmoniseringen af lovgivning og retspraksis på menneskerettighedsområdet i EU's og EMRK's retsordner vil bidrage til at sikre en harmonisk udvikling af de to europæiske retsinstanter på menneskerettighedsområdet, særlig i kraft af det øgede behov for en dialog og et samarbejde, og vil dermed skabe et integreret system, hvor de to retsinstanter kan fungere samtidigt
 - tiltrædelsen vil ligeledes i et vist omfang kompensere for, at Den Europæiske Unions Domstols kompetence er noget begrænset inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik, politimæssige anliggender og sikkerhedspolitik, idet et sådant skridt indebærer en værdifuld ekstern retslig kontrol med alle EU-aktiviteter

Onsdag den 19. maj 2010

- tiltrædelsen indebærer på ingen måde, at der sættes spørgsmålstegn ved princippet om EU-retten autonomi, eftersom Den Europæiske Unions Domstol fortsat suverænt vil være den øverste instans hvad angår spørgsmål vedrørende EU-retten og gyldigheden af Unionens handlinger, hvorimod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kun kan betragtes som en instans, der eksternt kontrollerer, om Unionen overholder de folkeretlige forpligtelser, der følger af Unionens tiltrædelse af EMRK; forholdet mellem de to europæiske domstole er ikke hierarkisk, men et spørgsmål om specialisering; i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol får Den Europæiske Unions Domstol således den samme status, som medlemsstaternes højesteretter allerede har;
- 2. erindrer om, at tiltrædelsen ifølge artikel 6 i EU-traktaten og protokol nr. 8 ikke indebærer nogen udvidelse af Unionens beføjelser og navnlig ikke betyder, at Unionen opnår en generel kompetence på menneskerettighedsområdet, og erindrer ligeledes om, at medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner og identitet skal respekteres, jf. artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union;
- 3. bekræfter, at aftalen om Unionens tiltrædelse af EMRK i henhold til artikel 2 i Lissabontraktatens protokol nr. 8 skal sikre, at tiltrædelsen ikke berører medlemsstaternes interne situation i forhold til EMRK og protokollerne hertil generelt eller i forhold til eventuelle fravigelser og forbehold fra medlemsstaternes side i særdeleshed, og at sådanne omstændigheder ikke bør påvirke den holdning, som Unionen indtager i forhold til EMRK;
- 4. konstaterer, at EMRK-systemet er blevet udbygget med en række tillægsprotokoller vedrørende beskyttelse af rettigheder, der ikke er omhandlet i EMRK, og henstiller, at Kommissionen gives mandat til også at forhandle om tiltrædelse af samtlige protokoller vedrørende de rettigheder, der svarer til chartret om grundlæggende rettigheder, uden hensyn til EU-medlemsstaternes ratifikation af disse protokoller;
- 5. understreger, at eftersom EU's tiltrædelse af EMRK er en ikke-statslig parts tiltrædelse af et retligt instrument, der er udarbejdet for stater, bør EU's tiltrædelse af konventionen gennemføres uden at ændre konventionens forhold, og ændringer af dens retssystem bør holdes på et minimum; mener, at det af hensyn til de retsundergivne i såvel Unionen som i tredjelande er vigtigt at prioritere de vilkår for tiltrædelsen, der vil få mindst indvirkning på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols arbejdsbyrde;
- 6. fremhæver, at det sideløbende med det politiske engagement er yderst vigtigt, at der findes frem til passende svar og løsninger på de væsentligste tekniske spørgsmål for at understøtte, at EU's tiltrædelse af EMRK bliver til gavn for borgerne; påpeger, at uafklarede og uklare detaljer kan skabe en vis forvirring og bringe selve formålet med tiltrædelsen i fare; gør samtidig opmærksom på, at dette ikke må betyde, at tekniske hindringer kommer til at forsinke processen;
- 7. understreger, at tiltrædelsen af EMRK ikke gør Unionen til medlem af Europarådet, men at Unionen i et vist omfang må deltage i arbejdet i konventionens organer for at sikre en vellykket integrering af Unionen i konventionssystemet, og at Unionen altså også bør have visse rettigheder i dette system, særlig:
 - ret til at forelægge en liste med tre kandidater til stillingen som dommer, hvoriblandt en kandidat vælges af Europarådets Parlamentariske Forsamling på Unionens vegne og deltager i Domstolens arbejde på lige fod med de øvrige dommere, jf. artikel 27, stk. 2, i EMRK; Parlamentet bør deltage i udarbejdelsen af kandidatlisten i henhold til en procedure svarende til den, der er omhandlet i artikel 255 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på udvælgelse af kandidater til dommerembederne ved Den Europæiske Unions Domstol
 - ret til at deltage via Kommissionen, med stemmeret på vegne af EU, i møderne i Ministerkomitéen, når komitéen fungerer som kontrolorgan i forbindelse med fuldbyrdelse af domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, eller når komitéen tager stilling til hensigtsmæssigheden af at indhente en udtalelse fra Menneskerettighedsdomstolen, samt ret til at være repræsenteret i Styringskomitéen for Menneskerettigheder (et organ under Ministerkomitéen)

Onsdag den 19. maj 2010

- ret til, for Parlamentets vedkommende, at udpege/sende et vist antal repræsentanter til Europarådets Parlamentariske Forsamling, når forsamlingen vælger dommere til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;
8. mener, at medlemsstaterne ved tiltrædelsen af EMRK indbyrdes og i deres forbindelser med Unionen bør forpligte sig til ikke at indbringe en mellemstatslig klage over et konventionsbrud, jf. EMRK's artikel 33, når den handling eller forsømmelse, der er genstand for tvisten, vedrører EU-rettens anvendelsesområde, eftersom dette ville være i modstrid med artikel 344 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
9. mener, at den væsentligste merværdi ved EU's tiltrædelse af EMRK er den enkeltes mulighed for at indgive klage over institutionernes eller medlemsstaternes gennemførelse af EU-retten, og at ethvert søgsmål fra en fysisk eller juridisk person vedrørende en handling eller undladelse begået af en EU-institution eller et EU-organ følgelig udelukkende bør være rettet mod Unionen; mener endvidere, at ethvert søgsmål, der omhandler en medlemsstats gennemførelse af EU-retten udelukkende bør rettes mod den pågældende medlemsstat, hvilket ikke bør forhindre, at et søgsmål kan rettes samtidig mod Unionen og medlemsstaten, hvis der kan være tvivl om ansvarsfordelingen;
10. mener, at sagsøger for at opfylde betingelsen i konventionens artikel 35 om, at indenlandske retsmidler skal være udtømt, skal have udtømt retsmidlerne i den pågældende medlemsstat og have begæret en præjudiciel afgørelse ved Domstolen i Luxembourg; denne betingelse anses for opfyldt, når den nationale dommer trods sagsøgers begæring ikke anser det for hensigtsmæssigt at indgive den pågældende anmodning om præjudiciel afgørelse;
11. bemærker, at det som følge af EU's tiltrædelse af EMRK kan forekomme, at både Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Den Europæiske Unions Domstol har jurisdiktion i visse sager, og understreger, at det ikke må forekomme, at en sag indbringes for begge domstole;
12. anser det af hensyn til en god retspleje, og uden at det berører artikel 36, stk. 2, i EMRK, for passende, at Unionen får adgang til at intervenere som medsagsøgt i alle sager, der indbringes for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der kan komme til at rejse et spørgsmål om EU-retten, og som er rettet mod en medlemsstat, og at enhver medlemsstat under de samme omstændigheder får adgang til at intervenere som medsagsøgt i alle sager, der er rettet mod Unionen; denne mulighed skal ved hjælp af bestemmelserne i tiltrædelsesaftalen defineres på en klar, men også tilstrækkelig bred måde;
13. mener ikke, at indførelsen af status som medsagsøgt udgør nogen hindring for andre indirekte muligheder, som EMRK frembyder (artikel 36, stk. 1), f.eks. Unionens ret til at intervenere som tredjepart i ethvert søgsmål indbragt af en unionsborger;
14. mener, at Unionen, eftersom Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har anerkendt konventionens eksteritoriale gyldighed, skal tilstræbe at opfylde denne forpligtelse fuldt ud i sine eksterne forbindelser og aktiviteter;
15. mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at formalisere forbindelserne mellem Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ved at indføre en præjudiciel procedure ved Menneskerettighedsdomstolen eller ved at oprette et organ eller »panel«, der skal tage stilling, når en af de to instanser overvejer at vedtage en fortolkning af EMRK, der adskiller sig fra den fortolkning, som den anden retsinstans har anlagt; henviser i denne forbindelse til erklæring nr. 2 ad artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, der fastslår, at der foregår en regelmæssig dialog mellem Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – en dialog, der vil kunne styrkes, når Unionen tiltræder denne konvention;
16. er klar over, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan finde en overtrædelse i en sag, hvor Den Europæiske Unions Domstol allerede har truffet afgørelse, og understreger, at dette på ingen måde skaber tvivl om Den Europæiske Unions Domstols troværdighed som sidste instans i EU's retssystem;

Onsdag den 19. maj 2010

17. understreger, at EMRK efter tiltrædelsen vil udgøre en minimumsstandard for beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Europa, hvilket navnlig vil være af afgørende betydning i tilfælde, hvor den beskyttelse, EU kan give, er mindre end den, der er fastlagt i EMRK; påpeger, at EMRK indebærer en styrkelse af de rettigheder i chartret om grundlæggende rettigheder, som også er omfattet af EMRK, samt at chartret også anerkender andre rettigheder og principper, der ikke er indeholdt i EMRK, men i tillægsprotokollerne hertil og i andre instrumenter knyttet til EMRK;

18. minder om, at fremme af respekt for menneskerettighederne, der er en af EU's centrale værdier og forankret i den oprindelige traktat, udgør et fælles grundlag for EU's forbindelser med tredjelande; er derfor af den opfattelse, at denne tiltrædelse yderligere vil styrke borgernes tillid til EU og EU's troværdighed i dialogen om menneskerettighederne med tredjelande; understreger endvidere, at en ensartet og fuld gennemførelse af charteret om grundlæggende rettigheder på EU-plan er lige så afgørende for at sikre EU's troværdighed i denne dialog;

19. konstaterer, at EMRK spiller en vigtig rolle ved fortolkningen af chartret om grundlæggende rettigheder, for så vidt som de rettigheder, der er garanteret i chartret, og som svarer til rettigheder, der er anerkendt i EMRK, skal fortolkes i overensstemmelse med EMRK, og at EMRK i kraft af artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union udgør en inspirationskilde for Den Europæiske Unions Domstol ved formuleringen af EU-rettens generelle principper; konstaterer ligeledes, at EMRK i henhold til konventionens artikel 53 ikke kan fortolkes som en begrænsning i eller afvigelse fra nogen af de rettigheder, der er anerkendt i chartret om grundlæggende rettigheder, således at chartret bevarer sin juridiske værdi fuldt ud;

20. understreger den vigtige rolle, som EMRK og retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol spiller for tilvejebringelsen af et retligt grundlag og vejledende principper for EU's nuværende og fremtidige indsats på området borgerlige frihedsrettigheder samt retlige og indre anliggender, især i lyset af de nye former for integration og harmonisering på dette område, der er indført efter Lissabontraktatens ikrafttræden og vedtagelsen af Stockholmprogrammet;

21. understreger, at tiltrædelsen først og fremmest vil bidrage til et mere sammenhængende menneskerettighedssystem i EU; understreger endvidere, at tiltrædelsen vil øge EU's troværdighed i dets egne borgeres øjne med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder ved at sikre fuld og effektiv respekt for grundlæggende rettigheder i alle de tilfælde, hvor EU-lovgivning er involveret;

22. understreger, at ECHR's kompetence til at pådømme sager, der henhører under EMRK, efter tiltrædelsen ikke kan anfægtes på grundlag af den interne struktur i EU-lovgivningen; understreger endvidere, at ECHR's kompetence ikke må begrænses til de europæiske borgere eller til Den Europæiske Unions geografiske område (for eksempel i forbindelse med missioner eller delegationer);

23. bemærker, at der med EU's tiltrædelse af EMRK vil blive adgang til yderligere en mekanisme for håndhævelse af menneskerettighederne, nemlig muligheden for at klage til ECHR over en EU-institutions eller medlemsstats handling eller forsømmelse i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning, såfremt spørgsmålet hører ind under EMRK; fremhæver imidlertid, at dette ikke ændrer ved det nuværende system for så vidt angår Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols respektive kompetencer, og at kravet om, at alle interne retsmidler skal være udtømt, fortsat vil være en betingelse for, at en begæring kan blive behandlet; anmoder om, at alle begæringer og klager behandles inden for en rimelig frist; opfordrer Kommissionen til i samråd med Den Europæiske Unions Domstol og ECHR at fremkomme med nogle retningslinjer for, hvad der udgør passende interne retsmidler inden for Unionen, samt retningslinjer vedrørende præjudicielle afgørelser i henhold til EU-retten; understreger i denne sammenhæng, at det vil være nødvendigt at sikre, at medlemsstaternes domstole henviser sager til Den Europæiske Unions Domstol i tilfælde, hvor der kan siges at stå grundlæggende rettigheder på spil;

24. fremhæver, at tiltrædelsen på samme tid vil kræve et tættere samarbejde mellem de nationale domstole, Den Europæiske Unions Domstol og ECHR om beskyttelse af grundlæggende rettigheder; fremhæver, at samarbejdet mellem de to europæiske domstole vil fremme udviklingen af et sammenhængende retspraksissystem på menneskerettighedsområdet;

Onsdag den 19. maj 2010

25. bifalder desuden, at artikel 1 i EMRK ikke blot garanterer beskyttelse af EU's borgere og andre individer inden for Unionens område, men også uden for Unionens område for alle individer, der falder ind under dens jurisdiktion;
26. erkender, at tiltrædelsen som sådan ikke løser de yderst alvorlige problemer, som EMRK-systemet står over for, nemlig på den ene side en overdrevent stor arbejdsbyrde på grund af en eksponentiel vækst i antallet af individuelle søgsmål, og på den anden side en reform af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols struktur og funktion som reaktion herpå; bemærker, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol erkender, at den opererer i et komplekst juridisk og politisk miljø, og konstaterer, at ikrafttrædelsen af protokol nr. 14 den 1. juni 2010 klart vil medvirke til at mindske antallet af uafsluttede sager, men ikke vil få disse sager til at forsvinde; understreger i forbindelse med reformen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol betydningen af Interlakenerklæringen, særlig punkt 4, hvori opmærksomheden med rette henledes på, at kriterierne for, om et søgsmål kan behandles, og for domstolens domsmagt skal anvendes på ensartet og stringent vis;
27. finder det afgørende at bevare Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols uafhængighed, hvad angår personale- og budgetpolitik;
28. henleder opmærksomheden på, at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på grund af den konstitutionelle betydning af Unionens tiltrædelse af EMRK opstiller vidtgående betingelser for en sådan tiltrædelse, idet Rådet skal træffe afgørelse med enstemmighed om aftalen om tiltrædelse af EMRK efter godkendelse fra Parlamentet, og aftalen først træder i kraft efter medlemsstaternes godkendelse heraf i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser;
29. opfordrer medlemsstaternes nationale parlamenter til klart at udtrykke deres vilje og villighed til at fremme tiltrædelsesprocessen ved at involvere deres nationale domstole og justitsministerier;
30. noterer sig, at Unionens tiltrædelse af EMRK betyder, at EU anerkender hele systemet til beskyttelse af menneskerettighederne i den form, hvori det er udformet og kodificeret i en lang række af Europarådets dokumenter og organer; bemærker i den forbindelse, at Unionens tiltrædelse af EMRK er et afgørende første skridt, der bør efterfølges af Unionens tiltrædelse af bl.a. den europæiske socialpagt, der blev undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og revideret i Strasbourg den 3. maj 1996, hvilket falder i tråd med de fremskridt, der allerede er inkorporeret i chartret om grundlæggende rettigheder og Unionens socialpolitiske lovgivning;
31. opfordrer endvidere til, at Unionen tiltræder Europarådsorganer såsom Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf (CPT), Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI) og Den Europæiske Kommission for et Effektivt Retsvæsen (CEPEJ); understreger desuden nødvendigheden af, at Unionen inddrages i det arbejde, der udføres af kommissæren for menneskerettigheder, Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder, ministerudvalget for socialpagten og Det Europæiske Udvalg om Migration, og anmoder om at blive behørigt orienteret om disse organers konklusioner og afgørelser;
32. mener, at samarbejdet mellem EU's institutioner og Europarådets særorganer skal styrkes for at bidrage til en bedre sammenhæng og en større komplementaritet på området for menneskerettigheder på paneuropæisk niveau til gavn for borgerne, demokratiet og menneskerettighederne i Europa og inden for EU samt for at sikre overholdelsen og beskyttelsen af menneskerettighederne;
33. foreslår, at Europarådet og EU for at højne bevidstheden om den merværdi, der skabes for borgerne gennem tiltrædelsen, udarbejder retningslinjer med klare redegørelser for alle de implikationer og følger, tiltrædelsen vil have; finder, at Kommissionen og medlemsstaterne bør give EU-borgerne oplysninger, der sikrer, at de er helt klar over, hvad denne nye mekanisme indebærer, og hvordan den bedst kan bruges;
34. understreger, at det er vigtigt at have en uformel instans til at koordinere informationsudvekslingen mellem Parlamentet og Europarådets Parlamentariske Forsamling;

Onsdag den 19. maj 2010

35. understreger, at da tiltrædelse af EMRK ikke kun berører EU-institutionerne, men også EU's borgere, skal Parlamentet høres og involveres gennem hele forhandlingsprocessen samt knyttes til og informeres rettidigt og fuldt ud om forhandlingsprocessen på alle trin, jf. artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Union;

36. glæder sig over det engagement, det nuværende spanske formandskab har udvist ved at behandle tiltrædelsen som »en hastesag«, og over Europarådets positive og samarbejdsvillige holdning i denne henseende; opfordrer det belgiske og det ungarske formandskab til at gøre deres yderste for at færdiggøre tiltrædelsen snarest muligt og på en så enkel og lettilgængelig måde som muligt, således at Unionens borgere så hurtigt som muligt kan få gavn af Unionens tiltrædelse af EMRK;

37. insisterer på, at Parlamentet, i betragtning af den vigtige rolle, som Lissabontraktaten tildeler det med hensyn til indgåelsen af tiltrædelsesaftalen, holdes behørigt underrettet om fastlæggelsen af forhandlingsmandatet for tiltrædelsen af EMRK, samt at det løbende inddrages i de foreløbige drøftelser og i forhandlingerne om denne tekst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Konference om revision af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol i Kampala, Uganda

P7_TA(2010)0185

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om konferencen i Kampala, Uganda, til revision af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol

(2011/C 161 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til beslutning fra forsamlingen af deltagerstater, der blev vedtaget på det 8. plenarmøde den 26. november 2009 ⁽¹⁾, om at indkalde konferencen til revision af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) i Kampala, Uganda, fra den 31. maj til den 11. juni 2010,
- der henviser til tidligere resolutioner og rapporter om revisionskonferencen, særlig resolution ICC-ASP/7/Res.2 om proceduren for udnævnelse og valg af dommere, anklageren og viceanklagerne ved ICC,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Internationale Straffedomstol, særlig beslutningerne af 19. november 1998 ⁽²⁾, 18. januar 2001 ⁽³⁾, 28. februar 2002 ⁽⁴⁾, 4. juli 2002 om udkast til American Service Members' Protection Act (ASPA) ⁽⁵⁾ og 26. september 2002 ⁽⁶⁾, og sin beslutning af 22. maj 2008 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og dens ikrafttræden den 1. juli 2002,
- der henviser til erklæringen af 1. juli 2002 om Den Internationale Straffedomstol fra Rådets formandskab på vegne af Den Europæiske Union,

⁽¹⁾ Resolution ICC-ASP/8/Res.6.

⁽²⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265.

⁽³⁾ EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P5_TA(2002)0082.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P5_TA(2002)0367.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P5_TA(2002)0449.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0238.

Onsdag den 19. maj 2010

- der henviser til den betydning, som både ICC og EU tillægger en konsolidering af retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne og den humanitære folkeret samt bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og i henhold til EU-traktatens artikel 21, stk. 2, litra b,
 - der henviser til, at Rådet vedtog fælles holdning 2003/444/FUSP om Den Internationale Straffedomstol den 16. juni 2003 ⁽¹⁾, hvorefter de alvorlige forbrydelser, der henhører under ICC, vedrører alle medlemsstater, der er fast besluttet på at samarbejde om at bekæmpe sådanne forbrydelser og sætte en stopper for straffrihed for gerningsmændene, og med det formål støtte domstolens effektive funktion og fremskynde verdenssamfundets støtte til domstolen ved at fremme den bredest mulige deltagelse i statuten,
 - der henviser til den handlingsplan til opfølgning af den fælles holdning ⁽²⁾, som EU afsluttede den 4. februar 2004 med henblik på koordinering af EU's aktiviteter, Rom-statuttens universalitet og integritet og ICC's uafhængighed og effektive funktion,
 - der henviser til vedtagelsen i EU af et sæt »retningsgivende principper« ⁽³⁾, der fastsætter minimumbenchmarks, der skal overholdes af deltagerstaterne i ICC, hvis de indgår bilaterale aftaler om ikke-overførelse,
 - der henviser til flere afgørelser ⁽⁴⁾ vedtaget af Rådet på området retfærdighed, frihed og sikkerhed med henblik på at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne om efterforskning og strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser på nationalt plan,
 - der henviser til Stockholmprogrammet, der opfordrede EU-institutionerne til at støtte og fremme EU's og medlemsstaternes indsats mod straffrihed og bekæmpe folkedrabsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser og i denne sammenhæng at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne [...] og ICC,
 - der henviser til de betydelige fremskridt, der er sket siden de første ICC-dommere og anklageren blev valgt, og til den omstændighed, at domstolen i øjeblikket er i gang med undersøgelser i fem lande (Kenya, DR Congo, Sudan/Darfur, Uganda og Den Centralafrikanske Republik),
 - der henviser til, at ICC-revisionskonferencen er et passende tidspunkt for at overveje domstolens fremskridt og dens arbejde for at afskrække og løse væbnede konflikter, særlig på baggrund af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed,
 - der henviser til begrundelsen til Romstatuten, der definerer ICC's jurisdiktion, som anerkender voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, påtvungen graviditet, tvungen sterilisation eller enhver anden form for seksuel vold af lignende grovhed som forbrydelse mod menneskeheden,
 - der henviser til erklæringerne fra Rådet og Kommissionen om konferencen i Kampala, Uganda, til revision af Romstatuten for Den Internationale Straffedomstol,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU er en varm tilhænger af Den Internationale Straffedomstol og fremmer Romstatuttens universalitet og forsvarer dens integritet med henblik på at beskytte og forbedre det internationale retsvæsens uafhængighed, legitimitet og effektivitet,

⁽¹⁾ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

⁽²⁾ Rådets dokument 5742/04.

⁽³⁾ Retningsgivende principper vedrørende ordninger mellem en deltagerstat i Rom-statuten for Den Internationale Straffedomstol og USA om vilkårene for overførelse af personer til domstolen.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2002/494/RIA af 13. juni 2002 om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1). Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1). Afgørelse af 8. maj 2003 (2003/335/RIA) om efterforskning og strafforfølgning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (EFT L 118 af 14.5.2003, s. 12).

Onsdag den 19. maj 2010

- B. der henviser til, at den bredest mulige ratifikation og gennemførelse af Romstatutten også har været et EU-mål i udvidelsesforhandlingerne og ved tiltrædelsen af nye EU-medlemsstater, og til, at ratifikationen og gennemførelsen af Romstatutten også bør være et vigtigt mål for EU i forholdet til andre partnere, særlig USA, Kina, Rusland og Israel,
- C. der henviser til, at EU systematisk søger for at få indsat en ICC-klausul i forhandlingsmandater og aftaler med tredjelande,
- D. der henviser til, at respekt for og fremme og sikring af menneskerettighedernes universalitet er en del af EU's etiske og juridiske regelværk og en af hjørnestenene i europæisk enhed og integritet ⁽¹⁾,
- E. der henviser til, at EU's rolle som global aktør er blevet øget de sidste årtier,
- F. der henviser til, at EU's særlige repræsentanter fremmer EU's politik og interesser i urolige områder og lande og spiller en aktiv rolle i indsatsen for at konsolidere fred, stabilitet og retsstatsprincippet,
- G. der henviser til, at EU i april 2006 blev den første regionale organisation, der underskrev en aftale med ICC om samarbejde og bistand ⁽²⁾,
- H. der henviser til, at EU har ydet mere end 40 millioner EUR over 10 år under EIDHR's finansielle instrument til projekter, der sigter på at støtte ICC og international strafferet,
- I. der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU har arbejdet for at sikre, at det internationale strafferetssystem indgår i den reviderede AVS-EU-partnerskabsaftale (Cotonou-aftalen), og har vedtaget flere beslutninger med henblik på at integrere bekæmpelsen af straffrihed i det internationale udviklingsamarbejde og den relevante politiske dialog,
- J. der henviser til, at denne konference er en afgørende mulighed for de deltagende stater, såvel som ikke-statslige parter, civilsamfundet og andre interessenter til uforbeholdent at bekræfte deres vilje til retfærdighed og ansvarlighed,
- K. der henviser til, at de deltagende stater har benyttet revisionskonferencen som lejlighed til at gå videre end de foreslåede ændringer af Rom-statutten og gøre status over ICC mere end 10 år efter oprettelsen og evaluere den internationale strafferets tilstand mere bredt, idet der fokuseres på fire store temaer, nemlig: komplementaritet, samarbejde, virkningerne af Rom-statutten for ofrene og de berørte lokalsamfund, og fred og retfærdighed,
- L. der henviser til, at selv om der er 111 deltagende stater i ICC, er visse regioner, såsom Mellemøsten, Nordafrika og Asien, stadig underrepræsenteret,
- M. der henviser til, at samarbejdet mellem stater, internationale organisationer og ICC er af afgørende betydning for det internationale strafferetlige systems effektivitet og succes, navnlig hvad angår retshåndhævelseskapaciteten,
- N. der henviser til, at der den 19. april 2010 for første gang siden oprettelsen af ICC indgik en anmodning til den om en kendelse på grund af manglende samarbejdsvilje fra en stat,
- O. der henviser til, at den præmis, der ligger grund for princippet om komplementaritet, som Romstatutten er baseret på, er, at det er staten selv der skal undersøge og i givet fald retsforfølge personer, der mistænkes for at have begået forbrydelser i henhold til folkeretten,

⁽¹⁾ Artikel 2, artikel 3, stk. 5, og artikel 6 i TEU.

⁽²⁾ EUT L 115 af 28.4.2006, s. 50.

Onsdag den 19. maj 2010

- P. der henviser til, at i de fleste konfliktsituationer, hvor retfærdighed ikke er blevet indarbejdet som en del af den fredsskabende proces, har der været en tilbagevenden til vold,
1. gentager sin uforbeholdne støtte til ICC og dens mål; understreger, at Romstatutten blev ratificeret af alle EU's medlemsstater som et væsentligt element af EU's demokratiske principper og værdier, og opfordrer derfor medlemsstaterne til fuldt ud at overholde statutten som en del af EU-retten;
 2. fremhæver betydningen af valget af et afrikansk land, Uganda, til at være vært for denne konference, og udtrykker støtte til domstolens anmodning om at åbne et forbindelseskantor ved Den Afrikanske Union i Addis Abeba, men anerkender samtidig Romstatuttsystemets universelle dimension;
 3. understreger betydningen af princippet om Romstatutts universalitet, og opfordrer næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til aktivt at fremme tiltrædelsen og ratificeringen af statutten;
 4. gentager sin holdning, at ingen immunitetsaftaler bør indrømme straffrihed til enkeltpersoner, der anklages for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller folkedrab; glæder sig over den amerikanske regerings udtalelser om, at der ikke vil blive indgået nye immunitetsaftaler, og opfordrer USA og deres partnere til at ophæve de eksisterende;
 5. henstiller til medlemsstaterne at deltage i konferencen om revision på det højest mulige niveau, herunder stats- og regeringscheferne, og offentligt at bekræfte deres engagement i ICC;
 6. tilskynder medlemsstaterne til at forpligte sig på deres engagement i ICC og fremhæve konkrete initiativer, som de agter at tage til støtte for den, ved bl.a. at love at gennemføre Romstatutten, ratificere og gennemføre aftalen om domstolens privilegier og immuniteter (APIC), arbejde med andre stater, der har færre muligheder for at fremme universel accept af domstolen, og bekræfte deres bidrag til at styrke ordningen for komplementaritet og samarbejde, især med hensyn til konsekvenserne for ofrene og de berørte lokalsamfund, samt andre områder af Romstatutten;
 7. støtter uforbeholdent, at aggression i henhold til Romstatutts artikel 5, stk. 1, medtages i ICC's materielle jurisdiktion, i hvilken forbindelse den særlige arbejdsgruppe i forsamlingen af stater, der deltager i Romstatutten, har aftalt, at med henblik på statutten, betyder »aggression« planlægning, forberedelse, indledning eller gennemførelse af en person, der er i stand til virkelig at udøve kontrol over eller dirigere den politiske eller militære aktion i en stat, af en aggressiv handling, som i sin karakter, alvor og omfang udgør en klar overtrædelse af FN's charter;
 8. bekræfter uforbeholdent, at enhver beslutning om definitionen af en aggression skal respektere domstolens uafhængighed; anbefaler, at staterne vedtager forslaget, der ikke kræver noget jurisdiktionelt filter for at afgøre, om der er blevet begået en aggressiv handling, før ICC's anklager kan gå i gang med en undersøgelse, og at hvis revisionskonferencen vedtager, at der skal etableres et jurisdiktionelt filter, bør de kræve, at afgørelsen om, hvorvidt der er blevet begået en aggressiv handling, træffes af den relevante afdeling under de retsprocedurer, der allerede er fastlagt i Romstatutten;
 9. opfordrer medlemsstaterne til at deltage seriøst i evalueringen ved aktivt at deltage i de officielle paneldiskussioner samt de arrangementer, som civilsamfundet (og andre interessenter) tilrettelægger i forbindelse med den officielle konference;
 10. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at benytte revisionskonferencen som lejlighed til at bekræfte deres engagement i domstolen gennem specifikke løfter vedrørende de fire statuttemaer og overholde disse forpligtelser;
 11. støtter ICC under denne revisionskonference i statusprocessen vedrørende de enkelte faser af Romstatutts gennemførelse og virkning under hensyntagen til ofrenes og de berørte samfunds synsvinkel;

Onsdag den 19. maj 2010

12. er bekymret over Romstatutsystemets konsekvenser for ofre, enkeltpersoner og samfund, der er ramt af forbrydelser, der henhører under ICC's jurisdiktion; finder det vigtigt at sikre, at ofre og berørte samfund har adgang til information om, og forstår domstolens arbejde, og at ofrenes rettigheder og interesser bør være det primære anliggende for Romstatutsamfundet i betragtning af, at ICC er en retslig institution, der supplerer staternes primære rolle for så vidt angår beskyttelse og adgang til domstolene og en effektiv erstatning til ofrene, uanset om det sker individuelt eller kollektivt; mener, at medlemsstaterne bør:

- samarbejde aktivt, når en person er omfattet af en ICC-arrestordre, for at lette overførslen af den pågældende til ICC med henblik på domsfældelse
- anerkende innovative værktøjer, der er til rådighed for ICC i varetagelsen af ofrenes ret til domstolsprøvelse, herunder muligheden for ofre for at gå ind i ICC-sager og søge om erstatning, idet der tages hensyn til den supplerende rolle, fonden for ofre spiller i forbindelse med erstatning og anden bistand, herunder beskyttelse af vidner; sikre, at ofre, samt deres advokater, får tilstrækkelig juridisk bistand og beskyttelse
- anerkende de fremskridt, domstolen har gjort til dato i forbindelse med udsoningsarbejde for berørte samfund, og opfordre den til at videreudvikle dette arbejde, samt understrege vigtigheden af ICC-operationer i felten ved at øge domstolens indvirkning blandt ofre og berørte samfund
- være særlig opmærksom på de grupper, der har været historisk marginaliseret, såsom børn, kvinder og oprindelige folk, for at sikre, at den internationale strafferet ikke bliver et redskab til at fastholde overgreb og stereotyper, de kan have været udsat for
- forpligte sig på et betydeligt finansielt bidrag til fonden for ofre
- gå sammen med civilsamfundet under revisionskonferencen for at sikre, at deres synspunkter er tilstrækkeligt repræsenteret, herunder ved at deltage i begivenhederne på People's Space, der tilrettelægges af Menneskerettighedsnetværket;

13. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at sikre fuldt samarbejde mellem de deltagende stater, signatarstaterne og domstolen i overensstemmelse med artikel 86 i Rom-statutten for at respektere formålet og hensigten, som ifølge præamblet er, at de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, ikke må forblive ustraffet, på følgende måde:

- vedtagelse af national lovgivning om samarbejde i overensstemmelse med del IX i Rom-statutten, hvis de endnu ikke har gjort det
- bekræftelse af deres forpligtelse til at yde domstolen det nødvendige samarbejde og bistand uden forbehold
- eventuelt indgåelse af ad hoc-aftaler med domstolen om flytning af ofre og vidner og håndhævelsen af domstolens domme
- sikring af, at samarbejdet bliver et fast punkt på dagsordenen for forsamlingen af deltagerstater til ICC, at de faktiske udfordringer for domstolen og dennes behov diskuteres, og at staternes fremskridt måles;

14. glæder sig over revisionen og drøftelsen af artikel 124 (»overgangsbestemmelse«) i Romstatutten, som giver stater mulighed for at vælge ikke at lade deres statsborgere omfatte af domstolens jurisdiktion, for så vidt angår krigsforbrydelser, i en periode på syv år efter ratifikationen, og opfordrer til, at denne prompte udgår af statutten, således at loven anvendes ensartet på alle mistænkte for påståede krigsforbrydelser begået i områder eller af statsborgere, der henhører under de stater, der er parter i statutten;

Onsdag den 19. maj 2010

15. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere, at anvendelsen af visse våben i forbindelse med en væbnet konflikt, der ikke er af international karakter, medtages som en krigsforbrydelse, der hører under domstolens jurisdiktion, i overensstemmelse med det belgiske forslag til ændring af artikel 8 i Romstatutten, der blev forelagt på den 8. samling i forsamlingen af deltagerstater, og gøre brugen af gift, forgiftede våben, kvælende, giftige eller andre gasser og alle tilsvarende væsker, materialer og indretninger, samt brugen af kugler, der udvides eller mindskes i kroppen, strafbar i forbindelse med væbnede konflikter, der ikke er af international karakter;
16. understreger effektiviteten af domstolens komplementaritetsprincip, der danner grundlag for det omfattende internationale strafferetssystem (Romstatutsystem), og hvorefter de deltagende staters primære opgave, nemlig at undersøge og retsforfølge internationale forbrydelser, klart styrkes af ICC's komplementære (subsidiære) kompetence;
17. er fuldt overbevist om, at medlemsstaterne under drøftelserne i Kampala, bør:
- bekræfte deres primære forpligtelse til at undersøge og retsforfølge krigsforbrydelser, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden, og forpligte sig til i deres lovgivning at fastlægge definitioner på krigsforbrydelser, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden i overensstemmelse med Romstatutten
 - engagere sig i »positiv komplementaritet«, bl.a. ved at understrege nødvendigheden af effektive nationale procedurer, herunder i lande, hvor der er en stort behov for retfærdighed, såsom i lande, der befinder sig i en ICC-situation og lande, hvor ICC har indledt en foreløbig undersøgelse
 - understrege vigtigheden af at indlede og gennemføre effektive nationale procedurer og navnlig behandle spørgsmålet om manglende politisk vilje hos stater
 - understrege den afgørende betydning af at opbygge staternes politisk vilje til at opfylde deres forpligtelser i henhold til komplementaritet, og tage skridt til at tilskynde stater til at stå på retfærdighedens side mod straffrihed;
18. opfordrer indtrængende alle stater, der deltager i Romstatutten, især EU's medlemsstater, til at udstede eller gennemføre national lovgivning, der sikrer, at de kan samarbejde fuldt ud med ICC;
19. opfordrer indtrængende alle stater, der deltager i Romstatutten til at indgå aftaler med domstolen om flytning af ofre og vidner og håndhævelse af domme;
20. opfordrer EU, medlemsstaterne og andre internationale donorer til at støtte reformprocesser og nationale kapacitetsopbygningsbestrebelse med henblik på at styrke de uafhængige domstole, de retshåndhævende sektorer og fængselssystemet i samtlige udviklingslande, der er direkte berørt af forbrydelser i henhold til Romstatutten, og dermed sikre en effektiv gennemførelse af princippet om komplementaritet og staternes overholdelse af domstolens domme;
21. opfordrer de deltagende stater til at vedtage en resolution, der er baseret på drøftelserne i Kampala, og som fremhæver vigtigheden af at sikre ofrene reel retfærdighed i form af retfærdige og upartiske retssager;
22. opfordrer EU's medlemsstater til at forny deres engagement i ICC for fremtiden;
23. støtter forslaget fra de højtstående repræsentanter for de deltagende stater i Romstatutten for ICC om at udpege den 17. juli, som er datoen for vedtagelsen af Romstatutten i 1998, som international dag for international strafferet;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformand i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 20. maj 2010

Realisering af et indre marked for forbrugere og borgere

P7_TA(2010)0186

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere (2010/2011(INI))

(2011/C 161 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Europa 2020. En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020),
- der henviser til professor Mario Montis rapport til Kommissionen om relancering af det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »En dagsorden for EU's borgere - Et resultatorienteret EU« (KOM(2006)0211),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Et indre marked for Europa i det 21. århundrede« (KOM(2007)0724) og Kommissionens ledsagende arbejdsdokument med titlen »Det indre marked: gennemgang af resultaterne« (SEK(2007)1521), Parlamentets beslutning af 4. september 2007 om gennemgang af det indre marked ⁽²⁾ og Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Gennemgang af det indre marked: et år senere« (SEK(2008)3064),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Muligheder, adgang og solidaritet: en ny social vision for det 21. århundredes Europa« (KOM(2007)0726) og Kommissionens meddelelse med titlen »Tjenesteydelser af almen interesse, herunder sociale ydelser af almen interesse: Europas nye udfordring« (KOM(2007)0725) og Parlamentets beslutning af 27. september 2006 om Kommissionens hvidbog om forsyningspligtigheder ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked ⁽⁴⁾ og Kommissionens henstilling af 12. juli 2004 om gennemførelsen i national ret af direktiver af betydning for det indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til resultattavlen for det indre marked af juli 2009 (SEK(2009)1007) og til Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 ⁽⁶⁾ og 23. september 2008 ⁽⁷⁾ om resultattavlen for det indre marked,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013 - Stærke forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse« (KOM(2007)0099) og Parlamentets beslutning af 20. maj 2008 om »EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013« ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 med titlen »Overvågning af det indre markeds konsekvenser for forbrugerne - Anden udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne« (KOM(2009)0025) og til Kommissionens ledsagende arbejdsdokument med titlen »Anden resultattavle for forbrugermarkederne« (SEK(2009)0076),

⁽¹⁾ Forventes i april 2010.

⁽²⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 80.

⁽³⁾ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 277.

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 7.7.2009, s. 17.

⁽⁵⁾ EUT L 98 af 16.4.2005, s. 47.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0051.

⁽⁷⁾ EUT C 309 E af 4.12.2008, s. 46.

⁽⁸⁾ EUT C 180 E af 17.7.2008, s. 26.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2009 om håndhævelse af forbrugerlovgivningen (KOM(2009)0330) og Kommissionens rapport af 2. juli 2009 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse («forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde») (KOM(2009)0336),
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU (KOM(2009)0557),
- der henviser til beretning fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, om »Hindringer for det europæiske indre marked 2008« ⁽²⁾,
- der henviser til SOLVIT-rapporten fra 2008 om SOLVIT-nettets udvikling og resultater (SEK(2009)0142), Kommissionens arbejdsdokument af 8. maj 2008 om handlingsplanen for en integreret tilgang til ydelse af bistandstjenester for det indre marked til borgere og virksomheder (SEK(2008)1882) og Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om SOLVIT ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, der sigter mod at skabe et overordnet sæt regler og principper vedrørende akkreditering og markedsovervågning,
- der henviser til artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der angiver, at »det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne«,
- der henviser til artikel 3, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), som forpligter EU til at arbejde for »en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten«,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som indarbejdet i traktaterne ved artikel 6 i TEU,
- der henviser til artikel 9 i TEUF, der fastlægger, at »ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager Unionen hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed«,
- der henviser til artikel 11 i TEUF, der fastlægger, at »krav om miljøbeskyttelse skal indarbejdes i udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, navnlig med henblik på at fremme bæredygtig udvikling«,
- der henviser til artikel 12 i TEUF, der fastlægger, at »forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og aktiviteter«,
- der henviser til artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26 hertil om tjenesteydelser af almindelig (økonomisk) interesse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0046.

⁽²⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0047.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0132/2010),
- A. der henviser til, at der, som følge af manglende information om rettigheder og muligheder, fragmenteret og utilstrækkelig lovgivning, manglende lovgivningsinitiativer på en række centrale områder, dårlig gennemførelse i national lovgivning, utilstrækkelig anvendelse og håndhævelse af regler samt manglende administrativ samordning og samarbejde, er for mange hindringer, der står i vejen for borgere, forbrugere og SMV'er, der ønsker at flytte, købe ind, sælge eller drive virksomhed på tværs af grænserne med samme følelse af sikkerhed og tillid, som de oplever i deres egne medlemsstater,
- B. der henviser til, at bestræbelserne på at harmonisere lovgivningen for at overvinde disse hindringer samtidig ind imellem har ført til overregulering, der har haft negative virkninger på størstedelen af de små og mellemstore virksomheder, især de mikroenheder, som ikke ønsker at drive virksomhed på det europæiske marked, men som foretrækker at forblive aktive lokalt, samt på lokale forvaltningsorganer, og der er derfor behov for bedre lovgivning med et minimum af administrative byrder,
- C. der henviser til, at det kun er en lille procentdel af arbejdstagere, tjenesteydere og fagfolk, der flytter til en anden medlemsstat, bl.a. fordi bureaukratiet og risikoen for at miste sociale sikringsrettigheder gør det for kompliceret og dyrt,
- D. der henviser til, at der på grund af sprogbarrierer, den manglende sikkerhed i forbindelse med investeringer, betaling og ansvar samt forskelle i de retlige, administrative, sociale og kulturelle traditioner i de forskellige medlemsstater kun er få iværksættere og SMV'er, der udbyder deres varer og tjenesteydelser uden for deres nationale markeder,
- E. der henviser til, at det indre marked ikke skal opfattes uafhængigt af andre horisontale politikområder, navnlig sundhed, social- og forbrugerbeskyttelse, miljøet, bæredygtig udvikling samt eksterne politikker,
- F. der henviser til, at EU 2020-strategien skal sætte realistiske mål for at opnå en grøn, videnbaseret social markedsøkonomi og bæredygtig vækst inden 2020 samt skabe arbejdspladser, bl.a. i miljøsektoren; der henviser til, at hjørnesteinen i EU 2020-strategien skal være det indre europæiske marked med dets udfordringer i forbindelse med social retfærdighed og økonomisk vækst og med fokus på fordele for borgere, forbrugerbeskyttelse og SMV'er,
- G. der henviser til, at det indre marked og internationale handelsanliggender i stigende grad er indbyrdes afhængige og påvirker hinanden,
- H. der henviser til, at mange EU-borgere ikke er klar over, på hvilken måde det indre marked er til deres konkrete fordel, idet der ikke er tilstrækkelig information til rådighed om det indre marked, og denne information formidles på utilstrækkelig vis,

Generelle overvejelser

1. mener, at Unionen står over en særlig problematisk periode i det indre markeds integrations historie; er af den opfattelse, at de nuværende og fremtidige udfordringer skal tackles med sammenhæng, beslutsomhed, engagement og styrke kombineret med følsomhed og praktisk gennemførlighed og på et grundlag af samarbejde og solidaritet; understreger, at denne proces vil kræve fast myndighed og betydeligt initiativ fra Europa-Kommissionen og politisk engagement fra Rådet, medlemsstaterne og Europa-Parlamentet;
2. fremhæver, at det indre marked ikke blot er et økonomisk system, og at lovgivningen for det indre marked beskytter og bevarer særlige grundlæggende rettigheder for borgerne, såsom sikkerhed og privatlivets fred, hvorfor et velfungerende indre marked er i de europæiske borgere, forbrugere og SMV'ers interesse set i lyset af de økonomiske og andre udfordringer, EU står over for i øjeblikket;
3. understreger, at det indre marked sammen med euroområdet er det, der bedst illustrerer tanken bag EU's økonomiske integration og enhed, uanset de økonomiske, teknologiske og lovgivningsmæssige svagheder i markedets struktur, og det er afgjort det mest synlige resultat af den europæiske integration, for så vidt angår EU-borgere;

Torsdag den 20. maj 2010

4. understreger, at det indre marked bør åbne nye horisonter inden for forskning og innovation med henblik på at gøre mere for at fremme udviklingen af varer og tjenesteydelser med særlig vægt på viden og teknologi, som udgør en drivkraft for den fremtidige økonomiske udvikling;

5. glæder sig over og støtter fuldt ud Kommissionens planer om at »gøre dem, der lever i og bruger det indre marked til dagligt, til kernen i det indre marked« samt dens forpligtelse til at være en målbevidst forkæmper for det indre marked gennem fuld udnyttelse af dens håndhævelsesbeføjelser og at fremkomme med en social og miljømæssig vision for det indre marked baseret på forpligtelserne i Lissabontraktaten;

Det indre markeds integrationsproces er ikke uafvendelig

6. fremhæver, at integrationen i det indre marked ikke er en uafvendelig proces, og at det indre markeds fortsatte eksistens ikke bør tages som en selvfølge;

7. udtrykker bekymring for, at den fornyede opkomst af økonomisk protektionisme på nationalt plan kan føre til en fragmentering af det indre marked, og den skal derfor undgås; er bekymret over, at den nuværende økonomiske krise kan blive brugt som begrundelse for at genoplive protektionistiske foranstaltninger i forskellige medlemsstater, og henviser til at afmatningen derimod kræver fælles beskyttelsesmekanismer;

8. mener, at krisen har svækket det indre markeds integrationsproces betydeligt, og at den fjendtlige indstilling over for og mistillid til det indre marked har taget til på grund af mangler og uligheder, der stammer fra medlemsstaternes respektive økonomiske systemer;

9. erindrer om, at politiske tiltag med henblik på at bekæmpe krisen ikke må være til hinder for det indre markeds integrationsproces, men bør skabe mulighed for at reformere, konsolidere og forbedre det indre markeds nuværende struktur, realisere det jobskabelsespotentiale, der ligger i en grøn økonomi, og genvinde borgernes tillid, herunder især forbrugerne og SMV'ernes tillid;

10. understreger, at relanceringen af det indre marked ikke må dikteres af den nuværende økonomiske krise alene, og at genoplivningen skal række ud over de grundlæggende erfaringer, man har gjort sig i forbindelse med krisen;

11. understreger, at relanceringen af det indre marked skal nå konkrete, målbare, realiserbare, relevante og tidsbestemte mål, som skal opnås ved korrekte og effektive politiske instrumenter, der er baseret på de fire bevægelsesfriheder, der er tilgængelige for alle EU-borgere;

12. fremhæver, at det indre marked har alvorligt brug for nye impulser, og at et stærkt lederskab fra de europæiske institutioners, navnlig Kommissionens, side samt medlemsstaternes politiske ansvar er nødvendigt for at genoprette det indre markeds troværdighed og tiltroen til det indre marked;

Behovet for en samlet og fælles tilgang til det indre marked

13. mener, at den gamle opfattelse af det indre marked bør suppleres med henblik på at gøre det mere vidtfavnende; understreger, at det er nødvendigt, at alle dem, der er involveret i at forme og gennemføre det indre marked, vedtager en mere samlet tilgang, hvor der fuldt ud tages hensyn til borgernes bekymringer;

14. understreger, at et stærkere, dybere og mere udvidet indre marked er af afgørende betydning for vækst og jobskabelse;

15. understreger, at det indre marked bør spille en central rolle med hensyn til at opfylde målsætningen om en bæredygtig social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne i forbindelse med den langsigtede vision for EU 2020-strategien;

Torsdag den 20. maj 2010

16. mener, at det indre marked er en meget vigtig forudsætning for en vellykket gennemførelse af EU 2020-strategien; foreslår derfor, at strategier og politikker, der skal genoplive det europæiske indre marked, koordineres af de europæiske institutioner og baseres på en pragmatisk, bred og omfattende aftale, der støttes af alle medlemsstater og primært fokuserer på prioriteter, hvor medlemsstaterne virkelig tager ansvar, og som de vil gennemføre effektivt på nationalt, regionalt og lokalt plan;

17. understreger, at det indre marked bør yde fordele til forbrugerne i form af bedre kvalitet, større variation, rimelige priser og sikkerhed for varer og tjenesteydelser;

18. opfordrer til, at der udvikles et nyt paradigme for den politiske tænkning, der fokuserer på borgere, forbrugere og små og mellemstore virksomheder i relanceringen af det europæiske indre marked; er af den opfattelse, at dette kan opnås ved at sætte den europæiske borger i centrum af Den Europæiske Unions politiske beslutningsprocesser;

19. fastholder, at genoplivningen af det indre marked kræver effektiv gennemførelse af mere tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og mere dialog for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til borgernes og forbrugernes behov; mener, at en tilgang, der er evidensbaseret, og hvor der tages udgangspunkt i borgerne, vil hjælpe Unionen til at genvinde den folkelige tiltro til det indre europæisk marked og til at finde den rette løsning i forhold til vedtagelsen af initiativer, der giver Unionen den konkurrencemæssige fordel, den har behov for, uden at den sociale dimension berøres heraf;

20. gentager, at en meningsfuld vurdering af de sociale, forbruger- og miljømæssige og økonomiske virkninger af det indre marked - som skal indarbejdes i alle forslag vedrørende det indre marked - er afgørende i forhold til at opnå befolkningens tillid og sikrer samtidig en realistisk integrering af sociale, forbrugerbeskyttelsesmæssige, miljømæssige og økonomiske mål;

21. mener, at afskaffelsen af grænserne i det indre marked yderligere har styrket Europas konkurrenceevne i en globaliseret verden;

22. understreger, at et velfungerende indre marked hænger nøje sammen med Europas rolle som global økonomisk aktør; mener, at EU bør beskytte sin sociale og miljømæssige model ved at sørge for nøje overholdelse af sine forskrifter vedrørende importerede varer og tjenesteydelser og ved energisk at forsvare anvendelsen af disse forskrifter, blandt andet inden for rammerne af multilaterale instanser og især i forbindelse med tvistbilæggelsesprocedurer i Verdenshandelsorganisationen;

23. understreger, at det indre marked og den fælles valuta har fungeret som et beskyttende skjold i Europa og har mindsket de negative konsekvenser af den finansielle krise for virksomheder og borgere i Europa;

Udfordringer og muligheder, der skal tages i betragtning i en politik for det indre marked

24. mener, at Unionens vigtigste udfordring er at finde en balance mellem en åben økonomi, der kan stimulere økonomisk vækst og jobskabelse og på integreret vis imødegå morgendagens udfordringer (f.eks. inden for konkurrenceevne, forskning og udvikling, industripolitik, demografi, miljø og nye teknologier), og et økonomisk system, som i lige så høj grad er i stand til at yde forbrugerbeskyttelse og den sociale og miljømæssige beskyttelse, som borgerne har behov for;

25. understreger, at gennemførelsen af bestemmelserne for det indre marked fortsat er ulige, eftersom markedsnetværkene ikke er tilstrækkeligt indbyrdes forbundne, hvilket betyder, at virksomheder og borgere fortsat skal håndtere daglige vanskeligheder i forbindelse med deres grænseoverskridende aktiviteter, der kan involvere 27 forskellige retssystemer for en enkelt transaktion;

Torsdag den 20. maj 2010

26. fremhæver betydningen af, at der oprettes et grønt indre marked for nye kulstoffattige og miljørigtige teknologier, tjenesteydelser og produkter gennem udviklingen af EU-standarder for kulstofemissioner; påpeger, at klare standarder for og tydelig mærkning af energieffektive produkter gradvist skal være obligatoriske over hele Unionen; bemærker, at eksisterende metoder og standarder bør tages i betragtning ved udviklingen af nye standarder for CO₂-fodaftryk; understreger, at sådanne standarder navnlig ikke må skabe alt for tyngende krav for små og mellemstore virksomheder;

27. opfordrer indtrængende til, at EU, i denne digitale tidsalder, fuldt ud udnytter det potentiale og de muligheder, som internet, e-handel og udbredelsen af IKT i små og mellemstore virksomheder og i den offentlige forvaltning giver, i forbindelse med den fremtidige udvikling af det indre marked, og gør det tilgængeligt for alle EU-borgere; understreger, at udviklingen af nye teknologier bør tage højde for behovet for at beskytte borgere, forbrugere og SMV'er og de mest udsatte;

28. understreger betydningen af at etablere nye forretningsmodeller, hvori indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder modtager behørig betaling, uden at der skabes unødige begrænsninger for kreativt online-indhold for forbrugerne;

29. tilslutter sig de initiativer, Kommissionen har taget i forhold til at prioritere forskning, viden og innovation i fremtidige strategier; forventer, at der i flere på hinanden følgende EU-budgetter vil blive afsat tilstrækkelige midler til at imødekomme disse vigtige emner; minder i denne forbindelse om, at det haster med at færdigbehandle det stadig udestående spørgsmål om EF-patentet; foreslår, at Kommissionen begynder at undersøge de forskellige metoder til at finde konkrete referenceværdier med henblik på at måle resultaterne inden for forskning, viden og innovation;

30. tilslutter sig Kommissionens bestræbelser på at fremme færdigvarers sikkerhed gennem ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter;

Borgere og forbrugere i det indre marked

31. er overbevist om, at den europæiske borgers opfattelse af, forståelse for og viden om det indre marked enten er lille, forvirret eller endog negativ, delvist på grund af manglende politisk engagement og information samt et utilstrækkeligt kendskab i offentligheden; der bør træffes afgørende foranstaltninger for at sikre, at EU's fremtidige politik for det indre marked imødekommer borgernes, navnlig forbrugernes og SMV'ernes, behov og giver dem konkrete resultater;

32. fremhæver, at for at sikre de europæiske borgers sociale og økonomiske opbakning og samarbejde skal EU og medlemsstaterne intensivt fremme de muligheder, der opstår som følge af den europæiske økonomiske integration, og ændre befolkningens opfattelse af det indre marked ved at gøre borgerne bekendt med og i stand til at forstå de fordele, det indre marked giver dem, samt hvorledes de effektivt kan gøre deres rettigheder gældende; finder derfor, at de sektorer, som har direkte indflydelse på borgernes dagligliv og forbrugernes behov, bør udgøre den centrale kerne i det indre marked;

33. mener, at nogle af de mest åbenlyse problemer, som forbrugerne møder, navnlig i servicesektoren, og som kræver en prioriteret indsats for at opnå hurtige resultater, er: (1) adgang til sikre produkter og kvalitetstjenesteydelser, (2) adgang til pålidelige, sammenlignelige og objektive oplysninger, herunder pris-sammenligninger, (3) øget retssikkerhed og klarhed i kontraktretlige forhold, (4) forbedring af betalings-sikkerheden, (5) adgang til hensigtsmæssige, overkommelige og effektive klagemekanismer, og (6) bedre kendskab og større tillid til systemet;

34. fastholder, at borgerne ikke får tilstrækkelige oplysninger vedrørende lovgivningen om det indre marked samt tilgængeligheden og håndhævelsen af deres rettigheder; gør opmærksom på behovet for at organisere de relevante websteder, SOLVIT og det store antal kontaktpunkter mere effektivt; finder, at det er nødvendigt med en bedre koordinering og oplysning om sådanne initiativer, eftersom de hidtil ikke er nået ud til målgruppen; understreger den betydning Kommissionens portal »Dit Europa« har for oplysningen af borgerne og virksomhederne om aspekter af leve-, arbejds- og erhvervsmulighederne i Den Europæiske Union; foreslår, at de eksisterende tilbud styrkes, i stedet for at der skabes nye kontaktpunkter;

Torsdag den 20. maj 2010

35. er overbevist om, at en ansvarlig holdning blandt virksomhederne, kendetegnet ved respekt for princippet om socialt ansvar, konkurrencereglerne og forbrugernes økonomiske interesser, vil bidrage til at øge tilliden hos forbrugerne, hvilket er en basal betingelse for at kunne styrke forbrugerbeskyttelsen;

36. fastholder, at økonomiske integrationsinitiativer vil få større succes, hvis borgerne er overbeviste om, at deres sociale rettigheder er sikrede, og at politikkerne for det indre marked vil have en positiv indvirkning på den nationale socialpolitik;

37. beklager, at det kun er en lille procentdel af borgerne, forbrugerne og SMV'erne, der er bekendt med de eksisterende alternative klagemekanismer eller ved, hvordan man indgiver en klage til Kommissionen; påpeger, at de eksisterende ordninger for problemløsning, som f.eks. SOLVIT, skal styrkes i overensstemmelse med Parlamentets betænkning om SOLVIT af 2. marts 2010 (2009/2138 (INI)); opfordrer Kommissionen til at indlede en fremskyndet traktatbrudsprocedure, hvis en uløst SOLVIT-klage umiddelbart afslører en tilsidesættelse af fællesskabsretten; beklager, at alternative tvistbilæggelsesmekanismer på trods af Kommissionens henstillinger herom stadig ikke er indført korrekt eller fungerer tilfredsstillende;

38. fremhæver den vigtige rolle, som forbrugerorganisationerne spiller med hensyn til at oplyse forbrugerne om deres rettigheder, yde dem støtte i forbrugertvister og varetage deres interesser under opbygningen af det indre marked;

Små og mellemstore virksomheder i det indre marked

39. bekræfter, at SMV'er udgør en central del af rygraden i den europæiske økonomi og er den primære drivkraft bag jobskabelse, økonomisk vækst, omlægning til en grøn økonomi og social sammenhæng i Europa; gør gældende, at SMV'ers aktive deltagelse i et udvidet EU er en nødvendighed for at gøre det indre marked mere innovativt og konkurrencedygtigt, og understreger, at der skal gøres en større indsats for at forbedre SMV'ernes adgang til det indre marked og lette deres udvikling samt gøre det muligt for dem at nytte af deres iværksætterpotentiale fuldt ud;

40. mener, at flere af hindringerne for små og mellemstore virksomheders adgang til markederne for offentlige indkøb skal fjernes for at øge konkurrenceevnen i det indre marked, navnlig ved at forenkle kravene til små og mellemstore virksomheder i ordregivende myndigheders indkaldelser af tilbud;

41. opfordrer til fremtidige fælles initiativer fra Kommissionens og medlemsstaternes side, som har til formål at: (1) støtte små virksomheder, der opererer på tværs af grænserne i hele EU; (2) effektivere konkrete lettelser af administrative, finansielle og lovgivningsmæssige byrder, navnlig administrative hindringer for SMV'er, uanset om de driver virksomhed lokalt, nationalt eller på europæisk plan, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen til nøje at gennemføre og anvende »tænk småt først«-princippet, der er beskrevet i »Small Business Act« (loven om små virksomheder);

42. anmoder Kommissionen om at øge sin indsats for at hjælpe små og mellemstore virksomheder med at bygge bro over den sproglige kløft, der ofte forhindrer dem i at drive virksomhed i andre medlemsstater end deres egen, ved at tilbyde alle oplysninger og tjenesteydelser vedrørende det indre marked i alle de officielle EU-sprog;

43. er fortsat besluttet på at reducere problemet med overimplementering (»gold plating«) af lovgivningen for det indre marked og beder medlemsstaterne, og navnlig deres parlamenter, om at fortsætte bestræbelserne for at undgå »gold plating«, når de gennemfører EU-lovgivning, eftersom dette fænomen navnlig er en stor byrde for små og mellemstore virksomheder;

44. er enig i, at en korrekt gennemførelse af »Small Business Act« - navnlig i form af en nøje gennemførelse af SMV-testen fra Kommissionens side i forbindelse med nye forslag til lovgivningsforanstaltninger på det indre marked - samt indførelsen af en statut for det europæiske private selskab vil sikre den praktiske integration af SMV'er i et relevant og bæredygtigt fælles europæisk system;

Torsdag den 20. maj 2010

45. støtter kraftigt forordningen om oversættelseskrav i forbindelse med det kommende EU-patent, som endelig vil gøre EU-patentet til en realitet og styrke Europas rolle som en drivkraft for innovation og konkurrence i verden; støtter endvidere en revision af EF-varemærkeordningen med henblik på at opnå højere kvalitet og bedre perspektiver for denne ordning;

46. påpeger, at det største problem for små og mellemstore virksomheder i økonomiske krisetider er deres adgang til finansiering; beklager, at der som følge af store bankers tilbagetrækning fra landdistrikter og underbefolkede eller økonomisk svage områder er opstået et stort problem for SMV'er med hensyn til adgang til finansiering; anerkender den vigtige rolle, som sparekasser og forskellige andelsbevægelser spiller for finansieringen af den regionale økonomi, og deres bidrag til den sociale markedsøkonomi som følge af deres støtte til etiske og sociale projekter;

47. finder, at den underrettningsprocedure, der blev indført ved direktiv 98/34/EF, er et meget effektivt redskab, både til at forbedre den nationale lovgivning og til at undgå hindringer på det indre marked især for SMV'er; mener, at Kommissionen bør styrke mekanismen ved at indlede en hurtig overtrædelsesprocedure, hvis en medlemsstat ikke efterkommer en udførlig udtalelse fra Kommissionen eller ikke reagerer på en udførlig udtalelse fra en medlemsstat;

48. finder, at de forskellige økonomiske og samfundsrelaterede politikker såsom budget-, skatte-, uddannelses- og forskningspolitikkerne bør samordnes på EU-plan;

Ansvar for og håndhævelse af lovgivningen om det indre marked og bedre regulering

49. hævder, at en væsentlig del af det administrative og juridiske ansvar for det indre marked i henhold til nærhedsprincippet hører under medlemsstaterne og i givet fald under disses regionale og lokale myndigheder, som derfor, sammen med andre EU-institutioner, må påtage sig det virkelige ansvar for det indre marked og dets forvaltning;

50. gør gældende, at resultattavlerne for det indre marked tydeligt viser, at medlemsstaterne stadig ikke opfylder målene for gennemførelsen, anvendelsen og håndhævelsen af lovgivningen for det indre marked korrekt, og at gennemførelsen af de europæiske love udsættes, hvilket undergraver de ensartede spilleregler, som er afgørende for et velfungerende indre marked, især i servicesektoren;

51. bemærker, at en gradvis fragmentering af love samt uoverensstemmelser i gennemførelsen af lovgivningen i EU viser sig at være stadig mere ødelæggende for gennemførelsen af det indre marked; bemærker, at EU endnu ikke har været i stand til at vedtage en række internt sammenhængende politikker udformet med henblik på at fjerne direkte og indirekte hindringer for et velfungerende indre marked;

52. glæder sig over Kommissions initiativ til »bedre regulering«, som styrker reglernes effektivitet og medlemsstaternes korrekte anvendelse af reglerne; opfordrer Kommission til at fastholde fremdriften på dette område, eftersom en hurtig gennemførelse af denne strategi vil kunne bidrage væsentligt til en vellykket relancering af det indre marked;

53. noterer sig det nye begreb »smart regulering«, som præsenteres i Kommissionens meddelelse om EU2020;

Gennemførelse

En større institutionel rolle i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af reglerne for det indre marked

54. foreslår på baggrund af den forbedrede gennemførelse, anvendelse og håndhævelse af lovgivningen vedrørende det indre marked, at Kommission skaber et partnerskab blandt alle de berørte parter, der deltager i udformningen, gennemførelsen og håndhævelsen af sådan lovgivning ved hjælp af nye mekanismer som f.eks. det forslåede årlige forum for det indre marked;

Torsdag den 20. maj 2010

55. opfordrer Kommission til at sikre en korrekt omsætning og gennemførelse gennem en mere systematisk, uafhængig overvågning for derved at fremskynde overtrædelsesprocedurer; gør gældende, at udsættelser i bilæggelsen af overtrædelsesprocedurer vil have en negativ betydning for borgernes interesser i det indre marked;

56. anmoder Kommissionen om at udvikle nye måder, bortset fra formelle overtrædelsesprocedurer, for at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af det indre markeds bestemmelser; beder den i denne sammenhæng om at overveje innovative mekanismer, såsom den gensidige evalueringsprocedure i direktivet om tjenesteydelser, at fremme peer review og medlemsstaternes ejerskab samt at forbedre uformelle problemløsningsmekanismer, såsom SOLVIT og EU-PILOT, som ville være til væsentlig gavn for borgere, der dagligt frustreres det indre marked;

57. opfordrer Kommissionen til at lægge større vægt på den systematiske evaluering og forenkling af den eksisterende lovgivning vedrørende det indre marked og skære ned på de administrative byrder, hvor det er muligt, hvilket vil være til gavn for både borgerne og virksomhederne;

58. opfordrer Kommission til at sikre ordentlig koordinering og til at samarbejde med Parlamentet og medlemsstaternes nationale regeringer samt større handelspartnere og erhvervs- og forbrugerorganisationer om overvågning af markedet for varer og den grænseoverskridende håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og til at informere europæiske forbrugere og borgere mere effektivt;

59. anbefaler, at Kommission foretager en uafhængig vurdering, der skal identificere de 20 vigtigste kilder til utilfredshed og frustration med relation til det indre marked, som borgerne møder dagligt, navnlig på arbejdsmarkedet, i forbindelse med e-handel, grænseoverskridende medicinsk behandling, indkøb og leje af biler, overførsel af pensioner, gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, forældremyndighed, adoption samt bidrag og dagpenge;

60. opfordrer Kommissionen til at presse på for at der findes en bedre mekanisme for gennemgangen af, hvordan lovgivningen vedrørende det indre marked finder anvendelse i praksis på alle niveauer i de forskellige medlemsstater, og hvordan borgere og virksomheder får beføjelser til at udøve de rettigheder, som det indre marked giver dem;

61. anmoder Kommission om at yde mere assistance til medlemsstaterne og i givet fald til deres regionale og lokale myndigheder for at gøre det lettere at overholde EU-standarderne korrekt; understreger, at EU-institutionerne som helhed skal stramme reglerne og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre gennemførelsen af love i national ret korrekt og rettidigt for at sikre, at det er de samme regler, der gælder i hele EU;

62. opfordrer til at styrke Parlamentets rolle i forbindelse med anvendelsen, håndhævelsen og overvågningen af lovgivningen vedrørende det indre marked; mener, at en styrkelse af Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle efter Lissabontraktaten skal omfatte bedre synergipåvirkninger mellem de to parlamentariske planer;

63. opfordrer medlemsstaterne til at sikre bedre koordinering og udveksling af erfaringer med bedste praksis i det indre marked, navnlig gennem det indre markeds informationssystem og uddannelse af eksperter på nationalt, regionalt og lokalt plan i det indre marked og forbrugerbeskyttelse;

64. insisterer på, at Kommissionen skal sikre følgende punkter: uafhængig kvalitetskontrol af lovgivningsforslag; vedtagelse af ex ante- og ex post-mekanismer til kontrol af lovgivningens effektivitet; brug af benchmarking i forhold til bedste praksis internationalt set; brug af overensstemmelsesvurderinger til vurdering af sociale, miljømæssige og økonomiske konsekvenser på såvel EU som nationalt plan;

Foranstaltninger, der er nødvendige for at oplyse og styrke borgere og SMV'er mere effektivt i det indre marked

65. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en målrettet kommunikationsstrategi med fokus på de problemer, som borgerne møder dagligt, når de etablerer sig og får arbejde i en anden medlemsstat, navnlig når de gennemfører grænseoverskridende flytning, køb eller salg, og standarder for sociale forhold, sundhed, forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelse, som de kan stole på; mener, at denne kommunikationsstrategi udtrykkeligt bør inkludere problemløsningsmetoder, såsom Solvit;

Torsdag den 20. maj 2010

66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at optrappe deres bestræbelser på at sikre, at de produktstandarder, der anvendes inden for det indre marked, bliver den vigtigste globale norm for derved at sikre lige vilkår for europæiske virksomheder, og især SMV'er, der ønsker at drive virksomhed uden for det indre marked;

67. opfordrer Kommissionen til, når de årlige aktiviteter planlægges, at fokusere på prioritering af »forbrugervenlig« lovgivning vedrørende det indre marked, som vil gøre en forskel for EU-borgernes dagligdag; mener, at denne prioritering skal følges op af passende oplysningskampagner med henblik på at styrke borgernes opfattelse af det indre marked;

68. påpeger, at det ud over de mere symboladede foranstaltninger som f.eks. »reklamekampagner«, der gennemføres af europæiske institutionelle aktører eller medlemsstaterne, kan være hensigtsmæssigt parallelt hermed at gennemføre decentraliserede kommunikationstiltag - som i højere grad inddrager lokale aktører samt nationale og regionale og (særlig) lokale medier - der fokuserer mere på de problemer, som forbrugere på det indre marked oplever i dagligdagen (f. eks. bankgebyrer i en anden medlemsstat, undersøgelse af mulighederne for at gå over til en anden operatør, sammenligning mellem telefoniomkostninger osv.);

69. anmoder Kommissionen om at iværksætte en række regelmæssige undersøgelser, som ser på forholdet mellem det indre marked og den gennemsnitlige EU-borger med særlig fokus på omkostninger og fordele ved dette forhold såvel som de daglige udfordringer, de står over for;

70. opfordrer medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen at gøre problemløsningsmekanismerne, herunder især SOLVIT, endnu mere effektive, ved at afsætte yderligere økonomiske og personalemæssige ressourcer samt revurdere deres mandat med henblik på at sikre, at sådanne mekanismer effektivt kan behandle den brede vifte af problemer, som borgere og virksomheder står over for; opfordrer Kommissionen til at prioritere gennemførelsen af projektet vedrørende bistandstjenesterne for det indre marked (SMAS), således at borgere og virksomheder får nem adgang til den information og vejledning, de har brug for, samtidig med at de kan finde løsninger på de problemer, de støder på;

71. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til gennem informationskampagner og strengere kontrol at bibeholde og øge deres indsats for at øge borgernes tillid til CE-mærket, som er et grundlæggende redskab til at sikre forbrugernes rettigheder samt kvalitetsstandarder i det indre marked;

72. henleder opmærksomheden på den væsentlige rolle, Enterprise Europe Network spiller, for at små og mellemstore virksomheder kan udnytte det indre markeds muligheder; understreger, at bureaukratiske forpligtelser lægger beslag på værdifulde ressourcer og dermed står i vejen for en stærkere fokusering på Enterprise Europe Networks centrale opgave, nemlig at yde skræddersyet støtte til små og mellemstore virksomheder; opfordrer Kommissionen til i højere grad at bruge Enterprise Europe Network til målrettet informationsspredning samt at mindske den bureaukratiske byrde for Enterprise Europe Networks netværkspartnere;

Strategiske betænkninger og forslag

73. foreslår Kommission, at strategien for det indre marked skal bestå af fire hovedtrin: det første trin skal omfatte en evaluering eller et sundhedstjek af den nuværende situation med henblik på at vurdere graden af den forvridding og belastning, de forskellige parter i det indre marked navnlig har oplevet på grund af krisen; det andet trin skal lancere en konsolideringsproces, der skal samle de løse ender; det tredje trin skal iværksætte udviklingen og forbedringen af det indre marked; og det fjerde trin skal fokusere på den langsigtede vision for markedet (EU 2020-strategien);

74. mener, at både finansielle tjenesteydelser og adgang til finansiering skal være en del af EU 2020-strategien.

75. foreslår, at Kommissionen i den første fase af ovennævnte sundhedstjek bør foretage en finansiell revision af EU's budget og prioritere tildeling af flere midler til investeringer i uddannelse, innovation og forskning; opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte samme prioriteter for deres budgetudgifter;

76. mener, at for at etablere et effektivt indre marked er Kommissionen nødt til at fremlægge en række klare politiske prioriteringer ved at vedtage en »lov om det indre marked«, der i lighed med loven om små virksomheder (Small Business Act) bør omfatte både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige initiativer med henblik på at skabe en social og grøn markedsøkonomi med høj konkurrenceevne;

Torsdag den 20. maj 2010

77. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til »lov om det indre marked« inden maj 2011 - i god tid inden vedtagelsen af 2012-programmet for det indre marked - der sætter borgerne, forbrugerne og SMV'er i centrum for det indre marked; understreger, at denne lov bør betragtes som en model til handling, hvis vi skal opnå en videnbaseret social og miljøvenlig markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, som samtidig sikrer troværdige, ensartede betingelser;

78. opfordrer Kommissionen til at indarbejde specifikke foranstaltninger i »loven om det indre marked« med der bl.a. har til formål at:

- sætte de forbrugerinteresser, der henvises til i artikel 12 i TEUF, og socialpolitikken baseret på artikel 9 i TEUF i centrum for det indre marked
- gøre det indre marked klar til fremtiden ved at forbedre forbrugerne og SMV'ernes adgang til e-handel og digitale markeder
- støtte oprettelsen af et bæredygtigt indre marked baseret på artikel 11 i TEUF gennem udviklingen af en rummelig, kulstoffattig, grøn og videnbaseret økonomi, herunder foranstaltninger der fremmer innovation af renere teknologier
- sikre beskyttelse af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse på grundlag af artikel 14 i TEUF og protokol nr. 26
- udvikle en strategi til bedre formidling af de sociale fordele ved det indre marked;

79. opfordrer Kommissionen til - ved udarbejdelsen af sin »lov om det indre marked« - at tage højde for de forskellige EU-institutioners høringer og betænkninger (EU 2020, Monti-, Gonzales-, IMCO-betænkningene osv.) og iværksætte en yderligere omfattende offentlig høring med henblik på at fremsætte et koordineret politisk forslag til et mere sammenhængende og levedygtigt indre marked;

80. anbefaler, at der foretages en undersøgelse, der skal finde metoder og midler til at integrere forbrugerinteresser i de relevante EU-politikker og således skabe mulighed for, at forbrugerbeskyttelse automatisk figurerer ved udarbejdelse af relevante EU-retsakter;

81. gentager betydningen af servicedirektivet med henblik på gennemførelsen af det indre marked og det enorme potentiale, det har for at skabe fordele for forbrugere og SMV'er; understreger, at en vellykket gennemførelse af denne lovgivning kræver vedvarende politisk engagement og støtte fra alle involverede parter på europæisk, nationalt og lokalt plan; mener, at Kommission efter gennemførelsesfasen skal foretage en evaluering af servicedirektivet med henblik på at vurdere, om de vigtigste mål er nået; opfordrer i forbindelse med denne opgave til et klart samarbejde med Europa-Parlamentet, og insisterer, at der oprettholdes en balance mellem behovet for at styrke det indre marked for tjenesteydelser og behovet for at bevare en høj grad af social beskyttelse;

82. mener, at en passende gennemførelse af lovgivningen om det indre marked (f.eks. direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, servicedirektivet og markedsovervågningsforordningen) fortsat bør have toprioritet for den nye Kommission;

83. bemærker, at de klagemekanismer, der finder anvendelse i hele EU, har givet begrænsede resultater og opfordrer derfor Kommission til fremsætte et lovforslag, der skal sikre gennemførelsen af et overkommeligt, hensigtsmæssigt og tilgængeligt fælles europæisk klagesystem inden maj 2011;

84. opfordrer Kommissionen til at overveje at vedtage et »borgercharter«, som omfatter forskellige facetter af retten til at bo og arbejde overalt i EU; mener, at denne rettighed skal være lettilgængelig for alle EU-borgere; understreger, at visse restriktioner for arbejdskraftens frie bevægelighed, skønt ineffektive, stadig finder anvendelse på arbejdstagere fra de nye medlemsstater inden for det indre marked; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at fjerne de nuværende begrænsninger, idet der tages hensyn til alle de positive og negative virkninger ved at åbne de nationale markeder;

Torsdag den 20. maj 2010

85. opfordrer Kommissionen til i løbet af indeværende valgperiode at forelægge et forslag til forordning om en europæisk statut for gensidige selskaber og sammenslutninger for Parlamentet og Rådet;
86. opfordrer Kommissionen til at træffe de forholdsregler, der er nødvendige for snarest muligt at fremsætte forslag om en feasibilityundersøgelse og høringsproces, der skal føre til indførelse af en europæisk statut for gensidige selskaber;
87. opfordrer Kommissionen til i højere grad at fokusere på markedsovervågning, især inden for finansielle tjenesteydelser, forsikring, telefoni, banktjenester og forsyningsvirksomheder; og mener, at en effektiv overvågning af markederne vil styrke den loyale konkurrence og øge deres effektivitet, hvilket vil være til gavn for både økonomien og forbrugerne;
88. mener, at kvaliteten af forbrugerbeskyttelsen inden for finansielle tjenesteydelser bør forbedres betydeligt, navnlig hvad angår tilsyn og overvågning;
89. fastholder, at en fortsat bæredygtig udvikling af det indre marked afhænger af følgende punkter: (1) Kommissionens vedvarende indsats i forhold til alle de markedsinitiativer, der er nødvendige for at fremme og forbedre vores position og konkurrenceevne på det globale marked; (2) vedtagelse af en overordnet ramme, der skal sikre, at det indre marked virkelig skaber resultater for dets interessenter, og især (3), at det indre marked også når borgerne;

*

* *

90. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Dialog mellem universiteter og erhvervsliv: Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter

P7_TA(2010)0187

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om dialog mellem universiteter og erhvervsliv: Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter (2009/2099(INI))

(2011/C 161 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. april 2009 »Et nyt partnerskab til modernisering af universiteterne: EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet« (KOM(2009)0158),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. maj 2006 »Virkeliggørelse af universiteternes moderniseringsdagsorden: for uddannelse, forskning og innovation« (KOM(2006)0208),
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra det Europæiske Råd den 13.-14. marts 2008, særlig afsnittet om investering i mennesker og fornyelse af arbejdsmarkedet,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19.-20. marts 2009, særlig afsnittet om fuld udnyttelse af den fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse,

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til Rådets resolution af 15. november 2007 om de nye kvalifikationer til nye job ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 »Voksenuddannelse: Det er aldrig for sent at lære« ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 om Bolognaprocessen og studerendes mobilitet ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 4. december 2009 om dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet ⁽⁵⁾ og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 17. december 2009 ⁽⁶⁾,
 - der henviser til studiet »Further Developing the University-Business Dialogue«, offentliggjort af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0108/2010),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 19.-20. marts 2009 opfordrede medlemsstaterne til at fremme partnerskaber mellem erhvervsliv, forskning, uddannelse og erhvervsuddannelse,
- B. der henviser til, at meddelelsen fra konferencen mellem de europæiske ministre for videregående uddannelse den 28.-29. april 2009 henstiller, at de offentlige politikker fuldt ud anerkender værdien af de videregående uddannelsers forskellige opgaver, som dækker undervisning, forskning, tjenester over for samfundet og engagement i den sociale samhørighed og kulturelle udvikling,
- C. der henviser til, at universiteterne på grund af deres tredobbelte rolle (uddannelse, forskning og innovation), spiller en afgørende rolle for EU's fremtid og borgernes uddannelse, og at det er vigtigt at påpege, at de videregående uddannelsers rolle går ud på at tilbyde et uddannelsesmiljø, som fremmer selvstændighed, kreativitet og udnyttelse af viden,
- D. der henviser til, at det fortsat er medlemsstaterne, der har til opgave at fastsætte uddannelsespolitikken, og som er ansvarlige for organisationen af uddannelsessystemet, for reformer heraf samt for uddannelsernes indhold,
- E. der henviser til, at forskellene mellem borgernes økonomiske og sociale stilling i de forskellige dele af EU kræver, at det gøres en indsats for at tilbyde alle EU-borgere samme uddannelsesmuligheder, og at der ydes støtte til dårligt stillede unge, som ikke er mindre egnede,
- F. der henviser til, at det på grund af den økonomiske krise, som trækker ud og forårsager arbejdsløshed, er særdeles vigtigt med et mere effektivt samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og virksomhederne,

⁽¹⁾ EUT C 290 af 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0013.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0423.

⁽⁵⁾ CdR 157/2009.

⁽⁶⁾ SOC/347.

Torsdag den 20. maj 2010

- G. der henviser til, at det haster med at gennemføre, koordinere og fremme en sammenhængende tilgang i alle lande, som har undertegnet Bolognaerklæringen navnlig med hensyn til studerendes mobilitet og fuldstændig anerkendelse af eksamensbeviser, og at der derfor er behov for en fyldestgørende status over nævnte proces, som tager højde for vanskeligheder og hindringer,
- H. der henviser til, at Kommissionen spiller en vigtig rolle i forhold til at fremme udveksling af oplysninger og god praksis mellem EU's medlemsstater og EU's nabolande,
- I. der henviser til, at de mange forskellige videregående uddannelsesinstitutioner, erhvervskredse og samarbejdsformer gør det vanskeligt at blive enige om en ideel samarbejdsmodel, som vil kunne matche profilen, prioriteringerne og kravene for samtlige institutioner i Europa, og til, at universiteternes selvstændighed og ret til at vælge de former for samarbejde med erhvervslivet, som passer bedst til deres målsætninger, bør bevares under alle forhold,
- J. der henviser til, at uddannelse er en opgave, der påhviler samfundet som helhed, og at staten derfor ikke må unddrage sig sit økonomiske ansvar,
- K. der henviser til, at videregående uddannelse påhviler det offentlige, og at offentlig finansiering af universiteterne dermed er påkrævet for at sikre en retfærdig finansiering af alle områder, f.eks. de humanistiske studier; og til, at det er vigtigt at yde økonomisk støtte til universiteterne (f.eks. gennem offentlige-private partnerskaber), samtidig med at deres autonomi og kvalitetssikring garanteres,
- L. der henviser til, at almen og faglig uddannelse, som skal bibringe hovedgrundlaget for almen viden og samfundsindsigt, er et fortræffeligt middel til at hjælpe underudviklede områder til at indhente forskelsen, og ud over jobskabelse også er vigtig for den kulturelle og intellektuelle mangfoldighed og livet som borger,
- M. der henviser til, at samarbejdet mellem universiteterne og erhvervslivet støttes af mange EU-programmer, men indsatsen ikke altid koordineres institutionerne imellem,
1. glæder sig over ovennævnte meddelelse fra Kommissionen med overskriften »Et nyt partnerskab til modernisering af de europæiske universiteter: EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet«, og de områder, som det fremtidige samarbejde ifølge meddelelsen skal fokusere på;
 2. glæder sig over Kommissionens meddelelse, der gør status over de første tre år, hvor EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet har eksisteret, og opridser fremtidens udfordringer, såsom at støtte innovation, fremme forskning, skabe iværksætterånd, forbedre videnoverførsel og tiltrække unge forskere til det europæiske arbejdsmarked;
 3. anerkender, at de i meddelelsen nævnte udfordringer ikke er nye, og at de indtil videre endnu ikke er blevet effektivt håndteret; mener imidlertid, at fortsat dialog og samarbejde på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan, herunder udveksling af bedste praksis vedrørende programmer og instrumenter, er afgørende for at skabe tættere forbindelser og partnerskaber mellem universiteter og erhvervsliv og dermed overvinde eventuelle kulturelle, institutionelle og operationelle barrierer imellem dem samt bidrage til skabelsen af et videnbaseret samfund, udviklingen af anvendt forskning og bedre beskæftigelsesmuligheder for kandidater;
 4. anerkender, at der er stor forskel på de europæiske universiteter med hensyn til størrelse, ressourcer, fagudbud, organisation, nationalitet og type; mener imidlertid, at de alle på hver deres måde kan få gavn af at samarbejde nationalt og på tværs af grænserne med erhvervslivet, forudsat at der er bevidsthed om den faktiske kontekst, i hvilken deres kapacitet inden for forskning og uddannelse bliver udviklet; er af den opfattelse, at der også gøres en stor indsats for at styrke samarbejdet mellem universiteterne og erhvervslivet på regionalt plan;

Torsdag den 20. maj 2010

5. bifalder meddelelsen fra konferencen mellem de europæiske ministre for videregående uddannelser den 28.-29. april 2009, hvori de understreger deres tilsagn om at gennemføre målene for det europæiske rum for højere uddannelse, et rum, hvor videregående uddannelser er et offentligt ansvar, og hvor alle de videregående uddannelsesinstitutioner er opmærksomme på samfundets behov i bredere forstand via deres opgavers mangfoldighed;
6. tilslutter sig synspunktet om, at dialogen og samarbejdet mellem erhvervslivet og de videregående uddannelsesinstitutioner også skal prioriteres i den nærmeste fremtid på lige fod med dialogen og samarbejdet med alle samfundets øvrige sektorer, således at alle disse aktører kan drage fordel af den kulturelle, videnskabelige og tekniske viden, som frembringes og formidles i de videregående uddannelsesinstitutioner; understreger, at de videregående uddannelsesinstitutioners intellektuelle og økonomiske uafhængighed i forhold til erhvervslivet skal bevares, og at der ikke må være noget afhængighedsforhold mellem de videregående uddannelser og erhvervslivet; understreger, at universiteterne under alle forhold bør bevare deres beslutningsautonomi med hensyn til læseplaner og forvaltningsstruktur;
7. opfordrer medlemsstaterne til at gribe ind og træffe konkrete foranstaltninger, når de retlige og finansielle rammer ikke belønner universiteternes bestræbelser på at samarbejde med erhvervslivet eller ligefrem udgør en hindring;
8. understreger, at dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet ikke må indskrænkes til områder som matematik, videnskab og teknik, men dreje sig om alle områder, f.eks. også humanistiske studier;
9. finder det nødvendigt med en højere grad af samarbejde/samspil mellem fagene og tværfaglighed i uddannelses- og forskningsdagsordenerne og at styrke samarbejdet universiteterne imellem, hvor ict er et vigtigt redskab;
10. tilskynder til en forbedring af de europæiske universiteters resultater via gennemførelsen af princippet om en videntrekant: »uddannelse, forskning og innovation«, idet der er behov for bedre forbindelser mellem erhvervsliv og universiteter, således som videns- og innovationsfællesskaberne (VIF) under Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (ETI) er udtryk for, og opfordrer sideløbende universiteterne til at integrere økonomiske og sociale behov i deres primære aktivitetsområde som led i deres forsknings- og innovationsprogrammer;
11. understreger, at en styrket dialog og samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet vil øge mulighederne for at opnå gensidige fordele, der ikke blot fremmer økonomisk vækst, men også er nyttige i en bredere samfundsmæssig betydning, idet de bidrager til skabelsen af et stadig mere videnbaseret samfund;
12. understreger, at fordelene ved en styrket dialog og samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet i denne forbindelse ligeledes også kan opnås ved at styrke dialogen og samarbejdet mellem universiteterne og nationale, europæiske og internationale institutioner og civilsamfundsorganisationer og ved at styrke samspillet mellem universiteterne og samfundet som helhed;
13. opfordrer nationale, regionale og lokale myndigheder til fortsat i samarbejde med den private sektor at undersøge og finansiere processer, der styrker samspillet mellem universiteter og erhvervsliv, og til at fjerne administrative hindringer, der hæmmer det; påpeger, at strukturfondsforordningen åbner mulighed for finansiering af støtteforanstaltninger til SMV'er efter samme principper som systemet med videnkuponer, der anvendes i øjeblikket i en række medlemsstater;
14. foreslår, at der lægges særlig vægt på de små og mellemstore virksomheders (SMV) adgang til universitetsuddannelse og universitetsforskning både gennem øget offentlig finansiering og gennem en forenkling af de administrative skridt;
15. understreger nødvendigheden af at skabe prestige og motivation omkring undersøgelses- og forskningsarbejder, ikke alene på de videnskabelige og tekniske områder, men også inden for samfundsvidenskab og humaniora, som er en videnressource af høj kvalitet for avanceret handelsvirksomhed;
16. støtter prioriteringen af mindre storstilede forskningsarbejder frem for ekspertnetværk baseret på store integrerede projekter;

Torsdag den 20. maj 2010

17. opfordrer virksomhederne og universiteterne til at samarbejde om at rette op på den ulige fordeling af mænd og kvinder på visse akademiske områder;

Livslang læring

18. minder om vigtigheden af at definere livslang læring og de mange begreber dette dækker, lige fra almen uddannelse til ikke-formel og uformel læring, der kan være nyttig i økonomiske, sociale, kulturelle og samfundsmæssige sammenhænge samt faglig uddannelse og videreuddannelse;

19. understreger, at det for at sikre livslang læring med konstant adgang til ikke alene almen og faglig uddannelse, men også til kultur, er af afgørende betydning, at EU fremmer, at medlemsstaterne støtter, og at de offentlige universiteter opretholder og udbygger de humanistiske studiers inddragelse i uddannelsesprogrammerne;

20. minder om, at et af de centrale budskaber er, at investeringerne i Europas menneskelige ressourcer skal øges for at give prioritet til EU's vigtigste aktiv - dets kvalificerede befolkning, som kan tilpasse sig arbejdsmarkedets ustanseligt skiftende vilkår;

21. påpeger behovet for at afstemme mulighederne for livslang læring så meget som muligt med de enkeltes, de sårbare grupper og arbejdsmarkedets behov, understreger, at vedvarende uddannelse, da disse behov hele tiden ændrer sig, fortsat vil være en uomgængelig nødvendighed, og lægger særlig vægt på de udfordringer, som dette indebærer socialt og økonomisk; minder om, at der ikke længere findes »livslang ansættelse«, og at faglig uddannelse og videreuddannelse er afgørende; gentager, at der skal skabes passende betingelser for at fremme en positiv holdning til læring lige fra barndommen;

22. understreger, at livslang læring, information og uddannelse ikke alene er yderst vigtige fortrin for arbejdsmarkedet, men ligeledes forudsætningen for den enkeltes åndelige udvikling og personlige udfoldelse;

23. understreger, at det er yderst vigtigt at skabe og fremme moderne metoder til livslang læring via internettet, således at uddannelse bliver et mere direkte og mindre tidskrævende instrument for virksomhedernes medarbejdere;

24. opfordrer, under hensyntagen til de demografiske ændringer i Europa (en aldrende befolkning) og til arbejdsmarkedets udvikling som følge af den økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige krise, universiteterne til at udvide adgangen til læring og at modernisere deres studieprogrammer ved at rette dem mod de nye udfordringer, således at de europæiske arbejdstageres kompetencer forbedres;

25. opfordrer ligeledes universiteterne til at udvide handicappedes adgang til læring og internationale udvekslingsprogrammer, eftersom uddannelse er et af de vigtigste og mest effektive midler til social integration og bekæmpelse af fattigdom og uligheder;

26. gentager betydningen af at videreformidle og udveksle den viden, de færdigheder og erfaringer, som voksne har erhvervet, og derigennem vejlede de yngre generationer på arbejdsmarkedet (f.eks. gennem mentorordninger);

27. foreslår, at der i højere grad anvendes nye undervisningsmetoder såsom forsøgsundervisning, fjernundervisning, onlineuddannelse og andre kombinerede uddannelsesformer;

28. fremhæver, at der skal udvikles en stærkere læringskultur, som skal fremmes og styrkes, og at fortsat uddannelse på alle stadier af livet er af central betydning for at styrke den europæiske konkurrenceevne og fremme vækst og beskæftigelse i Europa;

Torsdag den 20. maj 2010

29. understreger behovet for at skabe større mulighed for stimulering af en vedvarende tilpasning til ændringer på arbejdsmarkedet - hvilket er et prioriteret område, navnlig i den aktuelle recession - ved at fremme livslang læring, navnlig gennem udviklingen af fjernstudier, der er tilpasset de nye teknologier, og kurser for personer over 45 år, der er mere sårbare og i højere grad risikerer social udstødelse;

30. opfordrer virksomhederne til i højere grad at tilskynde deres medarbejdere til at uddanne sig, f.eks. gennem afholdelse af seminarer med opfølgning og finansiering af ph.d.-uddannelser;

31. foreslår en ny tilgang til vejledning gennem livet, hvorved universiteter, studerende og erhvervs- og samfundskredse i hele deres mangfoldighed ville få fordel af at følge unge akademikere tættere for at vurdere uddannelsesprogrammernes samfunds- og erhvervsmæssige anvendelighed;

32. påpeger nødvendigheden at gøre virtuel undervisning mere tiltrækkende og tilgængelig;

Mobilitet, partnerskab og læseplaner

33. gentager, at mobilitet er en hjørnesten inden for de videregående uddannelser i Europa, og de europæiske universiteter opfordres til at foretage en innovativ, vidtgående og metodisk reform af læseplanerne; bekræfter, at dette bør være en politisk prioritering i forbindelse med omformuleringen af de vigtigste mål med Bologna-processen efter 2010;

34. fremhæver, at mobilitet mellem landene og mellem universiteter og erhvervsliv er nøglen til opnåelsen af et tættere samarbejde mellem de to verdener;

35. anmoder Kommissionen om at forelægge retlige rammer, der er uformet til at støtte og fremme mobiliteten mellem universiteter og erhvervsliv og mellem studerende og universitetslærere, og at understrege behovet for anerkendelse og attestations af denne form for uddannelse og undervisning;

36. opfordrer ikke blot til, at individuelle mobilitetsordninger såsom Erasmus for unge iværksættere og Erasmus for lærlinge forlænges og udvides, men også til, at der tilrettelægges europæiske Masters of Excellence-programmer på postgraduat niveau i samarbejde med forskellige universiteter og med aktiv inddragelse af virksomheder, ledsaget af stipendier til studerende og incitamenter til forskere; mener, at sådanne initiativer også kan fremme målsætningerne om mobilitet, sprogindlæring og opnåelse af multi-kulturelle erfaringer og iværksættererfaringer;

37. understreger behovet for, at de videregående uddannelsesinstitutioner udvider mulighederne for undervisning i andre sprog uden for universiteterne, idet tilegnelsen af nye sprog er afgørende med henblik på at fremme og tilskynde til mobilitet og udvekslinger af studerende, forskere, lærere og ansatte i erhvervslivet;

38. tilskynder universiteterne til at afprøve nye metoder til samarbejde mellem offentlige institutioner og den private sektor, bl.a. gennem oprettelse af en fælles offentlig og privat innovationsfond, med henblik på at forbedre mobiliteten i alle sektorer;

39. understreger de betydelige fordele, de studerende kan drage af at tilegne sig kompetencer inden for de nye teknologier, da de vil forbedre deres chancer på beskæftigelsesmarkedet;

40. foreslår, at lande uden for EU, eftersom der i andre lande hersker en god undervisningspraksis, inviteres til at deltage i EU-forummet med henblik på at dele og drøfte deres erfaringer og bekymringer, idet sådanne drøftelser bør tage udgangspunkt i definerede mål, terminologi og begreber og fokusere på bestemte aktivitetsområder;

41. understreger, at det er nødvendigt med hensigtsmæssig forberedelse og uddannelse af lærere, som underviser i iværksætterkultur; støtter ideen om, at en iværksætterkultur integreres i læseplanerne (allerede i læseplanerne for grundskolen);

Torsdag den 20. maj 2010

42. opfordrer erhvervskredse til aktivt at deltage i udformningen af undervisningsmateriale om, hvordan virksomhederne fungerer, som stilles til rådighed for alle undervisningsniveauer, mens uddannelsesinstitutionerne frit kan beslutte, om de vil bruge det eller ej, og til jævnlige at fortælle de studerende om de foreliggende beskæftigelsesmuligheder;
43. opfordrer erhvervskredse til at bidrage til tilpasningen af universitetslæseplanerne gennem lancering og finansiering af særlige kurser, som giver de studerende indblik i virksomhedernes driftsvilkår;
44. anmoder om, at mulighederne for integration af lærere i virksomhederne og sideløbende af virksomhedsledere i universiteterne undersøges og stimuleres;
45. understreger de nye teknologiers betydning, idet disse fremmer mobiliteten og samarbejdet mellem virksomheder, studerende, lærere og forskere;
46. minder om, at lønnede iværksættertiltag af forskellig slags skal overvejes som et erhvervsalternativ for unge akademikere, og at de videregående uddannelsesinstitutioner skal bibringe de studerende et indgående kendskab til alle former for iværksættervirksomhed, herunder social og solidarisk økonomi, f.eks. ved at de tilskyndes til at etablere deres egne spin-off-virksomheder;
47. understreger, at dialog og samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv bør være baseret på gensidighed, tillid, gensidig respekt og gennemsigtighed, der både tilskynder universiteterne til at blive mere iværksætteragtige og tilskynder virksomhederne til at blive mere videnbaserede; gentager, at dette f.eks. kan opnås ved at indføre et system med såkaldte videnkuponer, såsom det system, der anvendes i øjeblikket i en række medlemsstater, der navnlig giver SMV'er mulighed for at styrke deres forskningskapacitet, uden at universiteternes uafhængighed, autonomi og offentlige karakter sættes over styr;
48. anerkender, at uddannelses- og forskningsverdenen er nødt til at indføre en mere tværfaglig tilgang til viden, og mener derfor, at både universiteter og erhvervsliv kunne få gavn af at udvikle tværfaglige og iværksættermæssige kvalifikationer og sikre en fleksibel tilpasning af studieområder og specialer til virksomhedernes behov, herunder små og mellemstore virksomheder, i fællesskab; fremhæver vellykkede initiativer, som f.eks. praktikophold for studerende og ansatte, iværksættere som gæstelærere, fælles kurser og »delte« medarbejdere;
49. understreger, at det for at udbrede iværksætterånden blandt de studerende er vigtigt, at alle aktører (akademisk personale, studerende og forretningsfolk) informeres fyldestgørende om de redskaber og mekanismer, de kan anvende til at udvikle et mere effektivt og virkningsfuldt og gensidigt fordelagtigt samarbejde; mener på den ene side, at det er afgørende at styrke uddannelsen af akademisk personale på universiteterne i denne sektor gennem initiativer såsom livslang læring, og på den anden side, at universiteterne er nødt til at åbne dørene for virksomheder og arbejdsgivere, således at de kan komme med forslag til undervisningens indhold og den uddannelse, viden og de kvalifikationer, som de studerende bør have;
50. henstiller, at universiteternes erhvervsvejledningscentre beskyttes på institutionelt plan, videreudvikles og knyttes tættere til arbejdsmarkedet;
51. understreger betydningen af, at adgang til praktikophold i virksomheder indgår som led i læseplanen navnlig for studerende på videregående uddannelser, og at sådanne praktikophold aflønnes i form af penge eller inden for rammerne af det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem;
52. anmoder Kommissionen om at lancere en plan for industriel ph.d. efter den model, som findes i Europa under rammeprogrammets Marie Curie-aktiviteter, for at tilskynde til målrettet forskning, som er økonomisk tilgængelig for europæiske virksomheder, og tilskynde erhvervslivet til at bidrage til de europæiske universiteter;
53. foreslår, at erhvervsorganisationerne samarbejder med universiteterne om at udfærdige effektive læseplaner, som sætter de studerende i stand til hurtigt at tilpasse sig erhvervslivet;

Torsdag den 20. maj 2010

54. understreger, hvor vigtigt det er, at erhvervslivet støtter universiteterne og opfordrer virksomheder til at uddele stipendier, så studerende får viden og kvalifikationer, der er af stor værdi på arbejdsmarkedet;
55. understreger, at formidlingen til samfundet af den viden og de resultater, som er fremkommet gennem samarbejdet mellem universiteterne og erhvervslivet, er af afgørende værdi;
56. opfordrer virksomhederne til at forstærke deres støtte til unge talenter i form af stipendier;

Forskning

57. understreger, at virksomhederne er nødt til at øge deres absorptionsevne med henblik på at udnytte og omdanne den viden, som universiteterne genererer, fremme intern forskning, livslang læring og efteruddannelse og aktivt at formidle deres behov til akademiske kredse og rekruttere ph.d.- og post doc.-kandidater samt forskere;
58. understreger behovet for specialiseret personale på forskningsinstitutioner, der kan finde og forvalte videnressourcer med forretningspotentiale;
59. lægger stor vægt på videnovertførsel i et åbent miljø; anerkender, at der er forskellige midler til at opnå dette, f.eks. publikationer og seminarer, teknologiovertførselskontorer, regionalt samarbejde, støtte til nye virksomheder og afledte aktiviteter, fælles forskning og mobilitet for forskere; mener dog, at den sociale og menneskelige dimension af den gensidige påvirkning er ekstremt vigtig; støtter derfor kraftigt initiativer, der har til formål at fremme direkte interaktion mellem universiteter og erhvervsliv, herunder navnlig små og mellemstore virksomheder;
60. bifalder lanceringen af et fælles europæisk net af erhvervsfremme- og innovationscentre, som integrerer de tjenester, der i øjeblikket ydes af Euro Info-centre (EIC) og innovationsformidlingscentre (IRC);
61. anser større mobilitet for forskere, på både kort og lang sigt, på tværs af nationale grænser og mellem den akademiske verden og erhvervslivet og med behørig hensyntagen til princippet om ikkeforskelsbehandling, for at være absolut nødvendig for at forbedre videnovertførslen; opfordrer i denne henseende medlemsstaterne og Kommissionen til grundigt at gennemgå den eksisterende retlige og økonomiske ramme og fjerne unødvendige barrierer for mobiliteten og navnlig lægge vægt på anerkendelse af akademiske kvalifikationer og mindsningen af bureaukrati; opfordrer universiteterne til at indføre mere fleksible og dobbelte karrieremuligheder for deres medarbejdere;
62. tilskynder Kommissionen til at skabe incitament rettet mod udvikling af et konkurrencedygtigt EU-marked for intellektuel ejendomsret, som vil give universiteterne, de offentlige forskningsinstitutioner og SMV'er mulighed for at finde partnere og investorer til deres intellektuelle ejendomsret, kvalifikationer og viden; påpeger, at forvaltningen af intellektuel ejendomsret kunne være mere professionel på de fleste universiteter;
63. understreger behovet for at fremskynde bestræbelserne på at fremme et fællesskabspatent, som sikrer en billig, effektiv og virkningsfuld juridisk beskyttelse af høj kvalitet af innovative produkter og tjenester, navnlig for SMV'er, og en fælles patentdomstolsordning;
64. påpeger, at universiteternes og erhvervslivets fælles deltagelse i offentlige/private partnerskaber, såsom de europæiske teknologiplatforme, de fælles teknologiinitiativer og videns- og innovationssamfundene, kan styrke udnyttelsen af viden og hjælpe EU til at takle de store udfordringer, det står over for; henviser i denne sammenhæng til de eksisterende retningslinjer for ansvarligt partnerskab;
65. mener, selv om det anerkendes, at ethvert samarbejde kræver en skræddersyet tilgang, og at der findes forskellige former for samarbejds mekanismer, at det er muligt at lære noget af vellykkede strukturer, eksempler på god praksis og rollemodeller, og at udbredelsen af og adgangen til god praksis og succeshistorier bør øges; understreger især behovet for at tage hensyn til god praksis i innovative virksomheder samt den viden om samarbejdet omkring doktoruddannelsen, der er opnået under det sjette forskningsrammeprogram;

Torsdag den 20. maj 2010

66. mener, at hvis målsætningen er at styrke forbindelserne mellem erhvervslivet og forskningsinstitutionerne og universiteterne, skal medlemsstaterne og EU fremme inddragelsen af både fonde, hospitaler og offentlige og private universiteter i uddannelsesprocessen og i fremme af forskning;

God praksis

67. noterer sig og glæder sig over de eksempler på god praksis, der er fundet i og uden for EU, som viser værdien af denne form for samarbejde for alle involverede, og minder om, at der er behov for sådanne eksempler, der kan bidrage til udviklingen af de rigtige betingelser for dialog og øge chancen for succes;

68. glæder sig over Kommissionens initiativ til udarbejdelse af en fortegnelse over eksisterende former for bedste praksis og opfordrer den til at stille denne fortegnelse til rådighed for alle interesserede parter gennem reel formidling af oplysninger om alle originale former for praksis;

69. opfordrer Kommissionen til at fremme nye former for strukturerede partnerskaber mellem virksomheder, universiteter og andre undervisnings- og uddannelsessektorer, bl.a. gymnasieskolerne og erhvervsuddannelsesagenturerne, med henblik på at hjælpe navnlig lærere med at holde sig orienteret; finder, at sådanne partnerskaber også kan indebære, at der findes enheder fra sektoren på stedet;

70. foreslår, at der oprettes et netsted med henblik på udveksling og udbredelse af erfaringer og til kommunikation, hvor der fokuseres på udveksling af bedste praksis og formidling til besøgende af inspiration og konkrete værktøjer og mekanismer til udformning og gennemførelse af samarbejdsprojekter, og understreger betydningen af at anvende nye teknologier til at fremme et tættere samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet;

71. udtrykker ønsket om, at der - på grundlag af bedste praksis i visse medlemsstater - slås til lyd for en europæisk dag for unge opfindere eller innovationer, opfindelser eller patenter, som unge europæere er ophavsmænd til;

72. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme dialogen på nationalt, lokalt og regionalt plan med fokus på bedste praksis og sikre, at en sådan dialog involverer alle interesserede parter (f.eks. arbejdsmarkedets parter) og alle former for virksomheder (SMV'er, erhvervsdrivende foreninger og virksomheder med solidarisk økonomi), men også repræsentanter fra tredjelande (ngo'er m.v.) med henblik på at fremhæve den økonomiske og sociale merværdi af samarbejdet mellem de to verdener: universiteterne og erhvervslivet;

73. opfordrer Kommissionen til - for at sikre sammenhæng mellem EU's foranstaltninger og for at forhindre, at de overlapper hinanden - at have en task force på tværs af generaldirektoraterne til vurdering og udvikling af synergier mellem den nævnte dialog og andre initiativer, idet drøftelserne bør angå såvel politiske prioriteringer som finansieringsmuligheder;

*

* *

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 20. maj 2010

Sikring af synergier mellem de fonde, som er øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration

P7_TA(2010)0189

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU (2009/2243(INI))

(2011/C 161 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især afsnit XVII, XVIII og XIX heri,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/ 2006 af 11. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om den fremtidige regionalpolitikens bidrag til Den Europæiske Unions innovative kapacitet ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2007 om viden i praksis: en bredt funderet innovationsstrategi for EU ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0184.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0212.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0163.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om bedste praksis inden for regionalpolitik og hindringer for anvendelsen af strukturfondene ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne om de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »Synergier mellem EU's syvende forskningsrammeprogram, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og strukturfondene (2007)«,
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »På vej mod en territorialisering af EU's F&U- og innovationspolitikker«,
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen »Strukturfondenes støtte til innovation - gennemførelsesudfordringer for 2007-2013 og derefter«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. august 2007 med titlen »Konkurrencedygtige europæiske regioner takket være forskning og innovation - Et bidrag til større vækst og flere og bedre arbejdspladser (KOM(2007)0474)«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013 (KOM(2007)0798),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
- der henviser til Kommissionens 20. årsberetning af 21. december 2009 om gennemførelse af strukturfondene (2008) (KOM(2009)0617),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2007 om regioner der gennemfører innovation gennem samhørighedspolitik (SEK(2007)1547),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. november 2009 om høring om fremtiden »EU 2020«-strategien (KOM(2009)0647),
- der henviser til Kommissionens femte statusrapport af 19. juni 2008 om økonomisk og social samhørighed - Voksende regioner, voksende Europa (KOM(2008)0371) (femte statusrapport),
- der henviser til Kommissionens sjette statusrapport af 25. juni 2009 om økonomisk og social samhørighed - Kreative og innovative regioner (KOM(2009)0295) (sjette statusrapport),
- der henviser til notat fra det videnskabelige og tekniske forskningsudvalg (Crest) af 4. december 2006 om rapporten med titlen »Lessons for R&D policies on the basis of the national reform programmes and the 2006 Progress Reports« (Erfaringer for F&U-politikker på grundlag af de nationale reformprogrammer og statusrapporterne for 2006) (CREST1211/06),
- der henviser til Kommissionens vejledning med titlen »Konkurrencedygtige europæiske regioner via forskning og innovation - praktisk guide til EU-finansiering af forskning og innovation«,
- der henviser til rapport fra Det Europæiske Strategiforum om Forskningsinfrastruktur med titlen »Europæisk køreplan for forskningsinfrastrukturer, rapport 2006«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0156.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0165.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til den uafhængige rapport om en reform af samhørighedspolitikken udarbejdet på Kommissionens foranledning med titlen »En dagsorden for en reformeret europæisk samhørigheds-politik« (Fabrizio Barca-rapporten) (2009),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0138/2010),
- A. der henviser til, at den fornyede Lissabonstrategi prioriterer forskning og innovation højt med henblik på at leve op til udfordringer som klimaforandringer og stigende global konkurrence; der endvidere henviser til, at det i efterkriseperioden er vigtigere end nogensinde at stimulere vækst og beskæftigelse via forskning og innovation, hvilket udgør et kernemål i den foreslåede EU 2020-strategi,
- B. der henviser til, at alle samfundslag har behov for at gennemføre forskning og innovation, og at formålet hermed skal være at forbedre befolkningens sociale og økonomiske forhold,
- C. der henviser til, at EU-støtte til forskning og innovation primært ydes via forskning, innovation og samhørighedspolitik, og at de vigtigste instrumenter hertil er strukturfondene, det syvende rammepro-gram for forskning (FP7) og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP),
- D. der henviser til, at samhørighedspolitik er et væsentligt element i den europæiske integrationsproces og en af de mest succesrige EU-politikker, der fremmer konvergens mellem stadigt mere forskellige regioner og stimulerer vækst og beskæftigelse,
- E. der henviser til, at innovation mest effektivt tages op på regionalt niveau, hvor aktørerne er tæt på, som f.eks. universiteter, offentlige forskningsorganisationer eller industrien, ved at fremme partnerskaber til videnoverførsel og udveksling af god praksis mellem regionerne,
- F. der henviser til, at Fællesskabets anden strategiske retningslinje for samhørighed for perioden 2007-2013 henviser til en forbedring af viden og innovation med henblik på vækst, og at 25 % af den samlede bevilling derfor er blevet afsat,
- G. der henviser til, at kompleksiteten af de aktuelle udfordringer kræver en integreret blanding af disse politikker, og at vidensamfundet kræver mere end blot en sammenlægning af aktiviteterne i de forskel- lige sektorer, en synergi mellem aktører og instrumenter, som er afgørende, således at de styrker hinanden og støtter en bæredygtig gennemførelse af forsknings- og innovationsprojekter, der giver en bedre udnyttelse af forskningsresultaterne i form af konkrete produktidéer i regionerne,
- H. der henviser til, at selv om visse elementer i opbygningen af disse instrumenter, som f.eks. den samme tidsramme og tilpasning til Lissabondagsordenen, giver mulighed for synergier, er der stadig forskelle, som f.eks. forskellige retsgrundlag, tematisk kontra territorialt fokus og delt kontra centraliseret forvalt- ning,

Samhørighedspolitik, der opfylder forsknings- og innovationsmål

1. glæder sig over, at alle medlemsstater i 2007-2013 i overensstemmelse med Fællesskabets nye stra- tegiske retningslinjer for samhørighed afsatte et betydeligt beløb af deres samlede finansielle tildelinger til F&U, innovation og udvikling af en videnbaseret økonomi, hvilket har ført til 246 nationale eller regionale operationelle programmer med ca. 86 mia. EUR afsat til forskning og innovation, hvoraf 50 mia. EUR allerede er blevet afsat til primært F&U og innovation; påpeger, at samhørighedspolitik er blevet en væsentlig kilde til EU-støtte til dette område i konkurrence med budgettet for både det syvende rammeprogram (50,5 mia. EUR) og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (3,6 mia. EUR); påpeger effek- tiviteten ved og muligheden af at fastsætte kvantificerede mål, hvad angår de beløb der afsættes til forsk- nings- og udviklingsudgifter;

Torsdag den 20. maj 2010

2. glæder sig over, at der findes nye finansieringsmetoder og understreger potentialet i Jeremie-initiativet og Kommissionens og Den Europæiske Investeringsbank-Gruppens finansieringsfacilitet for risikodeling, der øger innovative virksomheders finansieringsmuligheder; opfordrer regionale aktører til at udnytte disse nye muligheder som et supplement til strukturfondsf finansieringen; understreger i denne forbindelse behovet for en effektiv koordinering af offentlige og private investeringer;
3. afventer Kommissionens strategiske rapport jf. artikel 30, stk. 2, i den generelle forordning; finder, at rapporten vil give en omfattende oversigt over medlemsstaternes resultater med hensyn til opfyldelsen af målene for perioden 2007-2009 og vil danne grundlag for drøftelsen af samhørighedspolitikken fremtidsudsigter;
4. gentager behovet for en integreret tilgang til specifikke politikker i EU med hensyn til forvaltning på flere myndighedsniveauer; understreger, at et funktionelt flerniveauforvaltningssystem er en forudsætning for effektivt at fastsætte og gennemføre øremærkede mål; gør opmærksom på, at de nationale og regionale myndigheder har ansvar for gennemførelsen af strukturfondene, mens CIP og RP7 forvaltes centralt af Kommissionen; er bekendt med den administrative mangfoldighed i medlemsstaterne og mener, at det er vigtigt at bestemme, hvilket beslutningstagningsniveau der er mest effektivt for borgerne;
5. mener, at det er vigtigt at koordinere fællesskabspolitikker, der spiller en rolle i opnåelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed; mener, at det er nødvendigt at undersøge deres virkning på EU's territorium og på samhørigheden nærmere med henblik på fremme effektive synergier og fastlægge og fremme den mest hensigtsmæssige måde at støtte lokale og regionale investeringer i innovation på EU-niveau; erindrer om behovet for at tage højde for de forskellige sociale og økonomiske omstændigheder i de tre regionstyper (konvergens, overgang og konkurrenceevne) og forskellene i den kreative og innovative kapacitet og iværksætterånd; understreger i denne forbindelse, at investering i F&U og ligeledes i innovation, uddannelse og ressourceeffektive teknologier vil være til gavn for de traditionelle sektorer og landdistrikter samt for højt kvalificerede serviceøkonomier og derfor vil styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;
6. understreger byers store potentiale til at videreføre forskning og innovation; mener, at en mere intelligent bypolitik på grundlag af teknologiske fremskridt og i betragtning af at 80 % af europæerne bor i byer, hvor også de største sociale forskelle findes, vil bidrage til en bæredygtig økonomisk vækst; opfordrer derfor til at integrere den bymæssige dimension i den fremtidige samhørighedspolitik;

Synergier mellem strukturfondene, RP7 og CIP

7. anerkender, at samhørighedspolitikken via øremærkningerne for 2007-2013 bedre er i stand til at skabe synergier med forsknings- og innovationspolitikkerne, og at den territoriale dimension samtidig er blevet stadig vigtigere i RP7 og CIP; opfordrer til, at der tages højde for en resultatbaseret øremærkningsmekanisme med et stærkere tematisk fokus, der giver mulighed for hensigtsmæssige politiske løsninger på de nye udfordringer;
8. bemærker, at udgifterne til F&U&I under rammeprogrammet på nuværende tidspunkt afsættes på grundlag af ekspertisekriteriet, hvilket medfører at deltagerne får en mere konkurrencepræget adgang i praksis, der kræver stor teknisk kapacitet og viden om administrative og finansielle procedurer; understreger, at denne situation skaber en stærk koncentration i økonomiske klynger og de bedst stillede EU-regioner og således begrænser skabelsen af positive synergier i gruppen af regioner og medlemsstater, der bevæger sig i den rigtige retning, men endnu ikke har nået målet; understreger, at de stigende regionale forskelle med hensyn til forsknings- og innovationspotentiale og opretholdelsen af politisk konsekvens er udfordringer, som skal tages op inden for rammerne af både samhørigheds-, forsknings- og innovationspolitikken, uanset det forhold at gennemførelsesorganerne befinder sig på forskellige niveauer (overnationalt, nationalt og regionalt) og styres af forskellige motiver (f.eks. konsekvens kontra ekspertise);
9. understreger, at effektiv innovation afhænger af de opnåede synergiers nærhed og beklager, at de eksisterende muligheder for sådanne synergier i finansieringen stadig ikke er særligt kendte; opfordrer regionerne, som er hovedaktørerne med hensyn til evnen til information og analyse, og medlemsstaterne til at øge bestræbelserne på at forbedre kommunikationen; påpeger, at effektive synergier forudsætter

Torsdag den 20. maj 2010

komplekse forbindelser mellem de aktører, der frembringer, distribuerer, fremmer og gennemfører forskellige former for viden; understreger ligeledes, at de nationale, regionale og lokale organer, der forvalter RP7, CIP og strukturfondene, skal være bekendt med de muligheder, som hvert af disse instrumenter giver, og anmoder om en bedre koordination mellem disse aktører og politikker;

10. understreger, at interventioner målrettet mod forskning og innovation bør udnytte regionale aktiver og kapaciteter og indgå i en regional innovationsstrategi baseret på intelligent innovation; mener, at sådanne strategier kræver, at regionerne og byerne i EU kommer til at spille en større rolle, og at der fastsættes og gennemføres nationale prioriteter; opfordrer derfor til at overveje at genindføre innovative foranstaltninger inden for strukturfondene med henblik på at fremme regionale innovationsstrategier;

11. noterer sig de eksisterende muligheder for kombineret finansiering; understreger imidlertid, at blandet finansiering ikke er tilladt mellem strukturfonde og rammeprogrammer; understreger endvidere, at instrumenterne kan kombineres, så de omfatter enten supplerende, men separate, aktiviteter, som det er tilfældet med forskningsinfrastrukturen, eller fortløbende dele af forbundne projekter, som f.eks. udviklingen af og opfølgningen på en ny forskningsidé, samt projekter inden for det samme netværk eller den samme klynge;

12. mener, at forbuddet mod blandet finansiering fra strukturfondene og rammeprogrammerne hindrer regionerne i at anvende begge instrumenter samtidig, og at effektive »bottom-up«-strategier både på regionalt og nationalt plan ville kunne bidrage til at fjerne lakuner og imødegå overlapninger i forbindelse med finansiering fra strukturfondene, RP7 og CIP;

13. understreger, at synergi især er effektiv i forbindelse med kapacitetsopbygning; henviser i denne forbindelse til forvaltningen af projektf finansieringen i Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastruktur (ESFRI) og behovet for at koordinere EU's prioriteter for forskningsstøtte på regionalt og nationalt plan;

14. understreger, at synergi går videre end til supplerende projektf finansiering; mener, at kapacitetsopbygning, netværksrelationer og videnoverførsel er en vigtig form for synergi og noterer sig, at alle instrumenter giver mulighed for sådanne udvekslinger;

15. bemærker, at de nuværende synergier set ud fra den direkte støttemodtagers synspunkt afhænger af støttemodtagerens organisatoriske og strategiske evne til at kombinere støtte fra forskellige EU-instrumenter; opfordrer de regionale aktører til at skabe regionale strategier, som kan gøre det lettere at kombinere støtten;

16. anbefaler, at medlemsstaterne og Kommissionen tildeler tilstrækkelige midler fra strukturfondene til forskning og innovation, navnlig bæredygtig innovation, og styrker forskningskapaciteten; understreger behovet for at fremme og anvende vellykkede modeller i videntrekanten og til at sikre en bæredygtig udvikling af regional forskning og strategiske rammer for innovation i samarbejde med virksomheder, forskningscentre, universiteter og offentlige myndigheder; fremhæver videnintensive regionale innovationsklyngers potentiale for at mobilisere regional konkurrenceevne og glæder sig over, at etablering af klynger er medtaget i både CIP og RP7 (videnbaserede regioner i RP7); understreger de nye viden- og innovationsfællesskaber (VIF'er), der er oprettet under Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT), og som forbinder førende europæiske videnintensive regionale klynger; bemærker, at videnudveksling i regionale klynger også kan fremmes af strukturfondene; understreger, at disse klynger udgør en stor mulighed, særlig for ugunstigt stillede regioner;

17. opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at udnytte strukturfondene bedre i forbindelse med opbygningen af forsknings-, videns- og innovationskapacitet i deres regioner, f.eks. ved at etablere en forskningsinfrastruktur, der gør dem i stand til at deltage i EU's forsknings- og innovationsaktiviteter; tilskynder regionerne til at fastsætte prioriteter inden for strukturfondene til forskning og udvikling, som kompletterer prioriteterne for RP7 til langsigtet planlægning på regionalt plan for at opnå synergier mellem finansieringsinstrumenter, der indholdsmæssigt supplerer hinanden;

18. fremhæver, at det er vigtigt at analysere, dele og integrere bedste praksis vedrørende synergier mellem de politiske instrumenter; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at forbedre samarbejdet på tværs af tjenestegrenene og opfordrer den til at fremskynde den regionale analyse af potentialet og behovene for forskning og innovation, særlig hvad angår indsamlingen af tilgængelige kvalitative data, samt analysen af samspillet mellem instrumenterne i evalueringsundersøgelserne af de tre instrumenter, således at der kan gives fælles vejledning;

Torsdag den 20. maj 2010

19. bemærker med tilfredshed den praktiske guide til EU-finansiering af forskning og innovation; anbefaler, at sådanne vejledninger i fremtiden udleveres straks efter lovgivningens ikrafttrædelse; afventer Kommissionens arbejdsdokument, der indeholder eksempler på synergier i praksis; opfordrer Kommissionen til at fungere som formidler og fremme udvekslingen af god praksis samt til at vurdere muligheden for at stille yderligere ekspertstøtte til rådighed vedrørende mulighederne for at opnå fællesskabsstøtte i form af ex ante-vejledninger og en »brugerhåndbog« for den praktiske forvaltning og administration af forsknings- og innovationsprojekter med henblik på at nå de tilsigtede resultater;
20. opfordrer Kommissionen til at forenkle bureaukratiet for RP7 og CIP med henblik på at styrke synergier med strukturfondene;
21. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af, hvordan det kan gøres lettere at ansøge om støtte under de forskellige programmer ved hjælp af computerprogrammer med standardiserede manualer;
22. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine aktiviteter, der sigter mod at udvikle synergi, og til at holde Europa-Parlamentet underrettet om udviklingen heraf, især om udviklingen i det vertikale samarbejde mellem EU og nationale og regionale enheder;
23. støtter et udvidet samarbejde mellem nationale RP7-kontaktpunkter, ledere af F&U-programmer og innovationskontorer, da det vil åbne op for, at forskellige aspekter eller faser af forsknings- og innovationsprojekter kan modtage støtte fra forskellige kilder;

Anbefalinger med henblik på den næste programmeringsperiode

24. glæder sig i udkastet til EU 2020-strategien over vægten på uafhængigheden mellem politikkerne, betydningen af politisk integration og behovet for bedre synergier og stærkere partnerskab i udformningen og gennemførelsen af offentlige politikker; opfordrer til, at der tages hensyn til det behov, byerne og regionerne har givet udtryk for, for en mere omfattende ramme på de tre politikområder, herunder en teknisk kontaktstruktur i Kommissionen til overvågning og koordinering af synergier til innovations- og forsknings- og udviklingsprogrammer, og for at blive inddraget i udformningen og gennemførelsen af EU-finansieringsinstrumenter og bestemmelser om statsstøtte; opfordrer desuden til, at territorial samhørighed skal spille en særlig rolle i denne forbindelse;
25. mener, at fremtidige F&U&I-programmer bør supplere den nationale indsats ved at målrette dem og gøre dem mere dynamiske med henblik på at genoplive den vejledende rolle og multiplikatoreffekt, som viden, innovation, udvikling og national investering i F&U&I har;
26. understreger, at det for at konsolidere viden og innovation som drivkraft i den fremtidige økonomiske vækst er nødvendigt at forbedre uddannelsens kvalitet, bygge videre på forskningsresultaterne, fremme innovation og vidensoverførsel i hele EU, udnytte ikt mest muligt, sikre, at innovative idéer bliver afspejlet i nye produkter og tjenesteydelser, som fremmer vækst og arbejdspladser af høj kvalitet og bidrager til at tage fat på udfordringerne med samfundsmæssige forandringer i Europa og resten af verden, tilskynder til iværksætterkultur, prioriterer brugernes behov og markedsmulighederne og sikrer en tilgængelig og tilstrækkelig finansiering, i hvilken strukturfondene spiller en central rolle;
27. støtter de tre flagskibsinitiativer i EU 2020-strategien til gennemførelse af intelligent vækst, dvs. en innovationsunion, Youth on the move og en digital dagsorden for Europa, i hvis gennemførelse strukturfondene kommer til at spille en central rolle;
28. mener, at en stærk og velfinansieret europæisk regionalpolitik, som er til gavn for alle EU-regioner, er en afgørende forudsætning for at opfylde målene i EU 2020-strategien med henblik på at sikre intelligent, bæredygtig og integrativ vækst med høj beskæftigelse og produktivitet og for at opnå social, økonomisk og territorial samhørighed; understreger i denne forbindelse betydningen af EU 2020-strategien for forskning og innovation;
29. understreger behovet for at revidere og konsolidere den rolle, som de EU-instrumenter, der støtter innovation, spiller, dvs. strukturfondene, ELFUL, rammeprogrammet for forskning og udvikling og CIP og Set-planen, med henblik på at forenkle de administrative procedurer, gøre adgangen til finansiering lettere, særlig for SMV'er, og indføre innovative incitamentsmekanismer med henblik på at nå målene i forbindelse med intelligent, bæredygtig og integrativ vækst samt fremme et tættere samarbejde med EIB;

Torsdag den 20. maj 2010

30. mener, at strukturfondene er det rette instrument til at støtte de lokale og regionale myndigheder i deres bestræbelser på at fremme kreativitet og innovation; understreger behovet for større fleksibilitet for at sikre en hurtig anvendelse af disse midler til fremme af virksomhedsinitiativer; understreger i denne forbindelse merværdien af samhørighedspolitikken, særlig i vid udstrækning for små og mellemstore virksomheder, idet den tilbyder let tilgængelig støtte og giver øget adgang til forskning, teknologioverførsel og innovation orienteret mod praktisk anvendelse;

31. anbefaler, at alle de midler, der ikke anvendes i en bestemt region under N+2 og N+3, tildeles til regionalt baserede projekter og fællesskabsinitiativer;

32. minder om, at territorial samhørighed har en horisontal karakter inden for flere sektorer, og at EU's politikker derfor skal bidrage til dens gennemførelse; gentager, at dette koncept ikke er begrænset til virkningerne af regionalpolitikken, men også fokuserer på koordinering med andre EU-politikker, der er målrettet mod bæredygtig udvikling og giver mærkbare resultater på regionalt niveau med henblik på at udvikle og fuldt ud at udnytte de specifikke former for regionalt potentiale og øge deres effekt på stedet for derigennem at fremme regionernes konkurrenceevne og tiltrækningskraft og opnå territorial samhørighed; mener, at koncentration, samarbejde og forbindelse er hjørnestenene i territorial samhørighed med henblik på at opnå en mere afbalanceret territorial udvikling i EU;

33. fremhæver behovet for stedbaserede politikker og mener, at byerne og regionerne bør stræbe efter intelligent og bæredygtig specialisering ved at definere nogle innovationsprioriteter baseret på EU's målsætninger og deres behov som fastsat i deres regionale innovationsstrategier og koncentrere øremærkede EU-midler om disse udpegede prioritetsområder; er af den opfattelse, at regionale beslutningstageres og iværksætteres evne til at tiltrække og gøre viden til en bæredygtig konkurrencedygtig fordel er afgørende for en regions økonomiske resultat, hvilket også har en merværdi for de tilstødende regioner, herunder dele af nabomedlemsstaterne;

34. påpeger, at forskning og innovation, især hvad angår udviklingen af CO₂-fattige eller CO₂-frie emissioner og energibesparelser, er af afgørende betydning for tacklingen af de globale udfordringer, såsom klimaforandringer og energiforsyningsikkerhed, og også for forbedringen af konkurrenceevnen på regionalt og lokalt plan;

35. støtter forslaget fra Regionsudvalget om at oprette et »virtuelt kreativtetsnetværk«, som skal være åbent for alle (virksomheder, lokale og regionale myndigheder, statslige offentlige myndigheder, den private sektor og borgerne) og tilbyde rådgivning, bistand og adgang til risikovillig kapital og tekniske tjenesteydelser; understreger, at et virtuelt netværk endvidere har den fordel, at det giver indbyggerne på øerne, i regionerne i den yderste periferi, landdistrikterne, bjergområderne og tyndt befolkede områder lettere adgang til ekspertrådgivning, uddannelse og information, erhvervsstøtte og økonomisk vejledning;

36. påpeger, at tværnationalt samarbejde er essensen i RP7 og CIP, og at territorielt samarbejde (via tværnationale, tværregionale og grænseoverskridende programmer) indarbejdes i strukturfondene; opfordrer Kommission til at styrke det europæiske mål om territorielt samarbejde i fremtiden ved at indarbejde det yderligere; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det er muligt at styrke det territoriale samarbejde på innovationsområdet inden for hvert af samhørighedspolitikken mål; påpeger, at bedre viden om resultaterne af RP7 og CIP på regionalt plan vil gøre den praktiske koordinering mellem EU's regionalpolitik og disse programmer lettere; opfordrer indtrængende Kommissionen til at rette særlig opmærksomhed mod en sådan koordinering; tilskynder medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger for effektivt tværnationalt samarbejde ved at udvikle sammenhængende regionale og nationale strategier til opnåelse af synergi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til også at fremme udviklingen af data om dette område og adgangen til dem;

37. understreger, at der under det syvende rammeprogram ydes støtte til tværnationalt samarbejde i dets forskellige former både inden for og uden for EU på en række temaområder, der svarer til de primære viden- og teknologiområder, på hvilke det er nødvendigt at støtte og konsolidere forskning af høj kvalitet for at tackle de sociale, økonomiske, miljømæssige og industrielle udfordringer, som Europa står overfor;

Torsdag den 20. maj 2010

38. opfordrer Kommissionen til at undersøge virkningen af de forenklingsforanstaltninger, som allerede er truffet vedrørende forvaltningen af strukturfondene, med henblik på at planlægge den fremtidige lovgivningsmæssige ramme;
39. anerkender, at både delt og centraliseret forvaltning kræver særlige regler, og at der er fordele ved både top-down-tilgangen i RP7 og CIP og bottom-up-tilgangen i strukturfondene; understreger imidlertid, at der er behov for at harmonisere reglerne, procedurerne og praksisserne (bestemmelser vedrørende støtteberettigelse, standardenhedsomkostninger, engangsbeløb osv.) for de forskellige instrumenter og for at sikre bedre koordinering (af tidsplaner for indkaldelser af forslag, emner og indkaldelsesformer); opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne i denne forbindelse, uden at dette berører medlemsstaternes og regionernes beføjelser i henhold til delt forvaltning, og samtidig opfordre til en administrativ kultur, som fremmer en tværfaglig tilgang via fælles tværsektorielle strategier på en række emneområder og via en fortsat dialog mellem forskellige politiske kredse med henblik på at styrke den politiske konsekvens; opfordrer Kommissionen til at forenkle administrationen af de pågældende midler og anmoder om, at begge støtte-søjlers specifikke styrker fremmes, samtidig med at der anvendes synergier, og at deres effekt øges;
40. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den kommende forsknings- og innovationsplan vil blive udarbejdet med henblik på en styrkelse af synergierne mellem strukturfondene og rammeprogrammerne for forskning og innovation (RP7, CIP);
41. gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde særlige vurderingskriterier for bedømmelsen af innovative projekter og til at overveje at foreslå fremtidige lovgivningsmæssige incitamenter med henblik på gennemførelsen af innovationsforanstaltninger;
42. ser et klart behov for større regional ekspertise med hensyn til ansøgninger om finansiering, administrative og finansielle procedurer, forvaltning af midler og finansieringsteknik; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om det er muligt at tilvejebringe yderligere særlig støtte og sikre et tættere samarbejde mellem Enterprise Europe Network og de myndigheder, der forvalter strukturfondene, og en tættere forbindelse mellem Lead Market-initiativet, teknologiske platforme og regionale teknologiske køreplaner;
43. understreger betydningen af at tage højde for lige muligheder i forbindelse med vurderingen af projekters bæredygtighed og beslutningen om adgang til finansiering fra strukturfondene og andre fællesskabsinstrumenter;
44. understreger vigtigheden af bedre assistance til gennemførelsen af politikker og programmer, som styrker synergien i kæden forsknings- og udviklingsinfrastruktur - innovation - jobskabelse;
45. mener, at væsentlige forskningsinfrastrukturer, der medfinansieres af strukturfondene, bør underkastes en mere omfattende evaluering af en international peer review-bestyrelse, hvilket vil bidrage til en mere effektiv udnyttelse af øremærkede strukturfondsmidler;
46. er overbevist om, at et tilsagn fra de politiske ledere både er en nødvendig forudsætning for en konsekvent forsknings- og innovationspolitik og et middel til at forbedre den; opfordrer i denne henseende til at etablere en strategisk forsknings- og innovationspolitisk ramme, der kan tilpasses fremskridt, nye informationer og ændrede omstændigheder og er i overensstemmelse med de nationale mål og prioriteter for økonomisk og social udvikling;
47. gentager, at de uformelle mekanismer for territorial samhørighed og fysisk planlægning i Rådet bør erstattes af mere formelle strukturer; er af den opfattelse, at denne udvikling ledsaget af oprettelsen og styrkelsen af integrerede strukturer på tværs af temaerne vil resultere i en bedre koordination af politikkerne;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 20. maj 2010

De offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning

P7_TA(2010)0190

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning (2010/2038(INI))

(2011/C 161 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens personale af 12. august 2009 om de offentlige finanser i ØMU - 2009 (SEK(2009)1120),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2009 om de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning (KOM(2009)0545),
 - der henviser til Kommissionens henstilling til Rådet af 28. januar 2009 om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2009)0034),
 - der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om en europæisk økonomisk genopretningsplan ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om de offentlige finanser i ØMU i 2007-2008 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om ECB's årsberetning 2007 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til henstillingerne fra topmødet i Pittsburgh, der opfordrer til at fortsætte indsatsen for at støtte væksten, indtil genopsvinget er konsolideret,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Budgetudvalget (A7-0147/2010),
- A. der henviser til den bekymring, der gives udtryk for i Kommissionens meddelelse vedrørende de offentlige financers langsigtede holdbarhed i forbindelse med store underskuds- og gælds niveauer, særlig i lyset af befolkningens aldring, og der henviser til, at virkningen af aldringen på holdbarhedsgabet i de fleste medlemsstater beregnes som 5-20 gange større end virkningerne af den nuværende økonomiske krise,
- B. der henviser til, at stabilitets- og vækstpakten på trods af revisionen i 2005 ikke har været tilstrækkelig til at forhindre den aktuelle krise,
- C. der henviser til nødvendigheden af hurtigt at få lavet en uddybende undersøgelse af EU's faldende fødselstal og af dette fænomens årsager og konsekvenser, således at denne bekymrende udvikling kan blive vendt,

⁽¹⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0123.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0013.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0357.

Torsdag den 20. maj 2010

- D. der henviser til, at en finanspolitik ikke er holdbar, hvis den indebærer en for stor akkumulation af offentlig gæld med tiden,
- E. der henviser til, at det i betragtning af prognoserne i meddelelsen og den omstændighed, at den aldrende befolkning vil få alvorlige konsekvenser for den langsigtede holdbarhed af de europæiske landes offentlige finanser, er passende med en politisk tidshorisont frem til 2060,
- F. der henviser til, at stigningerne i medlemsstaternes gæld og underskud i løbet af krisen og den forventede befolkningsudvikling vil gøre finansiel holdbarhed til en akut udfordring,
- G. der henviser til, at de langsigtede demografiske ændringer, særlig en aldrende befolkning, i alle EU-medlemsstaterne har følger for finansieringen af de nationale pensionsordninger,
- H. der henviser til, at nogle af medlemsstaterne ikke har gjort nok for at nedbringe deres driftsudgifter, få kontrol over deres sundhedsudgifter og reformere deres sundheds- og pensionssystemer, og til nødvendigheden af at alle medlemsstater får indført en bedre praksis inden for disse områder,
- I. der henviser til, at underskuddene og gældskvoterne i alle medlemsstaterne voksede i 2009 som følge af den nedgangen i skatteindtægterne, der skyldtes krisen og gennemførelsen af særlige genopretningsforanstaltninger,
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råd i forbindelse med de første tegn på økonomisk genopretning i september 2009 henstillede, at finanspolitikken »gradvis omlægges med henblik på bæredygtighed«, og opfordrede til at »udforme exitstrategier, som gennemføres, så snart genopretningen slår igennem, under hensyntagen til de enkelte landes særlige situation«,
- K. der henviser til, at der i den seneste tid har kunnet konstateres en positiv sammenhæng mellem sunde offentlige finanser og et lands økonomiske modstandskraft,
- L. der henviser til, at den stigende offentlige gæld lægger en stor byrde på kommende generationer,
- M. der henviser til, at den offentlige gæld i nogle medlemsstater er steget på en måde, der undergraver stabiliteten og medfører store offentlige udgifter til rentebetalinger på bekostning af de stigende udgifter til sundheds- og pensionssystemerne,
- N. der henviser til, at statens stigende lånebehov fordrejer de finansielle markeder ved at skabe forhøjede rentesatser, hvilket har negative konsekvenser for husstandene og investeringerne i nye job,
- O. der henviser til, at mangel på effektiv statistisk styring eller uafhængige statistiske institutioner i medlemsstaterne underminerer de offentlige finansers integritet og holdbarhed,
- P. der henviser til, at andre dele af verden, som indtil for nylig konkurrerede ved at fremstille lavkvalitetsvarer, nu er ved at trænge ind i højkvalitetssegmenterne, og der henviser til, at disse konkurrenter anvender avanceret teknologi, samtidig med at de stadig betaler en moderat timeløn og ikke skal slås med en ugunstig befolkningstendens, og at den enkelte har et stort antal samlede arbejdstimer i løbet af deres levetid; der henviser til, at der i Europa sidst var fuld beskæftigelse før oliekrisen i 1973, og der henviser til, at fuld beskæftigelse fortsat er et mål, som EU skal tilstræbe i overensstemmelse med traktaterne, uden dog at gå på kompromis med dets høje niveau af social beskyttelse og menneskelig udvikling,
- Q. der henviser til, at holdbarhedsgabet kan reduceres på forskellige måder, f.eks. ved at øge den generelle produktivitet, og først og fremmest ved at øge velfærdsydelseernes produktivitet, ved at forhøje pensionsalderen, ved at øge fødselstallet eller ved at øge antallet af immigranter,
- R. der henviser til, at den demografiske udvikling afhænger af fertilitetskvotienten, som i høj grad afhænger af incitamenter og støtte til barselsorlov og migrationsstrømmene,

Torsdag den 20. maj 2010

- S. der henviser til, at de nuværende gælds- og underskudsniveauer er en trussel mod velfærdsstatens eksistens,
- T. der henviser til, at den manglende gennemførelse af strukturreformer og konsolidering af de offentlige finanser vil få en negativ virkning på udgifterne til sundhedspleje, pensioner og beskæftigelse,
- U. der henviser til, at mange medlemsstater ikke overholder stabilitets- og vækstpacten, og der henviser til, at en korrekt overholdelse af den ville have afbødet krisens negative virkninger,
- V. der henviser til, at offentlige finansers holdbarhed ikke blot er afgørende for Europa generelt, men også specifikt for Den Europæiske Unions budget,
- W. der henviser til, at Den Europæiske Unions budget ganske vist for øjeblikket er begrænset til ca. 1 % af det samlede europæiske BNP, men at de generelle principper og underliggende antagelser for holdbarhed på trods heraf også skal gælde for det,
1. er dybt bekymret over de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i tiden efter den finansielle og økonomiske krise; erindrer om, at indsatsen inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten før krisen i meget høj grad sigtede på at tage fat på den stigende demografiske udfordring; anerkender, at en stor del af denne indsats er blevet fejlet til side, fordi det var nødvendigt at øge de offentlige udgifter drastisk for at forhindre en verdensomspændende nedsmeltning af det finansielle system og for at afbøde de sociale konsekvenser af denne nedsmeltning;
2. beklager, at selv før krisen begyndte, var en række medlemsstaters resultater af konsolideringen af deres offentlige finanser ikke imponerende, selv om de økonomiske betingelser var gunstige; understreger, at dette var en krænkelse af stabilitets- og vækstpactens forebyggende dimension, særlig efter omformuleringen af den i 2005, og det mindskede i høj grad medlemsstaternes evne til at udligne konjunkturerne, efterhånden som krisen udviklede sig, hvilket førte til større usikkerhed, højere arbejdsløshed og stigende sociale problemer;
3. er klar over, at de nuværende offentlige udgiftsniveauer ikke kan fastholdes på ubestemt tid; glæder sig over Det Europæiske Råds beslutning om at afstå fra at vedtage en opfølgingspakke med hjælpeforanstaltninger, før resultaterne af den nuværende pakke er blevet grundigt analyseret, og der klart er påvist et behov for at tage yderligere skridt;
4. anerkender, at de foranstaltninger, der skulle forhindre en nedsmeltning af den finansielle sektor, var vellykkede, selv om det stadig er afgørende at være årvågen; forventer et fald i den finansielle byrde i forbindelse med redningen af banksektoren; værdsætter centralbankernes samordnede strategi for at nå dette mål; støtter fuldt ud reformen af tilsynssystemet og revisionen af den finansielle struktur;
5. understreger, at formålet med stabilitets- og vækstpacten med tiden skal være balance eller overskud, hvilket kræver overskud i økonomisk gode tider og pensionsordninger, der er gennemsigtigt finansieret, inden for de offentlige budgetter eller ved hjælp af støttede private ordninger;
6. påpeger, at de offentlige finansers langsigtede holdbarhed er af stor betydning for stabilitet og vækst og for at fastholde passende offentlige udgiftsniveauer; understreger, at de store gælds- og underskudsniveauer udgør en trussel mod holdbarheden og vil få en negativ virkning på den offentlige sundhedspleje, pensioner og beskæftigelse;
7. er dybt bekymret over de store underskuds- og gældsniveauer i medlemsstaterne; advarer imod at anvende krisen som påskud for ikke at konsolidere de offentlige finanser, ikke at reducere de offentlige udgifter og ikke at gennemføre strukturreformer, hvilket alt sammen er væsentligt for at genoprette væksten og beskæftigelsen;

Torsdag den 20. maj 2010

8. påpeger, at det er vigtigt at konsolidere de offentlige finanser og reducere underskuds- og gælds-niveauerne for at opretholde en moderne velfærdsstat og et omfordelingssystem, der varetager samfundet som helhed, men særlig støtter de dårligt stillede samfundsgrupper;
9. understreger, at hvis den offentlige gæld og rentesatserne fortsætter med at stige, kan de kommende generationer ikke længere afholde udgifterne i form af rentebetalinger uden at sætte velfærdsstatsmodellerne på spil;
10. er dybt bekymret over, at mange medlemsstater ikke overholder stabilitets- og vækstpagten; beklager, at medlemsstaterne ikke har konsolideret deres offentlige finanser i de økonomisk gode tider før krisen; er enig med Kommissionen i, at gældens holdbarhed bør tildeles en fremtrædende og eksplicit rolle i overvågningsprocedureerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at sikre, at stabilitets- og vækstpagten bliver overholdt;
11. advarer imod en pludselig afvikling af støtten til realøkonomien for at undgå et dobbelt tilbageslag; henleder opmærksomheden på de uønskede konsekvenser af enten en for tidlig ophævelse af støtteforanstaltningerne eller af at vente for længe, før der tages korrigerende tiltag med hensyn til de offentlige finansers holdbarhed, påpeger, at formålet med disse foranstaltninger udtrykkeligt var, at de skulle være rettidige, målrettede og midlertidige; glæder sig over Kommissionens arbejde med strategien for exiten fra de nuværende beredskabsforanstaltninger; støtter Kommissionens tilgang baseret på exitstrategier, som differentieres i forhold til de forskellige lande med hensyn til varighed og omfang; forstår, at afviklingen af foranstaltningerne begynder i 2011 for den første gruppe af lande; opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres bedste for at gennemføre exitstrategierne så hurtigt og bestemt som muligt;
12. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en grønbog om EU's fødselshyppighed, der ikke blot fremhæver grundene og konsekvenserne af det faldende fødselstal, men også peger på løsninger af dette problem og alternativer;
13. mener, at den finansielle exitstrategi bør indledes før den monetære exitstrategi for at gøre det muligt at gennemføre sidstnævnte korrekt, hvorved man sikrer, at ECB, som med held bidrog til at undgå deflation, ligeledes kan sørge for, at inflationen ikke ødelægger den økonomiske genopretning; forstår, at ECB har antydnet, at da der ikke er gennemført en rettidig finansiell styring, er den desværre nødt til at gennemføre en stærkere monetær stramning end forventet;
14. understreger, at et fald i den finansielle støtte skal ledsages af bestræbelser på at gøre det indre marked mere dynamisk, konkurrencedygtigt og attraktivt for investeringer;
15. understreger, at en gradvis og kontrolleret exit fra underskuddene er afgørende for at holde renterne nede og begrænse gældsbyrden, hvilket sikrer, at de sociale udgifter og husstandenes levestandard kan opretholdes;
16. påpeger, at de lave renter er gavnlige for investeringer og den økonomiske genopretning; er klar over virkningerne af statens omfattende låneaktiviteter på renteniveauet; beklager dybt, at dette har ført til større renteforskelle inden for EU; advarer medlemsstaterne imod at overføre virkningerne af deres budgetmæssige beslutninger på markedets rentesatser; er af den opfattelse, at sunde offentlige finanser er en forudsætning for sikre job; påpeger, at regeringerne ved at sætte låneomkostningerne op også øger byrden på deres egne budgetter;
17. gør opmærksom på, at de anticykliske virkninger af stabilitets- og vækstpagten kun kan virke, hvis medlemsstaterne rent faktisk opnår et budgetoverskud i gode tider; opfordrer i denne forbindelse til en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten forebyggende dimension; opfordrer til at ændre holdningen med »brug først, tilbagebetal senere« til princippet »spar op til en evt. fremtidig nødsituation«; erindrer om, at stabilitets- og vækstpagten forpligter medlemsstaterne til at opnå et budget, som er afbalanceret eller i overskud på mellemlang sigt, hvilket indebærer, at et underskud på 3 % ikke er et mål i sig selv, men den yderste tilladte grænse, selv i henhold til den reviderede pagt;

Torsdag den 20. maj 2010

18. opfordrer til, at der gennemføres strukturreformer samtidig med afviklingen af støttepakkerne for at forhindre fremtidige kriser samt for at øge de europæiske virksomheders konkurrenceevne, opnå større vækst og fremme beskæftigelsen;
19. understreger, at i en situation, hvor det er nødvendigt at opnå sunde offentlige finanser, bør medlemsstaterne senest i 2011 begynde at reducere deres holdbarhedsgab;
20. anerkender, at finansielle incitament og ubegrænsede automatiske stabilisatorer har vist sig at give gode resultater og foreslår, at Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at tilstræbe balance i budgettet ved at anvende overskuddet af det primære budget til gældsafvikling, så snart økonomien er på vej mod holdbar økonomisk genopretning;
21. påpeger den særlige betydning af aktiviteter til støtte for beskæftigelse og langsigtede investeringer, der har til formål at øge det økonomiske potentiale og styrke konkurrenceevnen i den europæiske økonomi;
22. understreger, at tiltag rettet mod krisen ikke må have langsigtede følger for de offentlige finanser set i lyset af de demografiske udfordringer, som EU står over for; understreger, at omkostningerne ellers skal betales af de nuværende og kommende generationer;
23. støtter idéen om, at større koordinering af økonomiske politikker i EU er en ubetinget nødvendighed og medfører yderligere synergieffekter;
24. erkender, at stabilitets- og vækstpakten ikke er et tilstrækkeligt middel til at harmonisere medlemsstaternes økonomiske politik og skattepolitik;
25. støtter derfor en gennemgang af de mekanismer, der er nødvendige for at føre de nationale økonomier i EU tilbage på konvergenssporet;
26. foreslår, at Kommissionen etablerer en passende samarbejdsordning med IMF i særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne modtager betalingsbalancestøtte fra denne;
27. påpeger, at en høj inflation ikke er et svar på behovet for en skattemæssig justering, fordi den ville medføre betydelige økonomiske omkostninger og være en trussel mod bæredygtig og inklusiv vækst;
28. er enig med Kommissionen i, at vellykkede ekspansive finanspolitikker, der skal modvirke recessionen, og langsigtet finanspolitisk holdbarhed ikke er uforenelige størrelser, men advarer om farerne ved en alt for ekspansiv og kunstig finanspolitik, baseret på højere offentlige udgifter, der kan føre til en yderligere forværring;
29. mener, at styringen af de offentlige finanser på kort sigt vil bestemme de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, og at det er inden for rammerne af dette korte forløb, ved at etablere en struktur for den korte sigt, at man skal løse problemet med den offentlige gælds holdbarhed;
30. vurderer, at finanspolitikken primært ved hjælp af omfordeling skal konvertere disponibel opsparing til vækstfremmende investeringsudgifter som f.eks. investering i forskning og udvikling, modernisering af de industrielle strukturer og udvikling af en grønnere, mere intelligent, innovativ og mere konkurrencedygtig økonomi i EU samt håndtering af den uddannelsesmæssige udfordring;
31. understreger, at en væsentlig del af de offentlige og sociale udgifter kan være produktive udgifter, hvis de rettes mod projekter, som har en gavnlig virkning på akkumulation af fysisk og menneskelig kapital samt på fremme af innovation; understreger behovet for at styre den stigende gældsbyrde med henblik på at sikre, at de stigende udgifter til renter ikke presser vigtige sociale udgifter ud; understreger, at de stadig mere knappe ressourcer gør, at det er afgørende at forbedre de offentlige udgifters kvalitet;

Torsdag den 20. maj 2010

32. understreger, at de sociale beskyttelsessystemers funktion som »sociale sikkerhedsnet«, har vist sig at være særlig effektiv i krisetider; understreger, at stabile offentlige finanser er en forudsætning for at sikre, at dette også er tilfældet i fremtiden;
33. påpeger, at den langsigtede holdbarhed i de lovpligtige pensionsordninger ikke blot afhænger af den demografiske udvikling, men også af den aktive befolknings produktivitet (der har indflydelse på den potentielle vækstrate), den effektive pensionsalder samt af den andel af BNP, der anvendes til finansieringen af disse ordninger; understreger endvidere, at konsolidering af de offentlige finanser og reduktion af gælds- og underskudsniveauerne er vigtige faktorer for holdbarhed;
34. påpeger, at demografiske forandringer, særlig en aldrende befolkning, betyder, at de offentlige pensionsordninger i mange medlemsstater af og til skal revideres, særlig med hensyn til bidragsgrundlaget, således at de kan forblive finansielt bæredygtige;
35. påpeger, at gældsbyrden vokser, når de reelle rentesatser er højere end væksten i BNP, og at markederne vurderer risiciene som alvorligere, når gældsbyrden øges;
36. mener, at niveauet af rentesatserne for statslån afspejler, hvordan markederne vurderer gældens holdbarhed i en medlemsstat;
37. bemærker, at de stigende underskud gør det dyrere at optage lån, til dels fordi markederne vurderer risiciene som alvorligere, når gældsbyrden øges hurtigere end den økonomiske vækst og evnen til at tilbagebetale lån;
38. understreger, at den nuværende finansielle krise på tydeligste vis har understreget den direkte forbindelse mellem stabiliteten på det finansielle marked og de offentlige finansers holdbarhed; understreger i den forbindelse behovet for en styrket og integreret tilsynslovgivning om finansielle markeder, som skal omfatte stærke mekanismer til beskyttelse af forbrugerne og investorerne;
39. anmoder Kommissionen om at iværksætte undersøgelser, der vurderer kvaliteten af medlemsstaternes gæld;
40. bemærker, at troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser kræver en effektiv og fuldstændig uafhængig statistisk styring og passende tilsyn fra Kommissionen;
41. foreslår især Kommissionen at evaluere virkningerne af de skatteudgifter, som medlemsstaterne har anvendt for at genoprette deres økonomier med hensyn til indvirkning på produktionen og de offentlige finanser og fremme og beskyttelse af beskæftigelsen på såvel kort som lang sigt;
42. bemærker, at vækst- og stabilitetspagten stadig er rygraden i den disciplin, der kræves for at opnå langsigtet holdbarhed i de offentlige finanser; understreger, at medlemsstaterne skal køre med overskud på de offentlige finanser i »gode tider« og kun underskud i »dårlige tider«;
43. understreger, at det primære mål med den nylige massive spekulation mod flere europæiske økonomier var selve euroen og den europæiske økonomiske konvergens; er overbevist om, at europæiske problemer kræver europæiske løsninger, som skal bestå af interne midler til at undgå enhver risiko for misligholdelse ved at kombinere national budgetdisciplin med de finansielle støttemekanismer, som er sidste udvej;
44. opfordrer til, at det strukturelle underskud skal være en af de indikatorer, der anvendes ved fastsættelsen af de offentlige finansers langsigtede holdbarhed;
45. mener, at en ny vækst- og beskæftigelsesstrategi er et nøglebidrag til holdbare offentlige finanser i EU; mener, at EU er nødt til at modernisere dets økonomi og særlig dets industrielle strukturer; opfordrer til en omfordeling af midler i EU's og medlemsstaternes budgetter hen imod større investering i forskning og innovation; påpeger, at der er behov for bindende instrumenter til den nye EU 2020-strategi, for at den kan blive vellykket;

Torsdag den 20. maj 2010

46. gør opmærksom på behovet for et fast tilsyn med stabiliteten af de offentlige finanser i EU-landene med henblik på at bedømme omfanget af de langsigtede udfordringer; gør desuden opmærksom på behovet for regelmæssig offentliggørelse af informationer om offentligt tilgængelige udgifter i den offentlige finanssektor samt om udgifter, som de sociale systemer, bl.a. pensionsordningerne, har;

47. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til reduktionen af de offentlige finansers langsigtede holdbarhedsgab som en væsentlig del af EU 2020-strategien;

48. opfordrer medlemsstaterne til, efter at de har udfyldt deres holdbarhedsgab, at reducere den offentlige gælds andel af BNP til højst 60 %;

49. påpeger, at renteforskellene på kapitalmarkederne er hovedindikatorerne for de enkelte medlemsstaters solvens;

50. er dybt bekymret over forskellene i statistikernes kvalitet inden for EU generelt og i euroområdet i særdeleshed;

51. påpeger, at langsigtet holdbarhed af offentlige finanser også grundlæggende hænger sammen med EU-budgettet og dets finansiering;

52. fremhæver det meget positive bidrag, EU-budgettet trods kraftigt begrænset af FFR har ydet til mindskelse af krisens konsekvenser via finansieringen af den europæiske genopretningsplan og omrokeringen af midler til prioriterede områder i denne forbindelse; beklager dog, at koordineringen af medlemsstaternes økonomiske politik og skattepolitik ikke er tilstrækkelig til at bekæmpe den økonomiske og finansielle krise eller sikre de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt;

Den sociale og beskæftigelsesmæssige dimension af strategien for at komme ud af krisen

53. bemærker, at den stigning i arbejdsløsheden og gælden samt den mindske vækst, som den økonomiske krise medfører, er i strid med målsætningen om bæredygtige offentlige finanser; noterer sig nødvendigheden af, at medlemsstaterne foretager en finansiell konsolidering og forbedrer likviditeten for de offentlige finanser med henblik på at mindske gældsomkostningerne, men også behovet for at dette sker på en afbalanceret måde og inden for en rimelig tidsfrist under hensyntagen til medlemsstaternes særlige forhold; understreger imidlertid, at vilkårlige nedskæringer i offentlige investeringer, forskning, uddannelse og udvikling vil få negative konsekvenser for udsigterne til vækst, beskæftigelse og social integration og mener derfor, at langsigtede investeringer i disse områder fortsat skal fremmes og om nødvendigt forøges;

54. understreger, at den nuværende genopretning stadig er usikker, og at arbejdsløsheden fortsat er stigende i de fleste medlemsstater, hvor især de unge er hårdt ramt; er af den faste overbevisning, at den økonomiske krise ikke vil blive overvundet, før arbejdsløsheden falder betydeligt og på en bæredygtig måde, og fremhæver, at de europæiske velfærdsstater har vist deres værd gennem deres bidrag til stabilitet og genopretning;

55. mener, at det er afgørende, at der foretages en korrekt vurdering af krisens sociale og beskæftigelsesmæssige følgevirkninger, og at man på EU-plan fastlægger en strategi til økonomisk genopretning, der er baseret på støtte til beskæftigelse, uddannelse, investeringer der giver stor økonomisk aktivitet, til en forøgelse af virksomhedernes konkurrenceevne og produktivitet, herunder SMV'er, og til en revitalisering af industrien, samtidig med at overgangen til en konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi sikres; mener, at disse målsætninger skal have en central plads i 2020-strategien for Europa;

56. er af den opfattelse, at den økonomiske genopretningsstrategi under ingen omstændigheder bør afstedkomme nye strukturelle ubalancer og større indkomstforskelle, som hæmmer produktiviteten og konkurrenceevnen i økonomierne, men bør snarere indføre de nødvendige reformer til at håndtere sådanne ubalancer; mener, at medlemsstaternes finansielle og skattemæssige foranstaltninger bør beskytte lønninger, pensioner, arbejdsløshedsydelse og husholdningernes købekraft, uden at dette er til skade for de offentlige finansers langsigtede holdbarhed eller medlemsstaternes evne til fremover at tilbyde de nødvendige offentlige tjenesteydelser;

Torsdag den 20. maj 2010

57. bemærker, at den forventede befolkningsaldring i de kommende årtier vil være en helt ny udfordring for EU-medlemsstaterne; mener derfor, at foranstaltningerne til bekæmpelse af krisen i princippet ikke bør have langsigtede konsekvenser for de offentlige finanser og overbebyrde de fremtidige generationer med tilbagebetaling af den nuværende gæld;

58. understreger vigtigheden af at forbinde den økonomiske genopretning med målrettede politikker til bekæmpelse af strukturel arbejdsløshed, navnlig blandt unge, ældre, handicappede og kvinder, og som tager sigte på at øge kvalitetsbeskæftigelsen med henblik på at øge såvel arbejdets og investeringernes produktivitet; mener i denne sammenhæng, at det er vigtigt at udvikle politikker til fremme af kvaliteten af menneskelig kapital, f.eks. uddannelse eller sundhedspolitikker med det formål at udvikle en mere produktiv og længere arbejdende arbejdskraft samt politikker med det formål at øge varigheden af den erhvervsaktive periode; anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at styrke deres politikker og foranstaltninger for beskæftigelsen og arbejdsmarkedet ved at sætte fokus på dette i 2020-strategien for Europa;

Konsekvenserne af de demografiske ændringer og beskæftigelsesstrategien

59. mener, at de offentlige finansers bæredygtighed i høj grad afhænger af evnen til at øge beskæftigelsesniveauet for at imødegå de demografiske og budgetmæssige udfordringer, navnlig når det gælder pensionsordningernes bæredygtighed; mener, at den eksisterende menneskelige kapital i Europa på mellemlang sigt kan støttes gennem passende indvandringspolitikker, som medfører integration af indvandrere på arbejdsmarkedet og tildeling af statsborgerskab;

60. understreger, at øget beskæftigelse er af afgørende betydning for EU for at tackle følgerne af en aldrende befolkning, og understreger, at høj deltagelse på arbejdsmarkedet er en forudsætning for økonomisk vækst, social integration og en bæredygtig og konkurrencedygtig social markedsøkonomi;

61. mener, at EU 2020-strategien bør give sig konkret udslag i en »pagt for økonomisk politik, beskæftigelsespolitik og socialpolitik«, der har til formål at fastholde den europæiske økonomis konkurrenceevne, og som fokuserer på arbejdsmarkedsintegration for alle, f.eks. som den bedste beskyttelse af borgerne imod social udstødelse; understreger, at alle politikker bør styrke hinanden indbyrdes for at opnå positive synergier; mener, at strategien skal bygge på retningslinjer og om muligt indikatorer og benchmarks - som er målbare og sammenlignelige på nationalt og EU-plan;

De sociale beskyttelsessystemers bæredygtighed

62. mener, at offentlige finanser, der er koordineret på EU-plan og tager sigte på bæredygtig vækst, kvalitetsbeskæftigelse og vedtagelse af reformer, som er nødvendige for at sikre socialbeskyttelsesordningernes levedygtighed, er et af de nødvendige svar på følgerne af den finansielle, økonomiske og sociale krise og udfordringerne i forbindelse med de demografiske ændringer og globaliseringen;

63. påpeger, at den langsigtede ligevægt i de lovpligtige pensionsordninger ikke udelukkende afhænger af den demografiske udvikling, men også af produktiviteten blandt de beskæftigede, som har indflydelse på den potentielle vækstrate, samt den del af BNP, der er forbeholdt disse ordningers finansiering;

64. understreger betydningen af den nært forestående grønbog om pensionsreformen, og mener, at det er af afgørende betydning, at der udvikles bæredygtige, sikre, veldiversificerede pensionssystemer med forskellige kilder til finansiering, der er knyttet til arbejdsmarkedets udvikling eller til de finansielle markeder, og som kan have form af virksomhedsordninger, og som omfatter offentlige supplerende arbejdsgiverbase-rede og individuelle ordninger, og som bør fremmes både kontraktuelt og skattemæssigt; anerkender derfor betydningen af pensionsindsigt blandt EU's borgere;

65. understreger, at implicite pensionsforpligtelser på lang sigt er en af de største poster i den samlede offentlige gæld, og at medlemsstaterne jævnligt skal offentliggøre oplysninger om deres implicite pensionsforpligtelser efter den fælles aftale om metodologi;

Torsdag den 20. maj 2010

66. mener, at behovet for at have såvel bæredygtige offentlige finanser som passende sociale sikrings- og integrationsordninger gør det nødvendigt at højne kvaliteten og effektiviteten i forvaltningen og med hensyn til de offentlige udgifter, og at medlemsstaterne bør tilskyndes til at overveje foranstaltninger til sikring af, at der sker en mere ligelig fordeling af skattebyrden ved hjælp af en gradvis og effektiv reduktion af skatte-trykket på arbejde og på SMV'er; mener, at dette kunne bidrage til at reducere fattigdommen, sikre social samhørighed og forøge den økonomiske vækst og produktivitet, som er centrale faktor for den europæiske økonomiske og sociale models konkurrenceevne og bæredygtighed;

*

* *

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene

P7_TA(2010)0191

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 174 til 178,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets beslutning af 24. marts 2009 om »Gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne vedrørende de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. august 2007 om »Konkurrencedygtige europæiske regioner takket være forskning og innovation - Et bidrag til større vækst og flere og bedre arbejdspladser« (KOM(2007)0474),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2007 om »Regions levering innovation through Cohesion Policy« (innovation i regionerne ved hjælp af samhørighedspolitikken) (SEK(2007)1547),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »vækst og beskæftigelse: en fælles opgave - Et nyt afsæt for Lissabon-strategien«(KOM(2005)0024),

⁽¹⁾ EFT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0165.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen »Lisbon Strategy evaluation document« (evaluering af Lissabonstrategien) (SEK(2010)0114),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om »Medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013« (KOM(2007)0798),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om »Resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013« (KOM(2008)0301),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. december 2009 om den 20. årsrapport om struktur-fondene - Gennemførelse 2008 (KOM(2009)0617),
 - der henviser til den efterfølgende evaluering af programmeringsperioden 2000-2006,
 - der henviser til Arbejdsdokument fra Kommissionen af 24. november 2009 - Høring om fremtidens »EU2020«-strategi (KOM(2009)0647),
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010,
 - der henviser til den offentlige høring, som Kommissionen har iværksat om »EU2020« og resultatet heraf (SEK(2010)0116),
 - der henviser til Kommissionens forslag af 3. marts 2010 om »Europa 2020. En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020),
 - der henviser til Kommissionens strategiske beretning af 31. marts 2010 om fremme af en EU-debat om samhørighed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0129/2010),
- A. der henviser til, at strukturfondsforordningerne i betragtning af, at det ultimative mål for samhørighedspolitikken er at reducere forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og den udstrækning, i hvilken de mindst begunstigede regioner og øer (herunder landområder) sækker bagud, siden 2007 har omfattet en obligatorisk øremærkning af midler til Lissabonmålsætningerne for EU15, og at en tilsvarende ikke-obligatorisk øremærkning frivilligt er blevet anvendt af EU12, hvor samhørighedspolitikens ressourcer målrettes mod at gøre medlemsstaternes regioner, vækstpotentiale og arbejdspladser mere attraktive,
- B. der henviser til, at samhørighedspolitikken - navnlig under den aktuelle recession - er et af de vigtigste instrumenter til at skabe vækst, konkurrencedygtighed og arbejdspladser i EU, bl.a. som følge af det stabile omfang af finansiering af langsigtede udviklingsprogrammer og -politikker, den decentraliserede forvaltning heraf og inddragelsen af Fællesskabets prioriteter for en bæredygtig udvikling blandt dens grundlæggende målsætninger,
- C. der henviser til, at to tredjedele af den offentlige sektors investeringer på tværs af EU foretages på regionalt og lokalt plan, at de regionale og lokale myndigheder ofte koncentrerer betydelige politiske kompetencer, og at de er centrale aktører i forbindelse med gennemførelsen af både den nuværende Lissabonstrategi og fremtidens EU2020-strategi,

Torsdag den 20. maj 2010

- D. der henviser til, at samhørighedspolitikken og EU2020-strategien bør integreres, fordi samhørighedspolitikken indgår i Lissabontraktaten for at fremme vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse, som er de centrale mål for strategien,
- E. der henviser til, at den foreslåede EU2020-strategi i lighed med Lissabonstrategien ikke i tilstrækkelig grad afspejler de forskellige regioners og medlemsstaters udviklingsniveauer og derfor ikke tillægger den økonomiske samhørighed i det udvidede EU tilstrækkelig betydning,

Samhørighedspolitikken og Lissabonstrategien

1. bemærker, at ud af programallokeringerne 2007-2013 er ca. 228 mia. euro i de forgangne syv år blevet øremærket Lissabonprioriteterne; understreger, at de samlede bevillinger, også i EU12, oversteg de foreslåede procentdele;
2. bemærker, at bevillingerne varierer betydeligt fra medlemsland til medlemsland og fra mål til mål; understreger, at der ikke findes nogen »en for alle«-politik, der passer til alle områder, og at et forsøg på at skabe en sådan vil føre til, at der mangler ejerskab, og at ingen kan identificere sig med politikken som en vækstpolitik, og resultere i en dårlig gennemførelse heraf;
3. minder om, at forbindelsen mellem de samhørighedspolitiske programmer og Lissabonstrategien var stærk allerede i perioden 2000-2006, på trods af at der ingen øremærkningsmekanisme fandtes, og at der i denne periode blev investeret 10,2 mia. euro i forskning og innovation;
4. mener, at den oprindelige Lissabonstrategi, der udelukkende var baseret på den åbne koordinationsmetode, strukturelt var ude af stand til at nå sine erklærede mål, og at det først var, da den blev knyttet til samhørighedspolitikken, at der blev opnået virkelige resultater; understreger, at denne fejl bør undgås i den foreslåede EU2020-strategi
5. beklager, at det som følge af programmernes forsinkede opstart og den senere mangel på oplysninger om udgifter på nuværende tidspunkt hverken er muligt at fastslå, om der er overensstemmelse mellem programbevillingerne og de aktuelle udgifter eller vurdere Lissaboninvesteringernes forsvarlighed, navnlig med hensyn til programmering i mindre udviklede lande; bifalder offentliggørelsen af Kommissionens strategiske rapport og anmoder om, at der gennemføres en interinstitutionel drøftelse på højt plan for at analysere, hvordan samhørighedspolitikken bidrager til at nå Lissabonmålsætningerne, og for at vurdere de fremtidige indbyrdes forhold;
6. kritiserer manglen på en overordnet vurdering af samhørighedsmidlernes betydning for den regionale udvikling; anmoder Kommissionen om at vurdere den territoriale virkning af at øremærke strukturfonde til Lissabonstrategien og at vurdere, om dette system faktisk bidrager til at skabe en afbalanceret og sammenhængende regional udvikling;
7. anerkender, at en effektiv vurdering skal baseres på indikatorer, der gør det muligt at sammenligne data og sammenlægge regioner; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til vurdering af indikatorer inden 2012 for at stille de midler til rådighed, som er nødvendige for at måle virkningen, også med hensyn til kvantitet og kvalitet, og for at kunne foretage de nødvendige justeringer i den næste programmeringsperiode;
8. beklager, at mens Lissabondagsordenens oprindelige hovedformål omfattede økonomisk vækst, beskæftigelse og social samhørighed, indeholdt relanceringen af strategien i 2005 et mindre ambitiøst program;
9. mener, at en svag forvaltning på flere planer udgør en af Lissabonstrategiens største begrænsninger, idet de regionale og lokale myndigheder samt det civile samfund involveres for lidt i udarbejdelsen, gennemførelsen, formidlingen og evalueringen af strategien; anbefaler, at disse i fremtiden integreres mere på alle trin;

Torsdag den 20. maj 2010

10. understreger, at når partnerskabsprincippet har været en del af Lissabonstrategien, har det øget de lokale og regionale myndigheder og de økonomiske og sociale interessenters ejerskabsfølelse med hensyn til at nå målene og har sikret en større bæredygtighed af foranstaltningerne; opfordrer Kommissionen til mere effektivt at overvåge gennemførelsen af partnerskabsprincippet i medlemsstaterne;

11. bemærker, at Europas regioner og byer spiller en grundlæggende rolle for gennemførelsen af Lissabonstrategien, idet de er hovedaktører på området innovations-, forsknings- og uddannelsespolitik; påpeger, at de står for mere end en tredjedel af alle offentlige investeringer i EU, og at strukturfondsmidlerne i stigende grad afsættes til vækst- og beskæftigelsesrelaterede mål;

12. påpeger, at især det regionale og lokale plan spiller en afgørende rolle for at nå ud til de utallige økonomiske og sociale aktører, der bor og er erhvervsaktive i Europa, navnlig SMV'er, og at fremme uddannelse og erhvervsuddannelse, forskning, innovation og udvikling;

13. beklager de svage synergier, der har været mellem de nationale strategiske referencerammer og de nationale reformprogrammer under strategien; anbefaler en mere intens og regelmæssig dialog på alle planer, herunder fællesskabsplan, mellem de administrative myndigheder, der er ansvarlige for samhørighedspolitikken og Lissabonstrategien og EU2020-strategien og de relevante partnere fra overvågningsudvalget;

14. glæder sig over de resultater, der hidtil er opnået gennem de finansieringstekniske instrumenter og samarbejdet med EIB om at fremme innovation og forskning gennem vedvarende finansieringskilder, og understreger behovet for at styrke forbindelserne mellem henholdsvis EU's og EIB's finansieringsinstrumenter; anerkender, at de kan virke som en løftestang for investeringer, og slår til lyd for en styrkelse af disse instrumenter, navnlig Jeremie og Jessica, for at sikre bedre støtte til erhvervslivet og SMV'er; anbefaler, at reglerne for disse instrumenter forenkles for at gøre det lettere for modtagerne at bruge dem;

Samhørighedspolitikken og EU2020

15. hilser debatten om EU2020-strategien velkommen; understreger den langsigtede karakter af denne strategi, der tager sigte på at skabe rammebetingelser for stabil vækst og jobskabelse i Europa og overgang til en bæredygtig økonomi, og er enig i de fastlagte prioriteter; understreger, at der er behov for derefter med henblik på den for Europa så nødvendige territoriale samhørighed at udvikle en tilgang med forvaltning på flere planer;

16. beklager, at denne strategi er blevet foreslået, inden revisionen af den nuværende Lissabonstrategi var afsluttet; anbefaler kraftigt Kommissionen at udarbejde en ærlig evaluering af manglerne ved gennemførelsen af Lissabonstrategien; understreger, at henstillingerne i denne parlamentsbetænkning bør optages i den endelige version af den nye strategi;

17. understreger nødvendigheden af at sikre en effektiv og ekstensiv infrastruktur ved at modernisere transportsystemerne, indføre ikke-forurenende transportordninger, forbedre adgangen til drikkevand og dræning samt affaldsforvaltningssystemer, og nødvendigheden af at indføre effektiv miljøforvaltning og sikre bæredygtig brug af naturressourcerne og de vedvarende energikilder med henblik på økonomisk vækst og bedre samhørighed;

18. opfordrer indtrængende EU til at vedtage specifikke bestemmelser og gøre en passende indsats for at opfylde de særlige behov, der gør sig gældende for regioner, der er karakteriseret af naturlige eller demografiske handicap af alvorlig og vedvarende art, såsom kystområder, øer, bjergegne, grænseegne og afsidesliggende områder, i lyset af det retsgrundlag for territorial samhørighed, som den nye Lissabontraktat leverer;

19. glæder sig over, at der tages hensyn til den sociale dimension i forslaget, men understreger, at den økonomiske søjle spiller en central rolle med hensyn til jobskabelse, og at det derfor er af afgørende betydning at fuldstændiggøre det frie, åbne og funktionelle indre marked, som giver virksomhederne mulighed for at reagere fleksibelt på makroøkonomiske tendenser; understreger, at den nylige krise har vist, at en vækststrategi er nødt til at omfatte social beskyttelse, adgang til tjenesteydelser, kamp mod fattigdom og social udelukkelse samt skabelse af kvalitetsjobs;

Torsdag den 20. maj 2010

20. hilser forslaget om mere bæredygtige og intelligente jobs velkommen, men anerkender, at en ny økonomisk model kan føre til en ulige fordeling af omkostninger og goder blandt de forskellige medlemsstater og regioner, og opfordrer således med henblik på at forhindre dette i at ske Unionen til at påtage sig ansvaret for og identificere de nøgleområder for handling, hvor en indsats på europæisk plan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er mest hensigtsmæssig for at opnå de bedste resultater for alle;
21. understreger, at forskning og innovation er vigtige instrumenter i udviklingen af EU og med hensyn til at gøre EU mere konkurrencedygtig i lyset af de globale udfordringer; mener, at der skal foretages regelmæssige investeringer på disse områder samt en regelmæssig vurdering af de fremskridt, der er gjort på baggrund af de opnåede resultater; slår i denne forbindelse til lyd for en bedre koordination af strukturfondene og rammeprogrammet for at maksimere nytten af finansieringen i forskning og innovation i fremtiden og i udvikling af regionale innovative grupper i og mellem medlemsstaterne;
22. er overbevist om, at uddannelse og erhvervsuddannelse er de grundlæggende forudsætninger for EU's udvikling og kan gøre det mere konkurrencedygtigt over for de globale udfordringer; mener, at der regelmæssigt skal sikres investeringer på dette område, og at fremskridt med hensyn til resultater skal vurderes regelmæssigt;
23. anerkender, at den etablerede målstruktur i strukturpolitikkerne har vist sig at være vellykket i løbet af dens første år; opfordrer af hensyn til planlægningens pålidelighed til fastholdelse af denne struktur og princippet om delt forvaltning; anerkender, at en justering af målenes indhold kan være nødvendig for en tilpasning til 2020-målene;
24. bemærker, at manglende infrastruktur, især i landdistrikterne, som hindrer vækst, fortsat er et problem visse steder i Europa og for et velfungerende indre marked; understreger betydningen af grænseoverskridende samarbejde i denne forbindelse og mener, at det er nødvendigt at skabe lige konkurrencevilkår inden for transport, energi, telekommunikation og it-infrastruktur, at dette princip bør indgå i strategien, og at det også fremover bør være en vigtig del af samhørighedspolitikken;
25. anerkender, at EU-budgettet skal spille en central rolle i opnåelsen af EU2020-målene; mener, at samhørighedspolitikken på grund af dens strategiske fokus, stærke og bindende konditionalitet, skræddersyede interventioner, overvågning og tekniske bistand er en effektiv og virksomhedsfuld mekanisme for EU2020-strategiens resultater;
26. bemærker, at landområderne halter bagefter, navnlig med hensyn til bredbåndsadgang, og at dette problem bør løses i overensstemmelse med målet i den digitale agenda for at støtte den bæredygtige økonomiske udvikling i disse regioner;
27. glæder sig over anerkendelsen af den rolle, som strukturfondene spiller i at opnå EU2020-målene; understreger dog, at samhørighedspolitikken ikke er den eneste kilde til stabile finansielle bevillinger, men også et kraftfuldt instrument for den økonomiske udvikling i alle Europas regioner; mener endvidere, at dens grundlæggende mål - at udligne skævhederne mellem regionerne og indføre en reel økonomisk, social og territorial samhørighed i Europa og principper - en integreret tilgang, forvaltning på flere planer og reelt partnerskab - er de vigtigste supplerende forudsætninger for en vellykket strategi og derfor bør koordineres med den;
28. understreger, at en stærk og velfinansieret samhørighedspolitik, som omfatter alle de europæiske regioner, skal være et bærende element i EU2020-strategien; mener, at denne politik med sin horisontale tilgang er en forudsætning for at kunne nå EU2020-målene og for at kunne opnå social, økonomisk og territorial samhørighed i EU; afviser alle forsøg på at renationalisere samhørighedspolitikken og anmoder om, at den regionale dimension understøttes fuldt ud ved revisionen af EU-budgettet;
29. understreger, at den rettidige definition af opfyldelsesmekanismer er af afgørende betydning for EU 2020-strategiens succes;
30. understreger, at samhørighedspolitikken ikke er underordnet EU2020-strategien; fremhæver, at samhørighedspolitikens prioriteter bør bringes på linje med EU2020-målene, men at der samtidig skal udvises tilstrækkelig fleksibilitet til, at der kan tages hensyn til særlige regionale forhold og ydes støtte til de svagere regioner med de største behov for at hjælpe dem over deres samfundsøkonomiske vanskeligheder, naturbetingede handicap og mindske ulighederne;

Torsdag den 20. maj 2010

31. anmoder om et forbedret forvaltningssystem i EU2020-strategien set i forhold til Lissabonstrategien; anbefaler, at det udvikles og gennemføres under anvendelse af samhørigheds- og strukturfondsmidler i overensstemmelse med princippet om forvaltning på flere planer for at sikre, at de lokale og regionale myndigheder samt interessenter i det civile samfund involverer sig i højere grad; understreger, at en sådan involvering bør omfatte vedtagelse af styringsaftaler på flere niveauer;

32. mener, at EU2020-strategien bør indgå som en integreret del af opfyldelsen af målet om territorial samhørighed, som er et nyt mål i Lissabontraktaten; mener, at lokale initiativer til grænseoverskridende samarbejde giver potentiale for territorial samhørighed, som endnu ikke er blevet tilstrækkeligt udnyttet; opfordrer Kommissionen til nærmere at fastlægge makroregionernes rolle og temastrategier i sine forslag til kommende territoriale samarbejdsaftaler;

33. påpeger, at hvis strategien får en stærkere territorial dimension, som omfatter de europæiske regioners særlige forhold og forskellige udviklingsniveauer, og som direkte inddrager de regionale og lokale myndigheder samt de partnere, der henvises til i betænkningen om strukturfondene, i planlægningen og gennemførelsen af de forskellige programmer, vil det medføre en større ejerskabsfølelse med hensyn til at nå målene på alle planer og sikre større bevidsthed om målene og de resultater, der opnås i de enkelte lokaliteter; mener desuden, at regionerne fortsat bør støttes gennem udvikling af innovative finansieringsinstrumenter, så deres rolle i forbindelse med opfyldelse af Lissabonstrategiens mål kan fastholdes;

34. understreger vigtigheden af grundlæggende viden, såvel lokalt som regionalt, for målene i EU2020-strategien; mener i denne forbindelse, at det er af afgørende betydning at sikre udarbejdelsen af fælles statistikker samt læsekapacitet med hensyn til indikatorerne på både lokalt og regionalt niveau;

35. påpeger den vigtige rolle, som byerne spiller i at nå EU2020-målene; anmoder indtrængende om, at der lyttes til deres erfaringer og bidrag ved gennemførelsen af EU2020-prioriteterne, navnlig hvad angår klimaændring, social integration og demografiske ændringer samt investeringer i bæredygtig økonomisk udvikling, energi, transport, vandforvaltning, sundhedspleje, offentlig sikkerhed osv.; bifalder Rådets udkast til konklusioner om, at regionerne skal involveres i den kommende vækst- og beskæftigelsesstrategi; anfører, at da gennemførelsen af en strategi på dette område skal foregå i samarbejde med regioner og byer, bør Kommissionen og Rådet tage højde for Regionsudvalgets rådgivning om EU-2020-strategien;

36. forventer, at Kommissionen fremlægger konkrete forslag til, hvordan der kan skabes synergi mellem samhørighedspolitikken og de eksisterende sektorpolitikker i overensstemmelse med en integreret tilgang; anbefaler, at målene, instrumenterne og de administrative procedurer i programmerne rationaliseres, og at programmernes varighed bringes i overensstemmelse med disse politikker;

37. mener imidlertid, at Unionen fortsat bør anvende Samhørighedsfonden og strukturfondene, der har veletablerede og operationelle opfyldelsesmetoder, som vigtigste finansieringsmekanismer; mener ikke, at det er nødvendigt at oprette nye separate temafonde for at opfylde EU2020-målene og skønner i stedet, at de bør indgå i politikkerne vedrørende samhørighed og udvikling af landdistrikter;

38. anbefaler, at der vedtages en forenklet tilgang til brugen af strukturfondene i de fremtidige lovgivningsmæssige rammer; fremhæver, at harmonisering af regler og procedurer samt hensyntagen til modeller for bedste praksis kan bidrage til at forenkle gennemførelsessystemerne og opmuntre potentielle modtagere i programmer, som medfinansieres af EU, til at deltage;

39. anbefaler, at Kommissionen foretager en årlig revision af EU-2020-strategiens prioriteter på baggrund af de resultater, der opnås ved strategiens gennemførelse og med hensyntagen til enhver ændring af de oprindeligt angivne forhold, samt identificerer nye prioriteter, som er tæt forbundet med varige ændringer på lokalt, regionalt og globalt niveau;

40. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge Europa-Parlamentet et struktureret arbejdsprogram for strategiens indførelse og i fremtiden klare gennemførelsesvurderinger; opfordrer desuden til udarbejdelse af et klart arbejdsdokument, der fastlægger forholdet mellem strategien og Samhørighedspolitikken;

Torsdag den 20. maj 2010

41. mener, at Regionsudvalget via dets overvågning af Lissabonprocessen fortsat bør overvåge processen på baggrund af den kommende EU2020-strategi, og at medlemsstaterne bør anmodes om en årlig struktureret rapportering om de gjorte fremskridt;

*

* *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Middelhavsunionen

P7_TA(2010)0192

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om Middelhavsunionen (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Barcelonaerklæringen om oprettelse af et Euro-Middelhavspartnerskab, som vedtoges på Euro-Middelhavsudenrigsministerkonferencen den 27.-28. november 1995 i Barcelona,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen Barcelona-processen: Middelhavsunionen (KOM(2008)0319),
- der henviser til Det Europæiske Råds godkendelse af Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen ved sit møde i Bruxelles den 13.-14. marts 2008,
- der henviser til erklæringen fra Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008,
- der henviser til sluterklæringen fra Euro-Middelhavsudenrigsministerkonferencen i Marseille den 3. og 4. november 2008,
- der henviser til erklæringerne fra Præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet (PFEM) i Paris (12. juli 2008), Cairo (22. november 2009) og Rabat (22. januar 2010),
- der henviser til konklusionerne fra åbningsmødet i Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (RLEM) i Barcelona den 21. januar 2010,
- der henviser til sluterklæringen fra Euro-Middelhavstopmødet for økonomiske og sociale råd og tilsvarende institutioner i Alexandria den 19. oktober 2009,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om EU's Middelhavspolitik, navnlig beslutningen af 15. marts 2007 ⁽¹⁾ og af 5. juni 2008 ⁽²⁾, samt beslutningen om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen af 19. februar 2009 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 76.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til konklusionerne fra den anden Euro-Middelhavsministerkonference i Marrakesh den 11.-12. november 2009 om styrkelse af kvinders rolle i samfundet,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾,
 - der henviser til henstillingerne fra udvalgene under PFEM, vedtaget på det sjette plenarmøde i Amman den 13. og 14. marts 2010,
 - der henviser til henstillingerne fra PFEM, som blev vedtaget i Jordan den 13. oktober 2008 og videreendt til det første møde mellem udenrigsministrene under Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen, afholdt i Marseille,
 - der henviser til vedtægterne for generalsekretariatet for Middelhavsunionen, vedtaget den 3. marts 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0133/2010),
- A. der henviser til, at Middelhavsområdet er af afgørende vigtighed for EU, og at det i en flerpolet gensidig afhængig verden er de store regionale integrerede enheder, der bedst er i stand til at løfte de sociale, kulturelle, økonomiske, miljømæssige, demografiske, politiske og sikkerhedsmæssige udfordringer,
- B. der henviser til, at EU bør vedtage en strategisk vision, der tager højde for alle disse udfordringer, der er knyttet til forbindelserne med de sydlige nabolande, og hvor den sociale, økonomiske og demokratiske udvikling i regionen prioriteres,
- C. der henviser til, at EU, i henhold til artikel 8 i Traktaten om Den Europæiske Union, skal udvikle særlige forbindelser til sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på EU's værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde,
- D. der henviser til, at Middelhavsunionen giver mulighed for yderligere at styrke den regionale og multilaterale dimension af Euro-Middelhavsforbindelserne og genåbne perspektiverne for at opbygge et område med fred, sikkerhed og velfærd for 800 mio. indbyggere, og udgør den ideelle ramme for at imødekomme de socioøkonomiske udfordringer, fremme den regionale integration og sikre fælles udvikling af partnerlandene,
- E. der henviser til, at en naboskabspolitik, hvor der lægges vægt på en styrkelse af differentierede bilaterale forbindelser, ikke alene vil være i stand til at bidrage til en fælles proces hen mod integration og vigtige reformer i regionen; der i den forbindelse henviser til, at etableringen af Middelhavsunionen giver mulighed for at styrke komplementariteten mellem både de bilaterale politikker og de regionale politikker med henblik på mere effektivt at kunne gennemføre målsætningerne for Euro-Middelhavssamarbejdet, der bygger på gensidig anerkendelse af fælles værdier, som f.eks. demokrati, retsstaten, god regeringsledelse og respekt for menneskerettighederne; der henviser til, at der bør insisteres på, at medlemsstaterne forpligter sig til at føre en europæisk naboskabspolitik på en sammenhængende og troværdig måde i overensstemmelse med artikel 8 i Traktaten om Den Europæiske Union,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

Torsdag den 20. maj 2010

- F. der henviser til, at det er absolut afgørende at tage udgangspunkt i resultaterne fra Barcelonaprocessen, hvis målsætninger og resultater bør styrkes af Middelhavsunion i overensstemmelse med Paris-erklæringen af 13. juli 2008, og undgå at mangfoldiggøre og overlape de allerede eksisterende politiske instrumenter og institutionelle niveauer for at sikre effektivitet og sammenhæng mellem de talrige Euro-Middelhavssamarbejdsinstrumenter,
- G. der henviser til, at Middelhavsområdet i en halv snes år har oplevet en hurtig spredning i de handelsmæssige og økonomiske forbindelser (f.eks. med Rusland, Kina, Brasilien, Golfstaterne), og at samfundsstrukturen har oplevet væsentlige forandringer (forbrugsmønstre, mobilitet, demografiske ændringer, osv.), der ikke er uden konsekvenser for den interne og navnlig territoriale balance,
- H. der henviser til, at de begrænsede kulturelle udvekslinger ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at bringe borgerne i Middelhavsområdet tættere på hinanden, og at Europa gradvist mister sin kulturelle indflydelse over for sine Middelhavspartnere,
- I. der henviser til betydningen af de voksende forskelle mellem EU's medlemsstater og landene i Middelhavsområdet og til de foruroligende strukturelle vanskeligheder af socioøkonomisk og institutionel karakter, der kræver en stærk fælles indsats af hensyn til alle medlemsstater i Middelhavsunionen; der henviser til, at det økonomiske vækspotentiale i tredjelændene i Middelhavsområdet kan bidrage til at fremme en sådan indsats; der gør opmærksom på behovet for en øget syd-syd-integration,
- J. der henviser til, at den regionale kontekst, Middelhavsunionen optræder i, fortsat er mærket af politiske konflikter og spændinger, der har undergravet og bremset gennemførelsen siden topmødet i Paris i juli 2008; der henviser til, at fredsprocessen i Mellemøsten på nuværende tidspunkt befinder sig i et dødvande,
- K. der henviser til, at konsekvenserne af den økonomiske og finansielle krise har føjet sig til de politiske, økonomiske og sociale udfordringer i partnerskabslandene, navnlig for så vidt angår arbejdsløshedsproblemet; der henviser til, at det er i alles interesse, både de berørte landes og EU's, at arbejdsløshedsprocenten i området nedbringes, og at befolkningen, navnlig kvinder, unge og landbefolkningen, kan få et håb for fremtiden,
- L. der henviser til, at genoptagelse af fredsprocessen i Mellemøsten og de konkrete perspektiver for en holdbar global løsning er altafgørende for udviklingen af forbindelserne mellem EU og Middelhavslandene samt for, at Middelhavsunionens projekter kan gennemføres og forvaltes,
- M. der henviser til, at de to større nyskabelser med Middelhavsunionen, den ene på det institutionelle plan (medformandskab, permanent fælles komité, generalsekretariat for Middelhavsunionen) og den anden på det operationelle plan (integrerende projekter), skal fungere effektivt og gennemskueligt, så de kan bidrage til at forbedre levevilkårene for borgerne, der er den primære målgruppe for dette projekt,
- N. der henviser til, at generalsekretariatet skal være drivkraft i dette foretagende, at dets effektivitet afhænger af personalets muligheder for at arbejde uafhængigt, og at tilstedeværelsen af en højtstående israelsk og en højtstående palæstinensisk embedsmand, der samarbejder i en international institution på regionalt plan er noget hidtil uset og giver håb for fremtiden,
- O. der henviser til, at Middelhavsområdet er direkte berørt af de transnationale udfordringer som bæredygtig udvikling, energiforsyningsikkerhed, migrationsstrømme, kulturel udveksling og turisme, og at området endvidere står over for grænseoverskridende problemer, som f.eks. vandforvaltning og adgang til vand, forurening og udvikling af transportnet, og at de lokale og regionale myndigheder derfor er væsentlige ledsagestrukturer for nye holdbare territoriale politikker, der er tilpasset lokale forhold, og for gennemførelsen af konkrete inklusive projekter,
- P. der henviser til de store udfordringer, der knytter sig til landbruget i Middelhavslandene på grund af sektorens store socioøkonomiske betydning, miljøindvirkninger og betydning for den territoriale ligevægt,

Torsdag den 20. maj 2010

- Q. der henviser til, at 60 % af verdens befolkning, som lider under vandknaphed, er koncentreret i den sydlige del af Middelhavsområdet og i Mellemøsten, og til at 63 millioner mennesker ifølge rapporter fra UNDP om den arabiske verden og den blå plan kan komme til at lide af vandknaphed inden 2025,
- R. minder om den beslutning, der blev truffet på Middelhavsunionens ministerkonference i Marseille den 4. november 2008, om at mindske it-kløften mellem landene nord og syd for Middelhavet, som har affødt et forslag om et bredbånd for Middelhavsområdet,
- S. der henviser til, at projekterne under Middelhavsunionen globalt set har været underfinansieret siden topmødet i Paris, hvilket risikerer at forsinke deres iværksættelse,
- T. der henviser til betydningen af migrationsstrømmene og de forskellige udfordringer, som de medfører på begge sider af Middelhavet på det menneskelige, sociale, kulturelle og økonomiske plan,
- U. der henviser til betydningen af den kapitalstrøm, der skabes af de midler, som de vandrende arbejdstagere sender tilbage til befolkningerne i lande syd for Middelhavet,
- V. der henviser til, at Lissabontraktatens nylige ikrafttrædelse og de institutionelle ændringer, den har medført, på den ene side og de vedvarende spørgsmål om Middelhavsunionens funktion og finansiering på den anden side gør det nødvendigt for Parlamentet nøje at følge udviklingen i Middelhavsunionen for at yde sit bidrag til Barcelonatopmødets succes,
1. anmoder Middelhavsunionens stats- og regeringschefer, der mødes i Barcelona den 7. juni 2010, om at gøre alt for, at dette møde efter to vanskelige år bliver en succes, hvad angår etableringen af Middelhavsunionens institutioner og gennemførelsen af de store projekter, samt om at skabe fremskridt inden for alle aspekter af Euro-Middelhavssamarbejdet;
 2. er på trods af oprettelsen af Middelhavsunionen fortsat bekymret over manglen på en klar definition af EU's Middelhavspolitik og manglen på en langsigtet strategisk vision for udviklingen og stabiliseringen i området; understreger nødvendigheden af, at Euro-Middelhavsintegrationsprocessen på ny bliver en politisk prioritet på EU's dagsorden;
 3. opfordrer Middelhavsunionens regeringer og medlemsstater til at foretage en gennemgribende revision af og styrke den politiske dialog; understreger, at den gensidige respekt og forståelse er grundlæggende elementer i denne dialog og minder om, at fremme af demokratiet, retsstaten og respekten for menneskerettighederne, både de civile, politiske, økonomiske, sociale, kulturelle og kollektive rettigheder, klart bør indføjes i målsætningerne for dette nye initiativ, navnlig ved styrkelsen af de eksisterende mekanismer; betoner i denne forbindelse betydningen af respekt for ytrings-, tanke- og trosfriheden samt behovet for at sikre minoriteterne deres rettigheder, herunder religionsfrihed; understreger, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod overholdelsen af kvinders rettigheder, ligestilling mellem mænd og kvinder og bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering; gentager sin støtte til de demokratiske politiske organer og civilsamfundsorganisationerne i landene syd for Middelhavet og roser kvindeorganisationernes kvalitetsarbejde;
 4. er af den opfattelse, at de politiske spændinger og konflikter i Middelhavsområdet ikke må bremse mulighederne for konkret at arbejde i retning af et sektormæssigt og multilateralt samarbejde, og at det er via gennemførelsen af store integrerende projekter og en åben politisk dialog, at Middelhavsunionen bidrager til udviklingen af et tillidsskabende klima, der kan fremme gennemførelsen af fælles sikkerhedsmålsætninger i en ånd af solidaritet og fred; understreger imidlertid, at Middelhavsunionens ikke vil være en fuldstændig succes uden en løsning på de forskellige regionale konflikter i overensstemmelse med international ret, der skaber fred i hele Middelhavsområdet;
 5. betoner, at det er nødvendigt hurtigt at finde en retfærdig og holdbar løsning på konflikten i Mellemøsten og taler for en beslutsom indsats fra EU og alle medlemslandene i Middelhavsunionen i denne retning; gentager sin opfordring til en genoptagelse af seriøse forhandlinger inden for rammerne af fredsprocessen, der skal føre til sameksistens af to stater - en uafhængig, demokratisk og bæredygtig palæstinensisk stat og

Torsdag den 20. maj 2010

staten Israel, der lever side om side i fred og sikkerhed og med internationalt anerkendte grænser; støtter det vigtige bidrag, som Middelhavsunionen kan yde til forbedringen af forholdene mellem Israel og Den Palæstinensiske Myndighed, navnlig ved hjælp af samarbejdet mellem israelske og palæstinensiske repræsentanter inden for unionens rammer;

6. beklager, at afkoloniseringsprocessen i Vestsahara endnu ikke er afsluttet;

7. glæder sig over udnævnelsen af en generalsekretær og vedtagelsen af vedtægterne for Middelhavsunionens generalsekretariat og anbefaler med henblik på topmødet i Barcelona, at Middelhavsunionens institutionelle og funktionelle struktur fastlægges efter følgende retningslinjer:

- generalsekretariatet skal have passende midler - både finansielle og vedtægtsmæssige - til at kunne fungere effektivt og uafhængigt; understreger, at det haster at gøre sekretariatet fuldt funktionsdygtigt, og at det er vigtigt, at kriteriet for udvælgelse af personale er kandidaternes færdigheder, med særligt hensyntagen til principperne om geografisk fordeling og ligestilling mellem kønnene
- kriterierne for vedtagelse, finansiering og gennemførelse af store projekter skal afklares, navnlig fastsættelsen af prioriteter for de næste tre år
- fra de europæiske deltageres side (medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen) skal der sikres en fælles repræsentation i overensstemmelse med Lissabontraktaten og samtidig skal en aktiv deltagelse fra alle tredjelande i Middelhavsområdet fremmes
- det skal sikres, at den demokratiske legitimitet for Middelhavsunionen overholdes ved at bekræfte PFEM som en integreret del af den institutionelle struktur
- koordineringen i forhold til fællesskabsprojekter og -programmer, der er godkendt af fagministerkonferencer, skal styrkes ved navnlig at tage hensyn til de mulige synergieffekter
- der skal gives mulighed for et samarbejde med variabel geometri, der skal være åbent for alle lande og de multilaterale institutioner, der ønsker at arbejde sammen om projekter af fælles interesse
- der skal sikres et godt samarbejde mellem generalsekretariatet og Kommissionen og en klar afgrænsning af deres kompetencer; beder Kommissionen om at samarbejde aktivt i Middelhavsunionen og opfordrer til mere klarhed i forbindelse med Kommissionens deltagelse i denne nye institutionelle struktur
- træffe kommunikationsforanstaltninger for at sikre Middelhavsunionens aktiviteterets synlighed; oplyse borgerne om store projekter og fremskridtene i Middelhavsunionen, navnlig via et fuldstændigt og beriget websted
- Middelhavsunionens demokratiske legitimitet skal sikres på en sådan måde, at afgørelserne træffes på gennemsænkkelig vis under inddragelse af Europa-Parlamentet, PFEM og de nationale parlamenter i beslutningsprocessen; understreger, at PFEM som parlamentarisk instans bør anerkendes som integreret del af Middelhavsunionen
- sikre dialogen med alle involverede parter (lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer) og deres inddragelse i beslutningsprocessen vedrørende de vigtigste projekter;

Torsdag den 20. maj 2010

8. minder om, at der på topmødet i Paris blev vedtaget 6 store horisontale strategiske projekter (civilbeskyttelse, motorveje til søs og almindelige motorveje, fjernelse af forurening i Middelhavet, solenergiplanen for Middelhavsområdet, initiativet for øget handel i Middelhavsområdet og Euro-Middelhavsuniversitetet), hvoraf et flertal allerede indgik som vedtagne projekter i Euro-Middelhavspartnerskabet; understreger derfor betydningen af en grundig evaluering af de regionale programmer og de midler, der allerede er iværksat inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet, og ønsker, at udvælgelsen af programmer, der finansieres af Middelhavsunionen, bygger på et kriterium om merværdi på regionalt og lokalt niveau; opfordrer til en hurtig gennemførelse af disse prioriterede projekter;

9. anser det for væsentligt, at finansieringen af de planlagte projekter sikres ved styrkede og mobiliserede offentlige og private midler, og

- opfordrer Middelhavsunionens medlemmer til at tildele projekterne tilstrækkelige midler til at kunne leve op til udfordringerne og forventer et historisk engagement fra deltagerne i Barcelonatopmødet
- fastholder, at i perioden forud for afslutningen af de finansielle overslag for perioden 2007-2013 skal Unionens finansielle støtte ydes, uden at dette går ud over igangværende eller planlagte regionale Euro-Middelhavsprogrammer understreger nødvendigheden af, at EU's nye finansielle overslag for perioden 2014-2020 styrker bevillingerne til det sydlige område under den europæiske naboskabspolitik og EU's bidrag til projekter under Middelhavsunionen væsentligt, under hensyntagen til konsekvenserne af den økonomiske og finansielle krise
- glæder sig over indsatsen fra nationale kreditinstitutter, såvel som europæiske (BEI-FEMIP, BERD), og internationale (Verdensbanken), der allerede er aktive i området; fastholder, at der skal skabes synergi omkring de store projekter, og foreslår, at der oprettes en Euro-Middelhavsinvesterings- og udviklingsbank med henblik på at styrke Middelhavsunionens paritære nord-syd karakter
- påpeger Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) rolle, idet banken varetager koordineringen af tre af de seks prioriterede projekter (jernelse af forurening i Middelhavet, solenergiplanen og motorvejene til søs og almindelige motorveje)
- understreger behovet for at skabe grundlaget for mere samarbejde og en bedre finansiel og økonomisk integration mellem Middelhavsunionens medlemslande, og navnlig mellem landene syd for Middelhavet
- glæder sig over den nylige lancering af investeringsmidler til finansiering af Middelhavsunionsprojekter, herunder InfraMed, der er afsat til infrastrukturprojekter, og opfordrer de forskellige aktører til at fremme udviklingen af tilsvarende initiativer og at fremme samarbejdet mellem investorer, og navnlig mellem langsigtede investorer
- ønsker, at der etableres en investeringsfond til finansiering af lokalsamfunds- og regionsamfundsprojekter inden for bæredygtig udvikling;

10. opfordrer til, at der arbejdes for en forbedring af det økonomiske og juridiske miljø i tredjelande, idet etableringen af levedygtige og troværdige subregionale kreditinstitutter, der er i stand til at tiltrække udenlandske investeringer, prioriteres; opfordrer endvidere til

- indførelse af et fælles charter til beskyttelse af fælles investeringer for landene syd for Middelhavet, der ville gøre det muligt at harmonisere og forbedre denne beskyttelse og ansøre til investeringer
- oprettelse af en finansforsikrings- og garantiordning for investorer, i overensstemmelse med Multilateral Investments Guarantee Agency (MIGA) og tilpasset Euro-Middelhavsforhold
- indførelse af reformer til forenkling af administrationen og navnlig forbedring og forenkling af kontraktgennemførelsen

Torsdag den 20. maj 2010

— fremme af en harmoniseret progressiv og effektiv arbejdsmarkedslovgivning, der overholder arbejdstagernes rettigheder i Middelhavsunionens medlemslande

— forbedring af adgangen til lån for små og mellemstore virksomheder, herunder forbedring af mulighederne for lån og mikrokreditter;

11. ønsker en forbedring af det økonomiske og juridiske miljø i området - en uundværlig garanti for fremtidige investeringer; fastholder målet om udvikling af menneskelige ressourcer og beskæftigelse i overensstemmelse med millenniumudviklingsmålene for fattigdomsbekæmpelse; understreger, at opretholdelsen og udviklingen af stærke offentlige tjenester er en anden vigtig forudsætning for, at en bæredygtig udvikling i regionen kan sikres;

12. vurderer, at et styrket bilateralt og multilateralt økonomisk syd-syd-samarbejde vil skabe reelle fordele for borgerne og forbedre det politiske klima i regionen;

13. insisterer på, at det er af afgørende vigtighed at udvikle syd-syd-udvekslingerne, der kun udgør 6 % af samhandelen, og således arbejde for en udvidelse af Agadiraftalen; minder om, at disse lande har interesse i at intensivere deres forbindelser og deres udvekslinger, så de kommer til at udgøre en stærk, fælles økonomisk pol, der er attraktiv for investorerne, og bliver i stand til at forsvare regionens interesser og udnytte dens udvikling; understreger, at Middelhavsunionen skal gøre det nemmere at imødekomme anmodninger om faglig og finansiel bistand for at fremme den økonomiske syd-syd-integration; mener, at en udvidelse og forenkling af den ordning om kumulativ oprindelse, der omfatter EU og Euro-Middelhavsområdet, kan bidrage hertil;

14. fremhæver betydningen af de igangværende forhandlinger om et Euro-Middelhavsfrihandelsområde og opfordrer Middelhavsunionens medlemsstater til at arbejde hen imod en harmonisering af deres holdninger inden for WTO-forhandlingerne;

15. anmoder Kommissionen om i forbindelse med forhandlinger om internationale aftaler at tage hensyn til resultaterne af eksisterende konsekvensanalyser, og om at vurdere de sociale og miljømæssige konsekvenser af liberaliseringsprocessen i lyset af klimaændringerne og den økonomiske og sociale krise, og give mulighed for en gradvis og asymmetrisk indførelse, idet man på begge Middelhavets bredder beskytter tilsvarende produkter, som er mest udsat for konkurrence i forbindelse med liberaliseringens udvikling; opfordrer Middelhavsunionen til primært at udvælge projekter ud fra sociale og økonomiske behov og nødvendigheden af at mindske konsekvenserne for miljøet;

16. ønsker, at associeringsaftalerne revideres under hensyntagen til de nye behov i tilknytning til den finansielle, økonomiske og sociale krise samt til fødevarer- og energikrisen; minder om, at et af de primære formål med indførelsen af et Euro-Middelhavsfrihandelsområde fortsat bør være samhandel til gavn for udvikling og nedbringelse af fattigdom, og håber at den køreplan, der blev vedtaget på ministertopmødet den 9. december 2009, vil give mulighed for at nå dette mål;

17. beklager, at de socioøkonomiske, handelsmæssige og energimæssige aspekter, såsom udenlandske direkte investeringer, beskæftigelse, energieffektivitet, den uformelle økonomi og fattigdomsbekæmpelse, er blevet forsømt i Pariserklæringen, og anmoder om, at dette afhjælpes på Barcelonatopmødet;

18. minder om, at migrationspolitikkerne er en af prioriteterne under Euro-Middelhavspartnerskabet, og opfordrer Middelhavsunionens medlemsstater og institutioner til særligt være opmærksom på en koordineret forvaltning af migrationsstrømmene; understreger, at oprettelsen af Middelhavsunionen er uløseligt forbundet med en udnyttelse af de menneskelige ressourcer og udvekslingen mellem befolkninger i Middelhavsområdet og opfordrer ud over reguleringen af strømmene og bekæmpelsen af den illegale indvandring til at fremme en gradvis lettelse af den fri bevægelighed på begge sider af Middelhavet, en styrkelse af integrationsbestemmelserne for migranter, udarbejdelse af aktive politikker vedrørende beskæftigelse og en forbedring af udøvelsen af asyl; mener, at kontinuiteten af Euromed-ministerkonferencen om indvandring, der fandt sted i Albufeira den 18. og 19. november 2007, bør sikres;

Torsdag den 20. maj 2010

19. opfordrer Middelhavsunionens medlemmer til at lette pengeoverførsler fra vandrende arbejdstagere til borgerne fra deres oprindelseslande, bl.a. ved at arbejde for at reducere de dermed forbundne omkostninger;
20. påpeger betydningen af fjerde kapitel i Euro-Middelhavssamarbejdet (kapitlet om indvandring, social integration, retfærdighed og sikkerhed) og understreger, at det for Middelhavsunionen er nødvendigt at fremme samarbejdet inden for dette kapitel;
21. understreger den strategiske betydning af udfordringerne inden for landbrug, udviklingen af land-distrikter, tilpasningen til klimaændringer, en rationel anvendelse af vand og energi i landene i Middelhavsområdet og anmoder om, at samarbejdet inden for landbrug prioriteres politisk; tilskynder Middelhavsunionens medlemsstater til i så høj grad som muligt at arbejde hen imod en harmonisering af deres holdninger inden for WTO-forhandlingerne og bevæge sig i retning af større konvergens vedrørende Euro-Middelhavslandbrugspolitikkerne, navnlig vedrørende overholdelse af normer på det sociale, fødevarer-sikkerhedsmæssige, plantesundhedsmæssige og miljømæssige område og for produkters kvalitet; mener, at disse politikker bør indeholde krav om en bæredygtig udvikling (herunder beskyttelse af naturressourcer), hvilket på sigt vil bidrage til skabelsen af regionale markeder, samtidig med at der tages hensyn til Middelhavslandmændenes særlige situation og konkurrencemæssige forhold, samt behovet for at bevare en stærk landbrugssektor;
22. understreger nødvendigheden af at indføre en regional landbrugspolitik efter køreplanen for landbruget i Euro-Middelhavsområdet, der beskytter den lokale produktion af fødevarer samt fødevarer-sikkerheden og fremmer produktionen, distributionen og diversificeringen af typiske middelhavsprodukter, udviklingen af små og mellemstore landbrug, og som er tilpasset en bæredygtig udvikling; opfordrer i lyset af den voksende fødevarer-sikkerhed i mange middelhavspartnerlande Kommissionen til at acceptere partneransøgninger vedrørende udvidede kontrolforanstaltninger og hurtige procedurer til gennemførelse af dem i perioder med fødevarer-kriser;
23. bekræfter sin støtte til Middelhavsunionens miljømæssige dimension og minder om vigtigheden af Euro-Middelhavsinitiativet til fjernelse af forurening i Middelhavet; glæder sig i denne sammenhæng over lanceringen af anden fase af investeringsprogrammet til fjernelse af de vigtigste forureningskilder i Middelhavsområdet - finansieringsmekanisme til udarbejdelse og gennemførelse af projekter (MeHSIP PPIF); mener, at det haster med at gøre fremskridt på dette særlige område for forebyggelse af havforurening, og at Middelhavet bør gives særlig opmærksomhed, idet det drejer sig om et lukket havområde; understreger, at alle projekter under Middelhavsunionen bør planlægges og gennemføres i sammenhæng med eksisterende programmer, navnlig i forhold til UNEP's handlingsplan for Middelhavsområdet til gennemførelse af Barcelonakonventionen;
24. opfordrer partnerstaterne inden for rammerne af Middelhavsunionens store projekter om land- og havtransport til at forbedre infrastrukturen med henblik på at sikre en bedre cirkulation af mennesker og varer i Middelhavsområdet og fremme en bæredygtig transportpolitik, idet der tages højde for kravene om bæredygtig udvikling, nedbringelse af drivhusgasemissioner, energieffektivitet og intermodalitet; understreger, at en sådan indsats bør ydes navnlig i forbindelse med politikker om miljø, industri, offentlig sundhed og fysisk planlægning; påpeger behovet for at udarbejde projekter vedrørende motorveje til søs med henblik på at tilskynde den betingede overførsel og at skabe sikre, rene og bæredygtige handelsnavigationsveje;
25. mener, at styrkelsen af hav- og landtransportinfrastrukturer kan være en faktor for økonomisk udvikling og fremme af samhandelen mellem Euro-Middelhavslandene;
26. understreger behovet for at styrke samarbejdet inden for energiområdet og opfordrer til umiddelbar gennemførelse af udviklingsplaner til fremme af differentiering af energikilder og energimæssige forsyningsveje, der således i betydelig grad bidrager til tilstrækkelige energiressourcer i Middelhavsområdet;
27. påpeger vedvarende energikilders store potentiale i Euro-Middelhavsområdet, navnlig i form af vind- og solenergi; støtter en hurtig og koordineret gennemførelse af solenergiplanen for Middelhavsområdet, som først og fremmest har til formål inden 2020 at etablere en produktionskapacitet på 20 GW bæredygtig energiproduktion i Middelhavsområdet, samt industrielle initiativer, som f.eks. DESERTEC, og vedtagelsen af en Euro-Middelhavsstrategi for energieffektivitet; ønsker, at projekterne først og fremmest imødekommer leverandørlandenes behov og understreger i den forbindelse den følgevirkning med hensyn til økonomisk udvikling, som partnerlandene vil nyde godt af, navnlig i landene syd for Middelhavet, med hensyn til netinfrastrukturer, oprettelse af et gensidigt afhængigt regionalt marked og skabelsen af en ny industriel sektor knyttet til f.eks. fremstillingen af solenergikomponenter;

Torsdag den 20. maj 2010

28. opfordrer til, at initiativet »sol for fred« fremmes og støttes yderligere inden for rammerne af Euro-Middelhavsprojektet vedrørende integration af energimarkedet (MED-EMIP);
29. henstiller, at landene, der deltager i Euro-Middelhavsprocessen, tilslutter sig initiativet »intelligente byer« under den strategiske energiteknologiplan;
30. støtter fremme af sammenkoblinger i Middelhavsområdet inden for elektricitets-, gas- og oliesektoren for at forbedre energiforsynings sikkerheden; understreger betydningen af at færdiggøre kæden af elnet i Middelhavsområdet og støtter udviklingen af en sydlig gaskorridor; tilskynder til anvendelse af reversible strømme, hvor det er hensigtsmæssigt med hensyn til sikkerhed, omkostningseffektivitet og bæredygtighed;
31. understreger, at 20-20-20-målene for klimaet vil påvirke efterspørgslen efter gas betydeligt, og at en handlingsplan vedrørende LNG for Middelhavsunionens medlemsstater derfor ville øge diversiteten og forsynings sikkerheden, især i lande der er afhængige af en enkelt leverandør;
32. understreger betydningen af fremskridt inden for LNG-teknologien samt investeringer i tonnagekapaciteten for LNG-fartøjer og terminaler til genforgasning af LNG; påpeger, at det er nødvendigt at udvikle sikkerheden til søs parallelt med infrastrukturen;
33. påpeger nødvendigheden af at udvikle et styrket samarbejde inden for civilbeskyttelse i Middelhavsområdet med henblik på at bekæmpe naturkatastrofer, navnlig jordskælv, oversvømmelser og skovbrande; opfordrer til oprettelsen af et Euro-Middelhavsinstitut for skovbrande;
34. påpeger vigtigheden af inden for rammerne af Middelhavsunionen at udvikle nye projekter, der beskæftiger sig med uddannelse, skole- og universitetsudvekslinger og forskning som faktorer for tilnærmelse af befolkningerne på begge sider af Middelhavet; mener, at det er vigtigt, at der med aktiv deltagelse af civilsamfundet skabes et reelt Euro-Middelhavsområde for videregående uddannelse, videnskab og forskning, og
- glæder sig over oprettelsen af Euro-Middelhavsuniversitetet EMUNI og opfordrer partnerinstitutionerne til at uddybe deres engagement med hensyn til udviklingen af aktiviteterne
 - kræver en styrkelse af finansieringen af universitetsudvekslingsprogrammer såsom »Erasmus Mundus« og en bedre information om de eksisterende udvekslingsprogrammer; opfordrer navnlig til, at man lader sig inspirere af erfaringerne fra det europæiske program »Averroès«
 - foreslår, at der etableres et ambitiøst Euro-Middelhavsungdomserasmusprogram med henblik på udveksling af unge mellem Middelhavsunionens medlemmer
 - opfordrer til et mere struktureret samarbejde inden for videregående uddannelse og forskning for at fremme gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, etableringen af fælles eksamensbeviser og fælles ph.d.-skoler, for navnlig at øge forskeres mobilitet, sammen med foranstaltninger til forebyggelse af hjerneflugt
 - ønsker, at der i særlig grad lægges vægt på en tilnærmelse af uddannelsesaktiviteter og forsknings- og innovationsaktiviteter med særlig fokus på dialogen mellem universiteter og erhvervsliv og på partnerskabet mellem det private og det offentlige inden for forskning;

Torsdag den 20. maj 2010

35. opfordrer til, at nye projekter om fremme af kulturel udveksling og mellemfolkelig forståelse meget hurtigt sættes på dagsordenen i Middelhavsunionen, navnlig gennem vedtagelsen af en Euro-Middelhavsstrategi inden for det kulturelle område og udvikling af den interkulturelle og interreligiøse dialog; opfordrer til, at der iværksættes projekter under den faste konference om audiovisuelle Middelhavsforanstaltninger, og navnlig at der oprettes et Euro-Middelhavs-tv-station samt nye udgaver af succesrige initiativer, som f.eks. Arabisk uge og EuroMedScola; glæder sig over initiativer fra biblioteket i Alexandria, Institut du monde arabe og Anna Lindh-fonden, og navnlig sidstnævntes tilrettelæggelse af forummet for interkulturel dialog i Barcelona i marts 2010; anmoder Middelhavsunionens medlemslande og -institutioner om at opretholde deres engagement over for FN's alliance af civilisationer;

36. glæder sig over Marseille-Provences valg om at stille op som europæisk kulturhovedstad i 2013 med et projekt, der helt klart fokuserer på en Euro-Middelhavsdimension, der arbejder for tilnærmelsen af befolkningerne på begge sider af Middelhavet; understreger formålet med dette meget symbolske kulturelle projekt til gennemførelse af konkrete og nyskabende foranstaltninger inden for tjenesten for kulturel dialog i Europa og Middelhavsområdet;

37. understreger betydningen af at etablere industripolitikker for at udnytte stordriftsfordele, samtidig med at de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) støttes og de højteknologiske sektorer styrkes; opfordrer medlemsstaterne og institutionerne i Middelhavsunionen til aktivt at støtte SMV'er, særligt med hensyn til effektive finansielle tjenester samt teknisk og administrativ bistand, og dermed skabe et solidt grundlag for iværksættere, navnlig i sektorer, der bidrager til den økonomiske udvikling i Middelhavslandene;

38. understreger, at PFEM kan blive Middelhavsunionens demokratisk legitime parlamentariske forsamling og støtter forslaget fra PFEM's sjette plenarmøde i Amman den 13. og 14. marts 2010 om, at navnet PFEM ændres til Parlamentarisk Forsamling - Middelhavsunionen;

39. minder om sine beføjelser i EU-budgetprocedurene og fastholder, at det er vigtigt, at PFEM allerede nu får et større ansvar og kommer til at spille en rolle i forbindelse med høring og demokratisk kontrol, for så vidt angår fastsættelsen af arbejdsområderne og opfølgning af igangværende projekter samt budgetgennemførelsen; opfordrer til, at PFEM's forskellige kompetente udvalg regelmæssigt hører generalsekretæren og vicegeneralsekretærene; mener dog, at denne ansvarliggørelse skal ske sideløbende med en forbedring af drift og arbejdsmetoder i PFEM, herunder tildeling af de nødvendige menneskelige og økonomiske ressourcer, samt en bedre tilpasning af PFEM's arbejde til de andre institutioner under Middelhavsunionen; glæder sig over beslutningerne vedtaget i denne sammenhæng under PFEM's sjette plenarforsamling i Amman den 13. og 14. marts 2010;

40. glæder sig over etableringen af en regional og lokal Euro-Middelhavsforamling (RLEM), og opfordrer til en fornuftig koordinering af arbejdet i RLEM og PFEM, navnlig via fælles møder eller gensidig indbydelse af medlemmerne af de respektive præsidier til arbejds møder; påpeger interessen fra disse forsamlinger, der samler de valgte fra begge sider af Middelhavet, og som fremmer udvekslingen af demokratisk god praksis;

41. insisterer på, at civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og de mange professionelle og socioprofessionelle netværk, der er udviklet inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet, regelmæssigt høres og inddrages i Middelhavsunionens aktiviteter og projekter, og opfordrer

— generalforsamlingen for økonomiske og sociale råd og tilsvarende institutioner til at undersøge muligheden for at oprette et økonomisk og social Euro-Middelhavsudvalg

— til, at der udvikles projekter, der skal lette handelsforbindelser, investeringer og virksomhedspartner-skaber mellem de to sider af Middelhavet, såsom Invest in Med-programmet

— til, at der skabes et netværk af handelskamre i Euro-Middelhavsområdet samt af Euro-Middelhavslandenes arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer

Torsdag den 20. maj 2010

- til en udvidelse af gruppen for industrielt samarbejde med ansvar for iværksættelsen af Euro-Middelhavs-pagten for virksomheden med de organisationer, der repræsenterer SMV'er, således at pagten bliver et redskab til at overvinde forhindringer i forbindelse med væksten og udviklingen af SMV'er;

42. glæder sig over det engagement, der blev bekræftet i forbindelse med anden Euro-Middelhavsministerkonference om styrkelse af kvindens rolle i samfundet (Marrakech den 11. og 12. november 2009) med henblik på at fremme juridisk og de facto ligestilling mellem mænd og kvinder og overholdelse af de civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder for både kvinder og mænd; insisterer på, at der træffes konkrete foranstaltninger på området, og anbefaler vedtagelsen af et projekt under Middelhavsunionen om iværksætterånd hos kvinderne og fremme af deres deltagelse i det offentlige liv; gentager sin faste holdning om, at respekten for traditioner og skikke ikke kan være påskud for overtrædelse af kvinders grundlæggende rettigheder;

43. opfordrer Rådet, næstformanden i Kommissionen/højtstående repræsentant for EU, Kommissionen og EU's nye udenrigstjeneste til at yde den nødvendige indsats for at sikre sammenhæng i EU's deltagelse i Middelhavsunionen og inddrage Europa-Parlamentet i definitionen af den europæiske politik;

44. bifalder den nylige integration af de vestlige Balkanlande, der er kandidatlande til optagelse i EU, i Middelhavsunionen;

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionens formand, næstformanden i Kommissionen/højtstående repræsentant for EU, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, medformandskabet for Middelhavsunionen, Middelhavsunionens generalsekretær og partnerlandenes regeringer og parlamenter.

Nødvendigheden af en EU-strategi for Sydkaukasus

P7_TA(2010)0193

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om nødvendigheden af en EU-strategi for Sydkaukasus (2009/2216(INI))

(2011/C 161 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om det sydlige Kaukasus, herunder beslutningen af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾ og beslutningerne af 17. januar 2008 om henholdsvis en mere effektiv EU-politik for Sydkaukasus ⁽²⁾ og et regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet ⁽³⁾,
- der henviser til sin nylige beslutning af 17. december 2009 om Aserbajdsjan: ytringsfrihed ⁽⁴⁾, af 3. september 2008 om Georgien ⁽⁵⁾, af 5. juni 2008 om situationen i Georgien ⁽⁶⁾ og af 13. marts 2008 om Armenien ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 3. december 2008 om østpartnerskabet (KOM(2008)0823),

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

⁽²⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 53.

⁽³⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0120.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ EUT C 66 E af 20.3.2009, s. 67.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til den fælles erklæring af 7. maj 2009 fra topmødet i Prag om det østlige partnerskab,
 - der henviser til de handlingsplaner under den europæiske naboskabspolitik (ENP), der blev vedtaget sammen med Armenien, Aserbajdsjan og Georgien i november 2006, og til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), der hænger nøje sammen med gennemførelsen af disse handlingsplaner,
 - der henviser til ENP-statusrapporterne om Armenien, Aserbajdsjan og Georgien, som Kommissionen vedtog den 23. april 2009,
 - der henviser til landestrategidokumenterne 2007-2013 og de nationale indikativprogrammer 2007-2010 under ENPI for Armenien, Aserbajdsjan og Georgien,
 - der henviser til midtvejsrevisionen af ENPI-programmeringsdokumenterne for Armenien, Aserbajdsjan og Georgien,
 - der henviser til de partnerskabs- og samarbejdsaftaler, der blev indgået med Armenien, Aserbajdsjan og Georgien i 1996,
 - der henviser til de relevante valgobservationsrapporter til Europarådets Parlamentariske Forsamling,
 - der henviser til den internationale undersøgelsesmissions rapport af 30. september 2009 om konflikten i Georgien (Tagliavini-rapporten),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0123/2010),
- A. der henviser til, at Rådet (udenrigsanliggender) den 8. december 2009 bekræftede, at EU ønsker at fremme stabilitet, samarbejde, velstand og god regeringsførelse i hele det sydlige Kaukasus, bl.a. ved hjælp af faglige bistandsprogrammer,
- B. der henviser til, at EU som følge af den vellykkede indsats for efter krigen i Georgien i august 2008 at opnå en våbenhvileaftale og det betydelige behov for et yderligere engagement for at sikre aftalens fulde gennemførelse er blevet en vigtig aktør på det sikkerhedspolitiske område i regionen gennem udsendelsen af en EU-overvågningsmission, iværksættelsen af et omfattende program for bistand efter krigen og indledningen af en undersøgelsesmission, der skal beskæftige sig med krigens årsager og dens forløb,
- C. der henviser til, at forhandlingerne om en løsning af konflikten i Nagorno-Karabakh, der føres af Minsk-gruppen under Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), blev intensiveret i 2009,
- D. der henviser til, at tvangsfordrevne fra konfliktområderne i det sydlige Kaukasus stadig nægtes retten til at vende tilbage til deres hjem, og at de tre lande har påbegyndt programmer med henblik på lokal integration af deres flygtninge og internt fordrevne, men at der stadig er lang vej til succes; der tilføjer, at flygtninge og internt fordrevne ikke bør udnyttes af myndighederne som politiske instrumenter under konflikter,
- E. der henviser til, at Armeniens og Tyrkiets undertegnelse i oktober 2009 af protokoller om optagelse og udvikling af diplomatiske forbindelser og åbning af den fælles grænse var et lovende skridt, men at protokollerne ikke er blevet ratificeret,

Torsdag den 20. maj 2010

- F. der henviser til, at de fastfrosne konflikter er en hæmsko for den økonomiske og sociale udvikling og hindrer en forbedring af levestandarden i det sydlige Kaukasus og den fulde udvikling af østparterskabet inden for rammerne af ENP; der henviser til, at en løsning af konflikterne er afgørende for stabiliteten i EU's nabolande; der tilføjer, at der bør gøres en yderligere indsats for at identificere fælles interesseområder, der kan løse uoverensstemmelserne, lette dialogen og fremme det regionale samarbejde og mulighederne for øget udvikling,
- G. der henviser til, at EU respekterer principperne om suverænitet og territorial integritet i sine forbindelser med staterne i det sydlige Kaukasus,
- H. der henviser til, at det østlige partnerskab skaber nye muligheder for at uddybe de bilaterale forbindelser og samtidig indfører et multilateralt samarbejde,
- I. der henviser til, at sigtet med det østlige partnerskab er at fremskynde reformerne, tilnærmelsen af lovgivningen og den økonomiske integration og yde konkret støtte til konsolidering af partnerlandenes statsstrukturer og territoriale integritet, og at partnerskabet bygger på principperne om konditionalitet, differentiering og fælles ejerskab og tilstræber indgåelse af nye associeringsaftaler, som forudsætter Europa-Parlamentets godkendelse,
- J. der henviser til, at den parlamentariske forsamling inden for rammerne af EU's østlige naboskabspolitik (Euronest) snarligt vil blive oprettet officielt som et vigtigt multilateralt organ for øget interparlamentarisk dialog mellem Europa-Parlamentet og EU's seks østlige partnerlande, herunder Armenien, Aserbajdsjan og Georgien, med det formål at tilnærme disse lande til EU,
- K. der henviser til, at situationen i det sydlige Kaukasus kræver en stadig mere proaktiv politik for EU's engagement i denne region, og at iværksættelsen af det østlige partnerskab og Lissabontraktatens ikrafttrædelse udgør en god lejlighed til at formulere en EU-strategi over for det sydlige Kaukasus,
1. gentager, at EU's hovedmålsætning i regionen er at fremme udviklingen af Armenien, Aserbajdsjan og Georgien i retning af åbne, fredelige, stabile og demokratiske lande, der er rede til at skabe gode nabo-forbindelser og omdanne det sydlige Kaukasus til en region præget af varig fred, stabilitet og velstand, således at det bliver lettere at integrere disse lande i de europæiske politikområder; er af den opfattelse, at EU er nødsaget til at spille en mere aktiv politisk rolle for at nå denne målsætning ved at udvikle en strategi, som kombinerer EU's rolle som blød magt med en konsekvent fremgangsmåde i samråd med landene i regionen og suppleret med bilaterale politikker;
- Spørgsmål vedrørende sikkerhed og fredelig konfliktløsning**
2. understreger, at det er uacceptabelt og uholdbart at opretholde status quo i konflikterne i regionen, da der dermed konstant er risiko for, at spændingerne vil eskalere og de væbnede konflikter blive genoptaget; mener, at alle parter bør gøre en aktiv indsats for at opnå stabilitet og fred; anbefaler brugen af grænseoverskridende programmer og dialog blandt de civile samfund som et redskab til konfliktløsning og tillids-skabelse hen over skillelinjerne; understreger, at EU kan spille en vigtig rolle ved at bidrage til en dialogkultur i regionen og ved at sikre gennemførelsen af de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, herunder FN-resolution 1325 (2000);
3. bemærker, at konfliktstyring og -løsning bl.a. forudsætter anerkendelse af alle relevante parter og samfunds rettigheder og legitime interesser, beredvilligheden til at ændre opfattelsen af begivenheder i fortiden og nå frem til en fælles forståelse af disse begivenheder, viljen til at overvinde had og frygt, parathed til at give køb på meget vidtgående krav, opgivelse af revanchistiske holdninger og viljen til at drøfte ægte indrømmelser for at blive i stand til at sikre stabilitet og velstand;
4. betoner vigtigheden af at forebygge konflikter, bl.a. gennem respekt for nationale mindretals og alle deres medlemmers rettigheder, religiøs tolerance og en indsats til styrkelse af den sociale og økonomiske samhørighed;

Torsdag den 20. maj 2010

5. understreger, at de eksterne aktører har et ansvar for at anvende deres magt og indflydelse på en måde, som er i fuld overensstemmelse med folkeretten, herunder menneskerettighedslovgivningen; mener, at de eksterne aktører i regionen bør fortsætte det stadig tættere og afbalancerede samarbejde for at bidrage til en fredelig konfliktløsning; anser det for uacceptabelt, at nogen ekstern aktør opstiller betingelser for at respektere landenes suverænitæt og territoriale integritet i det sydlige Kaukasus;

Nagorno-Karabakh-konflikten

6. glæder sig over den dynamik, der præger forhandlingerne om konflikten vedrørende Nagorno-Karabakh, hvilket illustreres af de seks møder, der blev holdt i 2009 mellem Armeniens og Aserbajdsjans præsidenter i Moskva-erklæringens ånd; opfordrer parterne til at intensivere fredsforhandlingerne for at nå frem til en løsning i de kommende måneder og anmoder dem om at udvise en mere konstruktiv holdning og opgive deres præference for bevarelse af status quo-situationen, som er skabt med magt og uden international legitimitet og dermed har givet anledning til ustabilitet og forlænget de krigsplagede befolkningers lidelser; fordømmer ideen om en militær løsning og de alvorlige konsekvenser af den militære magtanvendelse, der allerede har fundet sted, og opfordrer begge parter til at undgå yderligere brud på våbenhvilen fra 1994;

7. støtter fuldt ud de mæglingsbestræbelser, der udøves af OSCE's Minsk-gruppe, de grundlæggende principper i Madrid-dokumentet og den erklæring, Minsk-gruppens medformand fremsatte den 10. juli 2009 i tilslutning til G8-topmødet i L'Aquila; opfordrer det internationale samfund til at udvise mod og politisk vilje til at bistå med at overvinde de tilbageværende stridspunkter, som er til hinder for en aftale;

8. er alvorligt bekymret over, at flere hundredetusinde flygtninge og internt fordrevne, der flygtede fra deres hjem under eller i forbindelse med krigen i Nagorno-Karabakh, fortsat er fordrevne og er nægtet deres rettigheder, herunder retten til at vende tilbage, ejendomsretten og retten til personlig sikkerhed; opfordrer alle parter til klart og betingelsesløst at anerkende disse rettigheder og behovet for omgående genetablering heraf og for en omgående løsning af dette problem, som respekterer principperne i folkeretten; ønsker i den forbindelse, at de armenske styrker trækkes tilbage fra alle besatte områder i Aserbajdsjan, samtidig med at der udsendes internationale styrker, der opstilles i overensstemmelse med FN-pagten med det formål at skabe de nødvendige sikkerhedsgarantier i en overgangsperiode, og som vil stå inde for befolkningens sikkerhed i Nagorno-Karabakh og gøre det muligt for de tvangsfordrevne at vende tilbage til deres hjem samt at forhindre yderligere konflikter som følge af hjemløshed; opfordrer de armenske og aserbajdsjanske myndigheder og lederne af de relevante samfund til at demonstrere deres vilje til at etablere fredelige forbindelser mellem de etniske grupper ved at træffe konkrete forberedelser til de fordrevnes hjemvenden; mener, at de internt fordrevnes og flygtningenes situation bør behandles i overensstemmelse med de internationale normer, bl.a. under henvisning til henstilling 1877 (2009) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling med titlen »Europe's forgotten people: protecting the human rights of long-term displaced persons«;

9. understreger, at der er brug for konkrete bestræbelser for at bane vejen for en varig fred; anmoder alle relevante myndigheder om at undgå en proaktiv politik og retorik, provokerende udtalelser og manipulation af historien; opfordrer de armenske og aserbajdsjanske ledere til at handle ansvarligt, nedtone deres udtalelser og »gøde jorden«, således at offentligheden accepterer og til fulde forstår fordelene ved en samlet løsning på konflikten;

10. mener, at det synspunkt, at Nagorno-Karabakh omfatter alle besatte aserbajdsjanske områder rundt om Nagorno-Karabakh, hurtigt bør opgives; bemærker, at en midlertidig status for Nagorno-Karabakh kunne udgøre en løsning, indtil den endelige status er fastlagt, og at der derved kunne skabes en overgangssituation præget af sameksistens for og samarbejde mellem den armenske og den aserbajdsjanske befolkning i regionen;

11. betoner, at sikkerhed for alle er et uomgængeligt argument for enhver aftale; anerkender vigtigheden af passende fredsbevarende ordninger, der er i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsnormer, og som omfatter både militære og civile aspekter; anmoder Rådet om at undersøge muligheden for at støtte fredsprocessen gennem missioner inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), herunder udsendelse til området af en stor overvågningsmission, der kan lette etableringen af en international fredsbevarende styrke, når der foreligger en politisk løsning;

Torsdag den 20. maj 2010

Tilnærmelsen mellem Armenien og Tyrkiet

12. bifalder protokollerne om etablering og udvikling af diplomatiske forbindelser mellem Armenien og Tyrkiet, herunder åbning af den fælles grænse; opfordrer begge parter til at gribe denne lejlighed til at forbedre de indbyrdes forbindelser ved at ratificere protokollerne og gennemføre dem i praksis uden forudgående betingelser og inden for en rimelig tidsfrist; understreger, at tilnærmelsen mellem Armenien og Tyrkiet og forhandlingerne i OSCE's Minsk-gruppe er adskilte processer, der skal bevæge sig fremad med hver deres logik; bemærker imidlertid, at fremskridt inden for en af de to processer kan have vidtrækkende og potentielt meget positive konsekvenser for hele regionen;

Konflikterne i Georgien

13. gentager sin uforbeholdne støtte til Georgiens suverænitæt, territoriale integritet og ukrænkeligheden af landets internationalt anerkendte grænser og opfordrer Rusland til at respektere disse; tilskynder de georgiske myndigheder til at gøre en yderligere indsats for at nå frem til en løsning af Georgiens interne konflikter i Abkhasien og Sydossetien; hilser Tagliavini-rapporten velkommen og tilslutter sig de vigtigste bemærkninger og konklusioner heri; forventer, at den omfattende baggrundsinformation i denne rapport kan anvendes i sagerne ved Den Internationale Straffedomstol (ICC) og af individuelle borgere i forbindelse med overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK); bifalder det mandat, der er givet EU's overvågningsmission, og slår til lyd for, at mandatet udvides; opfordrer Rusland og de facto-myndighederne i løsrivelsesregionerne Abkhasien og Sydossetien til at holde op med at blokere dele af missionens gennemførelse;

14. bemærker med tilfredshed, at det internationale samfund næsten enstemmigt har forkastet Sydossetiens og Abkhasiens unilaterale uafhængighedserklæring; beklager, at Den Russiske Føderation har anerkendt Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed, da dette er i strid med folkeretten; opfordrer alle parter til at overholde våbenhvileaftalen fra 2008 og garantere EU-overvågningsmissionens og dets personales sikkerhed og frie adgang på stedet; anmoder Rusland om at overholde sit løfte om at trække sine tropper tilbage til de stillinger, de havde inden udbruddet af krigen i august 2008; noterer sig med foruro-ligelse aftalen af 17. februar 2010 mellem Den Russiske Føderation og de facto-myndighederne i Abkhasien om at etablere en russisk militærbase i Abkhasien uden den georgiske regerings godkendelse og bemærker, at en sådan aftale er i modstrid med våbenhvileaftalerne af 12. august og 8. september 2008;

15. understreger vigtigheden af at beskytte sikkerheden og rettighederne for alle, der lever i udbryderregionerne, fremme overholdelsen af de etniske georgieres ret til at vende tilbage under sikre og værdige forhold, standse processen med tvungen pasudstedelse, opnå en reduktion af antallet af lukkede de facto-grænser og gøre det muligt for EU og andre internationale aktører at yde støtte til befolkningen i de to områder; fremhæver behovet for mere klart definerede kort- og langsigtede mål i denne henseende; tilskynder Georgien til at fortsætte gennemførelsen af landets handlingsplan for internt fordrevne og fortsat bistå de internt fordrevne på landets område;

16. understreger, at det er nødvendigt at løse den georgisk-abkhasiske og georgisk-sydossetiske dimension af konflikterne og sikre, at der tages ligeligt hensyn til alle de involverede befolkningsgruppers rettigheder og ønsker; betoner, at isolationen af Abkhasien og Sydossetien modvirker en løsning af konflikten, og bifalder den nationale strategi, der blev vedtaget den 27. januar 2010, og som sigter mod at skabe engagement gennem samarbejde; tilskynder de georgiske myndigheder til at høre alle aktører ved forberedelsen af en handlingsplan til gennemførelse af denne strategi; understreger betydningen af tillidsskabende foranstaltninger og folk-til-folk-kontakt på tværs af konflikten; tilskynder endvidere EU til at støtte projekter til fremme af den frie bevægelighed for de berørte folk ved administrative grænser;

17. anser Genève-forhandlingerne for at være meget vigtige som det eneste forum, hvor alle konflikt-parterne er repræsenteret og tre store internationale aktører - EU, OSCE og FN - arbejder nært sammen om at bringe sikkerhed og stabilitet i regionen; beklager, at dette forums potentiale endnu ikke har givet væsentlige resultater, og at der fortsat er tale om episoder ved våbenhvilelinjen til trods for mekanismen til forebyggelse af og reaktion på hændelser; opfordrer parterne til fuldt ud at udnytte mekanismen og dens potentiale til at styrke den gensidige tillid; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående

Torsdag den 20. maj 2010

repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (VP/HR) til at gøre alt for at give disse drøftelser nye og friske impulser med henblik på at opnå en tilfredsstillende stabilisering af situationen og fuld gennemførelse af våbenstilstandsftalen fra august 2008;

Fremskridt hen imod demokratisering og respekt for menneskerettigheder og retsstatsforhold

18. understreger, at demokratisering, god forvaltningspraksis, politisk pluralisme, retsstatsforhold, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er af absolut afgørende betydning for udformningen af Armenien, Aserbajdsjan og Georgiens fremtidige forbindelser med EU; kræver fornyede bestræbelser fra disse landes side for at gennemføres ENP-handlingsplanen fuldt ud og opfordrer Kommissionen til fortsat at bistå dem hermed; er bekymret over, at landene i den sydkaukasiske region kun gør begrænsede fremskridt på dette område, hvilket fremgår af Kommissionen fremskridtsrapport for 2009 og afspejles i Europarådets henstillinger; glæder sig over, at der er indledt en menneskerettighedsdialog mellem EU og Georgien og Armenien, og opfordrer Aserbajdsjan og EU til at afslutte drøftelserne om tilsvarende samarbejdsstrukturer;

19. understreger betydningen af, at der iværksættes yderligere demokratiske reformer, og den helt afgørende rolle, som politisk dialog og samarbejde har for tilvejebringelsen af en national konsensus; understreger, at det er vigtigt at styrke mere uafhængige, gennemsigtige og stærke demokratiske institutioner, herunder et uafhængigt retssystem, at forstærke den parlamentariske kontrol med den udøvende magt og at sikre demokratisk magtskifte, understøtte og styrke civilsamfundet og udvikle folk-til-folk-kontakt som led i fremme af demokrati og retsstatsforhold; konstaterer, at der kun langsomt sker fremskridt med hensyn til demokratisering til trods for de indgåede forpligtelser;

20. henleder opmærksomheden på den fortsat omfattende korruption i regionen og opfordrer myndighederne til at fremskynde foranstaltningerne til bekæmpelse heraf, idet den udgør en trussel mod den økonomiske vækst og den sociale og politiske udvikling i de pågældende lande; mener, at der i højere grad bør fokuseres på bekæmpelse af monopoler samt offentlige ansættelser; glæder sig over, at Georgien har gjort fremskridt med hensyn til at bekæmpe korruption;

21. konstaterer, at der for nylig afholdtes valg i landene i regionen; fremhæver, at frie og retfærdige valg, der gennemføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser og normer, er vigtige, og at disse lande er nødt til at gøre sig yderligere anstrengelser for at vedtage og gennemføre reformer med henblik på at opfylde disse normer, herunder med hensyn til at styrke mekanismer til kontrol efter valgene og sikre korrekt undersøgelse af alle voldshandlinger efter valgene og placering af ansvaret herfor; understreger, at EU skal spille en rolle ved at sørge for teknisk bistand og international og uafhængig valgovervågning; bekræfter den opfattelse, at EU ikke anerkender de forfatningsmæssige og juridiske rammer, inden for hvilke valget i udbryderområderne finder sted, og forsvarer de fordrevnes rettigheder;

22. anser ytringsfriheden for at være en grundlæggende rettighed og et grundlæggende princip og mediernes rolle for at være helt afgørende og understreger, at det er nødvendigt, at medierne er frie og uafhængige; er foruroliget over indskrænkningerne i ytringsfriheden og den manglende mediepluralisme i landene i Sydkaukasus og opfordrer derfor myndighederne til at sikre begge dele; beklager dybt de fortsat mange tilfælde af chikane og intimidering af ansatte i medierne, overfald, tortur og mishandling af journalister; mener, at selvreguleringsprincipper og -mekanismer, som er en vigtig del af talefriheden, skal fremmes og styrkes af kompetente erhvervsorganer;

— er bekymret over overgreb på journalister i Armenien og især over den fortsatte tilbageholdelse af oppositionsaktivisten og journalisten Nikol Pashinian trods amnestien den 18. juni 2009, som må hilses velkommen;

— er fortsat bekymret over forringelsen af medieklimaet i Aserbajdsjan; glæder sig over, at præsidenten benådede 99 fængslede den 25. december 2009 og 62 den 17. marts 2010, men beklager fængslingen og domfældelsen af de to unge aktivister og bloggere, Emin Milli og Adnan Hajizade; kræver således, at de løslades;

Torsdag den 20. maj 2010

- opfordrer de georgiske myndigheder til at afklare situationen med hensyn til mediernes ejerforhold og tildelingen af medielicenser; konstaterer, at det georgiske parlament har taget initiativ til at udvide det offentlige radio- og tv-nævn med pladser til repræsentanter for oppositionen og civilsamfundet, og forventer gode resultater heraf;

23. er af den opfattelse, at forsamlingsfriheden skal sikres, da den er vigtig for udviklingen af et frit, demokratisk og levende samfund; ser med bekymring på de såvel direkte som indirekte vanskeligheder, civilsamfundet står over for, når det vil organisere sig, og foruroliges over vedtagelsen af love og former for praksis, der indirekte kan indskrænke forsamlingsfriheden, herunder administrativ chikane i skattespørgsmål; fremhæver civilsamfundets store betydning for demokratiserings-, freds- og forsoningsprocesserne i regionen;

24. opfordrer landene i regionen til at deltage aktivt i Den Parlamentariske Forsamling Euronest og fuldt ud udnytte dens potentiale som en ramme for multilateral og bilateral udveksling af synspunkter samt for lovgivningsmæssig tilnærmelse til EU-normer og parlamentarisk kontrol med demokratiske reformer; bemærker i denne forbindelse, at en mere intensiv dialog mellem medlemmerne af parlamenterne i regionens lande er af afgørende betydning; håber, at dette kan danne baggrund for bilaterale møder mellem medlemmer af parlamenterne i Armenien og Aserbajdsjan med henblik på at indlede en parlamentarisk dialog, hvor medlemmer af Europa-Parlamentet er til stede; opfordrer også interesserede EU-medlemsstaters nationale parlamenter og Europa-Parlamentet til at forstærke det parlamentariske samarbejde med parlamenterne i regionen med henblik på at øge deres rolle og kapacitet med hensyn til politisk beslutningstagning;

Økonomiske spørgsmål og social udvikling

25. er af den opfattelse, at et mere omfattende samarbejde på regionalt niveau og med EU på områder som økonomi, transport, energi og miljø er af afgørende betydning for en optimal udvikling af de pågældende sektorer og for at sikre stabilitet i regionen, men at samarbejdet også bør omfatte opbygningen af menneskelige ressourcer i hele regionen som en langsigtet investering; glæder sig over, at alle tre lande er omfattet af EU's generelle toldpræferenceordning (GSP), og bemærker, at de alle opfylder kravene for deltagelse i GSP+ med hensyn til bæredygtig udvikling og god regeringsførelse; bemærker, at et regionalt samarbejde inden for politi og retsvæsen og indførelsen af en integreret grænseforvaltning er af stor betydning for yderligere fremme af mobiliteten i området og i retning af EU; beklager, at gennemførelsen af regionale projekter med deltagelse af alle tre lande fortsat hindres af, at der stadig findes uløste konflikter;

26. betoner vigtigheden af, at der tilvejebringes et gunstigt erhvervsklima, og at den private sektor udvikles; bemærker, at Aserbajdsjans bemærkelsesværdige økonomiske vækst hovedsagelig er baseret på indtægter fra olie og gas; understøtter reformprocessen, som gør landets økonomi mere attraktiv for udenlandske investorer; opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at fremskynde forhandlingerne om optagelse i Verdenshandelsorganisationen (WTO) og anmoder Kommissionen om yderligere at støtte Aserbajdsjan i denne proces; glæder sig over fremskridtene med økonomiske reformer i Armenien og Georgien; bemærker imidlertid, at Armeniens og Georgiens økonomiske udvikling er blevet påvirket af den globale økonomiske krise, og glæder sig over, at EU i slutningen af 2009 besluttede at yde makrofinansiel bistand til de to lande;

27. foruroliges over de hastigt stigende militær- og forsvarsudgifter i Sydkaukasus og opbygningen af militærarsenaler; påpeger, at denne relevante del af landenes nationale budgetter lægger beslag på finansielle ressourcer af en betragtelig størrelse, der kunne være brugt til mere påtrængende formål, såsom fattigdomsbekæmpelse, social sikring og økonomisk udvikling; opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at forhindre, at makroøkonomisk bistand fra EU indirekte finansierer den militære opbygning i regionen;

28. bemærker Sydkaukasus' strategiske geopolitiske placering og regionens voksende betydning som en energi-, transport- og kommunikationskorridor, der forbinder den kaspiske region og Centralasien med Europa; mener, at det derfor er af allerstørste betydning, at EU-samarbejdet med Sydkaukasus prioriteres højt, ikke mindst i spørgsmål forbundet med energi; understreger de tre landes afgørende rolle som transitområde for energikilder og deres betydning for en differentiering af EU's energiforsyning og -ruter; erindrer på den baggrund på ny om, at Unionen bør tage konkrete skridt for at sikre politisk stabilitet

Torsdag den 20. maj 2010

i regionen; glæder sig over, at Aserbajdsjan og Georgien er rede til videre frem at spille en aktiv rolle til fremme af en markedsbaseret energiforsyning og transiddifferentiering i regionen; anbefaler stærkt de involverede lande og Kommissionen at inddrage Armenien i relevante transport- og energiprojekter i regionen;

29. erkender, at regionen er vigtig for EU's energisamarbejde og energisikkerhed, navnlig i forbindelse med udviklingen af sydkorridoren (Nabucco og White Stream-ledningen); understreger, at det er vigtigt at uddybe det EU-aserbajdsjanske energipartnerskab, og noterer sig de aserbajdsjanske energikilders høje værdi og den afgørende rolle, denne spiller for landets økonomiske udvikling; understreger, at det er vigtigt at sikre, at udbyttet fra udnyttelsen af de naturlige ressourcer fordeles ligeligt og investeres i landets udvikling som sådan, for at det kan forberede sig på de negative følger af en mulig nedgang i olieproduktionen; oplever en intensivering af det aserbajdsjansk-russiske partnerskab, navnlig inden for energisektoren, og glæder sig i den sammenhæng over, at Aserbajdsjan agter at differentiere landets økonomi; understreger, hvor vigtigt det er at have gennemsigtighed i energisektoren i denne region som en nøgleforudsætning for investorens tillid, og finder det rosværdigt, at Aserbajdsjan deltager i initiativet for gennemsigtighed i udvindingsindustrien;

30. erkender, at det er afgørende at få udviklet nye infrastrukturer og transportkorridorer, projekter, der forbinder regionerne ved Det Kaspiske Hav og Sortehavet igennem eller fra Sydkaukasus, således som det også nævntes i meddelelsen om anden strategiske energirevision; støtter i den sammenhæng alle initiativer, som vil kunne bidrage til at indføre en mere stabil dialog mellem producent-forbruger-lande og transitlande med udveksling af ekspertviden om energireguleringsystemer og om forsyningslovgivningens sikkerhed, udveksling af bedste praksis, herunder gennemsigtigheds- og solidaritetsmekanismer, samt udvikling af systemer til tidlig varsling af energiforbrud; mener, at dette hænger nært sammen med reguleringsrammernes konvergens, markedsintegration og en ikke-diskriminerende ordning for transmissionsinfrastrukturer på tværs af grænserne;

31. fremhæver, at det er vigtigt at fremme foranstaltninger med henblik på energieffektivitet, investere i vedvarende energikilder og sikre, at der tages hensyn til miljøet; erkender, at det er altafgørende at opnå en differentieret forsyning, hvilket kun kan ske via et forstærket samarbejde med nabostater; er af den opfattelse, at Det Regionale Miljøcenter for Kaukasus skal udstyres med passende finansielle midler og støttes, således at der også kan gennemføres troværdige projekter på tværs af grænserne; finder Aserbajdsjans bebudede planer om at betragte udviklingen af alternative energikilder som en regeringsprioritering prisværdige og understøtter en fastholdelse af sådanne mål; ser positivt på Armeniens beslutning om at standse driften af atomkraftværket i Medzamor og opfordrer de armenske myndigheder til at søge gennemførlige alternative løsninger med hensyn til energiforsyninger, således som EU har anmodet om; glæder sig over den georgiske regerings bestræbelser på at udvikle vandkraftsektoren og understreger behovet for EU-støtte i denne forbindelse;

32. mener, at fremme af den sociale samhørighed og den sociale dialog ved at inddrage alle sociale aktører, fremme af ligestilling og kvinders rettigheder, investering i uddannelse og sundhed, opbygning af menneskelige ressourcer og sikring af en tilstrækkelig levestandard er væsentlige forudsætninger for at opbygge levende demokratiske samfund; konstaterer med glæde, at de tre lande har vedtaget deres respektive programmer for fattigdomsbekæmpelse, og opfordrer til at få dem gennemført fuldt ud;

Hen imod en EU-strategi

33. glæder sig over østpartnerskabet og noterer sig de tilhørende initiativer, der er blevet iværksat, og de møder, som har fundet sted; understreger, at det for at være troværdigt skal ledsages af konkrete projekter og hensigtsmæssige incitamenter; har til hensigt at udbygge den parlamentariske dimension af partnerskabet yderligere;

34. glæder sig over, at østpartnerskabet har åbnet mulighed for at uddybe de bilaterale forbindelser mellem landene i Sydkaukasus og i EU gennem indførelse af nye aftalebaserede relationer i form af associeringsaftaler; fremhæver betydningen af at medtage milepæle og benchmarks i de dokumenter, der

Torsdag den 20. maj 2010

skal efterfølge de nuværende handlingsplaner; erindrer om, at nogle af betingelserne for at indlede forhandlinger er en tilstrækkelig grad af demokrati, retsstatsforhold og menneskerettigheder, og opfordrer Kommissionen til at yde teknisk bistand, når det er nødvendigt, for at hjælpe landene med at opfylde forhåndsbetingelserne; glæder sig navnlig over det omfattende institutionsopbygningsprogram, der tilbydes inden for østpartnerskabet som et innovativt værktøj, der specielt skal hjælpe landene med at opfylde disse forhåndsbetingelser; gentager, at Europa-Parlamentet har ret til i alle processens faser at blive øjeblikkelig og fuldt underrettet om forhandlingerne om associeringsaftalerne, også fordi det skal godkende indgåelsen af disse aftaler; forventer, at alle Sydkaukasus-landenes gennemførelse af associeringsaftalerne vil fremskynde processen med økonomisk integration og politisk samarbejde med EU;

35. anser ENP-handlingsplanerne og deres gennemførelse for at være et væsentligt grundlag for en evaluering af forpligtelsernes overholdelse og de fremskridt, der er gjort i de bilaterale forbindelser med EU, og for overvejelser om at opgradere kontraktforholdet med de pågældende lande; konstaterer, at Armenien og Georgien har forpligtet sig til at gennemføre ENP-handlingsplanerne, og opfordrer Aserbajdsjan til at intensivere sin indsats i denne henseende; finder, at Europa-Parlamentet bør inddrages i denne proces; bemærker, at der er forskel på, hvor store fremskridt de tre lande har gjort med hensyn til at gennemføre de respektive ENP-handlingsplaner; mener, at der ved forhandlingerne om de nye associeringsaftaler skal tages hensyn til disse forskelle og de forskellige mål samt den regionale dimension, og at landene skal behandles lige;

36. er af den opfattelse, at den regionale dimension af EU's strategi for Sydkaukasus skal styrkes behørigt; glæder sig i denne forbindelse over, at der inden for østpartnerskabets rammer er tildelt yderligere finansielle midler til ENP-instrumentet til regionale udviklingsprogrammer og multilateralt samarbejde; opfordrer Kommissionen til at fastlægge et sæt regionale og grænseoverskridende projekter og programmer for de tre lande i Sydkaukasus inden for områder som transport, miljø, kultur og civilsamfund, så der bliver tale om konkrete incitamentter til at styrke samarbejde og skabe tillid mellem parterne;

37. minder om, at landene i Sydkaukasus også indgår i Sortehavssynergiinitiativet, som styrker den gensidige tillid parterne imellem ved at fremme det regionale samarbejde på bestemte områder bl.a. via programmer på tværs af grænserne; understreger Sortehavsregionens betydning for EU og opfordrer Rådet og Kommissionen og især VP/HR til at udvikle ideer og strategier med henblik på et stærkere samarbejde mellem alle Sortehavslandene og en udvidelse af kontakterne med EU; anbefaler med henblik herpå, at der oprettes en institutionaliseret struktur i form af en Sortehavsunion;

38. fastslår, at Rusland, Tyrkiet og USA's holdninger spiller en vigtig rolle i forbindelse med konfliktløsningen i Sydkaukasus; gør opmærksom på, at udviklingen af østpartnerskabet ikke sigter på at isolere Rusland, men tvært imod har til formål at skaffe alle berørte parter fred, stabilitet og bæredygtige økonomiske fremskridt til gavn for hele regionen og nabolandene;

Sikkerhedsspørgsmål og fredelig konfliktløsning

39. mener, at det er helt afgørende at sørge for bistand i konfliktløsningsprocesserne, og at EU har gode forudsætninger for at understøtte tillidsskabelse, genopbygning og rehabilitering og desuden har mulighed for at hjælpe med at inddrage de berørte samfund; i denne henseende er det af central betydning at skabe områder for civil engagement, ikke kun blandt lederne, men også blandt civilsamfundets organisationer; anser det endvidere for yderst vigtigt at opretholde et højt niveau, hvad angår opmærksomhed fra det internationale samfunds side over for alle konflikterne i regionen, for at sikre en hurtig løsning på dem; erkender, at det regionale samarbejde er en nødvendig forudsætning for tillidsskabelse og styrkelse af sikkerheden, i overensstemmelse med ENP-prioriteringerne; opfordrer alle parter til at deltage fuldt ud i det multilaterale samarbejde som led i østpartnerskabet uden at kæde det sammen med den endelige løsning på konflikterne;

Torsdag den 20. maj 2010

40. understreger den potentielle fare for, at de fastfrosne konflikter i regionen kan brede sig; anbefaler i den forbindelse, at der indføres en konference for sikkerhed og samarbejde i Sydkaukasus bestående af de pågældende lande og de relevante regionale og globale aktører med henblik på at udforme en stabilitetspagt for Sydkaukasus;

41. konstaterer, at EU i øjeblikket er involveret i konfliktløsningsprocesserne i regionen, og mener, at Lissabontraktatens ikrafttræden taler for, at EU skal spille en mere fremtrædende rolle; støtter fuldt ud EU's særlige repræsentant for Sydkaukasus, Peter Semneby; glæder sig over det arbejde, som EU-overvågningsmissionen udfører i Georgien, og opfordrer til en intensiveret indsats fra EU's side for at bevæge Rusland og de pågældende de facto-myndigheder til ikke længere at lægge hindringer i vejen for EU-missionens adgang til Sydossetien og Abkhasien; mener, at EU nu har lejlighed til at understøtte løsningen af Nagorno-Karabakh-konflikten, og understreger, hvor vigtigt det er, at EU bidrager hertil; anser det derfor for uomgængeligt at opgradere EU's rolle i Minsk-Gruppen ved at udarbejde et EU-mandat for Minsk-Gruppens franske formand; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at yde humanitær bistand og hjælp til befolkningen i Nagorno-Karabakh-regionen samt til de internt fordrevne og flygtninge, der har måttet forlade regionen; opfordrer Kommissionen og EU's særlige repræsentant Semneby til at overveje også at lade Nagorno-Karabakh nyde godt af hjælpe- og informationsspredningsprogrammer i lighed med Abkhasien og Ossetien;

42. opfordrer VP/HR til nøje at følge udviklingen i regionen og involvere sig aktivt i konfliktløsningsprocesserne; anerkender det arbejde, som EU's særlige repræsentant for Sydkaukasus har udført, og håber, at den højtstående repræsentant vil sikre dette arbejdes kontinuitet og konsekvens; tilskynder Rådet til at overveje at anvende redskaberne fra den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik til i højere grad at lade sig inddrage i fredsskabelses- og konfliktstyringsprocesserne;

43. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at yde en betydelig finansiel og teknisk bistand til tillidsskabende foranstaltninger og fremme den gensidige tillid mellem befolkningerne samt deltage i rehabiliteringen og genopbygningen i alle konfliktramte regioner, f.eks. i form af indtægtsskabende projekter og projekter, der sigter på samfundsøkonomisk integration af internt fordrevne og tilbagevendte samt genetablering af boliger og har dialog og mægling som mål, og opfordrer den til fortsat at udarbejde og støtte projekter i civilsamfundet, hvormed det tilstræbes at fremme forsoning og kontakter mellem lokale befolkninger og enkeltpersoner;

Demokrati, menneskerettigheder og retsstatsforhold

44. støtter EU's finansiering og bistand i regionen med henblik på at fremme disse principper og processer, og mener, at denne EU-støtte bør finde sted inden for rammerne af politiske betingelser, såsom fremskridt i processerne vedrørende politisk dialog og reform og demokratisering; advarer mod muligheden for, at regeringerne misbruger konflikter til at aflede det internationale samfunds opmærksomhed fra interne spørgsmål;

45. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at de forpligtelser, som indgår i de politiske betingelsessæt, overholdes, f.eks. den georgiske regerings specifikke tilsagn om at sætte nyt skub i de demokratiske reformer, der er et led i den EU-efterkonfliktbistand, som Kommissionen og Georgien indgik aftale om i januar 2009, og regelmæssigt rapportere om fremskridtene til Europa-Parlamentet;

46. glæder sig over det arbejde, som er udført af EU's højtstående rådgivende ekspertgruppe for Armenien; glæder sig over muligheden for øget økonomisk bistand som led i østpartnerskabet, herunder bistand til at forberede forhandlingerne om nye associeringsaftaler med EU, og opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for også at tilbyde skræddersyet støtte til Aserbajdsjan og Georgien;

47. mener, at man bør være særlig opmærksom på mindretals og sårbare gruppers rettigheder, og opfordrer Armenien, Aserbajdsjan og Georgien til at gennemføre folkeuddannelsesprogrammer vedrørende menneskerettigheder, hvor man fremhæver værdien af tolerance, pluralisme og mangfoldighed, herunder respekten for seksuelle mindretals og andre marginaliserede og stigmatiserede gruppers rettigheder;

Torsdag den 20. maj 2010

48. udtrykker sin bekymring over, at Eutelsat ikke har villet transmittere den georgiske offentlige radio- og tv-stations russisksprogede service, idet der tilsyneladende er tale om en politisk begrundet afvisning; påpeger, at denne afvisning i praksis giver Intersputnik og dennes største kunde, Gazprom-mediegruppen, monopol på satellittransmission til det regionale russisktalende publikum; understreger, at det er af største betydning, at uafhængige mediers transmission ikke forhindres i et demokratisk og pluralistisk samfund;

49. erkender, at østpartnerskabets civilsamfundsforum kan spille en potentiel rolle som et forum til fremme af udviklingen af et virkeligt civilsamfund og øge dets forankring i staterne i regionen, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at forummet modtager tilstrækkelig finansiel støtte; henleder opmærksomheden på, hvor vigtig finansieringen af civilsamfundsprojekter er, og hvilken rolle EU's delegationer i regionen har ved udvælgelsen af disse, samt hvor stor betydning projekterne kan have for at fremme kontakter på regionalt niveau;

Økonomisk samarbejde og social udvikling

50. mener, at EU fortsat bør støtte den økonomiske udvikling, handel og investeringer i regionen, og at handelspolitikken er en grundlæggende faktor for politisk stabilitet og økonomisk udvikling og vil føre til mindre fattigdom i Sydkaukasus; mener, at forhandlinger om og oprettelse af et bredt og omfattende frihandelsområde kunne spille en meget vigtig rolle i denne forbindelse; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvorledes landene i regionen fremover kan hjælpes med deres forberedelser, forhandlinger og gennemførelsesforanstaltninger, bl.a. ved at fastholde forpligtelserne som følge af de fremtidige dybtgående og omfattende frihandelsaftaler, samt til sin tid at forelægge en generel evaluering af disse aftalers sociale og miljømæssige virkninger; opfordrer endvidere landene i Sydkaukasus til at overveje selv at etablere et frihandelsområde;

51. fremhæver Armenien, Georgien og Aserbajdsjans geopolitiske placering i forhold til EU, Tyrkiet som EU-kandidatland, Rusland og Iran; mener, at handel er et af de vigtigste elementer i EU's generelle politik til fremme af politisk stabilitet, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig vækst og velstand, og er af den opfattelse, at den regionale dimension af EU' Sydkaukasus-strategi kræver en regional tilgang til forhandlinger om handelsaftaler; opfordrer Kommissionen til at identificere fælles områder af økonomisk interesse, der kan afklare uoverensstemmelserne, lette dialogen og fremme det regionale samarbejde; kræver, at EU i højere grad engagerer og involverer sig i at fremme integration i regionen i betragtning af, at Fællesskabet nu har enekompetence, for så vidt angår handelspolitik;

52. glæder sig over konklusionen fra maj 2008 på gennemførlighedsundersøgelser for Georgien og Armenien, der viser, at dybtgående og omfattende frihandelsaftaler ville medføre betydelige økonomiske fordele for disse lande og EU og dermed give Kommissionen mulighed for at træde ind i en forberedende fase for fremtidige forhandlinger om sådanne dybtgående og omfattende frihandelsaftaler; opfordrer Georgien, Armenien og Aserbajdsjan til at øge deres fremskridt mod opfyldelsen af deres respektive ENP-handlingsplaner og Kommissionens henstillinger, navnlig i forhold til at forbedre deres administrative og institutionelle kapacitet og gennemføre lovgivningsreformer (navnlig med hensyn til det lave beskyttelsesniveau for intellektuel ejendom i alle tre lande), hvilket er en af de nødvendige forudsætninger for effektiv gennemførelse og opretholdelse af virkningerne af sådanne ambitiøse dybtgående og omfattende frihandelsaftaler; mener, at indgåelsen af dybtgående og omfattende frihandelsaftaler med Georgien, Armenien og Aserbajdsjan ikke kun kan føre til økonomisk vækst, men også øge de udenlandske investeringer, skabe nye job og udrydde fattigdommen;

53. minder om, at energisikkerhed er noget, der beskæftiger alle; opfordrer derfor indtrængende EU til at yde en mere energisk støtte til energiprojekterne i regionen i overensstemmelse med europæiske normer, herunder projekter til fremme af energieffektivitet og udvikling af alternative energikilder, at intensivere sit samarbejde på energiområdet og at arbejde målrettet på at få oprettet den sydlige energikorridor og bl.a. færdiggøre Nabucco-rørledningen hurtigst muligt; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at projekter med relevans for energi og transport i Sydkaukasus fremmer forbindelserne mellem de tre lande og ikke giver anledning til udelukkelse af bestemte samfund; understreger, hvor vigtige Baku-initiativet og dets tilhørende støtteprogrammer Inogate og Traceca er;

Torsdag den 20. maj 2010

54. understreger, at politisk stabilitet er helt afgørende for pålidelige og vedvarende forsyninger fra energikilder, således at der kan skabes de rette betingelser for at udvikle infrastrukturene; minder i den sammenhæng om, at den dobbelte energikorridor bestående af Baku-Tbilisi-Ceyhan(BTC)- og Baku-Tbilisi-Erzurum(BTE)-rørledningerne fremmer tilnærmelsen mellem EU og den kaspiske region; opfordrer til at opdatere de eksisterende bilaterale aftaler eller aftalememoranda, der er indgået med de tre sydkaukasiske lande på energiområdet, og få indføjet en energisikkerhedsklausul omfattende en adfærdskodeks og specifikke foranstaltninger i tilfælde af energiforsyning og -transit bør indgå i forhandlingerne om vidtrækkende associeringsaftaler med disse lande;

55. understreger på ny betydningen af mellemfolkelige kontakter og mobilitetsprogrammer, især når de henvender sig til unge, samt venskabsprogrammer med regioner og lokalsamfund i EU, hvor der findes nationale mindretal med en høj grad af selvbestemmelse; mener, at der er behov for en betydelig forøgelse af antallet af studerende, lærere og forskere, der deltager i mobilitetsprogrammer; glæder sig over indgåelsen af aftaler med Georgien om visumlempelse og tilbagetagelse og opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre fremskridt med hensyn til aftaler med Armenien og Aserbajdsjan om visumlempelse og tilbagetagelse;

56. bekræfter på ny, at EU er nødt til at udvikle en strategi for Sydkaukasus i betragtning af regionens betydning for EU og EU's potentielle rolle ved den videre stimulering af udviklingen i regionen og løsningen på dennes konfliktp problemer;

*

* *

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen samt Armenien, Georgien og Aserbajdsjans regeringer og parlamenter.

Religionsfrihed i Pakistan

P7_TA(2010)0194

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om religionsfrihed i Pakistan

(2011/C 161 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettigheder og demokrati i Pakistan, navnlig dem af hhv. 12. juli ⁽¹⁾, 25. oktober ⁽²⁾ og 15. november 2007 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 16. november 2009, om religions- og trosfrihed, hvori det understreger den strategiske betydning af denne frihedsrettighed og af at bekæmpe religiøs intolerance,
- der henviser til EU og Pakistans fælles erklæring af 17. juni 2009, hvori begge parter understreger vigtigheden af en integreret, langsigtet strategi, der omfatter social og økonomisk udvikling og retsstatsprincippet, samt af at anerkende betydningen af ikke-militære midler til bekæmpelse af terrorisme,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 666.

⁽³⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 434.

Torsdag den 20. maj 2010

- der henviser til det andet EU-Pakistan-topmøde den 4. juni 2010,
- der henviser til resolutionen om bekæmpelse af religionskrænkelser, der blev vedtaget med et snævert flertal i FN's Menneskerettighedsråd den 26. marts 2009, og som er blevet fremsat hvert år af Pakistan på vegne af Den Islamiske Konference (OIC),
- der henviser til erklæringen af 4. april 2010 fra EU's Høje Repræsentant, Catherine Ashton, vedrørende angrebene i Pakistan samt den af 20. april 2010 om vedtagelsen af den 18. grundlovsændring,
- der henviser til artikel 18 i FN's menneskerettighedserklæring fra 1948,
- der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at det af artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union fremgår, at fremme af demokrati og respekt for menneskerettighederne og de civile frihedsrettigheder er grundlæggende principper og mål for Den Europæiske Union og udgør et fælles grundlag for dens forbindelser med tredjelande,
- B. der henviser til, at majoriteten og statsreligionen i Pakistan er sunni-islam, og at religiøse mindretalsgrupper og -trossamfund består af kristne, hinduer, sikher, shiitter, ahmadier, buddhister, parsier, baha'ier og andre,
- C. der henviser til, at Pakistan er et af nøglelandene i kampen mod terrorisme og udbredelsen af voldelig ekstremisme,
- D. der henviser til, at landets interne stabilitet og demokratiske institutioner sættes under ekstremt pres af det stigende antal voldelige angreb begået af ekstremister, som forekommer næsten dagligt,
- E. der henviser til, at den uophørlige trussel fra radikale muslimske styrker, der opererer på begge sider af den pakistansk-afghanske grænse, gør fælles internationale bestræbelser på at støtte og sætte liv i den økonomiske og sociale udvikling i Pakistan endnu mere påkrævet,
- F. der henviser til, at lige rettigheder for mindretal indgik i Pakistans grundlægger, Mohammed Ali Jinnahs vision, som den kom til udtryk i hans tale til den grundlovgivende forsamling i 1947: »Man kan tilhøre enhver religion, kaste eller tro - det angår ikke staten ... Vi går ud fra det grundlæggende princip, at vi alle er borgere i én stat.«,
- G. der henviser til, at kapitlet om grundlæggende rettigheder i Pakistans grundlov fra 1973 garanterer »frihed til at bekende sig til religion og forvalte religiøse institutioner« (artikel 20), lighed for alle borgere (artikel 25) og »mindretals retmæssige rettigheder og interesser« (artikel 26),
- H. der henviser til, at artikel 260 i grundloven på den anden side skelner mellem muslimer og ikke-muslimer og derved tillader forskelsbehandling på grundlag af religion,
- I. der henviser til, at rapporter og undersøgelser udført af uafhængige organer afslører, at mindretal i Pakistan fratages grundlæggende civile frihedsrettigheder og ligestilling med hensyn til job, uddannelse og politisk repræsentation,
- J. der henviser til, at det anslås, at over 85 % af kvinderne i Pakistan udsættes for mishandling i hjemmet, hvilket omfatter både fysiske og psykiske overgreb; der henviser til, at vold mod piger og kvinder, herunder voldtægt, vold i hjemmet og tvangsægteskaber, stadig er alvorlige problemer, som til dels kan tilskrives sharialovgivning,

Torsdag den 20. maj 2010

- K. der henviser til, at Pakistans regering i november 2008 udnævnte en talsmand for mindretal og samtidig udnævnte parlamentsmedlem Shahbaz Bhatti til føderal minister for mindretalsspørgsmål, og at denne stilling for første gang blev ophævet til kabinetsniveau,
- L. der henviser til, at Pakistans regering i perioden siden november 2008 har oprettet en kvote på 5 % for mindretal i den føderale jobsektor, anerkendt ikke-muslimske helligdage, erklæret 11. august for national mindretalsdag og reserveret pladser i Senatet til mindretalsrepræsentanter,
- M. der henviser til, at præsident Asif Ali Zardari den 25. december 2009 gentog løftet fra Pakistan People's Party om at værne om alle mindretals ret til at blive behandlet på lige fod med andre borgere,
- N. der henviser til, at der er et modsætningsforhold mellem den pakistanske regerings tilsagn om religionsfrihed og dens ledende rolle i Den Islamiske Konference (OIC) med hensyn til i FN-regi at støtte dagsordenen for bekæmpelse af religionskrænkelser,
- O. der henviser til, at de juridiske bestemmelser, der er kendt som »blasfemilovene« og blev indført i 1982 og 1986, underminerer de grundlæggende religiøse rettigheder og mindretalsrettigheder, som grundloven udstikker; der henviser til, at der i paragraf 295C i den pakistanske strafferet (PPC) foreskrives dødsstraf eller fængsel på livstid for tilfælde af blasfemi,
- P. der henviser til, at blasfemilovene misbruges af ekstremistiske grupper og dem, der ønsker at gøre personlige regnskaber op, og har ført til en stigning i volden mod medlemmer af religiøse mindretal, navnlig ahmadiere, men også kristne, hinduer, sikher, shiitter, buddhister, parsier, baha'ier samt kritiske borgere, der vover at udtale sig imod uretfærdighed,
- Q. der henviser til, at langt størstedelen af dem, der tiltales i henhold til blasfemilovene, er muslimer, men at anklager mod individer, der tilhører mindretalsreligioner, kan udløse vold af uforholdsmæssige dimensioner mod hele det religiøse samfund, de tilhører; der henviser til, at det var anklager om blasfemi, der udløste gruppevold mod kristne i Gøjra og Korian i sommeren 2009, hvorved otte blev dræbt og mindst hundrede huse blev ødelagt,
- R. der henviser til, at 76 personer i 2009 blev tiltalt for blasfemi i 25 registrerede sager, hvoraf 17 personer blev tiltalt i henhold til paragraf 295C i den pakistanske straffelov,
- S. der henviser til, at advokater og menneskerettighedsaktivister i Pakistan jævnligt udsættes for dødstrusler og chikane, og at advokater, der fungerer som forsvarere i blasfemisager, er særligt udsatte for sådanne risici, og henviser til, at mange af de frifundne sågar er nødt til at tilbringe resten af deres liv i skjul,
- T. der henviser til, at den pakistanske premierminister, Gilani, i august 2009 bekendtgjorde nedsættelsen af et udvalg, der skulle gennemgå og forbedre »love, der er til skade for den religiøse harmoni«, og at han i sin udtalelse hentydede til blasfemilovene fra 1982 og 1986; der imidlertid henviser til, at der til dato ikke er foreslået sådanne ændringer,
- U. der henviser til, at ahmadi-muslimer i Pakistan ofte udsættes for diskrimination og forfølgelse, som understøttes af anti-Ahmadiyyabestemmelserne i paragraf 298 i den pakistanske straffelov, og at et nyligt eksempel herpå er mordet på en pensioneret ahmadi-professor, som blev begået af maskerede, bevæbnede mænd den 5. januar 2010,
- V. der henviser til, at Pakistans regering er i gang med at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1984,
1. glæder sig over de foranstaltninger, som Pakistans regering siden november 2008 har truffet til fordel for religiøse mindretal, som f.eks. oprettelse af en kvote på fem procent for mindretal i den føderale jobsektor, anerkendelse af muslimske helligdage og erklæring af en dag for nationale mindretal;

Torsdag den 20. maj 2010

2. støtter fuldt ud bestræbelserne fra den føderale minister for mindretalsspørgsmål på at oprette et netværk af lokale tværreligiøse udvalg om harmoni med henblik på at fremme dialog og mindske de religiøse spændinger; opfordrer alle andre forvaltnings- og myndighedsniveauer, herunder delstaterne, til fuldt ud at tilslutte sig disse foranstaltninger;
3. glæder sig over den pakistanske premierministers tilsagn om at give ejendomsret til mindretal blandt slumområdernes indbyggere i Islamabad;
4. glæder sig over den pakistanske regerings tilsagn om at give mindretal pladser i Senatet og inkludere kvindelige repræsentanter for mindretal i Senatet og håber, at disse tilsagn bliver fulgt op i praksis;
5. opfordrer Pakistans regering til at revidere sin praksis med at medtage landets statsborgeres religiøse tilhørsforhold i alle nye pas med henblik på at undgå enhver form for diskrimination;
6. udtrykker sin solidaritet med Pakistans regering i kampen mod terrorisme og udbredelsen af voldelig ekstremisme;
7. udtrykker sin dybe bekymring over, at blasfemilovene – som kan give dødsstraf i Pakistan, og som ofte bruges som en begrundelse for censur, kriminalisering, forfølgelse af og i visse tilfælde mord på medlemmer af politiske, racemæssige og religiøse mindretal – giver mulighed for misbrug, der rammer personer inden for alle trosretninger i Pakistan;
8. opfordrer Pakistans regering til at foretage en grundig undersøgelse af blasfemilovene og deres nuværende anvendelse, bl.a. paragraf 295 C i straffeloven, som foreskriver obligatorisk dødsstraf for enhver, der kendes skyldig i blasfemi, og i mellemtiden gennemføre de ændringer, som den føderale minister for mindretalsspørgsmål har foreslået;
9. opfordrer regeringen til at gøre alvor af sit tilsagn fra 2008 om at ændre alle dødsstraffe til fængselsstraffe som et første skridt i retning af afskaffelse af dødsstraf;
10. minder om Kommissionens gentagne erklæringer, som svar på parlamentariske skriftlige forespørgsler, om, at den nøje følger den pakistanske regerings reaktion på den gruppevold, der opstod som følge af anklager om blasfemi i Gojra og Korian; opfordrer endvidere Kommissionen til at anmode om enkeltheder om de håndgribelige fremskridt, der er gjort, navnlig med hensyn til at bringe de skyldige for en domstol;
11. udtrykker sin særlige bekymring over den igangværende diskrimination mod og forfølgelse af Ahmadiyya-samfundet i Pakistan og opfordrer Pakistans regering til at ophæve paragraf 298 i den pakistanske straffelov, som i alvorlig grad skaber hindringer for denne befolkningsgruppes dagligdag og til at søge at begrænse provokerende begivenheder som f.eks. konferencerne i Lahore om profetiens afslutning;
12. opfordrer de pakistanske myndigheder til fuldt ud at gennemføre den pakistanske højesterets dom, ifølge hvilken de skal sikre, at alle stemmeberettigede vælgere bliver registreret på de nye valglister, herunder ahmadi-muslimerne;
13. er bekymret over muligheden for misbrug af kampagnen i FN-regi for bekæmpelse af religionskrænkelser og understreger Rådets konklusioner af 16. november 2009;
14. opfordrer Pakistans regering til fuldt ud og uden forbehold at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1984; mener, at trosfrihed, som er sikret i FN's konvention, foreskriver en passende ramme og reference, som alle undertegnende parter bør tilslutte sig ved at give beskyttelse til deres borgere, således at det bliver muligt for dem frit at udøve deres tro;

Torsdag den 20. maj 2010

15. opfordrer regeringen til at sikre menneskerettighederne for mindretal, som det er fastsat i forfatningen og FN's menneskerettighedserklæring, navnlig artikel 18, hvori det foreskrives, at »enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed«;
 16. støtter alle initiativer, der har til formål at fremme dialog og gensidig respekt blandt befolkningsgrupper; opfordrer de politiske og religiøse myndigheder til at fremme tolerance og tage initiativer til at bekæmpe had og voldelig ekstremisme;
 17. opfordrer indtrængende Pakistans regering til at gennemføre de foreslåede reformer af uddannelses-systemet og regulere og kontrollere madrassaerne; opfordrer de pakistanske myndigheder til at fjerne al propaganda, der fremmer had, religiøs dominans og religionskrænkelser fra lærebøger, som er godkendt af undervisningsministeriets ansvarlige for den nationale læseplan;
 18. anmoder Pakistans regering om at muliggøre et besøg af FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed, Asma Jahangir, i Pakistan;
 19. opfordrer Rådet og Kommissionen til at opføre mindretalenes rettigheder i Pakistan på dagsordenen for det kommende topmøde med henblik på at iværksætte en tidlig reform af diskriminerende blasfemi-lovgivning;
 20. opfordrer Rådet til at medtage spørgsmålet om religiøs tolerance i samfundet i sin dialog med Pakistan om bekæmpelse af terrorisme, idet dette spørgsmål er af central betydning for kampen mod religiøs ekstremisme på lang sigt;
 21. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at yde finansiel bistand til menneskerettighedsorganisationer og -forkæmpere og udarbejde praktiske foranstaltninger til at støtte den stigende bevægelse i civilsamfundet i Pakistan mod blasfemilovene og anden diskriminerende lovgivning;
 22. minder om Kommissionens gentagne erklæringer, som svar på parlamentariske skriftlige forespørgsler, om, at den nøje følger den pakistanske regerings reaktion på vold mod kristne i Gojra og Korian, og opfordrer Kommissionen til at anmode om enkeltheder om de håndgribelige fremskridt, der er gjort, navnlig med hensyn til at bringe de skyldige for en domstol;
 23. opfordrer Rådet og Kommissionen til at insistere på, at Pakistans regering overholder bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder, der er sikret i samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Pakistan; opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport om gennemførelsen af samarbejdsaftalen og bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder;
 24. opfordrer Rådet til at støtte Pakistans regering i udviklingen af landets ministerium for menneskerettigheder og nedsættelse af en meningsfuld, uafhængig og pålidelig national menneskerettighedskommission;
 25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Pakistans regering og parlament.
-

Torsdag den 20. maj 2010

Situationen i Thailand

P7_TA(2010)0195

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om Thailand

(2011/C 161 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til De Forenede Nationers grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse og brug af skydevåben fra 1990,
- der henviser til erklæringerne af 8. og 13. april 2010 fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om den politiske situation i Thailand,
- der henviser til erklæring af 12. april 2010 fra generalsekretæren for ASEAN om situationen i Thailand,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Thailand har været vidne til voldsomme sammenstød mellem på den ene side »rødskjorte«-demonstranter, og på den anden side regeringen og hæren med støtte fra »gulskjorte«-bevægelsen, som allerede har kostet mere end 60 menneskeliv og har resulteret i over 1 700 sårede,
- B. der henviser til, at der er blevet erklæret undtagelsestilstand i mere end 20 provinser over hele landet,
- C. der henviser til, at der den 10. april 2010 i Bangkok udbrød voldeligheder mellem demonstranter og sikkerhedsstyrker,
- D. der henviser til, at premierminister Abhisit Vejjajiva den 3. maj 2010 fremlagde en fempunkts køreplan, som skulle føre til afholdelse af almindelige valg den 14. november 2010,
- E. der henviser til, at Bangkok siden den 13. maj 2010 har oplevet en ny voldsbølge mellem militante demonstranter og sikkerhedsstyrker,
- F. der henviser til, at den undtagelsestilstand, der blev erklæret af den Thailandske regering, har ført til censur af en satellit TV kanal, adskillige radio- og TV-stationer samt internetsider; der henviser til, at Den Europæiske Union har udtrykt dyb bekymring over truslen mod mediefriheden og atter har bekræftet, at ytringsfriheden er en grundlæggende rettighed, der fremgår af verdenserklæringen om menneskerettighederne,
- G. der henviser til, at den aktion, som hæren har iværksat den 19. maj 2010 med henblik på at stramme op på en sikkerhedskorridor rundt om demonstranternes hovedlejr, har resulteret i adskillige døde, herunder en italiensk journalist, samt dusinvis af sårede,
- H. der henviser til, at FN's generalsekretær Ban Ki-moon har udtrykt bekymring over volden og har henstillet til såvel demonstranter som de thailandske myndigheder at gøre alt, hvad de kan for at undgå yderligere vold og tab af menneskeliv; der henviser til, at Vietnam, der har formandsposten for ASEAN, har udtrykt bekymring over den forværrede situation i Thailand og opfordrer begge sider til at undgå vold og til at søge at opnå forsoning,

Torsdag den 20. maj 2010

1. udtrykker dyb bekymring over den voldelige konflikt mellem demonstranter og sikkerhedsstyrker i Thailand, som udgør en trussel mod landets demokrati, og udtrykker solidaritet med den thailandske befolkning og alle de familier, der har lidt under tabet af deres elskede i løbet af de seneste uger;
2. minder om, at FN's grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse og brug af skydevåben fra 1990 foreskriver, at myndighederne så vidt muligt skal anvende ikke-voldelige metoder, inden de går over til magtanvendelse og brug af skydevåben, og at myndighederne i de tilfælde, hvor de ikke kan undgå lovlig magtanvendelse og brug af skydevåben, skal udvise tilbageholdenhed og handle således, at det står i forhold til forbrydelsens alvor;
3. opfordrer alle parter til at udvise størst mulig tilbageholdenhed og at standse politisk vold,
4. glæder sig over den thailandske regerings beslutning om at nedsætte et udvalg, der skal bestå af retsmedicinske eksperter og repræsentanter for akademiske institutioner, til at undersøge dødsfaldene under begivenhederne den 10. april 2010, og opfordrer regeringen til at udvide disse undersøgelser til at omfatte de seneste dødsfald, tilslutter sig initiativet fra ministeriet for social udvikling og menneskers sikkerhed, der går ud på at oprette et center, som skal yde hjælp til skadede personer og pårørende til de personer, der blev dræbt i sammenstød mellem embedsmænd og tilhængere af den nationale forenede front for demokrati imod diktatur (UDD);
5. anerkender den køreplan, som premierminister Abhisit Vejjajiva fremlagde den 3. maj 2010;
6. opfordrer den thailandske regering til at sikre at erklæringen af undtagelsestilstanden ikke fører til uforholdsmæssigt strenge begrænsninger af de grundlæggende rettigheder og de enkeltes friheder; opfordrer den thailandske regering til fjerne censuren og begrænsningerne på ytringsfriheden;
7. opfordrer indtrængende alle parter til straks at gå ind i en konstruktiv dialog for at søge at opnå en hurtig forhandlingsløsning og at løse den nuværende konflikt på fredelig og demokratisk vis;
8. glæder sig over initiativet fra den nationale menneskerettighedskommission om at indkalde til et samråd mellem intellektuelle, repræsentanter for sociale bevægelser, religiøse ledere og de 4 tidligere premierministre Anand Panyarachun, Banharn Silapa-acha, Chavalit Yongchaiyudh og Chuan Leekpai, med henblik på at finde og stille forslag om en løsning, der kan afslutte denne konflikt;
9. understreger sin vilje til at støtte demokratiet i Thailand under hensyntagen til de fremragende forbindelser mellem EU og Thailand og til Thailands rolle som en kilde til fremgang og stabilitet i regionen;
10. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at gøre alt for at stoppe volden; opfordrer indtrængende Næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at følge den politiske situation tæt og til at koordinere aktioner med ASEAN med henblik på at fremme dialogen og styrke demokratiet i landet;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaterne, Næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Thailands regering, generalsekretæren for ASEAN og FN's generalsekretær.

Torsdag den 20. maj 2010

Burma

P7_TA(2010)0196

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om situationen i Burma/Myanmar

(2011/C 161 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Burma/Myanmar,
- der henviser til artikel 18-21 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til artikel 25 i den internationale konvention fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til udtalelsen fra FN's særlige rapportør Tomás Ojea Quintana af 5. maj 2010,
- der henviser til Rådets konklusioner om Burma/Myanmar, der blev vedtaget på det 3009. møde i Rådet (udenrigsanliggender), som blev afholdt i Luxembourg den 26. april 2010,
- der henviser til udtalelsen fra EU's højtstående repræsentant Catherine Ashton af 1. marts 2010 om afvisningen af Aung San Suu Kyis appel til højesteret i Burma/Myanmar,
- der henviser til formandens udtalelse fra det 16. ASEAN-topmøde, der blev afholdt i Hanoi den 9. april 2010,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner – erklæring om Burma/Myanmar af 19. juni 2009,
- der henviser til Rådets konklusioner om Burma/Myanmar, der blev vedtaget på det 2938. møde i Rådet (udenrigsanliggender), som blev afholdt i Luxembourg den 27. april 2009,
- der henviser til EU-formandskabets erklæring af 23. februar 2009 med opfordring til en altomfattende dialog mellem myndighederne og de demokratiske bevægelser i Burma/Myanmar,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær af 28. august 2009 om menneskerettighedssituationen i Burma/Myanmar,
- der henviser til resolutionen fra FN's Menneskerettighedsråd af 26. marts 2010 om menneskerettighedssituationen i Burma/Myanmar,
- der henviser til erklæringen fra formandskabet på vegne af EU af 14. maj 2009 om arrestationen af Aung San Suu Kyi,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til meddelelsen fra de burmesiske myndigheder om nationalt valg i 2010, det første siden 1990,

Torsdag den 20. maj 2010

- B. der henviser til, at de fem valglove og fire dekretter, således som de er offentliggjort, krænker alle demokratiske principper og umuliggør afholdelsen af frie valg, navnlig ved at udelukke landets 2 200 identificerede politiske fanger; der henviser til, at medlemmer af religiøse ordener i Burma/Myanmar, herunder et anslået antal på 400 000 buddhistiske munke, udtrykkeligt har forbud mod at stemme, hvilket understreger den vedvarende forskelsbehandling fra militærjuntaens side på grundlag af religion eller status,
- C. der henviser til, at disse love krænker de grundlæggende principper om ytringsfrihed og foreningsfrihed; der henviser til, at burmesiske nyhedsmedier med base i udlandet, der udgør den primære kilde til nyheder for det burmesiske folk, stadig har forbud mod at arbejde i Burma/Myanmar,
- D. der henviser til, at disse love er baseret på forfatningen af 2010, der garanterer straffrihed for forbrydelser begået af det nuværende regime, og fastsætter en fuldstændig ophævelse af de grundlæggende rettigheder på ubestemt tid i tilfælde af undtagelsestilstand; der henviser til, at Burmas/Myanmars nye forfatning har til formål at opretholde et diktatur i en civil forklædning og ikke fastsætter nogen menneskerettigheder eller giver udsigt til reelle forandringer,
- E. der henviser til, at ethvert udtryk for divergerende politiske holdninger systematisk og brutalt undertrykkes (f.eks. gennem vilkårlige anholdelser, uretfærdig rettergang, fængsling, tortur og udenretslige henrettelser),
- F. der henviser til, at valg ikke kan betragtes som frie og retfærdige, hvis oppositionen ikke er inddraget,
- G. der henviser til, at Den Nationale Liga for Demokrati (NLD), der var den store vinder ved det seneste demokratiske valg, har besluttet at boykotte dette valg på grund af betingelserne for deltagelse; der henviser til, at NLD blev opløst ved lov den 6. maj 2010, efter at den ikke havde indskrevet sig til valget,
- H. der henviser til erklæringen fra det 16. ASEAN-topmøde, der understregede betydningen af forsoning og afholdelse af frie og regulære parlamentsvalg, der er åbne for alle,
- I. der henviser til, at FN's særlige rapportør for Burma/Myanmar har fordømt grove og systematiske menneskerettighedskrænkelser begået af Burmas/Myanmars diktatur, og samtidig erklæret, at de udgør en statslig politik, der inddrager myndigheder i den udøvende magt, militæret og retsvæsenet på alle niveauer, og har opfordret til oprettelsen af en FN-undersøgelseskommission vedrørende krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået af diktaturet,
- J. der henviser til regeringen i Burma/Myanmar fortsat nægter EU's særlige udsending til Burma at besøge landet og indgå i dialog trods gentagne anmodninger over mange måneder,
- K. der henviser til, at regeringen i Burma/Myanmar siden 2003 har afvist ethvert forslag fra FN og det internationale samfund om at revidere dens 7-trins »køreplan for demokrati«,
- L. der henviser til, at der i dag er 2 200 kendte politiske fanger, som tilbageholdes for deres fredelige aktiviteter i Burma/Myanmar, og der henviser til, at over 140 politiske fanger bevidst nægtes medicinsk behandling, herunder lederen af studentergruppen 88 Generation Ko Mya Aye, som har en livstruende hjertesygdom,
- M. der henviser til, at militæret fortsat begår overtrædelser af menneskerettighederne mod civile i områder med etniske konflikter, herunder udenretslige henrettelser, tvangsarbejde og kønsbetinget vold,
- N. der henviser til, at angrebene mod civile fra etniske mindretal i det østlige Burma/Myanmar fortsætter, hvilket resulterer i hundretusinder af fordrevne personer, hvoraf mange på grund af begrænsninger af den humanitære bistand fra diktaturet side kun kan nås gennem grænseoverskridende støtte fra nabolande,

Torsdag den 20. maj 2010

- O. der henviser til Aung San Suu Kyi, lederen af oppositionspartiet NLD, har været i husarrest siden 2003, og at myndighederne arresterede hende den 14. maj 2009 på grund af anklager om, at hun havde brudt sin husarrest ved at tillade et besøg af amerikaneren John Yettaw, der henviser til, at en straffedomstol i Insein-fængslet i Rangoon den 11. august 2009 idømte Aung San Suu Kyi tre års fængsel for at bryde sin husarrest, en dom som senere blev reduceret til 18 måneders husarrest; der henviser til, at højesteret i Burma/Myanmar den 1. marts 2010 afviste Aung San Suu Kyis appel af den uretfærdige dom fra 2009,
- P. der henviser til, at EU fortsat er en stor donor til Burma/Myanmar og står parat til at øge sin bistand til befolkningen i landet yderligere for at forbedre dens sociale og økonomiske forhold,
- Q. der henviser til, at ECHO har reduceret midlerne til flygtninge på grænsen mellem Thailand og Burma på trods af, at antallet af flygtninge fortsat er næsten uændret, og har standset finansieringen af kostskoler i flygtningelejre,
- R. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd, FN's Generalforsamling, FN's Menneskerettighedsråd, EU og mange andre regeringer har sagt, at løsningen på Burmas problemer er en reel trepartsdialog mellem Aung San Suu Kyi og NLD, ægte etniske repræsentanter og regeringen i Burma, og der henviser til at regeringen i Burma stadig nægter at indgå i en sådan dialog,
1. bekræfter på ny sit urokkelige tilsagn over for befolkningen i Burma/Myanmar;
 2. fordømmer afholdelsen af valg under fuldstændig udemokratiske forhold og på grundlag af regler, der udelukker det største demokratiske oppositionsparti, og som fratager flere hundrede tusinde burmesiske borgere deres stemmerettigheder og retten til at stille op til valg i et klart forsøg på at udelukke landets samlede opposition fra afstemningen;
 3. beklager det forhold, at militæret under den nye forfatning garanteres mindst 25 % af pladserne i parlamentet og vil have beføjelse til at suspendere de borgerlige frihedsrettigheder og den lovgivende myndighed, når det skønner det nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed;
 4. opfordrer indtrængende regeringen i Burma/Myanmar til omgående at tage de nødvendige skridt til at sikre en fri, retfærdig og gennemsigtig valgproces, herunder deltagelse af alle vælgere, alle politiske partier og alle andre relevante aktører i valgprocessen og acceptere tilstedeværelsen af internationale observatører; opfordrer til at ophæve de love, der blev offentliggjort i marts 2010, og som ikke giver mulighed for at afholde frie og gennemsigtige valg;
 5. opfordrer myndighederne i Burma/Myanmar til at rette sig efter opfordringerne fra det internationale samfund om at tillade Aung San Suu Kyi og alle andre samvittighedsfanger at deltage i den politiske proces;
 6. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at bestræbe sig til det yderste på at sikre, at der bliver afholdt frie og demokratiske valg;
 7. opfordrer kraftigt regeringen i Burma/Myanmar til at ophæve restriktionerne på forsamlingsfrihed, foreningsfrihed, bevægelighed og ytringsfriheden, herunder for frie og uafhængige medier, bl.a. ved at sikre åben tilgængelighed til internettet og mobiltelefonitjenester og ophøre med at anvende censur;
 8. fordømmer på det kraftigste de systematiske brud på befolkningen i Burmas/Myanmars menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og demokratiske rettigheder, der for tiden finder sted; opfordrer myndighederne i Burma/Myanmar til at stoppe krænkelse af internationale menneskerettigheder og humanitær ret;
 9. opfordrer indtrængende regeringen i Burma/Myanmar til at løslade alle samvittighedsfanger omgående og uden betingelser og med fuld genoprettelse af deres politiske rettigheder og til at afstå fra yderligere politisk motiverede anholdelser;

Torsdag den 20. maj 2010

10. opfordrer den højtstående repræsentant og medlemsstaterne til at offentligt at støtte henstillingen fra FN's særlige rapportør for Burma/Myanmar om, at FN opretter en undersøgelseskommission vedrørende krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden i Burma/Myanmar, og til at medtage denne anmodning i beslutningsforslaget på FN's Generalforsamling i 2010;
 11. understreger, at de politiske og socioøkonomiske udfordringer, som Burma/Myanmar står over for, kun kan tackles gennem reel dialog med alle aktører, herunder også de etniske grupper og oppositionen;
 12. bekræfter den afgørende betydning af en reel dialog og national forsoning for en overgang til demokrati; opfordrer regeringen i Burma/Myanmar til omgående at indlede en reel dialog med alle andre partier og etniske grupper; glæder sig i denne forbindelse over den mæglingsindsats, som FN's generalsekretær og FN's særlige rapportør for Burma/Myanmar yder;
 13. opfordrer indtrængende regeringerne i Kina, Indien og Rusland til at anvende deres betydelige økonomiske og politiske indflydelse over for de burmesiske myndigheder til at skabe væsentlige forbedringer i Burma/Myanmar og til at standse leveringen af våben og andre strategiske ressourcer til landet; opfordrer regeringerne i ASEAN-lande og Kina, som har et »privilegeret forhold« til Burma/Myanmar, til især at anvende deres mellemkomster til at forsøge at vende Burmas politik om etnisk udrensning af Rohingyaer, der resulterer i, at flere hundrede tusinde flygter over grænsen til Bangladesh og øger trængslerne for de yderst fattige mennesker, der bor i Cox Basar-regionen;
 14. udtrykker sin stærke støtte til det arbejde, som EU's særlige udsending har udført, og opfordrer Burma/Myanmars myndigheder til fuldt ud at samarbejde med ham;
 15. glæder sig over Rådets beslutning om at forlænge de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i EU's nuværende afgørelse, med endnu et år, og understreger, at det er rede til at revidere, ændre eller styrke de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, i lyset af udviklingen på stedet;
 16. opfordrer Kommissionen til at vende nedskæringer til støtte til flygtninge på grænsen mellem Thailand og Burma og straks begynde at finansiere grænseoverskridende støtte, navnlig lægehjælp;
 17. gentager sin opfordring til at finde en løsning på problemet med Rohingyaflygtningene i Bangladesh; opfordrer indtrængende Bangladesh's regering til at give dem mulighed for at blive officielt registreret som flygtninge og myndighederne i Burma/Myanmar til at standse enhver form for forfølgelse af Rohingyaerne og fuldt ud respektere deres grundlæggende rettigheder som religiøse og etniske mindretal;
 18. glæder sig over EU's støtte til en global våbenembargo og opfordrer de europæiske regeringer og Kommissionen til at indlede et aktivt arbejde med henblik på at opbygge en global konsensus om et sådant forbud;
 19. støtter mæglingsbestræbelserne fra FN's generalsekretær og glæder sig over hans engagement i dette spørgsmål;
 20. pålægger sin delegationer med ASEAN, Kina, Rusland, USA, Indien, landene i Sydasien og Japan at sætte Burma/Myanmar på dagsordenen for deres møder med deres modparter og samtalepartnere i disse lande;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til viceformand for Kommissionen/EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU's særlige udsending til Burma, Det Nationale Råd for Fred og Udvikling i Burma, regeringerne i ASEAN- og ASEM-medlemsstaterne, ASEM's sekretariat, ASEAN's interparlamentariske Myanmar-gruppe, Daw Aung San Suu Kyi, FN's generalsekretær, FN's højkommisær for menneskerettigheder og FN's særlige rapportør for Burma/Myanmar.
-

Tirsdag den 18. maj 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor ***II

P7_TA(2010)0158

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (16626/2/2009 - C7-0049/2010 - 2009/0027(COD))

(2011/C 161 E/24)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (16626/2/2009 - C7-0049/2010),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0066),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 63, stk. 1, nr. 1) og 2), og artikel 66, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0071/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, artikel 74 og artikel 78, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0118/2010),
1. godkender Rådets holdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 7.5.2009, P6_TA(2009)0379.

Tirsdag den 18. maj 2010

4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) *II**

P7_TA(2010)0159

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets holdning ved førstebehandlingen med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (05386/3/2010 - C7-0095/2010 - 2008/0223(COD))

(2011/C 161 E/25)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05386/3/2010 - C7-0095/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0780),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 175, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0413/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 14. maj 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
- der henviser til udtalelse af 21. april 2009 fra Regionsudvalget ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 72,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0124/2010),

1. godkender Rådets holdning;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 23.4.2009, P6_TA(2009)0278.

⁽²⁾ EUT C 277 af 17.11.2009, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 200 af 25.8.2009, s. 41.

Tirsdag den 18. maj 2010

2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
3. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til vedlagt denne beslutning, til efterretning;
4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BILAG

Erklæringer

vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning)

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om artikel 290 i TEUF

»Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at bestemmelserne i direktiv 2010/31/EU ikke berører institutionernes fremtidige holdning, for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller individuelle retsakter, der indeholder sådanne bestemmelser.«

Kommissionens erklæring om Institutionernes pauser

»Europa-Kommissionen noterer sig, at Europa-Parlamentet og Rådet er af den opfattelse, at der ved meddelelse af delegerede retsakter undtagen i tilfælde, hvor retsakten foreskriver anvendelse af en hasteprocedure, skal tages hensyn til institutionernes pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet kan udøve deres beføjelser inden for de tidsfrister, der er fastsat i de relevante retsakter, og er rede til at handle i overensstemmelse hermed.«

Kommissionens erklæring om finansiering af energieffektivitet i bygninger

»Kommissionen understreger, hvor stor en rolle finansieringsinstrumenterne spiller for skabelsen af en energieffektiv og CO₂-fattig europæisk byggesektor. Kommissionen vil fortsat opfordre medlemsstaterne til at gøre udstrakt brug af midlerne i Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (for tiden kan op til 4 % af de samlede nationale beløb i Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, svarende til 8 mia. EUR, anvendes til forbedring af energieffektivitet og brug af vedvarende energi i boligsektoren ud over den ubegrænsede finansielle støtte, som allerede er til rådighed til bæredygtig energi i offentlige og erhvervs/industribygninger) og vil også bistå medlemsstaterne med at udnytte samtlige disponible midler og finansieringskilder, der kan fungere som løftestang for investeringer i energieffektivitet.

Endvidere vil Kommissionen undersøge muligheden for at videreudvikle de initiativer, der allerede er taget på området, f.eks. initiativet »intelligente byer« (SET-Plan KOM(2009)0519) eller anvendelse af budgettet for »Intelligent energi - Europa II«, bl.a. med sigte på videndeling og teknisk bistand med oprettelse af nationale revolverende fonde.

Kommissionen vil desuden udarbejde en oversigt over og en analyse af de finansieringsordninger, der findes i medlemsstaterne, og udnytte resultaterne af denne analyse til at støtte udveksling af bedste praksis i alle dele af EU.

Efter at have gennemført analysen omhandlet i artikel 10, stk. 5, i direktiv 2010/31/EU vil Kommissionen endelig overveje den mulige fremtidige udvikling af finansielle incitamenter (bl.a. med henblik på de EU-instrumenter, der henvises til i artikel 10, stk. 5, litra a) og den bedst mulige anvendelse heraf til investeringer i øget energieffektivitet i bygninger.«

Tirsdag den 18. maj 2010

Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (ændring af Rådets beslutning 573/2007/EF) *I**

P7_TA(2010)0160

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF (KOM(2009)0456 - C7-0123/2009 - 2009/0127(COD))

(2011/C 161 E/26)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0456),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 2, litra b), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0123/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 78, stk. 2, samt artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0125/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre forslaget i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Tirsdag den 18. maj 2010

P7_TC1-COD(2009)0127

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2010/EU om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ■

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, og artikel 80,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da der oprettes et fælles EU-genbosættelsesprogram, der skal gøre ■ genbosættelsesindsats mere effektiv **i Unionen** ved at yde beskyttelse til flygtninge og øge den strategiske virkning af genbosættelse ved i højere grad at rette indsatsen mod de personer, der har mest behov for genbosættelse **på EU-niveau**, bør der regelmæssigt fastsættes fælles prioriteringer for genbosættelse.
- (2) **For at opfylde målsætningerne i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF ⁽²⁾ bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, om fastsættelse af fælles årlige EU-prioriteringer for ■ geografiske regioner og nationaliteter og specifikke kategorier af flygtninge, der skal genbosættes. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under sit forberedende arbejde, bl.a. på ekspertniveau.**
- (3) I betragtning af de genbosættelsesbehov, der fastsættes i Kommissionens beslutning om fælles årlige EU-prioriteringer for genbosættelse, **i henhold til denne beslutning**, er det også nødvendigt at yde yderligere finansiel støtte til genbosættelse af personer for så vidt angår specifikke geografiske regioner og nationaliteter og ■ kategorier af flygtninge, der skal genbosættes, når genbosættelse betragtes som den mest hensigtsmæssige løsning på deres særlige behov.
- (4) I den forbindelse er det hensigtsmæssigt at indføre tidsfrister for fremlæggelse af de oplysninger, der er nødvendige for at beregne de årlige tildelinger til medlemsstaterne, fristen for medlemsstaternes indsendelse af årlige programmer og fristen for Kommissionens vedtagelse af finansieringsbeslutninger.
- (5) **For at få flere medlemsstater involveret i genbosættelsesaktioner er det nødvendigt, at de medlemsstater, der for første gang deltager i genbosættelsesprogrammet, modtager supplerende økonomisk støtte.**
- (6) Det er også nødvendigt at fastsætte reglerne for støtteberettigelse, hvad angår yderligere finansiel støtte til genbosættelse -

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010.

⁽²⁾ EFT L 144 af 6.6.2007, s. 1.

Tirsdag den 18. maj 2010

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning nr. 573/2007/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 13 affattes således:

a) Stk. 5 bliver til stk. 3;

b) Stk. 3 bliver til stk. 4 og erstattes af følgende:

»4. Medlemsstaterne modtager et fast beløb på 4 000 EUR for hver █ person, som **genbosættes i overensstemmelse med** en af de kategorier, der **skal** fastsættes i de fælles årlige EU-prioriteringer, jf. **stk. 6 og 7**, for så vidt angår geografiske regioner og nationaliteter. █

Følgende kategorier af sårbare grupper af flygtninge betragtes som fælles årlige EU-prioriteringer, uanset de årlige prioriteringer i stk. 6 og 7 for geografiske regioner og nationaliteter:

- **børn og kvinder, der er i fare, navnlig på grund af psykisk, fysisk eller seksuel vold eller udnyttelse**
- **uledsagede mindreårige, for hvem det gælder, at genbosættelse er i deres bedste interesse, i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder**
- **personer med et alvorligt behov for lægehjælp, som kræver særbehandling, navnlig tilfælde som kun kan behandles, efter at genbosættelse har fundet sted**
- **personer, der har overlevet vold og tortur**
- **personer, der har behov for omgående genbosættelse eller nødgenbosættelse af juridiske årsager eller af beskyttelseshensyn.«**

c) Følgende stykke indsættes:

»4a. De medlemsstater, der for første gang søger om midler i henhold til denne artikel, modtager et fast beløb på 6 000 EUR for hver genbosat person i det første kalenderår og 5 000 EUR i det andet. I de følgende år udgør det faste beløb 4 000 EUR for hver genbosat person. Det supplerende beløb, de nye deltagende medlemsstater modtager i de første to år, investeres i udviklingen af et bæredygtigt genbosættelsesprogram.«

d) Stk. 4, bliver til stk. 5, og affattes således:

»5. Når en medlemsstat genbosætter en person, som falder ind under mere end en af de kategorier, der er nævnt i de fælles årlige EU-prioriteringer for genbosættelse, jf. **stk. 6 og 7**, modtager den kun én gang et fast beløb for denne person.«

e) Stk. 6, affattes således:

»6. For at opfylde denne beslutnings målsætninger om at gøre genbosættelse til et effektivt beskyttelsesinstrument fastlægger Kommissionen █ de fælles årlige EU-prioriteringer for genbosættelse ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med **artikel 52a, og med forbehold af betingelserne i artikel 52b og 52c.**«

Tirsdag den 18. maj 2010

f) *Følgende stykker tilføjes:*

»7. I tilfælde af uforudsete krisesituationer, der fordrer en hurtig opdatering af de fælles årlige EU-prioriteringer for genbosættelse, finder proceduren i artikel 52d anvendelse på delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne artikel.

8. Senest tyve kalenderdage efter meddelelsen af Kommissionens beslutning om fastsættelse af de fælles årlige EU-prioriteringer for genbosættelse i overensstemmelse med **stk. 6 og 7**, forelægger medlemsstaterne Kommissionen et skøn over, hvor mange personer de vil genbosætte i henhold til **den beslutning** i løbet af det følgende kalenderår. Kommissionen **underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom**.

9. Resultaterne og virkningen af det finansielle incitament til genbosættelse **i henhold til** de fælles årlige EU-prioriteringer beskrives af medlemsstaterne i den rapport, der er nævnt i artikel 50, stk. 2, og af Kommissionen i den rapport, der er nævnt i artikel 50, stk. 3.«

2. Artikel 20 affattes således:

a) Stk. 2, affattes således

»2. Kommissionen forelægger senest den 1. september hvert år indtil 2013 medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende kalenderår inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 13.«

b) Stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. december hvert år indtil 2013 Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende elementer:

a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program

b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal støttes under det årlige program

c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag til de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 16, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.«

c) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen træffer senest den 1. april det pågældende år beslutning om finansiering og godkender dermed det årlige program. I beslutningen anføres det beløb, som den pågældende medlemsstat får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.«

3. I artikel 35 indsættes følgende stykke:

»5. Det faste beløb på 4 000 EUR, der tildeles medlemsstaterne for hver genbosat person, udbetales som et engangsbeløb for hver faktisk genbosat person.«

Tirsdag den 18. maj 2010

4. Følgende artikler indsættes:

»Artikel 52a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6 og 7, for den i artikel 1, stk. 1, nævnte periode.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af de i artikel 52b og 52c anførte betingelser. I særligt hastende tilfælde finder proceduren i artikel 52d anvendelse.

Artikel 52b

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 13, stk. 6 og 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkelig eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 52c

Indsigelse mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på en måned fra meddelelsen. Fristen forlænges med en måned på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.
3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder retsakten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 52d

Hasteprocedure

1. En delegeret retsakt, der er vedtaget efter hasteproceduren, træder i kraft straks og finder anvendelse så længe, der ikke er gjort indsigelse mod den i henhold til stk. 2. I meddelelsen af Europa-Parlamentet og Rådet om retsakten skal der anføres en begrundelse for anvendelse af hasteproceduren.

Tirsdag den 18. maj 2010

2. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden tre måneder efter meddelelsen. I så fald ophører retsakten med at finde anvendelse. Den institution, der gør indsigelse mod en sådan delegeret retsakt, anfører sin begrundelse herfor.»

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008)

*

P7_TA(2010)0161

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2009)0508 - C7-0244/2009 - 2009/0136(NLE))

(2011/C 161 E/27)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0508),
- der henviser til EF-traktatens artikel 66 og 67, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0244/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 74 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0126/2010),

Tirsdag den 18. maj 2010

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. Selv om Rådet behandler SIS 1+ RE som en nødplan, dersom SIS II ikke fungerer, forbeholder Parlamentet sig som medlovgiver i forbindelse med oprettelsen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (forordning (EF) nr. 1987/2006 ⁽¹⁾) og som budgetmyndighed ret til at holde de midler, der skal tildeles til udviklingen af SIS II i det årlige budget for 2011, i reserve for at sikre fuld parlamentarisk kontrol og tilsyn med proceduren.
3. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
4. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
5. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Betragtning 3**

(3) Forudsætningerne for overgangen vil ikke være til stede inden den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen er tilendebragt.

(3) Forudsætningerne for overgangen vil ikke være til stede inden den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen er tilendebragt. ***Dersom det igangværende SIS II-projekt ikke fungerer efter testningen, bør der udarbejdes en alternativ teknisk løsning, og de fulde finansielle følger bør oplyses over for alle berørte parter.***

Ændring 2**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Betragtning 4**

(4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser under overgangsforløbet for at fuldende processen. En ekspertgruppe bør nedsættes for at supplere den nuværende organisatoriske struktur.

(4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser under overgangsforløbet for at fuldende processen. ***Ved Rådets konklusioner af 26.-27. februar 2009 og af 4.-5. juni 2009 om SIS II blev der oprettet et uformelt organ med betegnelsen »Det Globale Programstyringsråd« bestående af eksperter fra medlemsstaterne med henblik på at styrke samarbejdet og give direkte støtte fra medlemsstaterne til det centrale SIS II-projekt. En ekspertgruppe med betegnelsen »Det Globale Programstyringsråd« (GPMB) bør derfor nedsættes formelt i henhold til denne forordning for at supplere den nuværende organisatoriske struktur. For at sikre effektivitet og omkostningseffektivitet bør medlemmerne af GPMB være permanent udpegede og deres antal begrænset.***

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EFT L 381 af 28.12. 2006, s. 4).

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 3**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 6**

(6) *Der bør forudses en teknisk nødplan for at nå til de ønskede SIS II-funktioner.* Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør *derfor* tilpasses, så der kan imødeses en anden teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II.

(6) *Det er nødvendigt at tilpasse de retlige rammer for at give mulighed for overgang til en mulig alternativ teknisk løsning, hvis test viser, at SIS II ikke kan gennemføres med succes.* Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør tilpasses, så der kan imødeses en anden teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II. *Enhver alternativ teknisk løsning bør være baseret på den bedste tilgængelige teknologi, være omkostningseffektiv og gennemføres i overensstemmelse med en præcis og rimelig tidsplan. Kommissionen bør forelægge en grundig budgetmæssig vurdering af udgifterne i forbindelse med en sådan alternativ teknisk løsning inden for et rimeligt tidsrum. Det bør udtrykkeligt fastsættes, at den retlige ramme, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006, finder anvendelse på en enhver løsning uanset dens tekniske beskaffenhed.*

Ændring 4**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Betragtning 16 a (ny)**

(16a) *Da Europa-Parlamentet er ansvarligt som medlovgiver for oprettelsen, driften og brugen af SIS II, jf. forordning (EF) nr. 1987/2006, og da overgangen finansieres over EU-budgettet, som Europa-Parlamentet også er medansvarligt for, bør Europa-Parlamentet integreres i beslutningsprocessen om overgangen. Der bør kræves en positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet, på grundlag af oplysninger fra Kommissionen om testresultaterne, forud for overgangen til et nyt Schengeninformationssystem -*

Ændring 5**Forslag til forordning – ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. -1 (nyt)
Forordning (EF) nr. 1104/2008
Artikel 1 – stk. 1**

-1) *Artikel 1, stk. 1, affattes således:*

»1. Schengeninformationssystemet (SIS 1+), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen af 1990, erstattes med et nyt system, Schengeninformationssystem II (SIS II) eller en alternativ teknisk løsning, som er baseret på den bedste tilgængelige teknologi og rimelig for så vidt angår en klar tidsplan for dens gennemførelse og omkostningseffektivitet. Oprettelse, drift og brug af det nye system er reguleret i forordning (EF) nr. 1987/2006.«

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 6**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. -1 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 1 – stk. 1 a (nyt)

-1a) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

»1a. Såfremt det nuværende SIS II-projekt afbrydes, og en alternativ teknisk løsning gennemføres, skal henvisninger til SIS II i denne forordning betragtes som henvisninger til den alternative tekniske løsning.«

Ændring 7**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 11 – stk. 2

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen.

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen **senest den 31. december 2011. Såfremt der gennemføres en alternativ teknisk løsning, jf. artikel 11, stk. 5a, kan denne dato ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, stk. 2.**

Ændring 8**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 a (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 11 – stk. 5

3a) Artikel 11, stk. 5, affattes således:

»5. Den omstilling, der indgår i overgangsprocessen, foretages efter den godkendelse, der er nævnt i artikel 8, stk. 7, og efter at Europa-Parlamentet har afgivet en positiv udtalelse på grundlag af de oplysninger om testresultaterne, som Kommissionen har forelagt i overensstemmelse med artikel 55, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1987/2006.«

Ændring 9**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 b (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 11 – stk. 5 a (nyt)

3b) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»5a. Udviklingen af SIS II kan opnås ved at gennemføre en alternativ teknisk løsning.«

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 10**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 c (nyt)**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 14 – stk. 5 a (nyt)

3c) I artikel 14 indsættes følgende stykke:

»5a. Kommissionen udvikler og implementerer en pakke med supplerende foranstaltninger for at forhindre, at personoplysninger lækkes fra databasen, og for at sikre beskyttelse af personoplysninger under hele forløbet med testning og overgang fra SIS I til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).«

Ændring 11**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 17 a – stk. 1

1. Uden at det berører de respektive ansvarsområder og aktiviteter for Kommissionen, Frankrig og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter under betegnelsen »Global Programme Management Board« (i det følgende benævnt »GPMB«). GPMB skal være et forum for koordinering af det centrale og de nationale SIS II-projekter.

1. Uden at det berører de respektive ansvarsområder og aktiviteter for Kommissionen, Frankrig og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter under betegnelsen »Global Programme Management Board« (»GPMB«). GPMB skal være et forum for **støtte til udvikling af det centrale SIS II. Det skal fremme sammenhængskraften og sørge for** koordinering af det centrale og de nationale SIS II-projekter.

Ændring 12**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 17 a – stk. 2

2. GPMB består af højst ti **eksperter**. Højst otte **eksperter** og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. To **eksperter** og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd. **Andre** tjenestemænd i Kommissionen **med interesse i de emner, der behandles på GPMB's møder**, kan deltage i disse møder.

2. GPMB består af højst ti **medlemmer, der er kvalificerede til at bidrage aktivt til udviklingen af SIS II, og som mødes regelmæssigt**. Højst otte **medlemmer** og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. **Højst to medlemmer** og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd. **Interesserede medlemmer af eller berørte medarbejdere i Europa-Parlamentet, eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd i Kommissionen, som er direkte involveret i udviklingen af SIS II-projekterne**, kan deltage i GPMB's møder **for deres respektive forvaltnings eller institutioners regning**. GPMB kan som defineret i mandatet indbyde **andre eksperter til at deltage i GPMB's møder for de respektive forvaltnings, institutioners eller virksomheders regning**.

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 13**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 17 a – stk. 5

5. GPMB fastsætter selv sit mandat. Mandatet får virkning efter en positiv udtalelse udstedt af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat.

5. GPMB fastsætter selv sit mandat. Mandatet får virkning efter en positiv udtalelse udstedt af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat. **GPMB's mandat omfatter et krav om, at der offentliggøres regelmæssige beretninger, og at disse beretninger forelægges Europa-Parlamentet for at sikre fuld parlamentarisk kontrol og tilsyn.**

Ændring 14**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 17 a – stk. 6

6. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til GPMB's aktiviteter afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til GPMB's arbejde for de af GPMB's eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indkaldt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter.

6. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til GPMB's aktiviteter afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til GPMB's arbejde for de af GPMB's eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indkaldt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter. **De nødvendige bevillinger til dækning af udgifterne i tilknytning til GPMB's møder skal komme fra de bevillinger, der allerede er afsat i den finansielle programmering for 2010-2013 til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).**

Ændring 15**Forslag til forordning – ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Forordning (EF) nr. 1104/2008

Artikel 19

Den udløber på en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 55, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006.

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den udløber på den dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 55, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006, **dog senest den 31. december 2013.**

Tirsdag den 18. maj 2010

Overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (ændring af afgørelse 2008/839/RIA) *

P7_TA(2010)0162

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets afgørelse 2008/839/RIA om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (KOM(2010)0015 - C7-0040/2010 - 2010/0006(NLE))

(2011/C 161 E/28)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0015),
- der henviser til artikel 74 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0040/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0127/2010),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. selv om Rådet behandler SIS 1+ RE som en nødplan, dersom SIS II ikke fungerer, forbeholder Parlamentet sig som medlovgiver i forbindelse med oprettelsen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (forordning (EF) nr. 1987/2006 ⁽¹⁾) og som budgetmyndighed ret til at holde de midler, der skal tildeles til udviklingen af SIS II i det årlige budget for 2011, i reserve for at sikre fuld parlamentarisk kontrol med proceduren;
3. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
4. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
5. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 3**

(3) Forudsætningerne for overgangen til SIS II vil ikke være til stede inden den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2008 afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen til SIS II er tilendebragt.

(3) Forudsætningerne for overgangen til SIS II vil ikke være til stede inden den 30. juni 2010. For at SIS II kan blive operationel som fastsat ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA, bør forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA derfor fortsat være gældende, indtil overgangen til SIS II er tilendebragt. **Dersom det igangværende SIS II-projekt ikke fungerer efter testningen, bør der udarbejdes en alternativ teknisk løsning, og de fulde finansielle følger bør oplyses over for alle berørte parter.**

Ændring 2**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 4**

(4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser under overgangsforløbet for at fuldende processen. En ekspertgruppe bør nedsættes for at supplere den nuværende organisatoriske struktur.

(4) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser under overgangsforløbet for at fuldende processen. **Ved Rådets konklusioner af 26.-27. februar 2009 og 4.-5. juni 2009 om SIS II blev der oprettet et uformelt organ med betegnelsen »Det Globale Programstyringsråd« bestående af eksperter fra medlemsstaterne med henblik på at styrke samarbejdet og give direkte støtte fra medlemsstaterne til det centrale SIS II.** En ekspertgruppe med betegnelsen **Det Globale Programstyringsråd (GPMB)** bør derfor nedsættes formelt i henhold til denne forordning for at supplere den nuværende organisatoriske struktur. **For at sikre effektivitet og omkostningseffektivitet bør medlemmerne af GPMB være permanent udpegede og deres antal begrænset.**

Ændring 3**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 6**

(6) **Der bør forudses en teknisk nødplan for at opnå de ønskede SIS II-funktioner.** Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør derfor tilpasses, så der kan forudses en anden teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II.

(6) **Det er nødvendigt at tilpasse de retlige rammer for at give mulighed for overgang til en mulig alternativ teknisk løsning, hvis test viser, at SIS II ikke kan gennemføres med succes.** Beskrivelsen af de tekniske komponenter i overgangsarkitekturen bør tilpasses, så der kan forudses en anden teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II. **Enhver alternativ teknisk løsning bør være baseret på den bedste tilgængelige teknologi, være omkostningseffektiv og gennemføres i overensstemmelse med en præcis og rimelig tidsplan.** Kommissionen bør forelægge en grundig budgetmæssig vurdering af udgifterne i forbindelse med en sådan alternativ teknisk løsning inden for et rimeligt tidsrum. **Det bør udtrykkeligt fastsættes, at den retlige ramme, der er fastlagt ved afgørelse 2007/533/RIA, finder anvendelse på enhver løsning uanset dens tekniske beskaffenhed.**

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 4**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Betragtning 16 a (ny)**

(16a) Da Europa-Parlamentet er ansvarligt som medlovgiver for oprettelsen, driften og brugen af SIS II, jf. forordning (EF) nr. 1987/2006, og da overgangen finansieres over EU-budgettet, som Europa-Parlamentet også er medansvarligt for, bør Europa-Parlamentet integreres i beslutningsprocessen om overgangen. Der bør kræves en positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet, på grundlag af oplysninger fra Kommissionen om testresultaterne, forud for overgangen til et nyt Schengeninformationssystem-

Ændring 5**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. -1 (nyt)
Rådets afgørelse 2008/839/RIA
Artikel 1 – stk. 1****-1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:**

»1. Schengeninformationssystemet (SIS 1+), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen af 1990, erstattes af et nyt system, Schengeninformationssystem II (SIS II), eller en alternativ teknisk løsning, som er baseret på den bedste tilgængelige teknologi og rimelig for så vidt angår en klar tidsplan for dens gennemførelse og omkostningseffektivitet. Oprettelse, drift og brug af det nye system er reguleret i afgørelse 2007/533/RIA.«

Ændring 6**Forslag til forordning - ændringsretsakt
Artikel 1 – nr. -1 a (nyt)
Rådets afgørelse 2008/839/RIA
Artikel 1 – stk. 1 a (nyt)****-1a) I artikel 1 indsættes følgende stykke:**

»1a. Såfremt det nuværende SIS II-projekt afbrydes, og en alternativ teknisk løsning gennemføres, skal henvisninger til SIS II i denne afgørelse betragtes som henvisninger til den alternative tekniske løsning.«

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 7**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 11 – stk. 2

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen.

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, overgår fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige overgangsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen **senest den 31. december 2011. Såfremt der gennemføres en alternativ teknisk løsning, jf. artikel 11, stk. 5a, kan denne dato ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 17, stk. 2.**

Ændring 8**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 a (nyt)**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 11 – stk. 5

3a) Artikel 11, stk. 5, affattes således:

»5. Den omstilling, der indgår i overgangsprocessen, foretages efter den godkendelse, der er nævnt i artikel 8, stk. 7, og efter at Europa-Parlamentet har afgivet en positiv udtalelse på grundlag af de oplysninger om testresultaterne, som Kommissionen har forelagt i overensstemmelse med artikel 71, stk. 4, i afgørelse 2007/533/RIA.«

Ændring 9**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 b (nyt)**

Rådets afgørelse 2008/839/JHA

Artikel 11 – stk. 5 a (nyt)

3b) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

»5a. Udviklingen af SIS II kan opnås ved at gennemføre en alternativ teknisk løsning.«

Ændring 10**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 3 c (nyt)**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 14 – stk. 5 a (nyt)

3c) I artikel 14 indsættes følgende stykke:

»5a. Kommissionen udvikler og implementerer en pakke med supplerende foranstaltninger for at forhindre, at personoplysninger lækkes fra databasen, og for at sikre beskyttelse af personoplysninger under hele forløbet med testning og overgang fra SIS I til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).«

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 17 a – stk. 1

1. Uden at det berører Kommissionens, Frankrigs og de i SIS 1+ deltagende medlemsstaters respektive ansvarsområder og aktiviteter, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter under betegnelsen Det Globale Programstyrringsråd (i det følgende benævnt »GPMB« (Global Programme Management Board)). GPMB skal være et forum for koordinering af det centrale og de nationale SIS II-projekter.

1. Uden at det berører Kommissionens, Frankrigs og de i SIS 1+ deltagende medlemsstaters respektive ansvarsområder og aktiviteter, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter under betegnelsen Det Globale Programstyrringsråd (»GPMB« (Global Programme Management Board)). GPMB skal være et forum for **støtte til udvikling af det centrale SIS II. Det skal fremme sammenhængskraften og sørge for** koordinering af det centrale SIS II-projekt og de nationale SIS II-projekter.

Ændring 12**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 17 a – stk. 2

2. GPMB består af højst ti **eksperter**. Højst otte **eksperter** og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. To **eksperter** og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd. **Andre** tjenestemænd i Kommissionen **med interesse i de emner, der behandles på GPMB's møder**, kan deltage i disse møder.

2. GPMB består af højst ti **medlemmer, der er kvalificerede til at bidrage aktivt til udviklingen af SIS II, og som mødes regelmæssigt**. Højst otte **medlemmer** og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af medlemsstaterne forsamlet i Rådet. **Højst to medlemmer** og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd. **Interesserede medlemmer af eller berørte medarbejdere i Europa-Parlamentet, eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd i Kommissionen, der er direkte involveret i udviklingen af SIS II-projekterne**, kan deltage i GPMB's møder **for deres respektive forvaltningers eller institutioners regning**. GPMB kan som defineret i mandatet indbyde andre eksperter til at deltage i GPMB's møder **for de respektive forvaltningers, institutioners eller virksomheders regning**.

Ændring 13**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 17 a – stk. 5

5. GPMB fastsætter selv sit mandat. Mandatet får virkning, efter at generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat har afgivet en positiv udtalelse herom.

5. GPMB fastsætter selv sit mandat. Mandatet får virkning, efter at generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat har afgivet en positiv udtalelse herom. **GPMB's mandat omfatter et krav om, at der offentliggøres regelmæssige beretninger, og at disse beretninger forelægges Europa-Parlamentet for at sikre fuld parlamentarisk kontrol og tilsyn**.

Tirsdag den 18. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 4**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 17 a – stk. 6

6. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til GPMB's aktiviteter afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til GPMB's arbejde for de af GPMB's eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indkaldt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens »Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes« som eksperter.

6. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til GPMB's aktiviteter afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 15, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til GPMB's arbejde for de af GPMB's eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indkaldt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens »Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes« som eksperter. **De nødvendige bevillinger til dækning af udgifterne i tilknytning til GPMB's møder skal komme fra de bevillinger, der allerede er afsat i den finansielle programmering for 2010-2013 til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).**

Ændring 15**Forslag til forordning - ændringsretsakt****Artikel 1 – nr. 5**

Rådets afgørelse 2008/839/RIA

Artikel 19

Den udløber på en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA.

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den udløber på den dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, **og under alle omstændigheder senest den 31. december 2013.**

Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv *II**

P7_TA(2010)0167

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (17279/3/2009 - C7-0075/2010 - 2008/0192(COD))

(2011/C 161 E/29)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (17279/3/2009 - C7-0075/2010),

— der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0636),

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 141, stk. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0341/2008),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 157, stk.3, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0146/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 6.5.2009, P6_TA(2009)0364.

⁽²⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 107.

P7_TC2-COD(2008)0192

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/41/EU).

Tirsdag den 18. maj 2010

Betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf *I**

P7_TA(2010)0168

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf (KOM(2009)0031 - C6-0048/2009 - 2009/0006(COD))

(2011/C 161 E/30)

(Almindelig lovgivningsmæssig procedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0031),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0048/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. december 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0122/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 18. maj 2010

P7_TC1-COD(2009)0006

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF, direktiv 96/73/EF og direktiv 2008/121/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 73/44/EØF af 26. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kvantitativ analyse af ternære tekstilfiberblandinger ⁽³⁾, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/73/EF af 16. december 1996 om visse metoder til kvantitativ analyse af binære tekstilfiberblandinger ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/121/EF af 14. januar 2009 om betegnelser for tekstilprodukter (omarbejdning) ⁽⁵⁾, er ændret adskillige gange. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør **disse direktiver** af klarhedshensyn erstattes af én enkelt tekst.
- (2) **EU-lovgivningen** om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf har et indhold af meget teknisk karakter med detaljerede tekniske bestemmelser, som skal opdateres regelmæssigt. Med henblik på at undgå, at medlemsstaterne er nødt til at gennemføre de tekniske ændringer i national ret, og dermed reducere de administrative byrder for de nationale myndigheder samt muliggøre hurtigere vedtagelse af nye **tekstilfiberbetegnelser**, som kan tages i anvendelse samtidigt i hele **Unionen**, forekommer en forordning at være det mest hensigtsmæssige retlige instrument til forenkling af de retlige rammer.
- (3) Med henblik på at fjerne mulige hindringer for det indre markeds funktion forårsaget af divergerende bestemmelser i medlemsstaterne med hensyn til betegnelser for tekstilprodukter og disses sammensætning og mærkning bør betegnelserne for tekstilfibre samt angivelserne på etiketter og mærker samt i dokumenter, som ledsager tekstilprodukterne på de forskellige trin af produktionen, forarbejdningen og distributionen, harmoniseres.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler, der gør det muligt for producenterne at anmode om optagelse af en ny **tekstilfiberbetegnelse** på listen over tilladte **tekstilfiberbetegnelser**.
- (5) Det vil også være nødvendigt at medtage produkter, der ikke udelukkende består af tekstiler, såfremt tekstiler udgør en væsentlig bestanddel af produktet, eller de ved særlige angivelser fremhæves af **de erhvervsdrivende**.

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.12.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010.

⁽³⁾ EFT L 83 af 30.3.1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 32 af 3.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ **EUT L 19 af 23.1.2009, s. 29.**

Tirsdag den 18. maj 2010

- (6) Den tolerance med hensyn til »**fremmede** fibre«, som ikke skal anføres på etiketterne, bør gælde for såvel rene produkter som blandinger.
- (7) Mærkning af produkters sammensætning bør være obligatorisk med henblik på sikring af korrekt information på ensartet grundlag til alle **EU-forbrugere**. Hvad angår de produkter, for hvilke det teknisk er vanskeligt at præcisere sammensætningen på fremstillingstidspunktet, bør det være muligt kun at anføre de på dette tidspunkt kendte fibre på etiketten, forudsat at de udgør en vis procentdel af det færdige produkt.
- (8) For at undgå forskelle med hensyn til praksis i medlemsstaterne er det nødvendigt at fastsætte de særlige metoder for mærkning af visse tekstilprodukter bestående af to eller flere dele samt af de komponenter i tekstilprodukterne, som ikke kommer i betragtning ved mærkning og analyse.
- (9) Tekstilprodukter, for hvilke kun fælles mærkning er påkrævet, og tekstilprodukter, der sælges metervis eller afskåret, bør **gøres tilgængelige på markedet** på en sådan måde, at forbrugeren reelt kan gøre sig bekendt med angivelserne på den fælles emballage eller på rullen.
- (10) Der bør fastsættes visse betingelser for benyttelsen af benævnelser eller betegnelser, der nyder særlig anseelse hos brugeren eller forbrugeren. Med henblik på informationen til brugere og forbrugere er det hensigtsmæssigt, at **tekstilfiberbetegnelserne** er relateret til fibrenes egenskaber.
- (11) Markedsovervågningen i medlemsstaterne af produkter i henhold til anvendelsesområdet for denne forordning **er omfattet af** bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾ og i **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter** ⁽²⁾.
- (12) Det er nødvendigt at fastsætte metoder til prøveudtagning og analyse af tekstilprodukter for at udelukke enhver mulighed for anfægtelse af de anvendte metoder. Ved den officielle kontrol i medlemsstaterne bør de metoder, der anvendes til bestemmelse af fibersammensætningen for tekstilprodukter af binære og ternære fiberblandinger, være ensartede både med hensyn til forbehandling af prøver og med hensyn til den kvantitative analyse; derfor bør denne forordning fastsætte ensartede analysemetoder for størsteparten af de på markedet forekommende tekstilprodukter, der er sammensat af binære og ternære blandinger. **For imidlertid at forenkle denne forordning og tilpasse disse ensartede metoder til den tekniske udvikling bør de i denne forordning fastsatte metoder gøres til europæiske standarder. I dette øjemed bør Kommissionen træffe foranstaltninger med henblik på fra den nuværende ordning, hvor metoderne er beskrevet i denne forordning, at gå over til en europæisk standardbaseret ordning.**
- (13) Med hensyn til **fiberblandinger**, for hvilke der ikke findes nogen ensartet analysemetode på **EU-plan**, bør det tillades det laboratorium, der har til opgave at foretage kontrollen, at bestemme sammensætningen af disse blandinger **■**, idet der i analyserapporten gives oplysninger om det opnåede resultat, **den anvendte metode** og **dennes** nøjagtighed **■**.
- (14) Denne forordning bør fastsætte de vedtagne satser, der skal anvendes på den vandfri masse af hver fiber ved den analysemæssige bestemmelse af tekstilprodukters fibersammensætning; den bør fastsætte to forskellige vedtagne satser for beregningen af sammensætningen af kardedede eller kæmmede varer, som indeholder uld og/eller dyrehår. Da det ikke altid er muligt at afgøre, om varer er fremstillet ved kartning eller kæmning, kan der fremkomme afvigende resultater ved anvendelsen af tolerancerne under overensstemmelseskontrol af sådanne varer i **Unionen**. Det bør derfor tillades laboratorierne at anvende en vedtagen enhedssats i de tilfælde, hvor der er tvivl.
- (15) Der bør fastsættes regler for produkter, der er undtaget fra de almindelige mærkningskrav i denne forordning, herunder engangsartikler og produkter for hvilke kun en fælles mærkning er påkrævet.
- (16) Det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte en procedure, **herunder særlige krav**, der bør følges af producenter **eller enhver person, der handler på deres vegne**, der indgiver ansøgning om tilføjelse af nye fiberbetegnelser til **det harmoniserede skema over tekstilfiberbetegnelser i bilag I**.

■

⁽¹⁾ EUT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

Tirsdag den 18. maj 2010

- (17) For at sikre, at målene i denne forordning nås, samtidig med at der holdes trit med den tekniske udvikling, bør Kommissionen have beføjelse til i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Union at vedtage delegerede retsakter, der har til formål at udbygge eller ændre ikke-væsentlige bestemmelser i bilag I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX til denne forordning.
- (18) I sin beslutning af 25. november 2009 om oprindelsesmærkning ⁽¹⁾ understregede Europa-Parlamentet, at forbrugerbeskyttelse forudsætter gennemsigtige og sammenhængende bestemmelser vedrørende handel, herunder angivelse af oprindelse. Formålet med disse angivelser skulle være at gøre det muligt for forbrugerne fuldt ud at kende til den præcise oprindelse af de produkter, de køber, således at de beskyttes mod svigagtige, unøjagtige eller misvisende påstande vedrørende deres oprindelse. Der bør med dette for øje fastlægges harmoniserede regler for så vidt angår tekstilprodukter. Hvad angår importerede produkter bør disse regler tage form af obligatoriske mærkningskrav. Hvad angår produkter, for hvilke der ikke gælder obligatorisk oprindelsesmærkning på EU-plan, bør der fastlægges regler til sikring af, at eventuelle oprindelsesangivelser ikke er falske eller misvisende.
- (19) Oprindelsesmærkningen, der er fastsat i denne forordning med særlig henblik på sektoren for tekstilprodukter, berører ikke de igangværende drøftelser om en generelt anvendelig ordning for oprindelsesmærkning af produkter importeret fra tredjelande, der skal etableres som en del af Unionens fælles handelspolitik.
- (20) Da målet for den påtænkte foranstaltning, nemlig vedtagelsen af ensartede regler for anvendelsen af betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af foranstaltningens omfang bedre kan nås på **Unionsplan**, kan **Unionen** derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) For at forbrugere kan foretage informerede valg, bør de, når de køber et tekstilprodukt, vide, om produktet indeholder ikke-tekstildele af animalsk oprindelse. Det er derfor vigtigt at angive tilstedeværelsen af materiale fra dyr på etiketten.
- (22) Denne forordning er begrænset til reglerne om harmonisering af tekstilfiberbetegnelser og mærkning af fibersammensætningen af tekstilprodukter. For at fjerne eventuelle hindringer for et velfungerende indre marked som følge af afvigende bestemmelser eller praksis i medlemsstaterne og for at holde trit med udviklingen af elektronisk handel og fremtidige udfordringer på markedet for tekstilprodukter bør harmoniseringen eller standardiseringen af andre aspekter af tekstilmærkning undersøges. Med dette for øje bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle nye mærkningskrav, der skal indføres på EU-plan med henblik på at fremme tekstilproduktets frie bevægelighed på det indre marked og opnå en grad af forbrugerbeskyttelse i hele Unionen. Rapporten bør navnlig undersøge forbrugernes holdninger med hensyn til mængden af oplysninger, der skal fremgå af tekstilproduktets mærkning, og hvilke andre midler end mærkning, der kan benyttes til at give forbrugerne yderligere oplysninger. Rapporten udarbejdes på grundlag af en omfattende høring af alle interessenter, forbrugerundersøgelser og en grundig cost-benefit-analyse og bør, hvor det er relevant, ledsages af forslag til retsakter. Rapporten bør navnlig undersøge merværdien for forbrugeren af eventuelle mærkningskrav vedrørende tekstilproduktets pleje, størrelse, farlige stoffer, brændbarhed og resultater på miljøområdet, anvendelsen af sproguafhængige symboler til identifikation af de tekstilfibre, social og elektronisk mærkning samt indførelsen af et identifikationsnummer på etiketten, således at man på eget initiativ kan finde yderligere oplysninger, navnlig via internettet, om produktets egenskaber.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0093.

Tirsdag den 18. maj 2010

(23) Direktiv 73/44/EØF, 96/73/EF og **2008/121/EF** bør ophæves -

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for anvendelsen af **tekstilfiberbetegnelser**, mærkning af **tekstilprodukter og bestemmelse af tekstilprodukters fibersammensætning ved hjælp af ensartede metoder** for kvantitativ analyse, **med henblik på at forbedre deres frie bevægelighed på det indre marked og give nøjagtige oplysninger til forbrugerne.**

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på tekstilprodukter.

I denne forordning behandles følgende produkter **på samme måde som tekstilprodukter:**

- a) produkter, hvori tekstilfibrenehens vægtandel udgør mindst 80 %
- b) betræks- og overtræksmateriale, hvori tekstildelenehens vægtandel udgør mindst 80 %, til møbler, paraplyer og parasoller
- c) tekstildelene i gulvbelægninger med flere lag, i madrasser og camping-artikler samt i varmeisolerende for i sko, handsker, vanter og muffediser, forudsat at vægtandelen af de pågældende dele eller for udgør mindst 80 % af hele artiklen
- d) tekstiler, der er indarbejdet i andre varer og er blevet en bestanddel af disse, såfremt disse varers sammensætning er angivet.

2. Bestemmelserne i denne forordning **skal ikke** anvendes **■** på tekstilprodukter, der:

- a) er bestemt for udførsel til tredjelande
- b) med henblik på transit befinder sig under toldkontrol i medlemsstaterne
- c) indføres fra tredjelande med henblik på forædling
- d) uden at salg finder sted, overgives til hjemmearbejdere eller selvstændige virksomheder med henblik på videreforarbejdning
- e) **leveres til individuelle slutbrugere som specialfremstillede bestillingsvarer.**

Tirsdag den 18. maj 2010

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) »tekstilprodukter«: alle produkter, der i rå, halvbearbejdet, bearbejdet, halvforarbejdet, forarbejdet, halvkonfektioneret eller konfektioneret tilstand udelukkende indeholder tekstilfibre, uafhængigt af de til deres blanding eller samling anvendte processer
 - b) »tekstilfibre«:
 - i) et produkt, der er kendetegnet ved sin bøjelighed, sin finhed og sin store længde i forhold til det største tværmål, og som således egner sig til fremstilling af tekstilprodukter
 - ii) bløde strimler, flade eller rørformede, med en normal bredde på højst 5 mm, herunder strimler skåret ud af bredere strimler eller af folier, fremstillet af kemiske forbindelser, der tjener til fremstilling af de fibre, som er klassificeret i tabel 2 i bilag I, og som egner sig til fremstilling af tekstiler
 - c) »normalbredden«: bredden af den flade eller rørformede strimmel i foldet, fladtrykt, sammentrykt eller snoet form eller, hvis bredden ikke er ensartet, gennemsnitsbredden
 - d) »tekstilkomponenter«: dele af tekstilprodukter med særskilt fiberindhold
 - e) »fremmede fibre«: fibre, som ikke optræder blandt de fibre, der er angivet på mærkningen
 - f) »for«: særskilt artikel, der anvendes til konfektionering af beklædningsgenstande og andre produkter, som består af et enkelt eller flere lag tekstiler løst fastholdt langs en eller flere kanter
 - g) »mærkning«: **angivelse af de nødvendige oplysninger om tekstilproduktet ved at fastgøre en etiket dertil, eller i form af syning, broderi, print, prægning, eller ved at anvende en anden applikationsteknologi**
 - h) »fælles mærkning«: mærkning, hvorved en enkelt mærkning anvendes for adskillige tekstilprodukter eller -komponenter
 - i) »engangsartikler«: tekstilartikler, der er beregnet til brug én gang eller i en begrænset periode, og hvis normale brug udelukker enhver istandsættelse til samme brug eller til senere lignende brug.
2. **De definitioner af »gøre tilgængelig på markedet«, »bringe i omsætning«, »fabrikant«, »bemyndiget repræsentant«, »importør«, »distributør«, »erhvervsdrivende«, »harmoniseret standard«, »markedsovervågning« og »markedsovervågningsmyndighed«, der er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008, finder anvendelse i denne forordning.**

Artikel 4

Generelle bestemmelser

1. Tekstilprodukter **gøres kun tilgængelige på markedet**, hvis de er mærket **eller ledsaget af handelsdokumenter i overensstemmelse med** bestemmelserne i denne forordning.
2. **Medmindre andet er fastsat i** denne forordning, **finder** de i hver enkelt medlemsstat og i **Unionen** gældende bestemmelser om beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, om angivelse af købs- eller oprindelsessted og om bekæmpelse af illoyal konkurrence **fortsat anvendelse på tekstilprodukter**.

Tirsdag den 18. maj 2010

Kapitel 2

Betegnelser for tekstilfibre og tilknyttede mærkningskrav

Artikel 5

Betegnelser for tekstilfibre

1. Kun de **tekstilfiberbetegnelser**, der er opført i bilag I, anvendes **til at angive tekstilproduktets fibersammensætning**.
2. De i bilag I anførte betegnelser kan kun anvendes for fibre, hvis art svarer til beskrivelsen i dette bilag.

Disse betegnelser må ikke anvendes om andre fibre, hverken isoleret, som rod i en sammensætning eller som adjektiv.

Det er ikke tilladt at anvende betegnelsen »silke« til angivelse af formen eller den særlige karakter af tekstilfibre som endeløse filamenter.

Artikel 6

Ansøgninger om tilføjelse af nye **tekstilfiberbetegnelser**

Enhver producent eller **enhver person, der handler på** dennes **vegne**, kan ansøge Kommissionen om tilføjelse af en ny **tekstilfiberbetegnelse** til listen i bilag I.

Ansøgningen skal indeholde et teknisk dossier udarbejdet i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 7

Rene produkter

1. Kun tekstilprodukter, der udelukkende er fremstillet af samme fiber, kan betegnes som »100 % rene«, »ren«, eller »hel«.

Denne eller lignende betegnelser anvendes ikke om andre produkter.

2. Et tekstilprodukt **kan** betragtes som udelukkende sammensat af samme fiber, hvis det indeholder højst 2 vægtprocent **fremmede** fibre, for så vidt denne kvantitet er berettiget **som værende teknisk uundgåelig ved god fremstillingspraksis** og ikke er resultatet af en systematisk tilføjelse.

Under samme omstændigheder **kan** et tekstilprodukt, der har gennemgået en strøggarnsproces (kartegarnsproces), **betrages** som sammensat af samme fiber, hvis det indeholder højst 5 vægtprocent **fremmede** fibre.

Artikel 8

Uldprodukter

1. Et uldprodukt må mærkes med en af de betegnelser, der er nævnt i bilag III, når det udelukkende består af en uldfiber, der aldrig har været indarbejdet i et færdigt produkt, som hverken har været underkastet en anden spinde- og/eller filtningsproces end den i fremstillingen af tekstilproduktet nødvendige, eller har været udsat for en fiberbeskadigende behandling eller benyttelse.

2. Uanset stk. 1 kan betegnelserne i bilag III anvendes for den i en fiberblanding indeholdte uld, når alle nedenstående betingelser er opfyldt:

a) hele den i blandingen indeholdte uldmængde svarer til betegnelserne i stk. 1

Tirsdag den 18. maj 2010

- b) mængden af denne uld i forhold til blandingens samlede vægt er ikke under 25 %
- c) ulden — i tilfælde af en intim fiberblanding — er kun blandet med en enkelt anden fiber.

Den fuldstændige procentvise sammensætning af en sådan blanding skal angives.

3. **Andelen** af fremmede fibre i produkter, der er omfattet af stk. 1 og 2, **herunder** uldprodukter, der har undergået en strøggarnsproces (kartegarnsproces), **er begrænset til 0,3 procent af deres samlede vægt og skal være berettiget som værende teknisk uundgåelig ved god fremstillingspraksis.**

Artikel 9

Multitekstilfiberprodukter

1. Tekstilprodukter **mærkes med betegnelsen og vægtprocenten for alle indeholdte fibre i rækkefølge efter faldende vægt.**

2. **Som en undtagelse fra stk. 1 og med forbehold af artikel 7, stk. 2, kan fibre, der enkeltvis udgør indtil 3 % af tekstilproduktets samlede vægt, eller fibre, der tilsammen udgør indtil 10 % af den samlede vægt, betegnes som »øvrige fibre« efterfulgt af deres samlede vægtprocent, forudsat at det er vanskeligt at anføre disse på fremstillingstidspunktet.**

3. Produkter med en kæde af ren bomuld og skud af ren hør, i hvilke hørrens procentvise andel udgør mindst 40 % af den samlede vægt af det afslettede væv, kan betegnes som »halvlinned«, og i så fald skal angivelsen af sammensætningen »kæde ren bomuld — skud ren hør« tilføjes.

4. **Med forbehold af artikel 5, stk. 1, kan** udtrykkene »forskellige fibre« eller »ubestemt tekstilsammensætning« anvendes i mærkningen for ethvert produkt, hvis sammensætning vanskeligt kan præciseres på fremstillingstidspunktet.

5. **Som en undtagelse fra stk. 1 kan en fiber, der ikke er opført i bilag I, betegnes som »øvrige fibre« efterfulgt af dens samlede vægtprocent, forudsat at der er indgivet en ansøgning om opførelse af en sådan fiber i bilag I i overensstemmelse med artikel 6.**

Artikel 10

Dekorative fibre og antistatiske fibre

Synlige, isolerbare fibre, med hvilke en rent dekorativ virkning skal opnås, og som ikke overstiger 7 % af det færdige produkts vægt, behøver ikke nævnes i de i artikel 7 og 9 omhandlede procentvise sammensætninger.

Det samme gælder for metalliske fibre og andre fibre, der anvendes med henblik på at opnå en antistatisk virkning, og som ikke overstiger 2 % af det færdige produkts vægt.

Ved de i artikel 9, stk. 3, nævnte produkter skal disse procenter beregnes særskilt på grundlag af vægten af skud og vægten af kæde.

Artikel 11

Materiale fra dyr

1. **Hvis et tekstilprodukt indeholder ikke-tekstildele af animalsk oprindelse, forsynes det med en etiket, hvoraf det fremgår, at sådanne dele er fremstillet af materiale fra dyr. Mærkningen må ikke være misvisende og skal fremgå på en sådan måde, at forbrugeren let kan se, hvilken del af produktet der er omfattet af angivelserne på etiketten.**

Tirsdag den 18. maj 2010

2. *Medlemsstaterne underretter senest den ... (*) og derefter hver gang, en ny udvikling gør det påkrævet, Kommissionen om, hvilke analysemetoder de anvender til at identificere materiale fra dyr.*

3. *Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26 delegerede retsakter, hvori den fastlægger de nærmere bestemmelser for den nøjagtige udformning af og indholdet i den mærkning, som de i stk. 1 omhandlede tekstilprodukter skal forsynes med, og fastsætter de analysemetoder, der skal benyttes til at identificere materiale fra dyr.*

Artikel 12

■ Mærkning

1. *Tekstilprodukter skal ■ mærkes, når de gøres tilgængelige på markedet.*

Mærkningen skal være let tilgængelig, synlig og forsvarligt fastgjort til tekstilproduktet. Den skal være læsbar i hele produktets normale brugsperiode. Mærkningen og den måde, hvorpå den er anbragt, skal være udført, således at ubehag for forbrugeren, når produktet bæres, minimeres.

Mærkningen kan dog erstattes eller suppleres af ledsagende handelsdokumenter, når varerne leveres til erhvervsdrivende i forsyningskæden, eller når de leveres ifølge bestilling fra en ordregivende myndighed som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾.

De i artikel 5, 7, 8 og 9 anførte betegnelser og angivelser skal tydeligt angives i sådanne ledsagende handelsdokumenter.

Forkortelser må ikke anvendes, med undtagelse af en hulkortkode, eller når de er defineret i internationalt anerkendte standarder, forudsat at betydningen af forkortelsen oplyses i samme handelsdokument.

2. *Når et tekstilprodukt bringes i omsætning, sikrer producenten, eller, hvis producenten ikke er etableret i Unionen, importøren tilvejebringelsen af etiketten og de heri anførte oplysninger.*

Når et tekstilprodukt gøres tilgængeligt på markedet, sikrer distributøren, ■ at det er mærket med den ved denne forordning fastsatte mærkning.

En distributør skal betragtes som en producent i henhold til denne forordning, når den pågældende gør et produkt tilgængeligt på markedet under sit eget navn eller varemærke, fastgør etiketten eller ændrer indholdet af etiketten.

De i stk. 1 og stk. 2 omhandlede *erhvervsdrivende* sikrer, at oplysninger, der gives, når tekstilprodukter *gøres tilgængelige på markedet*, ikke kan give anledning til forveksling med de ved denne forordning fastsatte betegnelser og angivelser.

(*) EUT: indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(¹) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Tirsdag den 18. maj 2010

Artikel 13

Anvendelse af betegnelser og angivelser

■

1. **Når et tekstilprodukt gøres tilgængeligt på markedet**, skal de i artikel 5, 7, 8 og 9 nævnte betegnelser og **fibersammensætning** i kataloger og brochurer, på emballage ■ og mærkning angives **på en måde, der er let tilgængelig, synlig og let læselig og med ensartet bogstav- og talstørrelse, stil og skrifttype. Disse oplysninger skal være klart synlige for forbrugeren før købet, herunder i de tilfælde hvor købet er foretaget elektronisk.**

2. Varemærker og firmanavne kan angives umiddelbart før eller efter de i artikel 5, 7, 8 og 9 nævnte betegnelser og angivelser.

Hvis et varemærke eller en firmabetegnelse isoleret, som adjektiv eller som rod i en sammensætning indeholder en af de i bilag I anførte betegnelser eller en dermed forvekslelig betegnelse, skal disse varemærker eller betegnelser angives umiddelbart før eller efter de i artikel 5, 7, 8 og 9 fastsatte betegnelser og angivelser.

Andre oplysninger skal altid anføres separat.

3. **Mærkningen** skal foreligge på **et hvilket som helst officielt EU-sprog, som er let at forstå for de endelige forbrugere i den medlemsstat, hvor tekstilprodukterne er gjort tilgængelige. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan tekstilfiberbetegnelserne erstattes af, eller kombineres med, forståelige sproguafhængige symboler.**

For spoler, små vindsler, fed, nøgler og alle andre små enheder af sy-, stoppe- og broderegarn finder stk. 1 anvendelse på fælles mærkning, jf. artikel 16, stk. 3. **Hvis sådanne produkter sælges stykvis til den endelige bruger, kan de** mærkes på et hvilket som helst af **de officielle EU-sprog, forudsat at de også har en fælles mærkning. I givet fald kan tekstilfiberbetegnelserne erstattes af eller kombineres med forståelige sproguafhængige symboler.**

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26 delegerede retsakter, hvori den fastlægger de nærmere betingelser for anvendelsen af de i dette stykke omhandlede symboler.

Artikel 14

Multikomponenttekstilprodukter

1. Ethvert tekstilprodukt, der består af to eller flere komponenter, skal forsynes med en etiket, der angiver fiberindholdet for hver af disse komponenter.

Denne mærkning er ikke nødvendig for komponenter, der udgør mindre end 30 % af den samlede vægt af produktet fraregnet det synlige forstof.

2. To eller flere tekstilprodukter med samme fiberindhold, som sædvanligvis danner et samlet hele, behøver kun at forsynes med en etiket.

Artikel 15

Særlige bestemmelser

Fibersammensætningen af produkter opført i bilag IV angives i henhold til de i dette bilag angivne regler.

Tirsdag den 18. maj 2010

Artikel 16

Undtagelser

1. Uanset bestemmelserne i artikel 12, 13 og 14 finder de i stk. 2, 3 og 4 fastsatte regler i nærværende artikel anvendelse.

Under alle omstændigheder skal de i stk. 3 og 4 nævnte produkter gøres tilgængelige på markedet på en sådan måde, at den endelige forbruger fuldt ud kan gøre sig bekendt med sammensætningen af de pågældende produkter.

2. Angivelse af **tekstilfiberbetegnelser** eller fibersammensætning på de i bilag V opførte tekstilprodukters etiketter eller mærkning er ikke påkrævet.

Hvis et varemærke eller en firmabetegnelse isoleret, som adjektiv eller som rod i en sammensætning indeholder en af de i bilag I anførte betegnelser eller en dermed forvekslelig betegnelse, finder artikel 12, 13 og 14 anvendelse.

3. De i bilag VI nævnte tekstilprodukter kan **gøres tilgængelige på markedet** med en fælles mærkning, såfremt de er af samme art og samme sammensætning.

4. Sammensætningen af tekstilprodukter, der sælges i metermål, kan angives på det stykke eller den rulle, der **gøres tilgængelig på markedet**.

Kapitel 3

Markedsovervågning ■

Artikel 17

Markedstilsynsforanstaltninger

1. **Markedsovervågningsmyndighederne** foretager kontrol af overensstemmelsen af tekstilprodukters sammensætning med de angivelser vedrørende sammensætningen af disse produkter, der er foreskrevet i **denne forordning**.

2. **Med henblik på at bestemme tekstilprodukters fibersammensætning gennemføres** de i stk. 1 nævnte foranstaltninger ■ i overensstemmelse med de metoder **eller harmoniserede standarder**, der er anført i bilag VIII.

Med henblik herpå bestemmes de i artikel 7, 8 og 9 omhandlede fiberprocenter ved på hver enkelt fibers tørvægt at anvende den dertil svarende vedtagne sats, som er anført i bilag IX, efter forudgående fradrag af de i bilag VII nævnte komponenter.

Når de i artikel 7, 8 og 9 omhandlede fiberprocenter skal bestemmes, tages der ikke hensyn til de i bilag VII nævnte komponenter.

3. Det laboratorium, **som medlemsstaternes myndigheder har akkrediteret og godkendt** til ■ at kontrollere tekstilblandinger, for hvilke der ikke findes nogen ensartet analysemetode på **EU-plan**, bestemmer **fibersammensætningen** af disse blandinger ■ og giver i analyserapporten oplysning om det opnåede resultat, **den anvendte metode** og **dennes nøjagtighed** ■.

Tirsdag den 18. maj 2010

Artikel 18

Tolerancer

1. Med henblik på at bestemme sammensætningen af tekstilprodukter bestemt til den endelige forbruger anvendes de i stk. 2, 3 og 4 fastsatte tolerancer.

2. Fremmede fibre i sammensætningen, som i henhold til artikel 9 skal angives, behøves ikke angivet, hvis den procentvise andel af disse fibre er under følgende værdier:

a) 2 % af tekstilproduktets samlede vægt, for så vidt denne **kan retfærdiggøres som værende teknisk uundgåelig ved god fremstillingspraksis** og ikke er resultatet af systematisk tilsætning

b) **under samme forudsætning, 5 % af den samlede vægt** for **tekstilprodukter**, der har undergået en strøggarnsproces (kartegarnsproces).

Litra b) i dette stykke berører ikke anvendelsen af artikel 8, stk. 3.

3. Der tillades en fremstillingstolerance på 3 % mellem de anførte fiberprocenter, der skal angives i henhold til artikel 9, og de procentandele, der fremkommer ved analyse i overensstemmelse med artikel 17, i forhold til den samlede vægt af de på etiketten anførte fibre. Disse tolerancer anvendes på:

a) fibre, som er opført uden angivelse af deres vægtprocent i henhold til artikel 9, stk. 2

b) uldprocenten jf. artikel 8, stk. 2, litra b).

Ved analysen beregnes disse tolerancer særskilt. Den samlede vægt, der skal anvendes ved beregning af den i dette stykke nævnte tolerance, er den samlede vægt af fibre i det færdige produkt, bortset fra eventuelt konstaterede fremmede fibre, der tolereres i medfør af stk. 2.

Sammenlægning af de i stk. 2 og 3 omhandlede tolerancer er kun tilladt, såfremt de ved analysen eventuelt konstaterede fremmede fibre, der tolereres i medfør af stk. 2, viser sig at være af samme kemiske art som en eller flere af de fibre, der er anført på etiketten.

4. For særlige produkter, hvis fremstillingsteknik nødvendiggør større tolerancer end dem, der er anført i stk. 2 og 3, kan der ved den i artikel 17, stk. 1, omhandlede kontrol af overensstemmelsen kun tillades større tolerancer i ganske særlige tilfælde, og såfremt der fra producenten foreligger tilstrækkelig begrundelse herfor.

Producenten fremsætter anmodning herom med tilstrækkelig begrundelse og dokumentation for særlige fremstillingsforhold.

Tirsdag den 18. maj 2010

Kapitel 4

Angivelse af tekstilprodukters oprindelse

Artikel 19

Angivelse af oprindelse for tekstilprodukter importeret fra tredjelande

1. I denne artikel refererer termen »oprindelse« til ikke-præferenceoprindelse i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) ⁽¹⁾.
2. Import af tekstilprodukter fra tredjelande og det at bringe dem i omsætning på markedet, med undtagelse af produkter med oprindelse i Tyrkiet og de kontraherende parter i EØS-aftalen, er underkastet kravet om oprindelsesmærkning i henhold til de i denne artikel fastsatte betingelser.
3. Tekstilprodukters oprindelsesland anføres på produkternes etiket. Er produkterne emballeret, angives oprindelseslandet særskilt på emballagen. Angivelse af oprindelseslandet må ikke erstattes af en tilsvarende angivelse på de ledsagende handelsdokumenter.
4. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26 vedtage delegerede retsakter med det formål at fastlægge, i hvilke tilfælde anførelse af oprindelseslandet på emballagen accepteres i stedet for mærkning af selve produkterne. Dette kan navnlig forholde sig sådan i tilfælde, hvor produkterne normalt når frem til den endelige forbruger eller bruger i deres normale emballage.
5. Ordene »made in« sammen med navnet på oprindelseslandet angiver tekstilprodukters oprindelse. Mærkningen kan foretages på et hvilket som helst officielt EU-sprog, som er let at forstå for den endelige forbruger i den medlemsstat, hvor tekstilprodukterne skal gøres tilgængelige på markedet.
6. Oprindelsesmærkning skal foretages med let læselige typer, der ikke kan slettes, være synlig i forbindelse med normal håndtering, klart adskilt fra anden information og være udformet på en sådan måde, at den hverken er misvisende eller kan forventes give et forkert indtryk for så vidt angår produktets oprindelse.
7. Tekstilprodukter skal være forsynet med den påkrævede mærkning i importøjeblikket. En sådan mærkning må ikke fjernes eller pilles ved, førend produkterne er blevet solgt til den endelige forbruger eller bruger.

Artikel 20

Angivelse af oprindelseslandet for andre tekstilprodukter

1. I tilfælde, hvor oprindelseslandet for andre tekstilprodukter end de i artikel 19 omhandlede er angivet på etiketten, er en sådan angivelse underkastet de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Et tekstilprodukt anses for at have sin oprindelse i det land, hvor det har gennemgået mindst to af følgende produktionstrin:

- spinding
- vævning
- færdigbehandling
- konfektionering.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1.

Tirsdag den 18. maj 2010

3. Et tekstilprodukt kan ikke på mærkningen beskrives som havende sin fulde oprindelse i et land, medmindre det har gennemgået samtlige de i stk. 2 omhandlede produktionstrin i dette land.
4. Ordene »made in« sammen med navnet på oprindelseslandet angiver et tekstilprodukts oprindelse. Mærkningen kan foretages på et hvilket som helst officielt EU-sprog, som er let at forstå for den endelige forbruger i den medlemsstat, hvor tekstilproduktet skal gøres tilgængeligt på markedet.
5. Oprindelsesmærkningen skal foretages med let læselige typer, der ikke kan slettes, være synlig i forbindelse med normal håndtering, klart adskilt fra anden information og være udformet på en sådan måde, at den hverken er misvisende eller kan forventes at give et forkert indtryk for så vidt angår produktets oprindelse.

Artikel 21

Delegerede retsakter

Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26 vedtage delegerede retsakter med det formål:

- at fastlægge oprindelsesmærkningens nøjagtige udformning og indhold
- at opstille en liste over termer på alle de officielle EU-sprog, der klart angiver, at produkter har oprindelse i det på mærkningen anførte land
- at fastlægge, i hvilke tilfælde almindeligt brugte forkortelser umiskendeligt angiver oprindelseslandet og kan benyttes i denne forordning
- at fastlægge, i hvilke tilfælde produkter ikke kan mærkes eller ikke behøver at blive mærket af tekniske eller økonomiske årsager
- at fastlægge andre regler, der måtte blive brug for, når produkter konstateres ikke at overholde kravene i denne forordning.

Artikel 22

Fælles bestemmelser

1. De i artikel 19 omhandlede tekstilprodukter anses for ikke at overholde kravene i denne forordning, hvis:
 - de ikke er forsynet med oprindelsesmærkning
 - oprindelsesmærkningen ikke afspejler produkternes reelle oprindelse
 - oprindelsesmærkningen er blevet ændret eller fjernet eller på anden vis pillet ved, bortset fra tilfælde, hvor en rettelse har været nødvendig i medfør af denne artikels stk. 5.
2. Andre tekstilprodukter end de i artikel 19 omhandlede anses for ikke at overholde kravene i denne forordning, hvis:
 - oprindelsesmærkningen ikke afspejler produkternes reelle oprindelse
 - oprindelsesmærkningen er blevet ændret eller fjernet eller på anden vis pillet ved, bortset fra tilfælde hvor en rettelse har været nødvendig i medfør af denne artikels stk. 5.

Tirsdag den 18. maj 2010

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26 vedtage delegerede retsakter i forbindelse med erklæringer og ledsagedokumenter, der kan accepteres som bevis for overholdelse af denne forordning.

4. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest ... (*) og giver straks meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

5. I tilfælde, hvor produkter ikke overholder bestemmelserne i denne forordning, vedtager medlemsstaterne desuden de fornødne foranstaltninger til sikring af, at produkternes ejer eller enhver anden person med ansvar for dem mærker produkterne i overensstemmelse med denne forordning og for egen regning.

6. Hvor det er nødvendigt af hensyn til den effektive anvendelse af denne forordning, kan de kompetente myndigheder udveksle data indsamlet i forbindelse med deres kontrol med overholdelsen af denne forordning, herunder med myndigheder og andre personer eller organisationer, som medlemsstaterne har tillagt beføjelser i medfør af artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾.

Kapitel 5

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Tilpasning til den tekniske udvikling

Ændringer til bilag I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX, der er nødvendige med henblik på tilpasning af disse bilag til den tekniske udvikling, **vedtages af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24 og med forbehold af betingelserne i artikel 25 og 26.**

Artikel 24

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 11, 13, 19, 21, 22 og 23 for en periode på fem år efter ... (**). Kommissionen aflægger en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fem år. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til retsakt om udvidelse af delegeringens varighed.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

Artikel 25

Tilbagekaldelse af delegationen

Den i artikel 11, 13, 19, 21, 22 og 23 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

(*) Ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

(1) EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

(**) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 18. maj 2010

Artikel 26

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1, nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, eller har både Europa-Parlamentet og Rådet oplyst, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelse, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

■

Artikel 27

Indberetning af oplysninger

Senest ... (*) forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning med særlig vægt på ansøgninger om og vedtagelse af nye **tekstilfiberbetegnelser og forelægger, hvor det er berettiget, et forslag til retsakt.**

Artikel 28

Evaluerings

1. Senest ... (**) forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle nye mærkningskrav, der skal indføres på EU-plan med henblik på at give forbrugerne nøjagtige, relevante, forståelige og sammenlignelige oplysninger om tekstilproduktets beskaffenhed. Rapporten udarbejdes på grundlag af en omfattende høring af alle berørte parter, forbrugerundersøgelser og en grundig cost-benefit-analyse, og ledsages, hvor det relevant, af forslag til retsakter. Rapporten skal bl.a. undersøge følgende:

- en harmoniseret ordning for mærkning vedrørende pleje
- en ensartet mærkningsordning på EU-plan for tøj- og skostørrelser
- angivelse af eventuelle allergifremkaldende eller farlige stoffer, som er brugt til fremstilling eller forarbejdning af tekstilprodukter
- økologisk mærkning vedrørende tekstilproduktets miljømæssige egenskaber og bæredygtig fremstilling af tekstilprodukter
- social mærkning, som oplyser forbrugerne om de sociale forhold, under hvilke et tekstilprodukt er blevet fremstillet
- advarselmærker vedrørende tekstilproduktets brændbarhed, navnlig meget brandfarlig beklædning
- elektronisk mærkning, herunder radiofrekvensidentifikation (RFID)

(*) Tre år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(**) To år efter denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 18. maj 2010

- indsættelse af et identifikationsnummer på etiketten, som kan bruges til alt efter behov at få yderligere oplysninger om produktet, f.eks. via internettet
- brugen af sproguafhængige symboler til identifikation af de fibre, der anvendes til fremstilling af et tekstilprodukt, således at forbrugeren let kan forstå dets sammensætning, og især om der er anvendt naturfibre eller syntetiske fibre.

2. Senest ... (*) gennemfører Kommissionen en undersøgelse med henblik på at vurdere, om stoffer, der anvendes til fremstilling og forarbejdning af tekstilprodukter, kan udgøre en risiko for menneskers sundhed. Denne undersøgelse skal navnlig vurdere, om der er en årsagssammenhæng mellem allergiske reaktioner og syntetiske fibre, farvestoffer, biocider, imprægneringsmidler eller nanopartikler, der anvendes i tekstilprodukter. Undersøgelsen baseres på videnskabelige beviser og tager højde for resultaterne af markedsovervågningsaktiviteterne. På grundlag af undersøgelsen forelægger Kommissionen, hvor det er berettiget, forslag til retsakter med henblik på at forbyde eller begrænse anvendelsen af potentielt farlige stoffer i tekstilprodukter, i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning.

Artikel 29

Overgangsbestemmelse

Tekstilprodukter, som overholder bestemmelserne i direktiv 2008/121/EF og blev bragt i omsætning inden ... (**), kan fortsat bringes i omsætning indtil ... (***)

Artikel 30

Ophævelse

Direktiv 73/44/EØF, 96/73/EF og 2008/121/EF ophæves med virkning fra ... (****).

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 31

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) To år efter denne forordnings ikrafttræden.
(**) Seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.
(***) To år og seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
(****) Datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG I

SKEMA OVER TEKSTILFIBRE

Nr.	Navn	Beskrivelse af fibre
1	uld	fibre fra fårets (<i>Ovis aries</i>) hårbeklædning eller en blanding af fibre fra fåreuld og dyrehår anført i nr. 2
2	alpaka, lama, kamel, kashmir, mohair, angora, vicunja, yak, guanaco, cashgora, bæver, odder med eller uden den supplerende betegnelse »uld« eller »dyrehår«	hår fra nedennævnte dyr: alpaka, lama, kamel, kashmirged, angoraged, angorakanin vicunja, yak, guanaco, cashgoraged, bæver, odder
3	dyrehår, med eller uden angivelse af dyrace (f.eks. fæhår, gedehår, hestehår)	hår fra forskellige dyr, for så vidt disse ikke er nævnt under nr. 1 og 2
4	silke	fibre, der udelukkende er udvundet af silkespindende insekters kokoner
5	bomuld	frøhår fra bomuldsplanten (<i>Gossypium</i>)
6	kapok	fibre fra det indre af frugterne af kapoktræet (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	hør	bastfibre fra stænglerne af hørplanten (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	hamp	bastfibre fra stænglerne af hampeplanten (<i>Cannabis sativa</i>)
9	jute	fibre fra stænglerne af planterne <i>Corchorus alitonus</i> og <i>Corchorus capsularis</i> . I dette direktiv sidestilles med jute bastfibre fra <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> og <i>Urena sinuata</i>
10	manila	fibre fra bladskederne af planten <i>Musa textilis</i>
11	alfa	fibre fra bladene af planten <i>Stipa tenacissima</i>
12	kokos	fibre fra frugterne af kokosplanten (<i>Cocos nucifera</i>)
13	gyvel	fibre af stænglerne af planterne <i>Cytisus scoparius</i> og/eller <i>Spartium junceum</i>
14	ramie	bastfibre fra stænglerne af planterne <i>Boehmeria nivea</i> og <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sisal	fibre fra bladene af planten <i>Agave sisalana</i>
16	sun	fiber af bast fra <i>Crotalaria juncea</i>
17	henequen	fiber af bast fra <i>Agave Fourcroydes</i>
18	maguey	fiber af bast fra <i>Agave Cantala</i>
19	acetat	fibre af celluloseacetat med mindre end 92 %, men dog mindst 74 % acetylerede hydroxylgrupper

Tirsdag den 18. maj 2010

Nr.	Navn	Beskrivelse af fibre
20	alginat	fibre af metalsalte af alginsyre
21	cupro (cuprammonium rayon)	regenererede cellulosefibre, fremstillet ved cuprammoniummetoden
22	modal	regenererede cellulosefibre fremstillet gennem en ændret viskoseproces, som har en høj trækbrudstyrke og høj vådmodul. For trækbrudstyrken (B_C) i konditioneret prøvningstilstand og for den trækraft (B_M), der er nødvendig for at forlænge fiberen 5 % i våd tilstand, gælder, at: B_C (CN) $\geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ B_M (CN) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ hvor T er den gennemsnitlige fiberfinhed i decitex
23	protein	regenererede proteinfibre fibre af regenererede og ad kemisk vej stabiliserede, naturlige proteinstoffer
24	triacetat	fibre af celluloseacetat, hvori mindst 92 % af hydroxylgrupperne er acetyleret
25	viskose	regenererede cellulosefibre (filament- og stapelfibre) fremstillet ved viskosemetoden
26	polyacryl	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde er opbygget af mindst 85 vægtprocent acrylnitril
27	polychlorid:	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde er opbygget af mere end 50 vægtprocent vinylchlorid eller vinylidenchlorid
28	fluorfibre	fibre af lineære makromolekyler fremstillet af alifatiske fluorcarbonmonomere
29	modacryl	modacrylfibre af lineære makromolekyler, hvis kæde er opbygget af mere end 50 og mindre end 85 vægtprocent acrylnitril
30	polyamid eller nylon	fibre af syntetiske lineære makromolekyler, hvis kæde udviser en gentagelse af den funktionelle amidgruppe, hvoraf mindst 85 % er knyttet til alifatiske eller cyklisk alifatiske funktionelle grupper
31	aramid	fibre af syntetiske lineære makromolekyler dannet af aromatiske grupper, der er indbyrdes forbundet ved amid- og imidforbindelser, hvoraf mindst 85 % er direkte knyttet til to aromatiske ringe, og hvor antallet af imidforbindelser, når sådanne findes, ikke må overstige antallet af amidforbindelser
32	polyimid	fibre af syntetiske lineære makromolekyler, hvis kæde udviser en gentagelse af den funktionelle imidgruppe
33	lyocell	regenererede cellulosefibre fremstillet gennem en opløsningsproces og udspinding i et organisk opløsningsmiddel (blanding af organiske kemiske produkter og vand) uden dannelse af derivater
34	polylaktid	fibre dannet af lineære makromolekyler med mindst 85 vægtprocent af mælkesyreestere afledt af naturligt forekomne sukkerstoffer i kæden og med et smeltepunkt på mindst 135 °C
35	polyester	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde består af mindst 85 vægtprocent af en ester af en diol og terephthalsyre

Tirsdag den 18. maj 2010

Nr.	Navn	Beskrivelse af fibre
36	polyethylen	fibre af mættede lineære makromolekyler af ikke-substituerede alifatiske hydrocarboner
37	polypropylen	fibre af lineære, mættede alifatiske hydrocarboner, hvori der til hvert andet carbonatom er knyttet en methylgruppe i isotaktisk konfiguration og uden yderligere substitution
38	polyurinstof	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde udviser en gentagelse af den funktionelle urinstofgruppe (NH-CO-NH)
39	polyurethan	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde udviser en gentagelse af de funktionelle urethangrupper
40	vinylal	fibre af lineære makromolekyler, hvis kæde er opbygget af polyvinyl-alkohol med variabel acrialiseringsgrad
41	trivinyll	fibre af tre forskellige vinylmonomerer, nemlig acrylnitril, en chloreret vinylmonomer og en tredje vinylmonomer, hvoraf ingen tegner sig for 50 % af den samlede vægt
42	elastodien	elastiske fibre, der består af naturlig eller syntetisk polyisopren af enten en eller flere polymeriserede diener, med eller uden en eller flere vinylmonomere, og som, efter at være forlænget til tre gange deres oprindelige længde under påvirkning af en trækraft, ved aflastning straks trækker sig sammen næsten til udgangslængden
43	elasthan	elastiske fibre, der består af mindst 85 vægtprocent segmenteret polyurethan og som, efter at være forlænget til tre gange deres oprindelige længde under påvirkning af en trækraft, ved aflastning straks trækker sig sammen næsten til udgangslængden
44	glasfibre	fibre af glas
45	betegnelse svarende til det stof, hvoraf fibre er sammensat, f.eks. metal (systematisk metalliseret), asbest, papir, med eller uden tilføjelsen af fibre eller »garn«	fibre af forskellige eller nye stoffer, som ikke er opført ovenfor
46	elastomultiester	fibre, der dannes ved to eller flere kemisk forskellige lineære makromolekylers interaktion i to eller flere særskilte faser (som hver udgør højst 85 vægtprocent), som indeholder estergrupper som dominerende funktionel enhed (mindst 85 %), og som efter passende behandling straks trækker sig sammen ved aflastning næsten til udgangslængden efter at være forlænget til halvdelen gang deres oprindelige længde under påvirkning af en trækraft
47	elastolefin	fibre, der består af mindst 95 vægtprocent makromolekyler, som er delvist tværbundne, og dannes af ethylen og mindst et andet olefin, og som straks trækker sig sammen ved aflastning næsten til udgangslængden efter at være forlænget til halvdelen gang deres oprindelige længde under påvirkning af en trækraft
48	Melamin	fibre, der består af mindst 85 vægtprocent makromolekyler bestående af melaminderivater

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG II

MINIMUMSKRAV TIL DET TEKNISKE DOSSIER, DER LEDSAGER ANSØGNINGER VEDRØRENDE NYE
TEKSTILFIBERBETEGNELSER

(Artikel 6)

Et teknisk dossier for ansøgninger om optagelse af nye **tekstilfiberbetegnelser** i bilag I, jf. artikel 6, skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

— Foreslået **tekstilfiberbetegnelse**

Det navn, der foreslås, skal være relateret til den kemiske sammensætning og om nødvendigt indeholde information om fibrenes egenskaber. Det foreslåede navn må ikke være behæftet med rettigheder og ikke være knyttet til producenten.

— Foreslået fiberdefinition

De egenskaber, der nævnes i definitionen af den nye fiber, f.eks. elasticitet, skal kunne kontrolleres ved analysemetoder, der er tilgængelige i det tekniske dossier foruden analyseresultater.

— Identifikation af fibren: kemisk formel, forskelle fra eksisterende fibre, samt om nødvendigt detaljerede data såsom smeltepunkt, tæthed, brydningsindeks, brandtekniske egenskaber og FTIR-spektrum

— Foreslået vedtagen sats

— Tilstrækkeligt udviklede identificerings- og kvantificeringsmetoder, herunder analysedata

Ansøgeren skal vurdere mulighederne for at anvende de i bilag VIII til denne forordning anførte metoder til analyse af de hyppigst forventede markedsførte blandinger af den nye fiber med andre blandinger og foreslå mindst en af disse metoder. For de metoder, hvor fibren kan betragtes som uopløselig komponent, skal ansøgeren vurdere den nye fibers massekorrektionsfaktor. Ansøgningen skal vedlægges alle analysedata.

Hvis de metoder, der er anført i denne forordning, ikke er egnede, bør ansøgeren levere tilstrækkelig begrundelse herfor og foreslå en ny metode.

Ansøgningen skal vedlægges alle analysedata for de foreslåede metoder. Dossieret skal vedlægges data om metodernes nøjagtighed, robusthed og repeterbarhed.

— **Resultaterne af undersøgelser, som i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning er gennemført med henblik på at vurdere eventuelle allergiske reaktioner eller andre negative effekter af den nye fiber på menneskers sundhed**

— Yderligere oplysninger til støtte for ansøgningen: produktionsproces, forbrugerrelevans

— Producenten eller dennes repræsentant leverer på Kommissionens anmodning de repræsentative prøver af den nye rene fiber og af de relevante fiberblandinger, som er nødvendige for at gennemføre valideringen af de foreslåede identifikations- og kvantificeringsmetoder.

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG III

NAVNE, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 8, STK. 1

- på bulgarsk: »необработена вълна«,
 - på spansk: »lana virgen« eller »lana de esquilado«,
 - på tjekkisk: »strižní vlna«,
 - på dansk: »ren, ny uld«
 - på tysk: »Schurwolle«,
 - på estisk: »uus vill«,
 - på irsk: »olann lomra«,
 - på græsk: »παρθένο μαλλι«,
 - på engelsk: »fleece wool« eller »virgin wool«,
 - på fransk: »laine vierge« eller »laine de tonte«,
 - på italiensk: »lana vergine« eller »lana di tosa«,
 - på lettisk: »pirmlietojuma vilna« eller »cirptā vilna«,
 - på litauisk: »natūralioji vilna«,
 - på ungarsk: »élőgyapjú«,
 - på maltesisk: »suf vergni«,
 - på nederlandsk: »scheerwol«,
 - på polsk: »żywa wełna«,
 - på portugisisk: »lã virgem«,
 - på rumænsk: »lână virgină«,
 - på slovakisk: »strižná vlna«,
 - på slovensk: »runska volna«,
 - på finsk: »uusi villa«,
 - på svensk: »ren ull«.
-

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR MÆRKNING AF VISSE PRÆPARATER

(Artikel 15)

Produkter	Mærkningsbestemmelser
1. Følgende korsetvarer: a) Brystholdere b) Hofteholdere c) Korseletter	Fibersammensætningen anføres ved angivelse af sammensætningen af produktet som helhed eller ved angivelse enten samlet eller særskilt af sammensætningen af følgende dele: Ydre og indre stof i skåle og ryg Forstykker, bagstykker og sidestykker ydre og indre stof i skåle, samt forstykker, bagstykker og sidestykker.
2. Andre korsetvarer, som ikke er anført ovenfor	Fibersammensætningen anføres ved angivelse af sammensætningen af produktet som helhed eller ved angivelse enten samlet eller særskilt af produkternes dele. Denne mærkning er ikke nødvendig for dele, der udgør mindre end 10 % af den samlede vægt af produktet.
3. Alle korsetvarer	Den særskilte mærkning af de forskellige dele af nævnte korsetvarer skal foretages på en sådan måde, at den endelige forbruger let kan se, hvilken del af produktet, der er omfattet af angivelserne på etiketten.
4. Ætsede tekstilprodukter	Fibersammensætningen anføres for produktet som helhed og kan angives ved særskilt at anføre sammensætningen af bundstoffet og af det ætsede stof. Disse komponenter skal angives med benævnelse.
5. Broderede tekstilprodukter	Fibersammensætningen anføres for produktet som helhed og kan angives ved særskilt at anføre sammensætningen af bundstoffet og af broderegarnet. Disse komponenter skal angives med benævnelse. Denne mærkning er kun påbudt for broderede dele, der udgør mindst 10 % af produktets overflade.
6. Garner, der består af en kerne og en omspinding af forskellige fibre, og som gøres tilgængelig på markedet som sådanne til forbrugerne	Fibersammensætningen anføres for produktet som helhed og kan angives ved særskilt at anføre sammensætningen af kernen og omspindingen. Disse komponenter skal angives med benævnelse.
7. Fløjl og plys eller lignende produkter	Fibersammensætningen anføres for produktet som helhed og kan, når de pågældende produkter består af et bundstof og et slidlag af forskellige fibre, angives særskilt for disse to komponenter. Disse komponenter skal angives med benævnelse.
8. Gulvbelægnings- og -tæpper, hvis bund og slidlag består af forskellige fibre.	Sammensætningen kan anføres for slidlaget alene. Slidlaget skal angives med benævnelse.

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG V

PRODUKTER, FOR HVILKE ETIKETTERING ELLER MÆRKNING IKKE ER PÅKRÆVET

(Artikel 16, stk. 2)

1. Ærmeholdere
2. Armbåndsremme til ure, af tekstilmaterialer
3. Etiketter og emblemer
4. Håndtag, polstrede, af tekstilmaterialer
5. Kaffevarmere
6. Tevarmere
7. Overtræksærmer
8. Muffer, ikke af plys
9. Kunstige blomster
10. Nålepuder
11. Malet lærred
12. Tekstilprodukter til forstærkning og indlæg
-
13. Brugte, konfektionerede tekstilprodukter, såfremt de udtrykkeligt betegnes som sådanne
14. Gamacher
15. Indpakkingsmaterialer, ikke nye og solgte som sådanne
-
16. Sadelmagervarer, af tekstilmaterialer
17. Rejseartikler, af tekstilmaterialer
18. Håndbroderede tapisserier, færdige eller til færdiggørelse, og materialer til fremstilling deraf, herunder broderegarn, der sælges særskilt fra bunden og er specielt oplagt med henblik på anvendelse til sådanne tapisserier
19. Lynlåse
20. Knapper og spænder, overtrukket med tekstilmaterialer
21. Bogomslag, af tekstilmaterialer
-

Tirsdag den 18. maj 2010

22. Tekstile dele af fodtøj, undtagen varmeisolerende for
 23. Dækkeservietter o.l. af flere komponenter med en overflade på mindre end 500 cm²
 24. Grydelapper og ovnhandsker
 25. Æggevarmere
 26. Kosmetiketuier
 27. Tobakspunge af stof
 28. Stofetuier til briller, cigaretter og cigarer, tændere og kamme
 29. Beskyttelsesartikler til sportsbrug, undtagen handsker
 30. Toilettasker
 31. Skopudseetuier
 32. Begravelsesartikler
 33. Engangsartikler med undtagelse af vat
 34. Tekstilartikler, der er undergivet reglerne i den europæiske farmakopé, og som dækkes af en benævnelse, der henviser dertil, ikke-engangsbandager til medicinsk og ortopædisk brug samt ortopædiske tekstilartikler i almindelighed
 35. Tekstilartikler, herunder reb, tovværk og sejlgarn (med forbehold af nr. 12 i bilag VI), der normalt er bestemt til:
 - a) anvendelse som hjælpemiddel ved produktion og forarbejdning af varer
 - b) indbygning i maskiner, installationer (varmeanlæg, klimaanlæg, belysningsanlæg osv.), husholdningsapparater mm., køretøjer og andre transportmidler eller til anvendelse ved drift og vedligeholdelse heraf eller til brug som udstyr for disse, med undtagelse af presenninger og tekstiltilbehør til biler, som sælges særskilt fra disse
 36. Tekstilartikler, der er bestemt til beskyttelse og sikkerhed, såsom sikkerhedsbælter, faldskærme, redningsveste, nødstiger, indretninger til beskyttelse mod brand, skudsikre veste samt særlige beskyttelsesdragter (f.eks. beskyttelse mod ild, kemikalier eller andre sikkerhedsrisici)
 37. Pneumatisk oppustelige anlæg (sportshaller, udstillingsstader, lagerhaller osv.) forudsat at der gives oplysninger om præstationsgrænser og tekniske specifikationer for disse artikler
 38. Sejl
 39. Tekstilartikler til dyr
 40. Flag og bannere
-

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG VI

VARER, FOR HVILKE KUN FÆLLES ETIKETTERING ELLER MÆRKNING ER PÅKRÆVET

(Artikel 16, stk. 3)

1. Karklude, gulvklude
2. Pudseklude
3. Borter, lidser og besætning
4. Possement
5. Bælter
6. Seler
7. Strømpe- og sokkeholdere
8. Snørebånd
9. Bånd
10. Elastikbånd
11. Indpakkingsmateriale, nyt og solgt som sådant
12. Indpakkingsnor og høstbindegarn; andet sejl garn, reb og tovværk end det, der er omhandlet i nr. 35 i bilag V ⁽¹⁾
13. Dækkeservietter
14. Lommetørklæder
15. Lommetørklæder og hårnet
16. Slips og slipssløjfer til børn
17. Hagesmække, vaskeklude og -handsker
18. Sy-, stoppe- og brodere garn i små detailsalgsoplægninger med en nettovægt på højst ét gram
19. Gardin- og persiennejorde.

⁽¹⁾ For de i dette nummer anførte produkter, der sælges afskåret, er den fælles mærkning den, der findes på rullen. Det i dette nummer omhandlede reb og tovværk omfatter bl.a. reb og tovværk til bjergbestigning og sejlsport.

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG VII

ARTIKLER, DER IKKE SKAL TAGES I BETRAGTNING VED BEREKNING AF FIBERINDHOLDET

(Artikel 17)

Produkter	Udelukkede artikler
a) Samtlige tekstilprodukter:	<p>Ikke-tekstildele, ægkanter, etiketter og emblemer, borter, lidser og besætning, der ikke udgør en integreret del af produktet, knapper og spænder overtrukket med tekstilmaterialer, tilbehør, smykkebesætning, faste bånd, elastiske snore og bånd, der er anbragt på særlige og begrænsede steder på produktet.</p> <p>Fedstoffer, bindemidler, betyngninger, appreturmidler, imprægneringsmidler, hjælpemidler til farvning og trykning samt andre midler til behandling af tekstilprodukter.</p>
b) Gulvbelægninger og -tæpper	Samtlige komponenter bortset fra slidlaget
c) Møbelstoffer	Bindekæde og -skud og fyldkæde og -skud, der ikke udgør en del af slidlaget
d) Svære gardinstoffer	Bindekæde og -skud og fyldkæde og -skud, der ikke udgør en del af retsiden
e) Sokker	Elastikbånd anvendt i skafter og garn anvendt i forstærkninger i hæl og tå
f) Strømpebukser	Elastikbånd anvendt i skafter og garn anvendt i forstærkninger i hæl og tå
g) Andre tekstilprodukter end de i b) - f) angivne	<p>indlægsstoffer, forstærkninger, lærredsindlæg og -underlag, sygarn, for så vidt det ikke erstatter stoffets skud og/eller kæde, polstringsmaterialer, der ikke har en isolerende funktion, og med forbehold af artikel 14, stk. 1, for:</p> <p>I denne bestemmelse:</p> <p>i) betragtes sådanne bundstoffer i tekstilprodukter, der tjener til støtte for slidlaget, navnlig bundstoffer i plaider og i dobbelte stoffer samt bundstoffer i fløjs- og plysprodukter og tilsvarende produkter, ikke som indlægsstoffer, der skal ses bort fra</p> <p>ii) forstås ved forstærkninger sådanne garner og stoffer, der er tilsat på særlige og begrænsede steder på tekstilprodukter for at forstærke disse steder eller bibringe dem stivhed eller tykkelse.</p>

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG VIII

METODER TIL KVANTITATIV ANALYSE AF BINÆRE OG TERNÆRE TEKSTILFIBERBLANDINGER

KAPITEL I

I. Forberedelse af forprøver og analyseprøver til bestemmelse af tekstilprodukters fibersammensætning

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag indeholder almindelige anvisninger for fremstilling af forprøver af egnet størrelse (dvs. ikke over 100 g) til forbehandling med henblik på kvantitative analyser af laboratorieprøver samt udvælgelse af analyseprøver af forprøver, fra hvilke andre komponenter end fibre er fjernet ved en forbehandling ⁽¹⁾.

2. DEFINITIONER

- 2.1. Vareparti — den mængde, der bedømmes på basis af en række undersøgelsesresultater. Den kan f.eks. omfatte hele det materiale, der udgør en enkelt leverance, totalmængden af tekstilvarer fra en bestemt maskine, en sending garner, eller en eller flere baller råfibre.
- 2.2. Samlet laboratorieprøve — den del af varepartiet, der er udtaget af totalmængden som repræsentativ for denne, og som indsendes til laboratoriet. Den samlede laboratorieprøves størrelse og art skal vælges således, at den på korrekt måde gengiver varens variabilitet og er nem at arbejde med i laboratoriet ⁽²⁾.
- 2.3. Forprøve — den del af den samlede laboratorieprøve, fra hvilken alle andre komponenter end fibre er fjernet ved en forbehandling, og af hvilken analyseprøverne derefter udtages. Forprøvens størrelse og art skal være egnet til på korrekt måde at gengive den samlede laboratorieprøves variabilitet ⁽³⁾.

- 2.4. Analyseprøve — den del af forprøven, der er nødvendig for at opnå et enkelt analyseresultat.

3. PRINCIP

Forprøven udtages således, at den er repræsentativ for den samlede laboratorieprøve.

Analyseprøverne udtages således af forprøven, at de er repræsentative for denne.

4. PRØVEUDTAGNING AF LØSE FIBRE

- 4.1. Ikke-parallellagte fibre - forprøven sammensættes af totter, der er tilfældigt udtaget af den samlede laboratorieprøve. Hele forprøven blandes grundigt ved hjælp af en laboratoriekarde ⁽⁴⁾. Kardefloret samt de fibre, der endnu hænger ved karden, og de korte fibre, der er faldet af karden, forbehandles. Derefter udtages analyseprøverne af kardefloret, de vedhængende fibre og de nedfaldne korte fibre i korrekt indbyrdes vægtforhold.

Forbliver kardeflorets form i det væsentlige uforandret ved forbehandlingen, udtages analyseprøverne på den under punkt 4.2 beskrevne måde. Ødelægges kardefloret ved forbehandlingen, udtages med henblik på de resterende prøver mindst 16 små totter af egnet og så vidt muligt ens størrelse af den forbehandlede prøve og samles til én prøve.

- 4.2. Parallellagte fibre (kardeflor, tops, forgarner) - af tilfældigt udvalgte dele af laboratorieprøven fremstilles mindst ti snitprøver på hver ca. 1 g. Den således fremkomne forprøve forbehandles. Derefter lægges snitprøverne ved siden af hinanden kant ved kant, og analyseprøverne fremstilles heraf på en sådan måde, at der hver gang lægges et snit gennem de ti prøver således, at det omfatter en del af hver af de ti længder.

⁽¹⁾ Eventuelt kan analyseprøverne forbehandles direkte.

⁽²⁾ Vedr. færdigvarer og konfektionsartikler se punkt 7.

⁽³⁾ Jf. punkt 1.

⁽⁴⁾ I stedet for en laboratoriekarde kan anvendes en fiberblander, eller metoden med »udkæmmede totter« (udkæmning og neddeling) kan anvendes.

Tirsdag den 18. maj 2010

5. PRØVEUDTAGNING AF GARNER

5.1. Garner på spoler eller i strenge - alle spoler eller strenge i laboratorieprøven skal anvendes.

Fra hver spole eller streng udtages sammenhængende garner af egnet længde enten ved at vikle garnet i samme antal omgange på en garnvinde ⁽¹⁾ eller på anden måde. De enkelte længder lægges sammen til en streng eller et kabel, idet det påses, at der i hver enkelt streng eller kabel stadig er lige mange garmlængder fra hver spole eller hver streng.

Den på denne måde fremkomne forprøve forbehandles.

Til udtagelse af analyseprøver af den forbehandlede forprøve skæres garnafsnit i samme længde af strengen eller kablet; det skal derved påses, at der ikke udelades noget af de deri indeholdte garner.

Såfremt t er garnnummeret i »tex« og n antallet af spoler eller strenge i laboratorieprøven, udgør garmlængden af hver spole eller streng, der giver en forprøve på 10 g, $10^6/nt$ cm.

Er nt meget højt, dvs. over 2 000, kan der opvikles en tykkere streng, der skæres over to steder for at opnå et kabel af egnet vægt. Enderne af en prøve i kabelfori skal før forbehandlingens begyndelse sammenbindes omhyggeligt; analyseprøverne skal udtages på et sted, der er tilstrækkelig langt fra knuden.

5.2. Kæder (warps) - forprøven udtages således, at der af kædeenden afskæres et stykke, der er mindst 20 cm langt og indeholder samtlige kædestråde med undtagelse af kanttrådene, der kasseres. Nogle tråde bindes sammen i den ene ende. Er prøven for stor til at blive forbehandlet som en helhed, adskilles den i to eller flere dele, idet hver del bindes sammen før forbehandlingen. De enkelte dele forbehandles hver for sig og samles derefter igen. Af forprøven afskæres en analyseprøve af passende længde og i tilstrækkelig afstand fra knuden, idet det må påses, at ingen af kædestrådene udelades. For en kæde af N-tråde med garnnummeret t »tex« udgør længden af en prøve på 1 g $10^5/Nt$ cm.

6. PRØVEUDTAGNING AF TEKSTILSTOFFER

6.1. Laboratorieprøve bestående af en enkelt repræsentativ kupon

en diagonal strimmel afskæres fra hjørne til hjørne, og ægkanterne fjernes. Denne strimmel udgør forprøven. For at opnå en forprøve på x g skal strimlens areal $x10^4/G$ cm²,

idet G er stoffets vægt i g/m².

Efter forbehandlingen skæres strimlen over på tværs i fire lige store dele, der lægges oven på hinanden. Der udtages analyseprøver af en vilkårlig del af materialet, idet alle lag skæres igennem på en sådan måde, at der af hvert lag fås en analyseprøve af samme længde.

Indeholder stoffet et vævet mønster, må forprøvens bredde målt parallelt med kæderetningen ikke være mindre end svarende til mønsterrapporten i kæderetningen. Er forprøven under disse betingelser for stor til uden besvær at kunne forbehandles som en helhed, skal den skæres i lige store dele, der forbehandles hver for sig; disse dele lægges oven på hinanden, før analyseprøven fremstilles, idet det påses, at tilsvarende dele af mønstret ikke falder sammen.

6.2. Laboratorieprøver, der består af flere kuponer

hver kupon analyseres i overensstemmelse med punkt 6.1; resultaterne angives hver for sig.

7. PRØVEUDTAGNING AF FÆRDIGVARER OG KONFEKTIONSARTIKLER

Laboratorieprøven består som regel af en hel færdigvare eller konfektionsartikel eller en repræsentativ del af disse.

Eventuelt skal procentsatsen bestemmes for de forskellige dele, der ikke har samme fiberindhold, for at det kan konstateres, om der er overensstemmelse med artikel 14.

⁽¹⁾ Kan spolerne anbringes på en egnet spoleramme, kan garn fra flere spoler vikles op samtidig.

Tirsdag den 18. maj 2010

Af den pågældende del af den færdige vare eller af konfektionsartiklen, hvis sammensætning bør være angivet ved en etiket, udtages en repræsentativ forprøve. Har den konfektionerede artikel flere etiketter, skal der udtages repræsentative forprøver af hver del, der er betegnet med en etiket.

Er den artikel, hvis sammensætning skal bestemmes, ikke homogen, kan det være nødvendigt at udtage forprøver af hver del af artiklen og at bestemme de enkelte deles forholdsmæssige andele af hele den pågældende artikel.

Procenterne udregnes derefter under hensyn til de undersøgte deles forholdsmæssige andele.

Disse forprøver forbehandles.

Derefter udtages der repræsentative analyseprøver af de forbehandlede forprøver.

II. Introduktion til de metoder, der skal anvendes til kvantitativ kemisk analyse af tekstilfiberblandinger

De kvantitative analysemetoder for tekstilfiberblandinger bygger hovedsagelig på to metoder, nemlig den manuelle og den kemiske udskillelse af fibrene.

Den manuelle metode bør så vidt muligt anvendes, da den i almindelighed fører til mere nøjagtige resultater end den kemiske metode. Den manuelle metode kan anvendes på alle tekstilprodukter, i hvilke de fibre, der danner produktet, ikke udgør nogen uadskillelig blanding, f.eks. i tilfælde af, at garnet består af flere komponenter, hvoraf de enkelte komponenter kun består af en slags fibre, samt tekstilstoffer, i hvilke kæden består af en anden fiber end skudgarnet, eller trikotage, der er sammensat af forskellige slags garner.

Som regel bygger den kvantitative kemiske analysemetode for tekstilfiberblandinger på enkeltkomponenternes selektive opløselighed. Efter fjernelsen af en komponent vejes det uopløselige restprodukt, og den opløselige komponents andel beregnes på grundlag af vægttabet. I første del af bilaget sammenstilles de oplysninger, der generelt fremgår af en analyse efter denne metode, og som gælder for de i dette bilag nævnte fiberblandinger af enhver sammensætning. Denne del må derfor benyttes i forbindelse med de efterfølgende dele af bilaget, der indeholder udførlige metoder for særlige fiberblandinger. Det kan forekomme, at visse kemiske analyser bygger på andre principper end den selektive opløselighed. I så fald gives der udførlige oplysninger herom i den pågældende del af metoden.

De fiberblandinger, der anvendes under fremstillingen af tekstilprodukter, og i ringere grad dem, der findes i de færdige produkter, indeholder undertiden andre komponenter end fibre såsom fedtstoffer, voks eller hjælpemidler eller vandopløselige stoffer, der kan være af naturlig oprindelse eller være tilføjet for at lette fremstillingen. De komponenter, der ikke er fibre, skal fjernes inden analysen. Af denne grund gives der ligeledes en forbehandlingsmetode til fjernelse af olier, fedtstoffer, voks og vandopløselige stoffer.

Tekstiler kan desuden indeholde harpikser eller andre substanser, der skal give dem bestemte egenskaber. Disse substanser, hvortil i undtagelsestilfælde også hører farvestoffer, kan ændre reagensets indvirkning på de opløselige komponenter, og endvidere helt eller delvis fjernes ved reagenserne. Disse tilføjede stoffer kan således være årsag til fejl og må udskilles før analysen af prøven. Er dette ikke muligt, kan de i dette bilag beskrevne metoder for kvantitativ kemisk analyse ikke anvendes.

Farvestof i farvede fibre anses som integrerede komponenter af fibrene og fjernes ikke.

Disse analyser foretages på grundlag af tørvægten; der angives derfor en metode til bestemmelse af tørvægten.

Resultatet opnås ved på de enkelte fibres tørvægt at anvende de vedtagne satser, der er angivet i bilag IX til nærværende forordning.

De i blandingen indeholdte fibre skal identificeres før analysen. Ved visse kemiske metoder kan den uopløselige komponent i en blanding delvis opløses i det reagens, der anvendes til opløsning af de opløselige komponenter.

Tirsdag den 18. maj 2010

Så vidt muligt er reagenserne valgt således, at de kun har ringe eller slet ingen virkning på de uopløselige fibre. Må der ved en analyse regnes med vægttab, skal resultaterne korrigeres i overensstemmelse hermed; der er angivet korrektionsfaktorer herfor. Disse korrektionsfaktorer er bestemt i flere laboratorier ved, at fibre, rensede ved forbehandling, er blevet behandlet med det pågældende reagens under anvendelse af analysemetoden.

Disse korrektionsfaktorer gælder kun for normale fibre, og yderligere korrektionsfaktorer kan være nødvendige, når fibre ikke er forblevet intakte før eller under behandlingen. De angivne kemiske analysemetoder gælder for enkeltanalyser.

Der skal foretages mindst to analyser på hver analyseprøve, både for så vidt angår den manuelle adskillelsmetode og den kemiske adskillelsmetode.

I tvivlstilfælde må der, såfremt dette er teknisk muligt, foretages en yderligere analyse, ved anvendelse af en metode, ved hvilken den fiber, der er forblevet som restprodukt ved den første metode, opløses.

KAPITEL 2

Kvantitative analysemetoder for visse binære tekstilfiberblandinger

I. Almindelige oplysninger om de metoder, der skal anvendes til kvantitativ kemisk analyse af tekstilfiberblandinger

I.1. Anvendelsesområde

Under den enkelte metodes anvendelsesområde anføres de fibre, for hvilke den skal anvendes.

I.2. Princip

Efter identificering af de enkelte komponenter i en fiberblanding fjernes først de komponenter, der ikke er fibre, ved en egnet forbehandling, derefter en af de to komponenter, som regel ved selektiv opløsning⁽¹⁾. Det uopløselige restprodukt vejes, og den opløselige komponents andel beregnes af vægttabet. Bortset fra tilfælde, hvor der foreligger tekniske vanskeligheder, skal fortrinsvis den fiber, der er til stede i størst mængde, opløses, således at man får den fiber som restprodukt, der er til stede i ringere mængde.

I.3. Materiel og udstyr

I.3.1. Apparatur

I.3.1.1. Filterdigler og vejeglas, der kan rumme diglerne, eller andet udstyr, der giver samme resultater.

I.3.1.2. Sugeflaske

I.3.1.3. Ekssikator med farvet silikagel som fugtighedsindikator.

I.3.1.4. Tørreovn med ventilator til tørring af analyseprøverne ved 105 ± 3 °C.

I.3.1.5. Analysevægt med en nøjagtighed på 0,0002 g.

I.3.1.6. Soxhlet-ekstraktionsapparat eller apparatur, med hvilket samme resultat kan opnås.

I.3.2. Reagens

I.3.2.1. Petroleumsæter, redestilleret, kogepunktsinterval 40-60 °C.

I.3.2.2. Andre reagenser er angivet i de pågældende dele af metoden. Alle reagenser skal være kemisk rene.

⁽¹⁾ Metode nr. 12 danner en undtagelse. Den er baseret på bestemmelse af en komponent ved en af de to komponenter.

Tirsdag den 18. maj 2010

I.3.2.3. Destilleret eller afioniseret vand.

I.3.2.4. Acetone

I.3.2.5. Orthophosphorsyre

I.3.2.6. Urea

I.3.2.7. Natriumhydrogencarbonat

Alle reagenser skal være kemisk rene.

I.4. Konditionerings- og analyseatmosfære

Da tørvægten bestemmes, kræves der hverken konditionering af prøven eller analyse i klimatiseret atmosfære.

I.5. Forprøve

Der udvælges en for laboratorieprøven repræsentativ forprøve, der indeholder tilstrækkeligt materiale til samtlige krævede analyseprøver på hver mindst 1 g.

I.6. Forprøvens forbehandling ⁽¹⁾

Foreligger der en komponent, der ikke skal tages i betragtning ved beregning af procentsatserne (jf. artikel 17 i nærværende forordning), skal denne først fjernes ved anvendelse af en egnet metode, der ikke må angribe nogen af fiberkomponenterne.

Med henblik herpå fjernes de ved hjælp af petroleumsæter og vand ekstraherbare komponenter, der ikke er fiberkomponenter, idet den lufttørrede forprøve behandles med petroleumsæter i Soxhlet-apparatet i en time og med mindst 6 vendinger pr. time. Derefter afdampes petroleumsæteren fra prøven, hvorefter prøven ekstraheres ved direkte behandling, dvs. ved en times nedsænkning i vand med stuetemperatur med derpå følgende nedsænkning i en time i vand med en temperatur på $65\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ under rystning nu og da, flotteforhold 100:1. Det overskydende vand trykkes, suges eller centrifugeres ud, hvorefter prøven lufttørres.

Hvis der er tale om elastolefin eller fiberblandinger indeholdende elastolefin og andre fibre (uld, dyrehår, silke, bomuld, hør, hamp, jute, manila, alfa, kokos, gyvel, ramie, sisal, cupro, modal, regenererede proteinfibre, viskose, polyacryl, polyamid eller nylon, polyester og elastomultiester), bør ovennævnte procedure ændres en smule, idet petroleumsæter bør erstattes med acetone.

I forbindelse med binære blandinger indeholdende elastolefin og acetat udgør følgende procedure forbehandlingen. Prøven ekstraheres i 10 minutter ved 80 °C med en opløsning indeholdende 25 g/l 50 % orthophosphorsyre og 50 g/l urea, flotteforhold 100:1. Prøven udvaskes med vand, som man lader løbe fra, hvorefter den udvaskes med 0,1 % natriumhydrogencarbonatopløsning. Sluttelig udvaskes prøven omhyggeligt med vand.

Såfremt de komponenter, der ikke er fibre, ikke kan ekstraheres ved hjælp af petroleumsæter og vand, må de på anden måde end med vand, som beskrevet i det foregående, fjernes med en egnet metode, der ikke i væsentlig grad forandrer nogen af fiberkomponenterne. For nogle ublegede naturlige plantefibres vedkommende (som f.eks. jute- og kokosfibre) må det tages i betragtning, at ikke alle naturlige komponenter, der ikke er fibre, udskilles ved den normale forbehandling med petroleumsæter og vand. Alligevel foretages der ikke yderligere forbehandlinger, når prøven ikke indeholder appreturmidler, der ikke er opløselige i petroleumsæter og i vand.

I analyserapporterne skal de valgte forbehandlingsmetoder indgående beskrives.

⁽¹⁾ Jf. kapitel 1.1.

Tirsdag den 18. maj 2010

I.7. Analysemetode

I.7.1. Generelle instruktioner

I.7.1.1. Tørring

Alle tørreoperationer skal have en varighed af mindst 4 timer, dog ikke over 16 timer, ved 105 ± 3 °C i en ventileret ovn med lukket ovndør. Er tørretiden under 14 timer, skal det kontrolleres, om der er opnået en konstant vægt. Konstant vægt kan anses for opnået, når vægtforskellen efter en ny tørringsperiode af 60 minutters varighed udgør under 0,05 %.

Filterdigler og vejeglas samt prøver eller restprodukter må ikke berøres med bare hænder under tørrings-, afkølings- og vejeprocessen.

Analyseprøverne tørres i et vejeglas med aftaget prop. Efter tørringen lukkes vejeglasset, før det tages ud af ovnen, og anbringes hurtigst muligt i eksikkatoren.

Filterdigelen, der sammen med sit låg er anbragt i et vejeglas, tørres i ovnen. Efter tørringen lukkes vejeglasset og stilles hurtigst muligt i eksikkatoren.

Benyttes andet apparatur end filterdigelen, foretages tørring i tørreovnen for at bestemme fibrenes tørvægt uden tab.

I.7.1.2. Afkøling

Alle afkølingsprocesser udføres i den ved siden af vægten opstillede eksikkator i tilstrækkelig lang tid til, at der opnås fuldstændig afkøling af vejeglassene, idet afkølingstiden skal udgøre mindst 2 timer.

I.7.1.3. Vejning

Efter afkølingen vejes vejeglasset inden 2 minutter efter, at det er taget ud af eksikkatoren. Vejenøjagtighed: 0,0002 g.

I.7.2. Procedure

Af den forbehandlede forprøve udtages en analyseprøve på mindst 1 g. Garn og stof udskæres i længder på ca. 10 mm og sønderdeles så vidt muligt. Analyseprøven tørres i et vejeglas, afkøles i eksikkatoren og vejes. Prøven anbringes i en glasbeholder, der er beskrevet i den pågældende del af **EU-metoden**, derefter vejes vejeglasset straks igen, og prøvens tørvægt bestemmes som differencen. Analysen afsluttes i overensstemmelse med anvisningerne i den pågældende del af metoden. Restproduktet undersøges mikroskopisk, for at det kan konstateres, om den opløselige fiber er helt fjernet ved behandlingen.

I.8. Beregning og angivelse af resultater

Den uopløselige komponents vægt udtrækkes i procent af totalvægten af de i blandingen indeholdte fibre. Procentsatsen for den opløselige fiberandel fremgår af differencen. Beregning af resultatet sker på basis af de rene fibres tørvægt, idet der med henblik på tabene ved forbehandlingen og analysen dels benyttes vedtagne satser, dels korrektionsfaktorer. Disse beregninger foretages i overensstemmelse med den under punkt I.8.2 angivne formel.

I.8.1. Beregningen af den procentvise vægtandel af de tørre og rene uopløselige komponenter uden hensyn til fibrenes vægttab ved forbehandlingen:

$$P_1\% = \frac{100 \cdot rd}{m}$$

hvor

P1 er procentsatsen for den tørre og rene uopløselige fiberandel

m er prøvens tørvægt efter forbehandlingen

Tirsdag den 18. maj 2010

r er det tørre restprodukts masse

d er korrektionsfaktoren, hvorved der tages hensyn til vægttabet for de uopløselige komponenter i reagenset ved analysen. Egnede værdier for »d« er angivet i den pågældende tekstdel i de enkelte metoder.

Naturligvis gælder de i normale tilfælde anvendelige »d«-værdier ikke for kemisk angrebne fibre.

I.8.2. Beregning af procentsatsen for de uopløselige komponenter efter anvendelse af de konventionelle fugtighedstillæg og eventuelle korrektionsfaktorer, hvorved der tages hensyn til vægttabet ved forbehandlingen:

$$P_{1A}\% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

hvor

$P_{1A}\%$ er procentsatsen for den uopløselige fiberandel under hensyn til det konventionelle fugtighedstillæg og vægttabet ved forbehandlingen.

P_1 er procentsatsen for den uopløselige, tørre og rene fiberandel, udregnet efter den under punkt I.8.1 anførte formel.

a_1 er den vedtagne sats for den uopløselige andel (jf. bilag IX)

a_2 er den vedtagne sats for den opløselige andel (jf. bilag IX)

b_1 er den uopløselige fiberandels procentvise væggtab ved forbehandlingen

b_2 er den opløselige fiberandels procentvise væggtab ved forbehandlingen.

Procentsatsen for den anden komponent er $P_{2A}\% = 100 - P_{1A}\%$

Ved anvendelse af en særlig forbehandling skal værdierne b_1 og b_2 så vidt muligt bestemmes ved, at alle rene fiberkomponenter underkastes den i forbindelse med analysen anvendte forbehandling. Ved rene fibre forstås fibre, der er fri for enhver ikke-fiberholdig substans med undtagelse af substanser, som de normalt (på grund af deres beskaffenhed og fremstillingsprocessen) indeholder i den tilstand (ubleget, bleget), i hvilken varen, der analyseres, befinder sig.

Råder man ikke over separate, rene fiberkomponenter, der har været anvendt til fremstilling af varen, der analyseres, skal der for b_1 og b_2 lægges gennemsnitsværdier til grund, der er konstateret ved undersøgelse af lignende, rene fibre som de, der er indeholdt i den undersøgte blanding.

Gennemføres den normale forbehandling ved ekstraktion med petroleumsæter og vand, kan man i almindelighed give afkald på korrektionsfaktorerne b_1 og b_2 bortset fra råbomuld, råhør og råhamp, for hvilke et af forbehandlingens betingede væggtab på 4 %, og for polypropylen på 1 %, er konventionelt fastlagt.

For andre fibres vedkommende fastlægges det konventionelt, at det af forbehandlingen betingede væggtab ikke tages i betragtning ved beregningen.

II. Metode til kvantitativ analyse ved manuel udskilning

II.1. Anvendelsesområde

Metoden kan anvendes for tekstilfibre af en hvilken som helst beskaffenhed, forudsat at de ikke udgør en uadskillelig blanding, og at de kan adskilles manuelt.

Tirsdag den 18. maj 2010

II.2. Princip

Efter identificering af tekstilets komponenter udskilles først ved en egnet forbehandling de komponenter, der ikke er fibre, hvorefter fibre adskilles manuelt, tørres og vejes med henblik på beregningen af de enkelte fiberarters andel i blandingen.

II.3. Apparatur

II.3.1. Vejglas eller lignende apparatur, der giver samme resultater.

II.3.2. Ekssikkator med farvet silikagel som fugtighedsindikator.

II.3.3. Tørreovn med ventilator til tørring af analyseprøverne ved 105 ± 3 °C.

II.3.4. Analysevægt med en nøjagtighed på 0,0002 g.

II.3.5. Soxhlet-ekstraktionsapparat eller apparatur, med hvilket samme resultat kan opnås.

II.3.6. Præparérnål.

II.3.7. Snoningstæller eller lignende apparat.

II.4. Reagenser

II.4.1. Petroleumsæter, redestilleret, kogepunktsinterval 40-60 °C.

II.4.2. Destilleret eller afioniseret vand.

II.5. Konditionerings- og analyseatmosfære

Jf. punkt I.4.

II.6. Forprøve

Jf. punkt I.5.

II.7. Forprøvens forbehandling

Jf. punkt I.6.

II.8. Procedure

II.8.1. Analyse af garn

Af en forbehandlet prøve udtages en analyseprøve på mindst 1 g. For meget fine garner kan analysen uanset vægt foretages på en mindstelængde på 30 m.

Garnerne klippes i stykke af egnet længde, og af disse udskilles de enkelte elementer ved hjælp af en præparérnål og om nødvendigt ved hjælp af snoningstæller. De således isolerede fibertyper anbringes derefter i et tareret vejglas og tørres ved $105 \text{ °C} \pm 3 \text{ °C}$, indtil der er opnået en konstant vægt i overensstemmelse med punkt I.7.1 og I.7.2.

Tirsdag den 18. maj 2010

II.8.2. Analyse af stof

Af en forbehandlet prøve udtages en analyseprøve på mindst 1 g, således at den ligger inden for ægkanten, har nøjagtigt afskårne kanter uden trevler og er skåret parallelt med skud- og kæderetningerne eller for trikotages vedkommende parallelt på langs og tværs af maskerækkerne. De enkelte garner adskilles og samles igen i tarerede vejeglas, hvorefter fremgangsmåden er som angivet under punkt II.8.1.

II.9. Beregning og angivelse af resultater

Den enkelte komponents vægt udtrykkes som procentsats af totalvægten af de i blandingen indeholdte fibre. Beregningen sker på basis af de rene fibres tørvægt med anvendelse af vedtagne satser samt nødvendige korrektionsfaktorer under hensyn til de under forbehandlingen forekomne vægttab.

II.9.1. Beregning af procentsatserne for den rene tørvægt uden hensyn til fibrenes vægttab ved forbehandlingen:

$$P_1\% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel

m_1 er den første fiberandels rene tørvægt

m_2 er den anden fiberandels rene tørvægt.

II.9.2. Beregning af procentsatsen for hver enkelt komponent efter anvendelse af de vedtagne satser og eventuelle korrektionsfaktorer under hensyn til vægttabet ved forbehandlingen: jfr. punkt I.8.2.

III.1. Metodernes nøjagtighed

Den for den enkelte metode angivne nøjagtighed refererer til reproducerbarheden.

Reproducerbarheden repræsenterer pålidelighedsgraden, dvs. den indsnævring i overensstemmelsen mellem forsøgsresultater, der opnås i forskellige laboratorier eller inden for forskellige tidsrum, når der herved altid fremskaffes enkeltresultater med samme metode og for samme homogene vare.

Reproducerbarheden udtrykkes ved sikkerhedsgrænserne for forsøgsresultaterne ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

Dette vil sige, at afvigelsen mellem resultaterne af en i forskellige laboratorier gennemført analyserække ved rigtig og normal anvendelse af metoden på samme homogene blanding kun må overskrides i 5 ud af 100 tilfælde.

III.2. Analyserapport

III.2.1. Angivelse af, hvorvidt analysen er gennemført efter den her beskrevne metode.

III.2.2. Detaljerede oplysninger om eventuelle specielle forbehandlinger (jf. punkt I.6).

III.2.3. Angivelse af enkeltresultaterne samt den aritmetiske middelværdi med en decimals nøjagtighed.

Tirsdag den 18. maj 2010

IV. Særlige metoder

OVERSIGTSSKEMA

Metode	Anvendelsesområde		Reagens
	Opløselig komponent	Uopløselig komponent	
1.	Acetat	Visse andre fibre	Acetone
2.	Visse proteinfibre	Visse andre fibre	Hypochlorit
3.	Viskose, cupro og visse typer af modal	Bomuld, elastolefin eller melamin	Myresyre og zinkchlorid
4.	Polyamid eller nylon	Visse andre fibre	80 % myresyre
5.	Acetat	Triacetat, elastolefin eller melamin	Benzylalkohol
6.	Triacetat eller polylactid	Visse andre fibre	Dichlormethan
7.	Visse cellulosefibre	Polyester, elastomultiester eller elastolefin	75 % svovlsyre
8.	Polyacrylfibre, visse modacrylfibre eller visse polychloridfibre	Visse andre fibre	Dimethylformamid
9.	Visse polychloridfibre	Visse andre fibre	Kuldisulfid/acetone 55,5/44,5 v/v
10.	Acetat	Visse polychloridfibre, elastolefin eller melamin	Iseddikesyre
11.	Silke	Uld, dyrehår, elastolefin eller melamin	75 % svovlsyre
12.	Jute	Visse fibre af animalsk oprindelse	Kvælstofbestemmelsesmetode
13.	Polypropylen	Visse andre fibre	Xylen
14.	Visse andre fibre	Polychloridfibre (homopolymerer af vinylchlorid), elastolefin eller melamin	Koncentreret svovlsyre
15.	Polychloridfibre, visse modacryltyper, visse elasthan-typer, acetat, triacetat	Visse andre fibre	Cyclohexanon
16.	Melamin	Bomuld eller aramid	90 % varm myresyre

METODE Nr. 1

ACETAT OG VISSE ANDRE FIBRE

(Acetonemetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. acetatfibre (19)

hvor

Tirsdag den 18. maj 2010

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), hør (7), hamp (8), jute (9), manila (10), alfa (11), kokos (12), gyvel (13), ramie (14), sisal (15), cupro (21), modal (22), regenererede proteinfibre (23), viskose (25), polyacryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (35), elastomultiester (46), elastolefin (47) og melamin (48).

Denne metode er naturligvis ikke anvendelig på overfladeacetylerede acetatfibre.

2. PRINCIP

Acetatfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af acetone. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af tørre acetatfibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)**3.1. Apparatur**

200-ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.

3.2. Reagens

Acetone

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der befinder sig i en Erlenmeyerkolbe, størrelse mindst 200 ml og forsynet med indslebet glasprop, tilsættes 100 ml acetone pr. gram prøve; kolben rystes og henstår i 30 minutter ved stuetemperatur, idet den nu og da rystes; derefter dekanteres væsken gennem en tareret glasfilterdigel.

Denne behandling gentages yderligere to gange (i alt tre ekstraktioner), dog kun 15 minutter hver gang, således at den samlede tid for acetonebehandlingen er en time. Restproduktet overføres til glasfilterdiglen. Det udvaskes derefter med acetone under sugning. Digelen fyldes på ny med acetone, som man lader løbe fra uden sugning.

Sluttelig tømmes digelen ved sugning og tørres, afkøles og vejes sammen med restproduktet.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d« = 1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrensene for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 2**VISSE PROTEINFIBRE OG VISSE ANDRE FIBRE****(Hypochloritmetode)****1. ANVENDELSESOMRÅDE**

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. visse proteinfibre som: uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), regenererede proteinfibre (23)

med

Tirsdag den 18. maj 2010

2. bomuld (5), cupro (21), viskose (25), polyacryl (26), polychlorid (27), polyamid eller nylon (30), polyester (35), polypropylen (37), elasthan (43), glasfibre (44), elastomultiester (46), elastolefin (47) og melamin (48).

Er der tale om flere typer af proteinfibre, giver metoden disses totalmængde, men ikke de procentvise andele.

2. PRINCIP

Proteinfibrene i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af en hypochloritopløsning. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre proteinfibre, beregnes som differencen.

Til fremstilling af hypochloritopløsningen kan anvendes lithiumhypochlorit eller natriumhypochlorit.

Lithiumhypochlorit anbefales i tilfælde, hvor der kun er tale om få analyser, eller analyserne foretages med forholdsvis lange mellemrum. Grunden hertil er, at fast lithiumhypochlorit i modsætning til natriumhypochlorit indeholder en næsten konstant hypochloritandel. Kendes denne hypochloritandel, er det ikke nødvendigt at kontrollere hypochloritindholdet iodometrisk ved hver analyse; tværtimod kan der arbejdes med konstant indvejet mængde af lithiumhypochlorit.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 250-ml-Erlenmeyerkolbe med slebet glasprop
- ii) termostat, indstillelig på $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

3.2. Reagenser

i) Hypochloritreagens

a) Lithiumhypochloritopløsning

En frisk tilberedt opløsning med $35 \pm 2\text{ g/l}$ aktivt chlor (ca. 1 M), der tilsættes $5 \pm 0,5\text{ g/l}$ forud opløst natriumhydroxid. Man opløser hertil 100 gram lithiumhypochlorit med 35 % aktivt chlor (henholdsvis 115 gram med 30 % aktivt chlor) i ca. 700 ml destilleret vand, tilføjer 5 g natriumhydroxid opløst i ca. 200 ml destilleret vand og fylder op til 1 liter. Denne først tilberedte opløsning behøver ikke at kontrolleres iodometrisk.

b) Natriumhypochloritopløsning

En frisk tilberedt opløsning med $35 \pm 2\text{ g/l}$ aktivt chlor (ca. 1 M), der tilsættes $5 \pm 0,5\text{ g/l}$ forud opløst natriumhydroxid.

Før hver analyse skal opløsningens indhold af aktivt chlor kontrolleres iodometrisk.

ii) Fortyndet eddikesyre

5 ml 100 procent eddikesyre fortyndes med vand til 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde: Ca. 1 g af prøven anbringes i 250 ml-kolben med ca. 100 ml af hypochloritopløsningen (lithium- eller natriumhypochlorit) og omrystes kraftigt for at væde prøven.

Derefter sættes kolben 40 minutter i en termostat ved 20 °C og omrystes kontinuert eller med regelmæssige mellemrum. Da opløsningen af uld forløber eksotermt, skal reaktionsvarmen fordeles og bortledes ved denne fremgangsmåde. I modsat fald kan der opstå betydelige fejl som følge af begyndende opløsning af de uopløselige fibre.

Tirsdag den 18. maj 2010

Efter 40 minutter filtreres kolbens indhold gennem en tareret glasfilterdigel; eventuelt resterende fibre skylles over i glasfilterdigelen med lidt hypochloritreagens. Filterdigelen tømmes ved hjælp af undertryk, og restproduktet vaskes successivt med vand, fortyndet eddikesyre og atter med vand, idet digelen efter hver tilsætning af væske tømmes under sugning, dog først efter at væsken er løbet igennem uden sugning.

Sluttelig tømmes digelen ved sugning, tørres sammen med restproduktet, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00; for bomuld, viskose og melamin udgør den 1,01, og for råbomuld udgør den 1,03.

6. NØJAGTIGHED

For homogene tekstilfiberblandinger er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 3**VISKOSE, CUPRO ELLER VISSE TYPER AF MODAL OG BOMULD**

(Metode med myresyre/zinkchlorid)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. viskose (25) eller cupro (21), herunder visse typer af modalfibre (22)

med

2. bomuld (5), elastolefin (47) og melamin (48).

Konstateres tilstedeværelsen af modalfibre, skal der udføres et forforsøg, for at undersøge, om de er opløselige i reagenset.

Denne metode kan ikke anvendes for blandinger, i hvilke bomulden er forandret ved et for stærkt kemisk angreb, eller såfremt viskose- eller cuprofibre ikke mere er fuldt opløselige på grund af tilstedeværelsen af visse farvestoffer eller appreturmidler, der ikke har kunnet fjernes fuldstændigt.

2. PRINCIP

Viskose-, cupro- eller modalfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses med myresyre og zinkchlorid. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre viskose-, cupro- eller modalfibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)**3.1. Apparatur**

i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop

ii) anordning til at holde Erlenmeyerkolben på en temperatur på $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

Tirsdag den 18. maj 2010

3.2. Reagenser

- i) Opløsning af 20 g smeltet vandfri zinkchlorid og 68 g vandfri myresyre, fyldt op med vand til 100 g (dvs. med 20 vægtdele smeltet vandfri zinkchlorid i 80 vægtdele myresyre, 85 vægtprocent).

Anmærkning:

I denne forbindelse henledes opmærksomheden på bilag II, stk. 1, punkt 1.3.2.2, som foreskriver, at alle reagenser skal være kemisk rene; desuden er det nødvendigt udelukkende at anvende smeltet vandfri zinkchlorid.

- ii) Ammoniumhydroxid-opløsning: 20 ml af en koncentreret ammoniakopløsning (vægtfylde 0,88 g/ml) fortyndes med vand til 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde: Prøven anbringes straks i en Erlenmeyerkolbe, forvarmet til 40 °C, og tilsættes 100 ml af myresyre-zinkchlorid-opløsningen, der er forvarmet til 40 °C, pr. gram prøve. Kolben lukkes og rystes. Kolben og dens indhold henstår i 2½ time ved 40 °C og rystes to gange i dette tidsrum med en times mellemrum.

Kolbens indhold filtreres gennem en tareret glasfilterdigel; herved skylles eventuelle fibre, der bliver hængende i kolben, med reagensopløsning ned i filterdigelen. Der efterskylles med 20 ml reagens.

Filterdigel og fiberrest vaskes fuldstændigt med vand ved 40 °C. Fiberresten skylles med ca. 100 ml kold ammoniakopløsning (3.2 ii)), idet det påses, at fiberresten forbliver helt nedsænket i opløsningen i 10 minutter; derefter skylles grundigt med koldt vand.

Der anvendes ikke undertryk, så længe skyllevæsken ikke er løbet helt igennem af sig selv.

Sluttelig fjernes det endnu tilstedeværende væskeoverskud ved sugning, og digel og restprodukt tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,02 for bomuld, 1,01 for melamin og 1,00 for elastolefin.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 2 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 4

POLYAMID ELLER NYLON OG VISSE ANDRE FIBRE

(Metode med 80 % myresyre)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. polyamid eller nylon (30)

med

Tirsdag den 18. maj 2010

2. 2. uld (1), dyrehår (2 og 3), bomuld (5), cupro (21), modal (22), viskose (25), polyacryl (26), polychlorid (27), polyester (35), polypropylen (37), glasfibre (44), elastomultiester (46), elastolefin (47) og melamin (48).

Denne metode kan som angivet foran anvendes for blandinger, der indeholder uld; er uldindholdet over 25 %, anvendes dog metode nr. 2, dvs. opløsning af ulden i en natriumhypochloritopløsning.

2. PRINCIP

Polyamid-fibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af myresyre. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af tør polyamid eller nylon, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)**3.1. Apparatur**

200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.

3.2. Reagenser

- i) Myresyre med 80 vægtprocent (vægtfylde ved 20 °C: 1,186). 880 ml myresyre med 90 vægtprocent (vægtfylde ved 20 °C: 1,204) fortyndes med vand til 1 liter. Alternativt fortyndes 780 ml myresyre med 98 vægtprocent (vægtfylde ved 20 °C: 1,220) med vand til 1 liter.

Mellem 77 og 83 vægtprocent myresyre er koncentrationen ikke kritisk.

- ii) Fortyndet ammoniumhydroxidopløsning: 80 ml koncentreret ammoniakopløsning (vægtfylde ved 20 °C: 0,880) fortyndes med vand til 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde: Prøven anbringes i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe med 100 ml myresyre pr. gram prøve; kolben lukkes og rystes, for at prøven kan blive gennemvædet. Henstilles i 15 minutter ved stuetemperatur, idet væsken nu og da rystes. Erlenmeyerkolbens indhold filtreres gennem en tareret glasfilterdigel, og tilbageblevne fibre overføres til filterdigelen ved, at kolben udvaskes med lidt myresyreopløsning.

Filterdigelen tømmes under sugning, og restprodukter vaskes successivt med myresyre, varmt vand, fortyndet ammoniakopløsning samt til sidst med koldt vand, idet digelen tømmes efter hver væsketilsætning under sugning. Der anvendes ikke undertryk, så længe skyllevæsken ikke er løbet helt igennem af sig selv.

Sluttelig tømmes digelen ved sugning og tørres, afkøles og vejes sammen med restproduktet.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d« = 1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

Tirsdag den 18. maj 2010

METODE Nr. 5

ACETATFIBRE OG TRIACETATFIBRE

(Benzylalkoholmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

— acetatfibre (19)

med

— triacetat (24), elastolefin (47) og melamin (48).

2. PRINCIP

Acetatfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af benzylalkohol ved $52\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af tørre acetatfibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop

ii) mekanisk rysteapparat

iii) termostat eller andet apparat, der kan holde kolben på en temperatur på $52\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

3.2. Reagenser

i) benzylalkohol

ii) ætylalkohol.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven i Erlenmeyerkolben tilsættes 100 ml benzylalkohol pr. gram prøve. Kolben lukkes med en prop og fastgøres på et rysteapparat, således at den sænkes i et vandbad, der holdes på $52\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$, hvor den rystes i 20 minutter.

(Eventuelt kan det mekaniske rysteapparat erstattes med kraftig rystning med hånden.)

Væsken hældes over i en tareret glasfilterdigel. En ny portion benzylalkohol tilsættes, og kolben rystes i yderligere 20 minutter ved $52\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$.

Derefter dekanteres den gennem filterdigelen. Denne behandling gentages en tredje gang.

Tirsdag den 18. maj 2010

Derefter hældes væske og restproduktet i filterdigelen. Eventuelt tilbageblevne fibre overføres fra kolben til filterdigelen ved yderligere skylning med benzylalkohol ved $52\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$. Digelen centrifugeres nu fuldstændigt tør.

Fibrene overføres til en kolbe; der tilsættes ætylalkohol til skylning. Efter at kolben er rystet kraftigt i hånden, dekanteres gennem filterdigelen.

Denne skylningsproces gentages to eller tre gange. Restproduktet overføres til digelen og centrifugeres fuldstændig tørt. Filterdigel og restprodukt tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d« = 1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 6**TRIACETATFIBRE OG VISSE ANDRE FIBRE**

(Dichlormethanmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. triacetatfibre (24) eller polylaktid (34)

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), (21), modal (22), viskose (25), polyacryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (35), glasfibre (44), elastomultiester (46), elastolefin (47) og melamin (48).

Bemærk:

Triacetatfibre, der som følge af en speciel efterbehandling er delvis forsæbede, er ikke fuldt opløselige i reagenset. I så fald kan metoden ikke anvendes.

2. PRINCIP

Triacetat- eller polylaktidfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af dichlormethan. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre triacetatfibre eller polylaktid, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)**3.1. Apparatur**

200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.

3.2. Reagens

Dichlormethan (methylenchlorid).

Tirsdag den 18. maj 2010

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indsebet glasprop, tilsættes 100 ml dichlormethan pr. gram prøve; kolben lukkes med proppen og rystes kraftigt hvert 10. minut, for at prøven kan blive fuldstændigt gennemvædet, og henstår i 30 minutter ved stuetemperatur, idet den rystes med regelmæssige mellemrum. Væsken hældes over i en tareret glasfilterdigel. 60 ml dichlormethan hældes i kolben med restproduktet, kolben rystes i hånden, og dens indhold filtreres gennem glasfilterdigelen. Eventuelt tilbageblevne fibre overføres til digelen, idet der skylles med lidt ekstra dichlormethan. Væskeoverskuddet fjernes under sugning, og digelen fyldes derpå igen med dichlormethan, som løber helt fra uden sugning.

Endelig fjernes væskeoverskuddet under sugning, hvorefter restproduktet behandles med kogende vand for at fjerne alt opløsningsmiddel, digelen og restproduktet tørres, det afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00 undtagen for polyester, elastomultiester, elastolefin og melamin, hvor værdien »d« udgør 1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 7

VISSE CELLULOSEFIBRE OG POLYESTERFIBRE

(Metode med 75 % svovlsyre)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. bomuld (5), hør (7), hamp (8), ramie (14), cupro (21), modal (22) og viskose (25)

med

2. polyester (35), elastomultiester (46) og elastolefin (47).

2. PRINCIP

Cellulosefibrene i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af 75 % svovlsyre. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre cellulosefibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

i) 500 ml-Erlenmeyerkolbe med indsebet glasprop.

ii) termostat eller andet apparat, med hvilket Erlenmeyerkolben kan holdes på $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Tirsdag den 18. maj 2010

3.2. Reagenser

- i) svovlsyre med 75 vægtprocent ± 2 %.

700 ml svovlsyre (vægtfylde 1,84 ved 20 °C) sættes under afkøling forsigtigt til 350 ml destilleret vand.

Efter afkøling til stuetemperatur fyldes op med vand til 1 liter.

- ii) fortyndet ammoniumhydroxidopløsning

80 ml koncentreret ammoniakopløsning (vægtfylde ved 20 °C: 0,88) fortyndes med vand til 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 500 ml-Erlenmeyerkolbe med indsebet glasprop, tilsættes 200 ml 75 % svovlsyre pr. gram prøve, hvorefter kolben lukkes med proppen og rystes forsigtigt, for at prøven kan blive helt gennemvædet.

Kolben holdes i en time ved 50 °C \pm 5 °C og rystes med ca. 10 minutters mellemrum. Derefter filtreres dens indhold under sugning gennem en filterdigel. Eventuelt tilbageblevne fibre overføres til glasfilterdigelen, ved at kolben skylles med lidt 75 % svovlsyre. Glasfilterdigelen tømmes ved sugning, og restproduktet på filtret udvaskes første gang ved tilsætning af frisk 75 % svovlsyre. Der suges først, efter at væsken er løbet igennem uden sugning.

Restproduktet vaskes successivt flere gange med koldt vand, to gange med fortyndet ammoniumhydroxidopløsning og derefter grundigt med koldt vand, idet der suges efter hver væsketilsætning, dog hver gang først efter at væsken er løbet igennem uden sugning. Til sidst tømmes digelen ved sugning og tørres, afkøles og vejes sammen med restproduktet.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 8

ACRYLFIBRE, VISSE MODACRYLFIBRE ELLER VISSE POLYCHLORIDFIBRE SAMT VISSE ANDRE FIBRE

(Dimethylformamidmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. polyacrylfibre (26), visse modacrylfibre (29) eller visse polychloridfibre (27) ⁽¹⁾

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), cupro (21), modal (22), viskose (25), polyamid eller nylon (30), polyester (35), elastomultiester (46), elastolefin (47) og melamin (48).

Den gælder desuden for polyacryl- og visse modacrylfibre, der er behandlet med præmetalliserede farvestoffer (komplexfarvestoffer), dog ikke med efterchromerede farvestoffer.

⁽¹⁾ Sådanne modacryl- eller polychloridfibres opløselighed i reagentet undersøges før analysen.

Tirsdag den 18. maj 2010

2. PRINCIP

Polyacrylfibre, visse modacrylfibre eller visse polychloridfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af dimethylformamid i kogende vandbad. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Den andel, der udgøres af tørre polyacrylfibre, modacrylfibre eller polychloridfibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.

ii) kogende vandbad.

3.2. Reagens

Dimethylformamid (kogepunkt $153\text{ °C} \pm 1\text{ °C}$) med ikke over 0,1 % vand.

Da reagentet er giftigt, anbefales det at arbejde med aftræk.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop, tilsættes pr. gram prøve 80 ml dimethylformamid, der er forvarmet i kogende vandbad; kolben lukkes med proppen, rystes, for at prøven kan blive helt gennemvædet, og forbliver i kogende vandbad i en time. I dette tidsrum rystes kolben og dens indhold forsigtigt fem gange.

Væsken dekanteres gennem en tareret glasfilterdigel, idet fibre holdes tilbage i Erlenmeyerkolben. 60 ml dimethylformamid hældes igen i kolben og opvarmes igen i 30 minutter i kogende vandbad, idet kolben med indhold rystes forsigtigt to gange i hånden.

Kolbens indhold filtreres gennem en glasfilterdigel under sugning.

De tilbageblevne fibre overføres til glasfilterdigelen ved, at kolben skylles med dimethylformamid. Væskeoverskuddet fjernes under sugning. Restproduktet udvaskes med ca. 1 liter $70\text{ °C} - 80\text{ °C}$ varmt vand, idet digelen hver gang fyldes med vand.

Der suges kort efter hver skylning, men først efter at vandet selv er løbet fra. Hvis skyllevæsken løber for langsomt ud af digelen, kan der foretages en let sugning.

Digelen og restproduktet tørres, afkøles og vejes sammen.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, bortset fra i følgende tilfælde:

uld 1,01

bomuld 1,01

cuprol 1,01

modal 1,01

Tirsdag den 18. maj 2010

polyester 1,01

elastomultiester 1,01

melamin 1,01

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 9

VISSE POLYCHLORIDFIBRE OG VISSE ANDRE FIBRE

(Metode med kuldisulfid/acetone 55,5/44,5)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. visse polychloridfibre (27), dvs. visse, også efterchlorerede, polyvinylchloridfibre⁽¹⁾

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), cupro (21), modal (22), viskose (25), polyacryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (35), glasfibre (44), elastomultiester (46) og melamin (48).

Er indholdet af uld eller silke større end 25 %, anvendes metode nr. 2.

Er indholdet af polyamid eller nylon større end 25 % i blandingen, anvendes metode nr. 4.

2. PRINCIP

Polychloridfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af en azeotropisk blanding af kuldisulfid og acetone. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af de tørre polyvinylchloridfibre, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.
- ii) mekanisk rysteapparat.

3.2. Reagenser

- i) azeotropisk blanding af kuldisulfid og acetone (55,5 volumenprocent kuldisulfid og 44,5 volumenprocent acetone). Da reagenset er giftigt, anbefales det at arbejde med aftræk.
- ii) ætylalkohol, 92 volumenprocent, eller metylalkohol.

⁽¹⁾ Polychloridfibre's opløselighed i reagenset må kontrolleres, før analysen foretages.

Tirsdag den 18. maj 2010

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indselet glasprop, tilsættes 100 ml azeotropisk blanding pr. gram prøve. Kolben lukkes omhyggeligt og rystes kraftigt ved stuetemperatur i 20 minutter i det mekaniske rysteapparat eller i hånden.

Væsken dekanteres gennem den tærede glasfilterdigel.

Behandlingen gentages med 100 ml frisk opløsningsmiddel. Behandlingen gentages så mange gange, at en dråbe opløsningsmiddel efter afdampning på et urglas ikke efterlader nogen polymeraflejring. Restprodukter overføres til filterdigelen ved hjælp af en yderligere mængde opløsningsmiddel, og filterdigelen tømmes ved sugning; digel og restprodukt skylles med 20 ml alkohol og skylles derefter tre gange med vand. Før sugning af overskydende væske skal skyllevæsken være løbet helt igennem. Digel og restprodukt tørres, afkøles og vejes.

Bemærk:

Prøverne af visse blandinger med et højt indhold af polychlorid skrumper ind i betydelig grad ved tørring, hvilket vanskeliggør fjernelsen af polychloridet med opløsningsmidlet.

Sådan indskrumpling forhindrer dog ikke, at polychloridet opløses fuldstændigt.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d« = 1,01.

6. NØJAGTIGHED

For homogene tekstilfiberblandinger er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 10

ACETAT- OG VISSE POLYCHLORIDFIBRE

(Eddikesyremetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. acetatfibre (19)

med

2. visse polychloridfibre (27), dvs. visse, også efterchlorerede, polyvinylchloridfibre elastolefin (47) og melamin (48).

2. PRINCIP

Acetatfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af eddikesyre. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af tørre acetatfibre, beregnes som differencen.

Tirsdag den 18. maj 2010

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.
- ii) mekanisk rysteapparat.

3.2. Reagens

Eddikesyre (over 99 %). Dette reagens er meget ætsende, hvorfor der må udvises forsigtighed ved anvendelsen.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe, tilsættes 100 ml eddikesyre pr. gram prøve. Kolben lukkes omhyggeligt og rystes kraftigt ved stuetemperatur i 20 minutter i det mekaniske rysteapparat eller i hånden. Væsken dekanteres gennem den tærede glasfilterdigel. Denne behandling gentages to gange, idet der hver gang anvendes 100 ml frisk opløsningsmiddel, således at der i alt udføres tre ekstraktioner.

Restprodukter overføres til filterdigelen, og denne tømmes under sugning; digel og restprodukt skylles med 50 ml eddikesyre og derefter tre gange med vand. Efter hver udvaskning skal væsken løbe igennem af sig selv, før der suges. Digel og restprodukt tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00.

6. NØJAGTIGHED

For homogene tekstilfiberblandinger er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 11

SILKE OG ULD ELLER DYREHÅR

(Metode med 75 % svovlsyre)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. silke (4)

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), elastolefin (47) og melamin (48).

2. PRINCIP

Cellulosefibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af 75 % svovlsyre ⁽¹⁾.

Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes. Dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Andelen af tør silke beregnes som differencen.

⁽¹⁾ Vild silke, f.eks. tussahsilke, opløses ikke fuldstændigt med 75 % svovlsyre.

Tirsdag den 18. maj 2010

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.

3.2. Reagenser

i) svovlsyre med vægtprocent 75 ± 2 %:

700 ml svovlsyre, vægtfylde 1,84 ved 20 °C, sættes under afkøling forsigtigt til 350 ml destilleret vand.

Efter afkøling til stuetemperatur fyldes op med vand til 1 liter.

ii) fortyndet svovlsyre: 100 ml koncentreret svovlsyre, vægtfylde 1,84 ved 20 °C, sættes langsomt til 1 900 ml destilleret vand.

iii) fortyndet ammoniak: 200 ml koncentreret ammoniak, vægtfylde 0,880 ved 20 °C, fyldes op til 1 000 ml med destilleret vand.

4. ANALYSEMETODE

De i den almindelige del givne anvisninger følges ved anvendelse af følgende fremgangsmåde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop, tilsættes 100 ml 75 % svovlsyre pr. gram prøve. Kolben lukkes, rystes kraftigt og henstår i 30 minutter ved stuetemperatur. Derefter rystes den igen og henstår i 30 minutter.

Kolben rystes en sidste gang, og kolbens indhold overføres til den tærede glasfilterdigel. Eventuelt tilbageblevne fibre i kolben skylles ud med 75 % svovlsyre. Restproduktet udvaskes i filterdigelen successivt med 50 ml fortyndet svovlsyre, 50 ml vand og 50 ml fortyndet ammoniak. Fibrene skal forblive i kontakt med væsken i ca. ti minutter, før der suges. Til sidst skylles med vand, idet fibrene forbliver i vandet i 30 minutter.

Restvæsken fjernes under sugning. Digel og restprodukt tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 0,985 for uld, 1,00 for elastolefin og 1,01 for melamin.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 12

JUTE OG VISSE FIBRE AF ANIMALSK OPRINDELSE

(Metode ved hjælp af kvælstofbestemmelse)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. jute (9)

Tirsdag den 18. maj 2010

med

2. visse fibre af animalsk oprindelse.

Sidstnævnte kan være dyrehår (2 og 3) eller uld (1) eller en blanding af dyrehår og uld. Metoden er naturligvis ikke egnet for tekstilfiberblandinger, der indeholder komponenter på kvælstofbasis, der ikke er fibre (farvestoffer, appreturmidler osv.).

2. PRINCIP

Blandingens kvælstofindhold bestemmes, og på grundlag heraf samt af det kendte kvælstofindhold for blandingens to komponenter beregnes deres forholdsmæssige andel.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

- 3.1. Apparatur

- i) Kjeldahl-destruktionskolbe med rumindhold på 200 til 300 ml
- ii) Kjeldahl-destillationskolbe med dampgenerator
- iii) titreringsopstilling med en nøjagtighed på 0,05 ml.

- 3.2. Reagenser

- i) toluol
- ii) methanol
- iii) svovlsyre, vægtfylde 1,84 ved 20 °C
- iv) kaliumsulfat
- v) selendioxid
- vi) natriumhydroxidopløsning, 400 g/liter. 400 g natriumhydroxyd opløses i 400 til 500 ml vand, og væsken fortyndes med vand til 1 liter.
- vii) indikatorblanding. 0,1 g methylrødt opløses i 95 ml ethanol og 5 ml vand; denne opløsning blandes med 0,5 g bromkresolgrønt, der er opløst i 475 ml ethanol og 25 ml vand.
- viii) borsyreopløsning. 20 g borsyre opløses i en liter vand.
- ix) svovlsyre 0,02 N (indstillet titreringsopløsning).

4. FORPRØVENS FORBEHANDLING

Den i den almindelige del beskrevne forbehandling erstattes af følgende forbehandling:

Den lufttørrede prøve ekstraheres i et Soxhlet-apparat med en blanding af en volumendel toluol og tre volumendele methanol i fire timer med mindst fem vendinger pr. time. Man lader opløsningsmidlerne fordampe frit fra prøven, og de sidste spor fjernes i et varmeskab ved 105 °C ± 3 °C. Derefter ekstraheres prøven i vand (50 ml/g prøvemængde) ved kogning med tilbagesvaling i 30 minutter. Efter filtrering anbringes prøven igen i kolben, og ekstraktionen gentages med samme volumen frisk vand. Efter ny filtrering fjernes det overskydende vand fra prøven ved, at der trykkes, suges eller centrifugeres ud, hvorefter prøven lufttørres.

Tirsdag den 18. maj 2010

Bemærk:

Toluol og methanol er giftige; der må derfor træffes alle nødvendige sikkerhedsforanstaltninger ved anvendelsen heraf.

5. ANALYSEMETODE

5.1. Generelle instruktioner

Med hensyn til udtagning, tørring og vejning af prøven følges de i den almindelige del givne anvisninger.

5.2. Udførlig vejledning

Prøven overføres til en Kjeldahl-destruktionskolbe. Prøven på mindst 1 g i Kjeldahl-kolben tilsættes successivt 2,5 g kaliumsulfat, 0,1 til 0,2 g selendioxid og 10 ml svovlsyre (vægtfylde: 1,84). Kolben opvarmes først svagt, indtil alt fibermaterialet er sønderdelt, hvorefter der opvarmes kraftigere, indtil opløsningen er klar og næsten farveløs. Opvarmningen fortsættes i 15 minutter; Man lader kolben afkøle, hvorefter indholdet forsigtigt fortyndes med 10 til 20 ml vand, afkøles, overføres kvantitativt til en 200 ml målekolbe, og analyseopløsningen fremstilles ved at fylde målekolben op med vand til mærket. I en 100 ml-Erlenmeyerkolbe hældes ca. 20 ml borsyreopløsning, og kolben opstilles under kondensatoren til Kjeldahl-destillationsapparatet, således at afløbsrøret munder ud lige under borsyreopløsningens overflade. Der overføres nøjagtigt 10 ml analyseopløsning til destillationskolben og hældes mindst 5 ml natriumhydroxidopløsning i tragten. Proppen løftes lidt, og man lader natriumhydroxidopløsningen flyde langsomt ind i kolben. Hvis analyseopløsningen og natriumhydroxidopløsningen viser tilbøjelighed til at danne to adskilte lag, blandes de ved forsigtig rystning. Destillationskolben opvarmes lidt, og samtidig føres der damp fra dampgeneratoren ind i den. Der samles ca. 20 ml destillat, og Erlenmeyerkolben sænkes så meget, at kondensatorens afløbsrør befinder sig ca. 20 mm over væskens overflade, hvorefter der destilleres videre i et minut. Afløbsrørets ende udskyldes med vand, og dette opfanges i Erlenmeyerkolben. Derefter fjernes denne og erstattes med en anden Erlenmeyerkolbe, der indeholder ca. 10 ml borsyreopløsning; heri opsamles ca. 10 ml destillat.

De to destillater titreres hver for sig med 0,02 N svovlsyre med anvendelse af indikatorblandingen. Resultaterne for de to destillater noteres. Ligger forbruget af titreringsopløsning for det andet destillat over 0,2 ml, gentages forsøget; der må destilleres en gang med en anden aliquot del af analyseopløsningen.

Der foretages et blindforsøg, idet destruktion og destillation sker med anvendelse af reagenserne alene.

6. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

6.1. Kvælstoffets procentvise andel i den tørre prøve beregnes således:

$$A \% = \frac{28(V - b)N}{W}$$

hvor

A % procentindhold af kvælstof beregnet på prøvens rene tørvægt

V = totalt forbrugt volumen svovlsyre-titreringsopløsning i ml ved analysen

b = totalt forbrugt volumen svovlsyre-titreringsopløsning i ml ved blindforsøget

N = svovlsyre-titreringsopløsningens faktiske titer

W = analyseprøvens tørvægt (g).

Tirsdag den 18. maj 2010

- 6.2. Ved anvendelse af værdierne 0,22 % for kvælstofindholdet i jute og 16,2 % for kvælstofindholdet i de animalske fibre - begge værdier beregnet ud fra tørvægten - beregnes blandingens sammensætning efter følgende formel:

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

hvor

PA %= procentindhold af de animalske fibre i prøven.

7. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrensene for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 13

POLYPROPYLEN OG VISSE ANDRE FIBRE

(Xylenmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. polypropylen (37)

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), acetat (19), cupro (21), modal (22), triacetat (24), viskose (25), polyacryl (26), polyamid eller nylon (30), polyester (35), glasfibre (44), elastomultiester (46) og melamin (48).

2. PRINCIP

Polypropylenfibre i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af kogende xylen. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af polypropylen, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.
- ii) tilbagesvaler (beregnet til væsker med højt kogepunkt), med slib passende til Erlenmeyerkolber (i).

3.2. Reagens

Xylen, der destillerer mellem 137 °C og 142 °C.

Bemærk:

Dette reagens er meget brændbart og afgiver giftige dampe, hvorfor der må udvises forsigtighed ved brugen.

Tirsdag den 18. maj 2010

4. ANALYSEMETODE

Den i den almindelige del beskrevne analysemetode følges, hvorefter der fortsættes på følgende måde:

Prøven, der er anbragt i kolben (3.1. i)), tilsættes 100 ml xylen (3.2) pr. gram prøve. Tilbagesvaleren (3.1. ii)) anbringes på kolben, og xylenet bringes til kogning og holdes i kog i tre minutter.

Den varme opløsning hældes omgående over i en tareret glasfilterdigel (se note 1). Behandlingen gentages endnu to gange, idet der hver gang anvendes 50 ml frisk opløsningsmiddel.

Restproduktet i kolben udvaskes to gange med 30 ml kogende xylen og derefter to gange med 75 ml petroleumsæter (I.3.2.1 i den almindelige del). Efter den anden udvaskning med petroleumsæter filtreres kolbens indhold gennem en filterdigel, idet de sidste fiberrester skylles over i digelen ved hjælp af en lille portion petroleumsæter. Digelen og restproduktet tørres, afkøles og vejes.

Noter:

1. Glasfilterdigelen, gennem hvilken xylenet skal hældes, skal være forvarmet før dekanteringen.
2. Efter behandlingerne med kogende xylen må det påses, at kolben med restproduktet afkøles tilstrækkeligt, inden petroleumsæteren hældes på.
3. For at mindske faren for brand og forgiftning kan der anvendes ekstraktionsapparater og fremgangsmåder, der giver identiske resultater⁽¹⁾.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d«=1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

METODE Nr. 14

POLYCHLORIDFIBRE (PÅ BASIS AF HOMOPOLYMERER AF VINYLCHLORID) OG VISSE ANDRE FIBRE

(Metode med anvendelse af koncentreret svovlsyre)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. polychloridfibre (27) på basis af homopolymerer af vinylchlorid (efter-chloreret eller ej) og elastolefin (47)

med

2. bomuld (5), acetat (19), cupro (21), modal (22), triacetat (24), viskose (25), visse polyacryler (26), visse modacryler (29), polyamid eller nylon (30), polyester (35), elastomultiester (46) og melamin (48).

De modacryler, der kan komme på tale, er dem, som giver en klar opløsning ved nedsænkning i koncentreret svovlsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml).

Denne metode kan navnlig anvendes i stedet for metode nr. 8 og 9.

⁽¹⁾ Se f.eks. det apparatur, der er beskrevet i Melland Textilberichte 56 (1975), s. 643-645.

Tirsdag den 18. maj 2010

2. PRINCIP

De komponenter ud over polychloridfibre eller elastolefinfibre (dvs. de fibre, der er nævnt i punkt 1.2), fjernes fra en kendt tørvægt af blandingen ved opløsning i koncentreret svovlsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml).

Restproduktet, der består af polychloridfibre eller elastolefinfibre, opsamles, vaskes, tørres og vejes, og dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af en anden komponent, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indslebet glasprop.
- ii) glasspatel.

3.2. Reagenser

- i) koncentreret svovlsyre ($d_{20} = 1,84$ g/ml)
- ii) vandig opløsning af svovlsyre, ca. 50 %.

400 ml svovlsyre (vægtfylde 1,84 ved 20 °C) sættes under afkøling forsigtigt til 500 ml destilleret eller afioniseret vand. Når opløsningen er afkølet til stuetemperatur, fyldes op med vand til 1 liter.

iii) fortyndet ammoniakopløsning.

Med destilleret vand fortyndes 60 ml af en koncentreret ammoniakopløsning ($d_{20} = 0,880$ g/ml) for at opnå 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

Den i den almindelige del beskrevne analysemetode følges, hvorefter der fortsættes på følgende måde:

Prøven, der er anbragt i kolben (3.1.i)) tilsættes 100 ml svovlsyre (3.2.ii)) pr. gram prøve.

Man lader kolben henstå ved stuetemperatur i ti minutter, idet prøven fra tid til anden omrøres med glasspatelen. Er der tale om en vævet eller strikket vare, trykkes prøven mod glasset med et let tryk for at fraskille det allerede opløste materiale.

Væsken hældes over i en tareret glasfilterdigel. Der tilsættes på ny 100 ml svovlsyre (3.2.ii)) i kolben, og behandlingen gentages. Kolbens indhold hældes i filterdigelen, og fiberresten skræbes ud ved hjælp af spatelen. Om nødvendigt tilsættes lidt koncentreret svovlsyre (3.2.ii)) til kolben for at frigøre fiberrester, der klæber til glasset. Digelen suges tom, og filtratet bortkastes, eller filterflasken udskiftes. Restproduktet udvaskes i digelen successivt med 50 % svovlsyreopløsning (3.2.ii)) destilleret eller deioniseret vand (1.3.2.3 i den almindelige del), og ammoniakopløsning (3.2.iii)), og til slut vaskes grundigt med destilleret eller deioniseret vand, idet digelen suges fuldstændigt tom efter hver tilsætning. (Der suges ikke under skylningerne, men kun efter at væsken er løbet igennem af sig selv.) Digelen og restproduktet tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien »d« udgør 1,00, undtagen for melamin, hvor »d«=1,01.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrensene for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

Tirsdag den 18. maj 2010

METODE Nr. 15

POLYCHLORIDFIBRE, VISSE MODACRYLTYPEN, VISSE ELASTHANTYPEN, ACETATFIBRE, TRIACETATFIBRE OG VISSE ANDRE FIBRE

(Cyclohexanonmetode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. acetat (19), triacetat (24), polychlorid (27), visse modacryltyper (29), visse elasthantyper (43)

med

2. uld (1), dyrehår (2 og 3), silke (4), bomuld (5), cupro (21), modal (22), viskose (25), polyamid eller nylon (30), polyacryl (26), glasfibre (44) og melamin (48).

Hvis der er modacryl- eller elasthanfibre til stede, foretages en indledende prøve for at bestemme, om de er helt opløselige i reagenset.

Til analyse af blandinger med polychloridfibre kan metode nr. 9 og metode nr. 14 også anvendes.

2. PRINCIP

Acetat-, triacetat- og polychloridfibre, visse modacryltyper og visse elasthantyper, fjernes fra en kendt tørvægt af blandinger ved opløsning i cyclohexanon ved en temperatur nær kogepunktet. Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, som udgøres af de tørre polychloridfibre, modacryl og elasthan, acetat eller triacetat, beregnes som differencen.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) apparatur til varm ekstraktion, der gør det muligt at foretage analysen som angivet i stk. 4. (f.eks. som det, der er vist på skitsen, som er en variant af det i Mellian Textilberichte 56 (1975), s. 643-645, omtalte apparat).
- ii) filterdigel til prøven
- iii) porøs plade med porøsitet 1
- iv) svaler for væsker med højt kogepunkt og som passer til destillationsapparatet
- v) opvarmningsanordning.

3.2. Reagenser

- i) cyclohexanon, kogepunkt: 156 °C
- ii) ethanol, 50 volumenprocent.

Anmærkning:

Cyclohexanon er brændbar og afgiver giftige dampe; Ved anvendelsen må der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger.

Tirsdag den 18. maj 2010

4. ANALYSEMETODE

Anvisningerne i den almindelige del følges, og der fortsættes således:

I destillationskolben hældes 100 ml cyclohexanon pr. gram prøve; dernæst indsættes ekstraktionsbeholderen, hvori filterdigelen med prøven og den svagt skråtstillede porøse flade i forvejen er anbragt. Svaleren påsættes. Der opvarmes til kogning, og ekstraktionen fortsættes i 60 min. med mindst tolv vendinger i timen.

Efter ekstraktion og afkøling fjernes ekstraktionsbeholderen, filterdigelen udtages, og den porøse plade fjernes. Digelens indhold vaskes 3-4 gange med ca. 60 °C varm 50 % ethanol og derefter med 1 l 60 °C varmt vand.

Der suges ikke under eller mellem skylningerne. Væsken skal løbe igennem af sig selv, hvorefter der suges.

Digelen og restproduktet tørres, afkøles og vejes.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien af »d« er 1,00, dog er den for

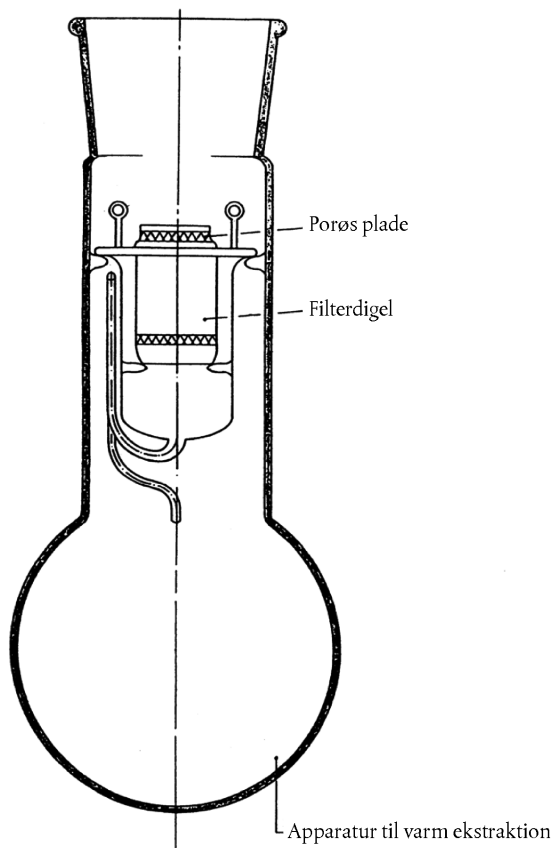
— silke og melamin 1,01

— polyacryl 0,98.

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 1 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

Figur som omhandlet i punkt 3.1, nr. i), under metode nr. 15

Tirsdag den 18. maj 2010

METODE 16

MELAMIN OG VISSE ANDRE FIBRE

(Myresyre metode)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Denne metode skal, efter at komponenter, der ikke er fibre, er fjernet, anvendes for binære blandinger af:

1. melamin (47)

med

2. bomuld (5) og aramid (31).

2. PRINCIP

Melaminfibrene i en kendt tørvægt af blandingen opløses ved hjælp af varm myresyre (90 vægtprocent).

Restproduktet samles, vaskes, tørres og vejes; dets - om nødvendigt korrigerede - vægt udtrykkes i procent af blandingens tørvægt. Den andel, der udgøres af en anden komponent, beregnes som differencen.

Bemærk:

Det anbefalede temperaturinterval bør nøje overholdes, da melamins opløselighed er meget temperaturafhængig.

3. APPARATUR OG REAGENSER (foruden de i den almindelige del nævnte)

3.1. Apparatur

- i) 200 ml-Erlenmeyerkolbe med indsebet glasprop.
- ii) Rystevandbad eller andet apparatur til rystning og fastholdelse temperaturen i kolben på 90 ± 2 °C.

3.2. Reagenser

- i) Myresyre med 90 vægtprocent (vægtfylde ved 20 °C: 1,204). 890 ml myresyre med 98-100 vægtprocent (vægtfylde ved 20 °C: 1,220) fortyndes med vand til 1 liter.

Varm myresyre er meget ætsende, hvorfor der må udvises forsigtighed ved anvendelsen.

- ii) Fortyndet ammoniumhydroxidopløsning: 80 ml koncentreret ammoniakopløsning (vægtfylde ved 20 °C: 0,880) fortyndes med vand til 1 liter.

4. ANALYSEMETODE

Den i den almindelige del beskrevne analysemetode følges, hvorefter der fortsættes på følgende måde:

Prøven, der er anbragt i en 200 ml-Erlenmeyerkolbe, tilsættes 100 ml myresyre pr. gram prøve. Kolben lukkes og rystes, for at prøven kan blive gennemvædet. Kolben holdes i en time i et rystevandbad ved 90 ± 2 °C under kraftig omrystning. Kolben afkøles til stuetemperatur. Væsken hældes over i en tareret glasfilterdigel. 50 ml myresyre hældes i kolben med restproduktet, kolben rystes i hånden, og dens indhold filtreres gennem glasfilterdigelen. Eventuelt tilbageblevne fibre overføres til digelen, idet der skylles med lidt ekstra myresyre. Filterdigelen tømmes under sugning, og restprodukter vaskes successivt med myresyre, varmt vand, fortyndet ammoniakopløsning samt til sidst med koldt vand, idet digelen tømmes efter hver væsketilsætning under sugning. Der anvendes ikke undertryk, så længe skyllevæsken ikke er løbet helt igennem af sig selv. Sluttelig tømmes digelen ved sugning og tørres, afkøles og vejes sammen med restproduktet.

5. BEREGNING OG ANGIVELSE AF RESULTATET

Resultaterne beregnes som beskrevet i den almindelige del. Værdien af »d« for bomuld og aramid er 1,02.

Tirsdag den 18. maj 2010

6. NØJAGTIGHED

For en homogen tekstilfiberblanding er sikkerhedsgrænserne for de efter denne metode opnåede resultater maksimalt ± 2 ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

KAPITEL 3

Kvantitativ analyse af ternære fiberblandinger

INDLEDNING

I almindelighed bygger den kvantitative kemiske analyse af tekstilfiberblandinger på de enkelte komponenters selektive opløselighed. Der er fire mulige varianter af denne fremgangsmåde:

1. Der arbejdes med to forskellige analyseprøver, idet en komponent (a) af den første analyseprøve og en anden komponent (b) af den anden analyseprøve opløses. De uopløselige restprodukter i hver prøve vejes, og procenten af hver af de to opløselige komponenter, beregnes på grundlag af de respektive vægttab. Procenten af den tredje komponent (c) beregnes ud fra forskellen.
2. Der arbejdes med to forskellige analyseprøver, idet en komponent (a) af første analyseprøve og to komponenter (a og b) af den anden analyseprøve opløses. Det uopløselige restprodukt af den første analyseprøve vejes og procenten af komponent (a) beregnes på grundlag af vægttabet. Det uopløselige restprodukt af den anden analyseprøve vejes; den svarer til komponent (c). Procenten af den tredje komponent (b) beregnes ud fra forskellen.
3. Der arbejdes med to forskellige analyseprøver, idet man opløser to komponenter (a og b) af den første analyseprøve og to komponenter (b og c) af den anden analyseprøve. De uopløselige restprodukter svarer henholdsvis til komponenterne (c) og (a). Procenten af den tredje komponent (b) beregnes ud fra forskellen.
4. Der arbejdes med én enkelt analyseprøve. Efter opløsningen af en af komponenterne vejes det uopløselige restprodukt, der består af de to andre fibre, og procenten af den opløselige komponent beregnes på grundlag af vægttabet. Fra restproduktet fjernes ved opløsning en af de to fibre. Den uopløselige komponent vejes og procenten af den anden opløselige komponent beregnes på grundlag af vægttabet.

Såfremt det er muligt at vælge, anbefales det at anvende en af de tre første varianter.

Den sagkyndige, der har til opgave at foretage analysen, skal ved den kemiske analyse passe på at vælge de metoder, der foreskriver opløsningsmidler, som kun opløser den eller de fibre, der skal opløses, og ikke angriber den eller de andre fibre.

Som eksempel er i kapitel 3.VI optaget et skema over et vist antal ternære blandinger samt de analysemetoder for binære blandinger, der principielt kan anvendes til analyse af disse ternære blandinger.

For at nedsætte mulighederne for fejl til et minimum, anbefales det i alle de tilfælde, hvor det er muligt, at foretage den kemiske analyse efter mindst to af de fire ovennævnte varianter.

De i blandingen indeholdte fibre skal identificeres før analysen. Ved visse kemiske metoder kan den uopløselige komponent i en blanding delvis opløses af det reagens, der anvendes til opløsning af den eller de opløselige komponenter. Så vidt muligt er reagenserne valgt således, at de kun har ringe eller slet ingen virkning på de uopløselige fibre. Må der ved en analyse regnes med et vægttab, er det nødvendigt at korrigere resultatet i overensstemmelse hermed; der er angivet korrektionsfaktorer herfor. Disse korrektionsfaktorer er bestemt i flere laboratorier ved, at fibre, rensede ved forbehandling, er blevet behandlet med det pågældende reagens under anvendelse af analysemetoden. Disse faktorer gælder kun for normale fibre, og yderligere korrektionsfaktorer kan være nødvendige, såfremt fibrene er blevet beskadiget før eller under behandlingen. Såfremt den fjerde variant, hvor en tekstilfiber udsættes for to på hinanden følgende forskellige opløsningsmidler skal anvendes, er det nødvendigt at anvende korrektionsfaktorer, idet der tages hensyn til fiberens eventuelle vægttab ved de to behandlinger. Der bør mindst foretages dobbeltbestemmelser; både for så vidt angår den manuelle som den kemiske fremgangsmåde til udskillelse.

I. Almindelige bemærkninger om de kvantitative kemiske analysemetoder for ternære tekstilfiberblandinger

Almindelige oplysninger om de metoder, der skal anvendes til kvantitativ kemisk analyse af tekstilfiberblandinger.

Tirsdag den 18. maj 2010

I.1. Anvendelsesområde

Under anvendelsesområdet for hver analysemetode for binære blandinger er anført de fibre, for hvilke denne metode anvendes. (Jf. kapitel 2 om visse metoder for kvantitativ analyse af binære fiberblandinger).

I.2. Princip

Efter identificering af de enkelte komponenter i en blanding fjernes først ved en egnet forbehandling de komponenter, der ikke er fibre, og derefter anvendes en eller flere af de fire varianter af fremgangsmåden ved en selektiv opløsning, der er beskrevet i indledningen. Bortset fra tilfælde, hvor der foreligger tekniske vanskeligheder, bør fortrinsvis de fibre, der udgør den største andel, opløses, for som restprodukt at få den fiber, der udgør den mindste andel.

I.3. Materiel og udstyr

I.3.1. Apparatur

I.3.1.1. Filterdigler og vejeglas, der kan rumme diglerne, eller andet udstyr, der giver samme resultater.

I.3.1.2. Sugflaske

I.3.1.3. Eksikkator med farvet silikagel som fugtighedsindikator.

I.3.1.4. Tørreovn med ventilator til tørring af analyseprøverne ved 105 ± 3 °C.

I.3.1.5. Analysevægt med en nøjagtighed på 0,0002 g.

I.3.1.6. Soxhlet-ekstraktionsapparat eller apparatur, med hvilket samme resultat kan opnås.

I.3.2. Reagenser

I.3.2.1. Petroleumsæter, redestilleret, kogepunktsinterval 40-60 °C.

I.3.2.2. Andre reagenser er angivet i de pågældende dele af metoden.

Alle reagenser skal være kemisk rene.

I.3.2.3. Destilleret eller afioniseret vand.

I.3.2.4. Acetone.

I.3.2.5. Orthophosphorsyre

I.3.2.6. Urea.

I.3.2.7. Natriumhydrogencarbonat.

I.4. Konditionerings- og analyseatmosfære

Da tørvægten bestemmes, kræves der hverken konditionering af prøven eller analyse i klimatiseret atmosfære.

I.5. Forprøve

Der udvælges en for laboratorieprøven repræsentativ forprøve, der indeholder tilstrækkeligt materiale til samtlige krævede analyseprøver på hver mindst 1 g.

I.6. Forprøvens forbehandling ⁽¹⁾

Foreligger der en komponent, der ikke skal tages i betragtning ved beregning af procentsatserne (jf. artikel 17 i nærværende forordning), skal denne først fjernes ved anvendelse af en egnet metode, der ikke må angribe nogen af fiberkomponenterne.

⁽¹⁾ Jf. kapitel 1.1.

Tirsdag den 18. maj 2010

Med henblik herpå fjernes de ved hjælp af petroleumsæter og vand ekstraherbare komponenter, der ikke er fiberkomponenter, idet den lufttørrede forprøve behandles med petroleumsæter i Soxhlet-apparatet i en time og med mindst 6 vendinger pr. time. Derefter afdampes petroleumsæteren fra prøven, hvorefter prøven ekstraheres ved direkte behandling, dvs. ved en times nedsenkning i vand med stuetemperatur med derpå følgende nedsenkning i en time i vand med en temperatur på $65\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ under rystning nu og da. Der anvendes et flotteforhold på 100:1. Det overskydende vand trykkes, suges eller centrifugeres ud, hvorefter prøven lufttørres.

Hvis der er tale om elastolefin eller fiberblandinger indeholdende elastolefin og andre fibre (uld, dyrehår, silke, bomuld, hør, hamp, jute, manila, alfa, kokos, gyvel, ramie, sisal, cupro, modal, regenererede proteinfibre, viskose, polyacryl, polyamid eller nylon, polyester og elastomultiester), bør ovennævnte procedure ændres en smule, idet petroleumsæter bør erstattes med acetone.

Såfremt de komponenter, der ikke er fibre, ikke kan ekstraheres ved hjælp af petroleumsæter og vand, må de på anden måde end med vand, som beskrevet i det foregående, fjernes med en egnet metode, der ikke i væsentlig grad forandrer nogen af fiberkomponenterne. For nogle ublegede naturlige plantefibres vedkommende (som f.eks. jute- og kokosfibre) må det tages i betragtning, at ikke alle naturlige komponenter, der ikke er fibre, udskilles ved den normale forbehandling med petroleumsæter og vand. Alligevel foretages der ikke yderligere forbehandlinger, når prøven ikke indeholder appreturmidler, der ikke er opløselige i petroleumsæter og i vand.

I analyserapporterne skal de valgte forbehandlingsmetoder indgående beskrives.

I.7. Analysemetode**I.7.1. Generelle instruktioner****I.7.1.1. Tørring**

Alle tørreoperationer skal have en varighed af mindst 4 timer, dog ikke over 16 timer, ved $105 \pm 3\text{ °C}$ i en ventileret ovn med lukket ovndør. Er tørretiden under 14 timer, skal det kontrolleres, om der er opnået en konstant masse. Konstant masse kan anses for opnået, når masseforskellen efter en ny tørringsperiode af 60 minutters varighed udgør under 0,05 %.

Filterdigler og vejglas samt prøver eller restprodukter må ikke berøres med bare hænder under tørrings-, afkølings- og vejeprocessen.

Analyseprøverne tørres i et vejglas med aftaget prop. Efter tørringen lukkes vejglasset, før det tages ud af ovnen, og anbringes hurtigst muligt i ekssikkatoren.

Filterdigelen, der sammen med sit låg er anbragt i et vejglas, tørres i ovnen. Efter tørringen lukkes vejglasset og stilles hurtigst muligt i ekssikkatoren.

Benyttes andet apparatur end filterdigelen, foretages tørring i tørreovnen for at bestemme fibrenes tørvægt uden tab.

I.7.1.2. Afkøling

Alle afkølingsprocesser udføres i den ved siden af vægten opstillede ekssikkator i tilstrækkelig lang tid til, at der opnås fuldstændig afkøling af vejglassene, idet afkølingstiden skal udgøre mindst to timer.

I.7.1.3. Vejning

Efter afkølingen vejes vejglasset inden to minutter efter, at det er taget ud af ekssikkatoren. Vejenøjagtighed 0,0002 g.

I.7.2. Procedure

Af den forbehandlede prøve udtages en analyseprøve på mindst 1 g. Garn eller stof udskæres i længder på ca. 10 mm og sønderdeles så vidt muligt. Analyseprøven (analyseprøverne) tørres i et vejglas, afkøles i ekssikkatoren og vejes. Prøven (prøverne) anbringes i den glasbeholder (de glasbeholdere), der er beskrevet i den pågældende del af **EU-metoden**, derefter vejes vejglasset (vejglassene) straks igen og prøvens (prøvernes) tørvægt bestemmes som differencen. Analysen afsluttes i overensstemmelse med anvisningerne i den pågældende del af metoden. Efter vejning undersøges restprodukter mikroskopisk, for at det kan konstateres, om den (de) opløselige fiber (fibre) er fuldstændigt fjernet ved behandlingen.

Tirsdag den 18. maj 2010

I.8. Beregning og angivelse af resultater

Hver komponents vægt udtrækkes i procent af totalvægten af de i blandingen indeholdte fibre. Resultaterne beregnes på grundlag af den rene tørvægt, idet der på denne anvendes dels det vedtagne fugtighedstillæg dels de korrektionsfaktorer, der er nødvendige under hensyn til tabene af materiale, der ikke er fibre, ved forbehandlingen og analysen.

I.8.1. Beregning af procentsatserne for de rene fibres tørvægt uden hensyn til fibrenes vægttab ved forbehandlingen

I.8.1.1. VARIANT nr. 1

Formler, der anvendes i det tilfælde, hvor en komponent af blandingen fjernes fra en prøve og en anden komponent fra en anden prøve:

$$P_1 \% = \left[\frac{d_2}{d_1} - d_2 \times \frac{r_1}{m_1} + \frac{r_2}{m_2} \times \left(1 - \frac{d_2}{d_1} \right) \right] \times 100$$

$$P_2 \% = \left[\frac{d_4}{d_3} - d_4 \times \frac{r_2}{m_2} + \frac{r_1}{m_1} \times \left(1 - \frac{d_4}{d_3} \right) \right] \times 100$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel (den komponent i den første prøve, der opløstes i den første reagens),

P_2 er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel (den komponent i den anden prøve, der opløstes i den anden reagens),

P_3 er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel (den komponent, der ikke opløstes i nogen af prøverne),

m_1 er den første prøves tørvægt efter forbehandlingen,

m_2 er den anden prøves tørvægt efter forbehandlingen,

r_1 er tørvægten efter fjernelse af den første komponent fra den første prøve i den første reagens,

r_2 er tørvægten efter fjernelse af den anden komponent fra den anden prøve i den anden reagens,

d_1 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den første reagens for den anden uopløselige komponent i den første prøve ⁽¹⁾,

d_2 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den første reagens for den tredje uopløselige komponent i den første prøve,

⁽¹⁾ Værdien for »d« er angivet i kapitel 2 i dette bilag vedrørende de forskellige metoder til analyse af binære blandinger.

Tirsdag den 18. maj 2010

d_3 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den anden reagens for den første uopløselige komponent i den anden prøve,

d_4 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den anden reagens for den tredje uopløselige komponent i den anden prøve.

I.8.1.2. VARIANT nr. 2

Formler, der anvendes i tilfælde, hvor en komponent (a) fjernes fra den første analyseprøve, og som restprodukt efterlader de to andre komponenter (b + c), og to komponenter (a + b) fjernes fra den anden prøve, hvorefter den tredje komponent (c) er restproduktet:

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = 100 \times \frac{d_1 r_1}{m_1} - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_4 r_2}{m_2} \times 100$$

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel (den komponent i den første prøve, der opløstes i den første reagens),

P_2 er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel (den komponent, der opløstes på samme tid som den første komponent i den anden prøve, i den anden reagens),

P_3 er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel (den komponent, der ikke opløstes i nogen af prøverne),

m_1 er den første prøves tørvægt efter forbehandlingen,

m_2 er den anden prøves tørvægt efter forbehandlingen,

r_1 er tørvægten efter fjernelse af den første komponent fra den første prøve i den første reagens,

r_2 er tørvægten efter fjernelse af den første og den anden komponent fra den anden prøve i den anden reagens,

d_1 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den første reagens for den anden uopløselige komponent i den første prøve,

d_2 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den første reagens for den tredje uopløselige komponent i den første prøve,

d_4 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den anden reagens for den tredje uopløselige komponent i den anden prøve.

I.8.1.3. VARIANT nr. 3

Formler, der anvendes i tilfælde, hvor to komponenter (a + b) fjernes fra en prøve og som restprodukt efterlader den tredje komponent (c), og to komponenter (b + c) fjernes fra en anden prøve, hvorefter den tredje komponent (a) er restproduktet:

$$P_1 \% = \frac{d_3 r_2}{m_2} \times 100$$

$$P_2 \% = 100 - (P_1 \% + P_3 \%)$$

$$P_3 \% = \frac{d_2 r_1}{m_1} \times 100$$

Tirsdag den 18. maj 2010

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel (komponent, der opløstes i reagenset),

P_2 er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel (komponent, der opløstes i reagenset),

P_3 er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel (komponent, der opløstes i reagenset i anden prøve),

m_1 er den første prøves tørvægt efter forbehandlingen,

m_2 er den anden prøves tørvægt efter forbehandlingen,

r_1 er tørvægten af restproduktet efter fjernelse af den første og anden komponent fra den første prøve i den første reagens,

r_2 er tørvægten af restproduktet efter fjernelse af den anden og tredje komponent fra den anden prøve i den anden reagens,

d_2 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den første reagens for den tredje uopløselige komponent i den første prøve,

d_3 er den korrektionsfaktor, hvorved der tages hensyn til vægttabet i den anden reagens for den første uopløselige komponent i den anden prøve.

I.8.1.4. VARIANT nr. 4

Formler, der anvendes i tilfælde, hvor to komponenter (a + b) fjernes successivt fra blandingen ved samme prøve:

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = \frac{d_1 r_1}{m} \times 100 - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_3 r_2}{m} \times 100$$

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel (første opløselige komponent),

P_2 er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel (anden opløselige komponent),

P_3 er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel (uopløselig komponent),

m er prøvens tørvægt efter forbehandlingen,

r_1 er tørvægten af restproduktet efter fjernelse af den første komponent ved den første reagens,

r_2 er tørvægten af restproduktet efter fjernelse af den første og den anden komponent ved den første og anden reagens,

d_1 er korrektionsfaktoren, hvorved der tages hensyn til vægttabet for den anden komponent ved første reagens,

d_2 er korrektionsfaktoren, hvorved der tages hensyn til vægttabet for den tredje komponent ved første reagens,

d_3 er korrektionsfaktoren, hvorved der tages hensyn til vægttabet for den tredje komponent ved første og anden reagens.

Tirsdag den 18. maj 2010

- 1.8.2. Beregning af procentsatsen for hver enkelt komponent ved anvendelse af de vedtagne satser og eventuelle korrektionsfaktorer under hensyn til vægttabet ved forbehandlingen:

Da:

$$A = 1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \quad B = 1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \quad C = 1 + \frac{a_3 + b_3}{100}$$

og derefter

$$P_1A \% = \frac{P_1A}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_2A \% = \frac{P_2B}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_3A \% = \frac{P_3C}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

P_1A er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel, inkl. fugtindhold og vægttab i løbet af forbehandlingen,

P_2A er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel, inkl. fugtindhold og vægttab i løbet af forbehandlingen,

P_3A er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel, inkl. fugtindhold og vægttab i løbet af forbehandlingen,

P_1 er procentsatsen for den tørre, rene første fiberandel, udregnet efter den i punkt 1.8.1 anførte formel,

P_2 er procentsatsen for den tørre, rene anden fiberandel, udregnet efter den i punkt 1.8.1 anførte formel,

P_3 er procentsatsen for den tørre, rene tredje fiberandel, udregnet efter den i punkt 1.8.1 anførte formel,

a_1 er den vedtagne sats for den første andel,

a_2 er den vedtagne sats for den anden andel,

a_3 er den vedtagne sats for den tredje andel,

b_1 er det procentvise vægttab for den første andel i løbet af forbehandlingen,

b_2 er det procentvise vægttab for den anden andel i løbet af forbehandlingen,

b_3 er det procentvise vægttab for den tredje andel i løbet af forbehandlingen.

Ved anvendelse af en særlig forbehandling skal værdierne b_1 , b_2 og b_3 så vidt muligt bestemmes ved, at alle rene fiberkomponenter underkastes den i forbindelse med analysen anvendte forbehandling. Ved rene fibre forstås fibre, der er fri for enhver ikke-fiberholdig substans med undtagelse af substanser, som de normalt (på grund af deres beskaffenhed og fremstillingsprocessen) indeholder i den tilstand (ubleget, bleget), i hvilken varen, der analyseres, befinder sig.

Råder man ikke over separate, rene fiberkomponenter, der har været anvendt til fremstilling af varen, der analyseres, skal der for b_1 , b_2 og b_3 lægges gennemsnitsværdier til grund, der er konstateret ved undersøgelse af lignende, rene fibre som dem, der er indeholdt i den undersøgte blanding.

Gennemføres den normale forbehandling ved ekstraktion med petroleumsæter og vand, kan man i almindelighed give afkald på korrektionsfaktorerne b_1 , b_2 og b_3 bortset fra råbomuld, råhør og råhamp, for hvilke et af forbehandlingen betinget vægttab på 4 %, og for polypropylen på 1 %, er konventionelt fastlagt.

For andre fibres vedkommende fastlægges det normalt, at det af forbehandlingen betingede vægttab ikke tages i betragtning ved beregningen.

Tirsdag den 18. maj 2010

I.8.3. Bemærk:

I kapitel 3.V gives en række eksempler på beregninger.

II. Metode til kvantitativ analyse ved manuel udskilning af ternære fiberblandinger

II.1. Anvendelsesområde

Metoden kan anvendes for tekstilfibre af en hvilken som helst beskaffenhed, forudsat at de ikke udgør en uadskillelig blanding, og at de kan adskilles manuelt.

II.2. Princip

Efter identificering af tekstilets komponenter fjernes først ved en egnet forbehandling de komponenter, der ikke er fibre, hvorefter fibre adskilles manuelt, tørres og vejes med henblik på beregningen af den enkelte fibers forholdsmæssige andel i blandingen.

II.3. Apparatur

II.3.1. Vejglas eller lignende apparatur, der giver samme resultater.

II.3.2. Ekssikator med farvet silikagel som fugtighedsindikator.

II.3.3. Tørreovn med ventilator til tørring af analyseprøverne ved 105 ± 3 °C.

II.3.4. Analysevægt med en nøjagtighed på 0,0002 g.

II.3.5. Soxhlet-ekstraktionsapparat eller apparatur, med hvilket samme resultat kan opnås.

II.3.6. Præparérnål.

II.3.7. Snoningstæller eller lignende apparat.

II.4. Reagenser

II.4.1. Petroleumsæter, redestilleret, kogepunktsinterval 40-60 °C.

II.4.2. Destilleret eller afioniseret vand.

II.5. Konditionerings- og analyseatmosfære

Jf. punkt I.4.

II.6. Forprøve

Jf. punkt I.5.

II.7. Forprøvens forbehandling

Jf. punkt I.6.

II.8. Procedure

II.8.1. Analyse af garn

Af den forbehandlede prøve udtages en analyseprøve på mindst 1 g. For meget fine garner kan analysen foretages på en mindstelængde på 30 m uanset dens masse.

Garnerne klippes i stykke af egnet længde, og af disse udskilles de enkelte elementer ved hjælp af en præparérnål og om nødvendigt ved hjælp af snoningstæller. De således adskilte komponenter anbringes i tarerede vejglas og tørres ved 105 ± 3 °C, indtil der er opnået en konstant vægt i overensstemmelse med I.7.1 og I.7.2.

Tirsdag den 18. maj 2010

II.8.2. Analyse af stof

Af den forbehandlede prøve på mindst 1 g, som ligger inden for ægkanten, har nøjagtigt afskårne kanter uden trevler, og er skåret parallelt med skud - og kæderetningerne eller for trikotages vedkommende parallelt på langs og tværs af maskerækkerne. De forskellige arter af garn adskilles, og samles i tærede vejglas, hvorefter fremgangsmåden er som angivet under punkt II.8.1.

II.9. Beregning og angivelse af resultater

Den enkelte komponents vægt udtrykkes som en procentsats af totalmassen af de i blandingen indeholdte fibre. Resultaterne beregnes på grundlag af den rene tørvægt, idet der på denne anvendes dels de vedtagne fugtighedstillæg, dels de korrektionsfaktorer, der er nødvendige under hensyn til de under forbehandlingen opståede væggtab.

II.9.1. Beregning af procentsatserne for den rene tørvægt uden hensyn til fibrenes væggtab ved forbehandlingen:

$$P_1 \% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_2 + m_3}{m_1}}$$

$$P_2 \% = \frac{100 m_2}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_1 + m_3}{m_2}}$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

P_1 er procentsatsen for den tørre og rene første fiberandel,

P_2 er procentsatsen for den tørre og rene anden fiberandel,

P_3 er procentsatsen for den tørre og rene tredje fiberandel,

m_1 er den første fiberandels rene tørvægt,

m_2 er den anden fiberandels rene tørvægt,

m_3 er den tredje fiberandels rene tørvægt.

II.9.2. Vedrørende beregning af procentsatsen for hver enkelt komponent ved anvendelse af de vedtagne satser og eventuelle korrektionsfaktorer under hensyn til vægttabet ved forbehandlingen: se punkt I.8.2.

III. Kvantitativ analysemetode for kombineret manuel og kemisk adskillelse af ternære tekstilfiberblandinger

Så vidt muligt skal den manuelle adskillelse anvendes, og forholdet mellem de adskilte komponenter tages i betragtning, før man ad kemisk vej foretager eventuelle bestemmelser af hver enkelt af de adskilte komponenter.

IV.1. Metodernes nøjagtighed

Den angivne nøjagtighed for den enkelte analysemetode for binære blandinger vedrører reproducerbarheden (se kapitel 2 vedrørende visse metoder til kvantitativ analyse af binære blandinger).

Reproducerbarheden repræsenterer pålideligheden, dvs. overensstemmelsen mellem de forsøgsresultater, der opnås, når personer arbejder i forskellige laboratorier eller inden for forskellige tidsrum, idet hver af dem med den samme metode opnår individuelle resultater for samme homogene vare.

Reproducerbarheden udtrykkes ved sikkerhedsgrænserne for resultaterne ved en statistisk sikkerhed på 95 %.

Dette vil sige, at afvigelsen mellem to resultater, som, for en analyserække gennemført i forskellige laboratorier kun overskrides i fem ud af hundrede tilfælde ved normal og korrekt anvendelse af metoden på samme homogene blanding.

Tirsdag den 18. maj 2010

Til bestemmelse af nøjagtigheden af analysen af en ternær blanding, anvendes normalt de værdier, der er angivet i analysemetoderne for de binære blandinger, der har været benyttet til at analysere den ternære blanding.

Da der for de fire varianter af den kvantitative kemiske analyse af ternære blandinger er foreskrevet to adskillelser (af to forskellige analyseprøver for de første tre varianter og af en enkelt analyseprøve for den fjerde variant), og hvis man betegner nøjagtigheden af de to benyttede analysemetoder for binære blandinger med E_1 og E_2 , fremgår nøjagtigheden af resultaterne for hver komponent af følgende skema:

Fiberandel	Varianter		
	1	2 og 3	4
a	E_1	E_1	E_1
b	E_2	E_1+E_2	E_1+E_2
c	E_1+E_2	E_2	E_1+E_2

Ved anvendelse af den fjerde variant kan nøjagtigheden vise sig at være mindre end den, der er beregnet som angivet ovenfor, på grund af en eventuel vanskeligt bestemmelig virkning af det første reagens på det af komponenterne b og c sammensatte restprodukt.

IV.2. Analyserapport

- IV.1. Angivelse af de til gennemførelse af analysen anvendte varianter, metoderne, reagenserne og korrektionsfaktorerne.
- IV.2. Detaljerede oplysninger om eventuelle specielle forbehandlinger (jf. punkt I.6).
- IV.3. Angivelse af de enkelte resultater samt det aritmetiske gennemsnit med en decimals nøjagtighed.
- IV.4. Angivelse, når det er muligt, af metodens nøjagtighed for hver komponent, beregnet efter skemaet under kapitel IV.1.
- V. Eksempler på beregning af procentsatserne for komponenterne af visse ternære blandinger ved benyttelse af visse af de under punkt I.8.1 beskrevne varianter.

Vurdering af et tilfælde med en fiberblanding hvor den kvalitative analyse har vist følgende komponenter: 1. karteuld, 2. polyamid, 3. ubleget bomuld.

VARIANT nr. 1

Ved anvendelse af denne variant, dvs. ved anvendelse af to forskellige prøver og fjernelse af én komponent (a = uld) ved opløsning fra første prøve og en anden komponent (b = polyamid) fra den anden prøve opnås følgende resultater:

- Den første prøves tørvægt efter forbehandlingen er (m_1) = 1,6000 g
- Tørvægten af restproduktet efter behandling med natriumhypochlorit (polyamid + bomuld) (r_1) = 1,4166 g
- Den anden prøves tørvægt efter forbehandlingen er (m_2) = 1,8000 g
- Tørvægten af restproduktet efter behandling med myresyre (uld + bomuld) (r_2) = 0,9000 g

Behandling med natriumhypochlorit medfører ikke vægttab for polyamids vedkommende, mens der for råbomulds vedkommende tabes 3 %; derfor $d_1 = 1,0$ og $d_2 = 1,03$.

Behandling med myresyre medfører ikke vægttab for uld eller råbomuld; derfor d_3 og $d_4 = 1,0$.

Tirsdag den 18. maj 2010

Hvis de værdier, der opnås ved kemisk analyse og korrektionsfaktorerne indsættes i formelen i I.8.1.1, opnås følgende resultater:

$$P_1 \% (\text{uld}) = [1,03/1,0 - 1,03 \times 1,4166/1,6000 + 0,9000/1,8000 \times (1 - 1,03/1,0)] \times 100 = 10,30$$

$$P_2 \% (\text{polyamid}) = [1,0/1,0 - 1,0 \times 0,9000/1,8000 + 1,4166/1,6000 \times (1 - 1,0/1,0)] \times 100 = 50,00$$

$$P_3 \% (\text{bomuld}) = 100 - (10,30 + 50,00) = 39,70$$

De procentvise andele af de tørre fibre i blandingen:

uld	10,30 %
polyamider	50,00 %
bomuld	39,70 %

Disse procentvise andele skal korrigeres i henhold til formelen i I.8.2 for at tage hensyn til de vedtagne satser og med korrektionsfaktorerne med henblik på væggtab efter forbehandlingen.

Som angivet i bilag IX udgør de vedtagne satser: karteuld 17,0 %, polyamid 6,25 %, bomuld 8,5 %; også råbomuld udviser væggtab (4 %) efter forbehandling med petroleumsæter og vand.

Derfor:

$$P_1A \% (\text{wool}) = 10,30 \times [1 + (17,0 + 0,0)/100] / [10,30 \times (1 + (17,0 + 0,0)/100) + 50,00 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) + 39,70 \times (1 + (8,5 + 4,0)/100)] \times 100 = 10,97$$

$$P_2A \% (\text{polyamid}) = 50,0 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) / 109,8385 \times 100 = 48,37$$

$$P_3A \% (\text{bomuld}) = 100 - (10,97 + 48,37) = 40,66$$

Garnets råmaterialesammensætning er derfor:

polyamid	48,4 %
bomuld	40,6 %
uld	11,0 %
	100,0 %

VARIANT nr. 4:

Vurdering af et tilfælde med en blanding hvor den kvalitative analyse har vist følgende komponenter : karteuld, viskose, råbomuld.

Hvis VARIANT nr. 4 anvendes, fjernes der successivt to komponenter fra blandingen i en analyseprøve, og følgende resultater opnås:

1. Prøvens tørvægt efter forbehandlingen er (m_1) = 1,6000 g

Tirsdag den 18. maj 2010

2. Tørvægten af restproduktet efter behandling med natriumhypochlorit (viskose + bomuld)

$$(r_1) = 1,4166 \text{ g}$$

3. Tørvægten af restproduktet efter den anden behandling af restproduktet r_1 med zinkchlorid/myresyre (bomuld)

$$(r_2) = 0,6630 \text{ g}$$

Behandling med natriumhypochlorit indebærer ikke vægttab for viskoses vedkommende, mens der for råbomulds vedkommende tabes 3 %; derfor $d_1 = 1,0$ og $d_2 = 1,03$.

Som et resultat af behandlingen med myresyre/zinkchlorid øges bomuldens masse med 4 %, således at $d_3 = 1,03 \times 0,96 = 0,9888$, rundet op til 0,99, (d_3 er korrektionsfaktoren for tab eller forøgelse af masse for den tredje komponent i første og anden reagens).

Hvis de værdier, der opnås ved kemisk analyse og korrektionsfaktorerne indsættes i formlen i I.8.1.4, opnås følgende resultater:

$$P_2 \% (\text{viskose}) = 1,0 \times 1,4166/1,6000 \times 100 - 1,0/1,03 \times 40,98 = 48,75 \%$$

$$P_3 \% (\text{bomuld}) = 0,99 \times 0,6630/1,6000 \times 100 = 41,02 \%$$

$$P_1 \% (\text{uld}) = 100 - (48,75 + 41,02) = 10,23 \%$$

Som allerede angivet for variant nr. 1, skal disse procentsatser korrigeres ved formlerne i punkt I.8.2.

$$P_1A \% (\text{uld}) = 10,23 \times [1 + (17,0 + 0,0/100)]/[10,23 \times (1 + (17,00 + 0,0)/100) + 48,75 \times (1 + (13 + 0,0/100)) + 41,02 \times (1 + (8,5 + 4,0)/100)] \times 100 = 10,57 \%$$

$$P_2A \% (\text{viskose}) = 48 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100)/113,2041 \times 100 = 48,65 \%$$

$$P_3A \% (\text{uld}) = 100 - (10,57 + 48,65) = 40,78 \%$$

Blandingens råmaterialesammensætning er derfor:

viskose	48,6 %
bomuld	40,8 %
uld	10,6 %
	100,0 %

VI. Tabel over ternære blandinger, der kan analyseres ved anvendelse af EU's metoder til analyse af binære blandinger (til illustration)

Blanding nr.	Fiberandel			Variant	Nummeret på den anvendte metode og reagens for binære blandinger
	Komponent 1:	Komponent 2:	Komponent 3:		
1.	uld eller dyrehår	Viskose, cupro og visse typer af modal	bomuld	1 og/eller 4	2. (natriumhypochlorit) og 3 (zinkchlorid/myresyre)
2.	uld eller dyrehår	polyamid 6 eller 6-6	bomuld, viskose, cupro eller modal	1 og/eller 4	2. (natriumhypochlorit) og 4. (myresyre, 80 %)
3.	uld, dyrehår og silke	visse polychloridfibre	viskose, cupro, modal eller bomuld	1 og/eller 4	2. (natriumhypochlorit) og 9. (kuldisulfid/acetone 55,5/44,5 %)
4.	uld eller dyrehår	polyamid 6 eller 6-6	polyester, polypropylen, polyacryl eller glasfibre	1 og/eller 4	2. (natriumhypochlorit) og 4. (myresyre, 80 %)
5.	uld, dyrehår og silke	visse polychloridfibre	polyester, polyacryl, polyamid eller glasfibre	1 og/eller 4	2. (natriumhypochlorit) og 9. (kuldisulfid/acetone 55,5/44,5 %)
6.	silke	uld eller dyrehår	polyester	2	11. (svovlsyre 75 %) og 2. (natriumhypochlorit)
7.	polyamid 6 eller 6-6	polyacryl	bomuld, viskose, cupro eller modal	1 og/eller 4	4. (myresyre 80 %) og 8. (dimethylformamid)
8.	visse polychloridfibre	polyamid 6 eller 6-6	bomuld, viskose, cupro eller modal	1 og/eller 4	8. (dimethylformamid) og 4. (myresyre, 80 %) eller 9. (kuldisulfid/acetone, 55,5/44,5 %) og 4. (myresyre, 80 %)
9.	polyacryl	polyamid 6 eller 6-6	polyester	1 og/eller 4	8. (dimethylformamid) og 4. (myresyre, 80 %)
10.	acetat	polyamid 6 eller 6-6	viskose, bomuld, cupro eller modal	4	1. (acetone) og 4. (myresyre, 80 %)
11.	visse polychloridfibre	polyacryl	polyamid	2 og/eller 4	9. (kuldisulfid/acetone, 55,5/44,5 %) og 8. (dimethylformamid)
12.	visse polychloridfibre	polyamid 6 eller 6-6	polyacryl	1 og/eller 4	9. (kuldisulfid/acetone, 55,5/44,5 %) og 4. (myresyre, 80 %)
13.	polyamid 6 eller 6-6	viskose, cupro, modal eller bomuld	polyester	4	4. (myresyre 80 %) og 7. (svovlsyre, 75 %)
14.	acetat	viskose, cupro, modal eller bomuld	polyester	4	1. (acetone) og 7. (svovlsyre, 75 %)
15.	polyacryl	viskose, cupro, modal eller bomuld	polyester	4	8. (dimethylformamid) og 7. (svovlsyre, 75 %)
16.	acetat	uld, dyrehår og silke	bomuld, viskose, cupro, modal, polyamid, polyacryl	4	1. (acetone) og 2. (natriumhypochlorit)
17.	triacetat	uld, dyrehår og silke	bomuld, viskose, cupro, modal, polyamid, polyacryl	4	6. (dichlormethan) og 2. (natriumhypochlorit)
18.	polyacryl	uld, dyrehår og silke	polyester	1 og/eller 4	8. (dimethylformamid) og 2. (natriumhypochlorit)

Blanding nr.	Fiberandel			Variant	Nummeret på den anvendte metode og reagens for binære blandinger
	Komponent 1:	Komponent 2:	Komponent 3:		
19.	polyacryl	silke	uld eller dyrehår	4	8. (dimethylformamid) og 11. (svovlsyre, 75 %)
20.	polyacryl	uld, dyrehår, silke	bomuld, viskose, cupro eller modal	1 og/eller 4	8. (dimethylformamid) og 2. (natriumhypochlorit)
21.	uld, dyrehår og silke	bomuld, viskose, modal, cupro	polyester	4	2. (natriumhypochlorit) og 7. (svovlsyre 75 %)
22.	viskose, cupro eller visse typer modal	bomuld	polyester	2 og/eller 4	3. (zinkchlorid/myresyre) og 7 (svovlsyre 75 %)
23.	polyacryl	viskose, cupro eller visse typer modal	bomuld	4	8. (dimethylformamid) og 3. (zinkchlorid/myresyre)
24.	Visse polychloridfibre	viskose, cupro eller visse typer modal	bomuld	1 og/eller 4	9. (kuldisulfid/acetone, 55,5/44,5 %) og 3. (zinkchlorid/myresyre) og 8. (dimethylformamid) (zinkchlorid/myresyre)
25.	acetat	viskose, cupro eller visse typer modal	bomuld	4	1. (acetone) og 3. (zinkchlorid/myresyre)
26.	triacetat	viskose, cupro eller visse typer modal	bomuld	4	6. (dichlormethan) og 3. (zinkchlorid/myresyre)
27.	acetat	silke	uld eller dyrehår	4	1. (acetone) og 11. (svovlsyre, 75 %)
28.	triacetat	silke	uld eller dyrehår	4	6. (dichlormethan) og 11. (svovlsyre, 75 %)
29.	acetat	polyacryl	bomuld, viskose, cupro eller modal	4	1. (acetone) og 8. (dimethylformamid)
30.	triacetat	polyacryl	bomuld, viskose, cupro eller modal	4	6. (dichlormethan) og 8. (dimethylformamid)
31.	triacetat	polyamid 6 eller 6-6	bomuld, viskose, cupro eller modal	4	6. (dichlormethan) og 4. (myresyre, 80 %)
32.	triacetat	bomuld, viskose, cupro eller modal	polyester	4	6. (dichlormethan) og 7. (svovlsyre, 75 %)
33.	acetat	polyamid 6 eller 6-6	polyester eller polyacryl	4	1. (acetone) og 4. (myresyre, 80 %)
34.	acetat	polyacryl	polyester	4	1. (acetone) og 8. (dimethylformamid)
35.	visse polychloridfibre	bomuld, viskose, cupro eller modal	polyester	4	8. (dimethylformamid) og 7. (svovlsyre, 75 %) eller 9 (kuldisulfid/acetone, 55,5/44,5 %) og 7. (svovlsyre, 75 %)
36.	bomuld	polyester	47Elastolefin	2 og/eller 4	7. (svovlsyre, 75 %) og 14. (koncentreret svovlsyre)
[37.	visse modacryltyper	polyester	melamin	2 og/eller 4	8 (dimethylformamid) og 14. (koncentreret svovlsyre)]

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG IX

VEDTAGNE SATSER, DER SKAL ANVENDES VED BEREGNINGEN AF VÆGTENE AF DE I EN TEKSTILVARE INDEHOLDTE FIBRE

(Artikel 17, stk. 2)

Fiber nr.	Fibre	Procent
1—2	Uld og dyrehår:	
	kæmmede fibre	18,25
	kartede fibre	17,00 ⁽¹⁾
3	Dyrehår:	
	kæmmede fibre	18,25
	kartede fibre	17,00 ⁽¹⁾
	Hale- og mankehår:	
	kæmmede fibre	16,00
	kartede fibre	15,00
4	Silke	11,00
5	Bomuld:	
	normale fibre	8,50
	merceriserede fibre	10,50
6	Kapok	10,90
7	Spindhør	12,00
8	Hamp	12,00
9	Jute	17,00
10	Manila	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokos	13,00
13	Gyvel	14,00
14	Ramie (affedtede fibre)	8,50
15	Sisal	14,00
16	sun	12,00
17	henequen	14,00
18	maguey	14,00
19	Acetat	9,00
20	Alginat	20,00
21	Cupro	13,00
22	Modal	13,00
23	Protein	17,00
24	Triacetat	7,00
25	Viskose	13,00

Tirsdag den 18. maj 2010

Fiber nr.	Fibre	Procent
26	Akryl	2,00
27	Polychlorid:	2,00
28	Fluorfibre	0,00
29	Modacryl	2,00
30	Polyamid eller nylon:	
	stapelfibre	6,25
	endeløse filamenter	5,75
31	Aromatisk amid	8,00
32	Polyimid	3,50
33	Lyocell	13,00
34	Polylaktid	1,50
35	Polyester:	
	stapelfibre	1,50
	endeløse filamenter	1,50
36	Polyethylen	1,50
37	Polypropylen	2,00
38	Polyurinstof	2,00
39	Polyurethan:	
	stapelfibre	3,50
	endeløse filamenter	3,00
40	Vinylal	5,00
41	Trivinyll	3,00
42	Elastodien	1,00
43	Elasthan	1,50
44	Glasfibre:	
	med middeldiameter over 5 mikrometer	2,00
	med middeldiameter højst 5 mikrometer	3,00
45	Metalfibre	2,00
	Metalliserede fibre	2,00
	Asbest	2,00
	papirgarn	13,75
46	elastomultiester	1,50
47	elastolefin	1,50
48	Melamin	7,00

(¹) Den vedtagne sats på 17,00 % anvendes, når det ikke er muligt at afgøre, om den tekstilvare med indhold af uld og/eller dyrehår, der skal analyseres, er fremstillet ved kartning eller kæmning, og dette ikke er bekendt.

Tirsdag den 18. maj 2010

BILAG X

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2008/121/EF	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b), indledning	Artikel 3, stk. 1, indledning
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. i)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 3, stk. 1, litra b), nr. ii)
Artikel 2, stk. 2, indledning	Artikel 2, stk. 1, indledning
Artikel 2, stk. 2, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 2, litra b)	Artikel 2, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 2, stk. 2, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5, stk. 1	Artikel 8, stk. 1, og bilag III
Artikel 5, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 6, stk. 3	Artikel 9, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 9, stk. 4
Artikel 6, stk. 5	Artikel 18
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	■
Artikel 8, stk. 3	Artikel 13, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 4	Artikel 13, stk. 3
Artikel 8, stk. 5	—
Artikel 9, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 9, stk. 3	Artikel 15 og bilag IV
Artikel 10, stk. 1, litra a)	Artikel 16, stk. 2

Tirsdag den 18. maj 2010

Direktiv 2008/121/EF	Nærværende forordning
Artikel 10, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 3
Artikel 10, stk. 1, litra c)	Artikel 16, stk. 4
Artikel 10, stk. 2	Artikel 16, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11	Artikel 12, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 12	■ Bilag VII
Artikel 13	Artikel 17, stk. 2
Artikel 14, stk. 1	—
Artikel 14, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 15 og 16	Artikel 23 ■
Artikel 17	—
Artikel 19 og 20	—
Bilag I, Nr. 1 til 47	Bilag I, Nr. 1 til 47
Bilag II, Nr. 1 til 47	Bilag IX, Nr. 1 til 47
Bilag III	Bilag V
Bilag III, punkt 36	Artikel 3, stk. 1, litra i)
Bilag IV	Bilag VI
<hr/>	
Direktiv 96/73/EF	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1
Artikel 2	Bilag VIII, kapitel 1, afsnit I, pkt. 2
Artikel 3	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 4	Artikel 17, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	■
Artikel 5, stk. 2	Artikel 23
Artikel 6	■
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Bilag I	Bilag VIII, kapitel 1, afsnit I
Bilag II, Del 1, indledningen	Bilag VIII, kapitel 1, afsnit II
Bilag II, Del 1, afsnit I, II og III	Bilag VIII, kapitel 2, afsnit I, II og III
Bilag II, Del 2	Bilag VIII, kapitel 2, afsnit IV

Tirsdag den 18. maj 2010

Direktiv 73/44/EØF	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Bilag VIII, kapitel 1, afsnit I
Artikel 3	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 4	Artikel 17, stk. 3
Artikel 5	Artikel 23 ■
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Bilag I	Bilag VIII, kapitel 3, indledningen og afsnit I-IV
Bilag II	Bilag VIII, kapitel 3, afsnit V
Bilag III	Bilag VIII, kapitel 3, afsnit VI

Makrofinansiel bistand til Ukraine ***I

P7_TA(2010)0169

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Ukraine (KOM(2009)0580 - C7-0277/2009 - 2009/0162(COD))

(2011/C 161 E/31)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0580),
- der henviser til EF-traktatens artikel 308, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0101/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) og addendummet hertil (KOM(2010)0147),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 212, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. maj 2010 forpligtede sig til at godkende Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,

Tirsdag den 18. maj 2010

— der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0058/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0162

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om makrofinansiel bistand til Ukraine

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 388/2010/EU).

Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (ændring af forordning (EF) nr. 247/2006) *I**

P7_TA(2010)0170

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (KOM(2009)0510 - C7-0255/2009 - 2009/0138(COD))

(2011/C 161 E/32)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0510),
- der henviser til EF-traktatens artikel 36, artikel 37 og artikel 299, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0255/2009),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 42, artikel 43, stk. 2, og artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til udtalelse af 17. marts 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0054/2010),
1. vedtager sin holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0138

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 641/2010).

Overslag over indtægter og udgifter for 2011 - Sektion I - Parlamentet

P7_TA(2010)0171

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2011 (2010/2005(BUD))

(2011/C 161 E/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, særlig artikel 31,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 18. maj 2010

- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om retningslinjerne for 2011-budgetproceduren – Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX ⁽¹⁾,
 - der henviser til generalsekretærens beretning til Præsidiets med henblik på opstilling af det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for regnskabsåret 2011,
 - der henviser til det foreløbige forslag til budgetoverslag, opstillet af Præsidiets den 19. april 2010, jf. forretningsordenens artikel 23, stk. 6, og artikel 79, stk. 1,
 - der henviser til forslaget til budgetoverslag, opstillet af Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 79, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 79,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0134/2010),
- A. der henviser til, at Parlamentet for at kunne opfylde sine opgaver i henhold til traktaten sigter mod fuldt ud at anvende og udvikle sine beføjelser, og at dette gør det nødvendigt at styrke en række prioriterede områder, samtidig med at det gør det påkrævet at udvise påholdenhed ved anvendelsen af de disponible ressourcer,
- B. der henviser til, at budgetsituationen for udgiftsområde 5 (administrative udgifter) i 2011 gør det mere påkrævet end nogensinde før med en forsigtig og disciplineret tilgang til Parlamentets budget, hvis de politiske mål og deres finansiering skal forenes,
- C. der henviser til, at der for to år siden blev indledt en pilotprocedure med styrket samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget, og at den er blevet fulgt i forbindelse med 2011-proceduren,
- D. der henviser til, at plenarforsamlingens beføjelser i forbindelse med vedtagelse af overslagene og det endelige budget vil blive fuldt ud bibeholdt i overensstemmelse med traktatbestemmelserne og forretningsordenen,
- E. der henviser til, at der som forberedelse til budgetsamrådet fandt to møder sted mellem Præsidiets og Budgetudvalgets delegationer den 24. marts 2010 og den 13. april 2010, hvor de to delegationer diskuterede en række centrale emner,

Generel ramme og samlet budget

1. bemærker, at 2011-budgettet som foreslået af Præsidiets beløber sig til EUR 1 710 547 354 EUR, hvilket udgør 20,32 % af udgiftsområde 5 i den flerårige finansielle ramme (FFR); bemærker, at den foreslåede forhøjelsessats ligger 5,8 % højere end 2010-budgettet, inklusive forslag til ændringsbudget (FÆB) nr. 1/2010;
2. er fuldt ud klar over de kommende udfordringer, men mener, at forhøjelsessatsen og budgettets endelige størrelse skal justeres i disse overslag; vedtager på dette stadium, at det samlede budget skal være på 1 706 547 354 EUR, hvilket svarer til en forhøjelsessats på 5,5 % og udgør en procentdel på 20,28 % af udgiftsområde 5; sigter også mod at klarlægge en række emner og yderligere undersøge de foreslåede foranstaltninger samt finde frem til besparelser, inden det endelige budget fastlægges i efteråret 2010;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0087.

Tirsdag den 18. maj 2010

3. minder om, at det har den holdning, at dets udgifter på grundlag af de oprindelige FFR-referencebeløb, som der blev opnået enighed om i 2006, og som har været i kraft siden 2007, bør holdes inden for det traditionelle loft på 20 % under hensyntagen til de andre institutioners behov og den disponible margen; bemærker i denne forbindelse Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets anmodninger om mere end 10 mio. EUR bare for 2010; gentager, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil også kan komme til at påvirke udgiftsområde 5; bekræfter den opfattelse, at Præsidiets og Budgetudvalget skal samarbejde om at revurdere dette loft, inden der indledes en interinstitutionel dialog om spørgsmålet; foreslår, at der til dette formål nedsættes en arbejdsgruppe, som bør påbegynde sit arbejde inden udgangen af juli 2010;

4. søger at opnå klarhed over den finansielle midtvejsprogrammering for udgiftsområde 5 og de forventede margener på 109 mio. EUR for 2011, 102 mio. EUR for 2012 og 157 mio. EUR for 2013; mener, at det ville være nyttigt at modtage oplysninger om Parlamentets arbejdshypoteser hvad budget og stillinger angår, således som de fremgår af generalsekretærens sjette beretning (oktober 2009), sammenholdt med det foreliggende forslag til overslag; ønsker at præcisere, hvilke betydningsfulde (potentielle) projekter og udviklinger i stillingsstrukturen, der allerede er omfattet af denne programmering for de næste 2-3 år; understreger samtidig, at den finansielle programmering blot er et ikke-bindende, vejledende planlægningsværktøj, og at budgetmyndigheden træffer de endelige afgørelser;

5. er ikke uenig i den centrale argumentation, ifølge hvilken 1 % af budgettet er en rimelig reserve til uforudsete udgifter, og tilslutter sig Præsidiets forslag om i betragtning af den meget pressede situation vedrørende udgiftsområde 5 at fastsætte denne reserve til 14 mio. EUR;

6. har hvad angår den retssag om vederlag, der verserer ved Domstolen, forstået det sådan, at den samlede »virkning« for Parlamentet i 2011, som kan beløbe sig til ca. 12 mio. EUR, hvis afgørelsen falder ud til Kommissionens fordel, indgår i forslaget med bevillinger på forskellige budgetposter;

7. minder om sine tidligere anmodninger om, at der forelægges et fuldstændigt budgetforslag på overslagsstadiet i foråret, og forventer på denne baggrund, at der kun vil være mindre ændringer eller ændringer af teknisk art i de såkaldte ændringsskrivelser i efteråret;

8. understreger på ny den betydning, det tillægger et tæt samarbejde mellem Præsidiets og Budgetudvalget med henblik på i fællesskab at afklare de budgetmæssige følger af de afgørelser, der skal træffes; understreger også, at det inden for alle beslutningstagende organer er af central betydning, at finansieringsoversigterne giver en klar præsentation af alle budgetmæssige følger for medlemmerne;

Særlige spørgsmål

Spørgsmål i forbindelse med Lissabontraktaten

9. glæder sig over og godkender finansieringen af Præsidiets forslag i forbindelse med disse foranstaltninger, dvs. etableringen af en særlig reserve for 18 medlemmer, der beløber sig til 9,4 mio. EUR;

10. erklærer sig enig i Præsidiets fokusering på styrkelse af ekspertise, der kan bidrage til målet om lovgivningsmæssig kvalitet;

11. støtter i denne forbindelse tanken om at finde frem til en passende blanding af egen og ekstern ekspertise for temaafdelingerne alt afhængig af den type oplysninger, der er behov for til de specifikke sager, der er under behandling, men udbeder sig en yderligere afklaring af, hvorvidt og hvordan de foreslåede personaleforøgelse kan anvendes fleksibelt, og ønsker at modtage yderligere oplysninger om tidligere gennemførelsessatser og efterspørgsel fra udvalgene efter sådan ekspertise;

Tirsdag den 18. maj 2010

12. glæder sig over, at Præsidiets har taget hensyn til de bekymringer, der er kommet til udtryk over forholdet mellem AD- og AST-stillinger, hvilket har medført en reduktion på 3 AST-stillinger i forhold til det oprindelige forslag; godkender bevillingerne til oprettelsen af 19 AD 5-stillinger og 13 AST 1-stillinger til temaafdelingerne som foreslået af Præsidiets;

13. er enig i, at der er behov for en styrkelse af de eksterne undersøgelser, og glæder sig over, at Præsidiets og Budgetudvalget er nået til enighed om et yderligere beløb på 1,7 mio. EUR;

14. noterer sig forslaget om at styrke biblioteket med 28 stillinger, hvoraf 13 er til Udredningstjenesten for medlemmerne (tidligere kontraktansatte); kan støtte finansieringen af disse 13 stillinger og deres opførelse på stillingsfortegnelsen, forudsat at der gives forsikringer om, at de vil blive besat efter åbne udvælgelsesprøver, og at der også foretages tilsvarende besparelser i finansieringsrammen for kontrakter; mener, at en yderligere styrkelse af de eksisterende informationstjenesters midler og menneskelige ressourcer bør ledsages af udviklingen af et brugervenligt system, som vil give medlemmerne let adgang til al information, der produceres internt; beslutter at opføre bevillinger til de 15 yderligere stillinger i overslaget, men opfører halvdelen af beløbet i reserven, indtil der foreligger

— yderligere oplysninger om, hvordan disse stillinger vil kunne forbedre eksperttjenesterne til medlemmerne

— konkrete oplysninger om, hvilke foranstaltninger Præsidiets og administrationen har truffet for at indføre et internt videnstyringssystem, herunder tidsrammen for gennemførelsen heraf og eventuelle besparelser som følge af rationalisering af informationskilderne;

15. mener, at de to ovennævnte indirekte støttetjenester af hensyn til medlemmerne bør sikres opmærksomhed og synlighed, herunder via Parlamentets websted;

16. minder om sin beslutning om retningslinjerne, hvori der allerede blev opfordret til udarbejdelse af en evaluering, herunder en detaljeret finansieringsoversigt over de samlede omkostninger, der ville opstå som følge af den foreslåede forhøjelse af godtgørelserne til parlamentarisk assistance; beslutter derfor at opføre de tilsvarende bevillinger i reserven;

Udvidelsen

17. glæder sig over, at foranstaltningerne i forbindelse med udvidelsen kommer til at omfatte Kroatien, og godkender de tilsvarende bevillinger og foranstaltninger vedrørende stillingsfortegnelsen;

Den overordnede stillingsfortegnelse

18. bemærker, at der ud over anmodningerne om 68 stillinger i forbindelse med Lissabontraktaten og 62 i forbindelse med udvidelsen (herunder 11 stillinger til grupperne) anmodes om 17 stillinger for at fuldføre det andet år af treårsplanen for GD INLO, som der blev indgået aftale om under 2010-proceduren, og 30 stillinger til andre områder, som ikke kunne dækkes, selv efter der var blevet fundet 20 muligheder for omrokeringer for 2011, hvilket bringer det samlede antal nye stillinger op på 180; anmoder om mere detaljerede oplysninger om de stillinger, der er berørt af omrokeringer eller overflytninger fra begyndelsen af valgperioden, herunder overslag over omrokeringer og overflytninger for 2010, og eventuelt 2011; beslutter at opføre bevillinger til oprettelsen af disse stillinger i overslaget, men opfører de beløb, der er forbundet med oprettelsen af 30 stillinger til »andre områder« i reserven, indtil de oplysninger, der er anmodet om, er analyseret;

19. bemærker, at Præsidiets forslag nu også omfatter 1 AD 5-stilling og 1 AST 1-stilling til Den Parlamentariske Forsamling Euromed samt 3 AD 5-stillinger og 1 AST 1-stilling til risikostyring, men ikke længere de planlagte yderligere 3 mio. EUR til GD ITEC;

20. bemærker også, at Præsidiets har inkluderet yderligere 56 stillinger til de politiske grupper;

21. godkender foranstaltningerne og stillingerne for 2011, som de er foreslået for det andet år i GD INLO's treårige program, som der blev opnået enighed om sidste år;

Tirsdag den 18. maj 2010

22. ønsker at modtage yderligere oplysninger om tildelingen af bevillinger til kontraktansatte og en oversigt over nettoomkostningerne eller nettobesparelserne vedrørende finansieringsrammen for kontraktansatte som følge af godkendte forøgelse af stillingsfortegnelsen, navnlig i forbindelse med internaliseringen af en række funktioner inden for sikkerhed, IKT og biblioteket;

Bygninger

23. understreger, at en forsvarlig bygningspolitik er tæt forbundet med 2011-proceduren og også med det overordnede spørgsmål om et bæredygtigt budget;

24. glæder sig over, at Præsidiets i sin afgørelse af 24. marts 2010 har imødekommet Europa-Parlamentets krav om en ejendoms- og bygningspolitik på mellemlang og lang sigt; udtrykker begyndende bekymring for, om det er muligt parallelt at gennemføre alle de nuværende og kommende ejendomsoperationer, der kan blive resultatet af ejendomsstrategien på mellemlang og lang sigt; har ikke overblik over, hvordan de mange projekter passer ind i FFR, og anmoder om de nødvendige afklaringer;

25. bemærker i denne forbindelse Præsidiets forslag om at anvende 85,9 mio. EUR af de formålsbestemte indtægter (der skal anvendes til Parlamentets bygningspolitik) til medlemmernes kontorer i Bruxelles; minder om, at budgetmyndigheden skal høres om alle projekter vedrørende fast ejendom, der kan give anledning til betydelige budgetudgifter, i henhold til finansforordningens artikel 179, stk. 3; minder ydermere om, at det i finansforordningen med hensyn til fremførte midler fastslås, at fremførte formålsbestemte indtægter skal anvendes først; glæder sig i denne forbindelse over, at Parlamentet på grundlag af tilbagebetalingen på 85,9 mio. EUR fra den belgiske stat vil være i stand til at prioritere nye projekter vedrørende fast ejendom og dermed fremskynde gennemførelsen af en del af sin ejendomsstrategi på mellemlang sigt;

26. kan ikke godkende, at disse formålsbestemte indtægter reserveres til dette specifikke ejendomsprojekt;

27. kræver, at de nødvendige midler til ejendomsplanlægningen på mellemlang sigt i fremtiden opføres på budgettet; kræver også, at der oprettes en separat budgetpost til store ejendomsprojekter for at lette den finansielle planlægning på mellemlang sigt for ejendomsprojekter og øge gennemsigtigheden;

28. bemærker, at der med henblik på direkte forfinansiering af den indledende fase af opførelsen af den nye KAD-Bygning er blevet opført 10,2 mio. EUR på budgetposten for acontobetalingen i Præsidiets forslag; erkender, at en sådan frivillig forfinansiering ville bidrage til at nedbringe finansieringsomkostningerne, men beslutter i lyset af den ekstremt pressede situation for 2011 at opføre et lavere beløb på 6,2 mio. EUR i overslaget til dette formål; er rede til at revurdere dette beløb i efteråret 2010 på grundlag af en ajourført evaluering af budgetsituationen og udviklingen i Parlamentets bygningspolitik;

Sikkerhed

29. tillægger den tilbundsående undersøgelse af sikkerhedspolitikken, der er blevet varslet af Præsidiets, stor betydning, og minder i denne forbindelse om sin tilslutning til påpasselig anvendelse af ressourcer, navnlig en omkostningseffektiv balance mellem internt og eksternt personale; anmoder Præsidiets om nøje at undersøge de operationelle og finansielle implikationer af en ny strategi og forsøge at opnå en god balance i de forslag, der skal stilles, mellem sikkerhedsspørgsmål på den ene side og tilgængelighed og åbenhed på den anden; understreger, at Parlamentet så vidt muligt bør forblive en åben og tilgængelig institution; ønsker derfor yderligere information fra administrationen angående det såkaldte Wiertz-projekt for at kunne vurdere følgerne heraf for offentlighedens adgang til Parlamentet;

IKT-strategi

30. glæder sig over den mere strukturerede tilgang til IKT og udarbejdelsen af en samlet strategi på området; gentager også sin støtte til passende internalisering af funktioner, så afhængigheden af eksterne serviceudbydere kan nedbringes; bemærker imidlertid, at der allerede er blevet givet nye stillinger tre år i træk; mener derfor, at dette spørgsmål skal afklares;

Tirsdag den 18. maj 2010

31. bemærker, at 5 mio. EUR er øremærket til et it-mobilitetsprojekt for medlemmerne, navnlig til dækning af mobil kommunikation; vil gerne modtage yderligere oplysninger set i lyset af det relativt høje beløb;

Miljørelaterede spørgsmål

32. glæder sig over den beskedne stigning, der over hele budgettet er sket i midlerne til gennemførelse af EMAS og foranstaltninger til nedbringelse af CO₂-emissioner, og understreger ydermere den betydning, det tillægger dette spørgsmål;

33. bemærker, at der er udviklet nøgleresultatindikatorer på dette område siden 2006, som indgår i evalueringen af miljøledelsen for 2008, navnlig en reduktion af CO₂-fodafttrykket på 12,9 %, en nedbringelse af elektricitetsforbruget på 0,8 %, en stigning i gas/olie/varme-forbruget på 7,4 % i 2008 efter et fald på 17,5 % i 2007, en stigning i emissionerne fra mobilitet/transport på 8,8 %, en forøgelse af procentsatsen for genanvendt affald fra 49,8 % i 2006 til 55,4 % i 2008, en stigning i vandforbruget på 18,1 % og et fald i papirforbruget på 16,9 %;

34. glæder sig over budgetbilaget om miljøledelse, som giver et godt teknisk overblik over de involverede budgetposter; ville i denne forbindelse og i samme bilag også gerne se de årlige EMAS-rapporter med flere oplysninger om de forskellige CO₂-fodafttryk fra Parlamentets bygninger i Strasbourg, Bruxelles og Luxembourg og fra rejseaktiviteter og transport i forbindelse med plenarmøderne samt de aktuelle resultater af reduktionen af Parlamentets CO₂-fodafttryk og en ansueliggørelse af den positive effekt for miljøet, der opstår som resultat af disse investeringer, og navnlig af besparelser, der opnås på længere sigt;

35. giver udtryk for sin støtte til forfølgelsen af foranstaltninger til yderligere nedbringelse af Parlamentets CO₂-fodafttryk; glæder sig i denne forbindelse over de igangværende undersøgelser om bygningers energibesparende aspekter og måder, hvorpå der kan etableres CO₂-kompensationsordninger for rejser; støtter endvidere incitamentet til at anvende offentlig transport i stedet for biler og tilvejebringelsen af et større antal disponible cykler i Strasbourg;

36. bemærker, at budgetposten for medlemmernes rejseudgifter faktisk er større end posten for vederlag; understreger behovet for ansvarlig anvendelse af godtgørelser, navnlig godtgørelser af rejseudgifter, og påpeger, at det kan lade sig gøre, uden at ændre bestemmelserne og ved i det omfang, det er muligt, at anvende andre transportformer end business class-flyrejser til og fra Parlamentet arbejdssteder, at reducere Parlamentets CO₂-fodafttryk og samtidig nedbringe omkostningerne; opfordrer Præsidiumet til i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået på det sidste møde til forberedelse af budgetsamrådet, inden Parlamentets førstebehandling at forelægge en undersøgelse med særlig fokus på, hvordan den nye ordning fungerer, og hvordan mulige besparelser kan gennemføres;

37. minder om, at EU-institutionernes budgetter har fået tildelt øremærkede midler af budgetmyndigheden for at finansiere et tilskud til offentlig transport for de ansatte, som et miljøtiltag i forlængelse af et initiativ fra Barroso; anmoder om en ajourføring for så vidt angår Parlamentet;

38. anmoder om, at der, hvor det er muligt og passende, tilføjes miljøredegørelser til de finansieringsoversigter, der anvendes i institutionen;

39. mener, at direktiverne om offentlige indkøb skal tilpasses bedre, så det bliver lettere at indføre miljømæssige og sociale klausuler, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt;

Flerårige projekter og andre udgiftsposter

40. glæder sig over, at der er opnået enighed om en forhøjelse på 2,6 mio. EUR med henblik på at finansiere 110 årlige gæster indbudt af medlemmerne i stedet for de nuværende 100; mener, at det vil være hensigtsmæssigt at have tid til at evaluere, hvordan det nye besøgscenter fungerer, inden en yderligere forhøjelse overvejes; mener endvidere, at de tjenestegrene, der er ansvarlige for at arrangere besøgene, også bør tage hensyn til, at medlemmerne kan ønske at opdele besøgsgrupperne i forskellige størrelser i årets løb;

Tirsdag den 18. maj 2010

41. godkender de 3 mio. EUR, der er opført på budgettet til indvielsen af Besøgscentret og driftsomkostninger for et års standarddrift; påpeger behovet for at foretage en evaluering af det første år også rent finansielt, herunder af disse driftsomkostninger;

42. noterer sig Præsidiets beslutning om at indføre godtgørelser for indehavere af særlige hverv med en budgetmæssig virkning på 400 000 EUR; bemærker dog, at diskussionen om dette princip var kontroversiel; glæder sig i denne forbindelse over, at ekstraudgifter under udøvelsen af de pågældendes hverv kun godtgøres mod forevisning af bilag;

43. bemærker Præsidiets forslag om at opføre 2,5 mio. EUR til Huset for Europæisk Historie til brug for undersøgelser i forlængelse af resultaterne af den arkitektkonkurrence, der for øjeblikket er til bedømmelse; minder om sin anmodning fra sidste år om et klart overblik over de forventede udgifter til projektet som helhed, herunder de administrative omkostninger, senest når det foreløbige forslag til budgetoverslag bliver udarbejdet til 2011-budgetproceduren; minder endvidere om den aftale, der blev indgået med Præsidiets på mødet til forberedelse af budgetsamrådet i 2009; påpeger, at der i rapporten fra ekspertudvalget om Huset for Europæisk Historie opregnes 11 punkter, som indebærer yderligere omkostninger: 1) akademiske rådgivere i form af eksperter og museumsspecialister, 2) institutionel uafhængighed, 3) omfattende museums-pædagogiske tilbud, 4) mødested for unge akademikere, 5) løbende evaluering, 6) midlertidige udstillinger og rejsende udstillinger, 7) relevante arrangementer med europæisk tilknytning, 8) egne publikationer, 9) omfattende on line-tilbud, 10) oprettelse af egen museumssamling og 11) fortsat udvikling af husets udstillinger og infrastruktur; understreger derfor, at dette projekts samlede omkostninger straks bør gøres op;

Horisontale emner

44. glæder sig meget over, at budgetoverslaget omfatter en indledende analyse af faste og variable omkostninger; erkender, at der er metodologiske vanskeligheder forbundet hermed, men er overbevist om, at disse begreber bør undersøges nærmere; minder i denne forbindelse om, at det afventer svar fra de kompetente organer på, hvordan begrebet en nulbaseret budgetpolitik, hvor der skelnes mellem faste og variable omkostninger, kan anvendes i forbindelse med Parlamentets budgetprocedure; kræver en mere detaljeret undersøgelse af de faste omkostninger, således at der sondres mellem permanente faste omkostninger, tidsbegrænsede faste omkostninger og områder med mulighed for besparelser; kræver en mere detaljeret undersøgelse af de variable omkostninger, således at der skabes en klar forbindelse mellem omkostninger og målsætninger, politikker og foranstaltninger og de prioriterede områder identificeres og indeles efter betydning;

45. påpeger, at lofterne for de forskellige offentlige indkøbsprocedurer for tiden er strengere for EU-institutionerne end de lofter, der er fastsat i de relevante direktiver om offentlige indkøb, og at denne situation fører til yderligere administrative udgifter og brug af menneskelige ressourcer, der kunne spares, hvis disse lofter blev bedre afstemt;

46. støtter aktiviteter, der har en social, kulturel eller sproglig dimension, for de ansatte og disses familier, men misbilliger individuelle tilskud, der udbetales i denne forbindelse, og ændrer derfor anmærkningerne til den relevante budgetpost;

47. støtter på det kraftigste yderligere bestræbelser på at gøre institutionen mere handicapvenlig med hensyn til såvel de nødvendige ændringer i infrastrukturen som de personalemæssige foranstaltninger;

Afsluttende betragtninger

48. understreger, at der bør foretages en mere detaljeret undersøgelse af de enkelte budgetposter, herunder en analyse af gennemførelsessatserne, inden afstemningen om budgetforslaget i efteråret; vil derfor foretage undersøgelser og træffe de endelige budgetmæssige afgørelser til den tid;

49. godkender budgetoverslaget for regnskabsåret 2011, og minder om, at vedtagelsen af Parlamentets holdning til budgetforslaget, som modificeret af Rådet, finder sted i oktober 2010 i overensstemmelse med de afstemningsprocedurer, der er fastlagt i traktaten;

Tirsdag den 18. maj 2010

50. godkender de fælles konklusioner fra budgetsamrådet den 25. marts 2010, der er vedføjet som bilag;

*

* *

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning og budgetoverslaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

FÆLLES KONKLUSIONER FRA BUDGETSAMRÅDET DEN 25. MARTS 2010

BUDGETSAMRÅD

25. marts 2010

Konklusioner

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har noteret sig de bekymringer, Domstolens justitssekretær og Revisionsrettens, Regionsudvalgets og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs generalsekretærer gav udtryk for i deres skrivelse til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens generalsekretærer med hensyn til den nye budgetprocedure og især med hensyn til Forligsudvalget. De foreslår, at disse institutioner opfordres til at sende deres bemærkninger til virkningerne af Rådets holdning og Europa-Parlamentets ændringer direkte til Forligsudvalget i en skrivelse.

Onsdag den 19. maj 2010

Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (ændring af beslutning nr. 573/2007/EF) ***II

P7_TA(2010)0177

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (16627/1/2009 - C7-0051/2010 - 2009/0026(COD))

(2011/C 161 E/34)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (16627/1/2009 - C7-0051/2010),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0067),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, nr. 2, litra b), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0070/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 78, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 72,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0117/2010),
1. godkender Rådets holdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med denne holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 7.5.2009, P6_TA(2009)0375.

Onsdag den 19. maj 2010

Angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) *II**

P7_TA(2010)0178

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (05247/1/2010 - C7-0094/2010 - 2008/0222(COD))

(2011/C 161 E/35)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (05247/1/2010 - C7-0094/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0778),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0412/2008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) og addendummet hertil (KOM(2010)0147),
- der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 194, stk.2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse af 24. marts 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
- der henviser til høring af Regionsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 72 og 37,
- der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0128/2010),

1. godkender Rådets holdning;
2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring som vedlagt denne beslutning;
3. noterer sig Kommissionens erklæringer som vedlagt denne beslutning;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 5.5.2009, P6_TA(2009)0345.

⁽²⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 90.

Onsdag den 19. maj 2010

4. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

BILAG

Erklæringer

vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning)

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om artikel 290 i TEUF

»Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at bestemmelserne i direktiv 2010/30/EU ikke berører institutionernes fremtidige holdning, for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller individuelle retsakter, der indeholder sådanne bestemmelser.«

Kommissionens erklæringer om visse bestemmelser i direktiv 2010/30/EU

Artikel 1, stk. 2

»Når Kommissionen fastlægger listen over prioriterede energirelaterede produkter, jf. betragtning 7, vil den også være opmærksom på energirelaterede byggevarer og herunder tage særligt hensyn til, hvilke energibesparelser der kan opnås ved at energimærke nogle af disse produkter, i betragtning af at bygninger tegner sig for over 40 % af det samlede energiforbrug i EU.«

Artikel 10

»Når Kommissionen udarbejder delegerede retsakter i henhold til direktiv 2010/30/EU, sørger den for, at overlappende retsakter undgås, og at den overordnede sammenhæng i EU's lovgivning om produkter opretholdes.«

Artikel 10, stk. 4, litra d)

Betydelig produktandel som kriterium for revision af etikettens klassificeringsoplysninger

»Efter Kommissionens opfattelse kan andelen af produkter i de to højeste energieffektivitetsklasser anses for at være betydelig, når det kan anslås:

- enten at antallet af modeller i klasse A+++ og A++, der kan fås på det indre marked, udgør omkring en tredjedel eller mere af det samlede antal af de relevante modeller på dette marked
- eller at modeller i klasse A+++ og klasse A++ tegner sig for omkring en tredjedel eller mere af det årlige salg af de pågældende produkter på det indre marked
- eller begge dele.«

Onsdag den 19. maj 2010

Kommissionens erklæring om forbrugeroplysning

»Kommissionen går ind for, at der anvendes EU-instrumenter, som f.eks. programmet »Intelligent Energi - Europa«, for at bidrage til:

- initiativer, der henleder slutbrugernes opmærksomhed på fordelene ved energimærkning
- initiativer, der går ud på at overvåge markedets og teknologiens udvikling hen imod mere energieffektive produkter, særlig ved at finde frem til de modeller i de forskellige produktgrupper, der giver de bedste præstationer, og ved at stille oplysninger til rådighed for alle interesserede parter, f.eks. forbrugerorganisationer, erhvervslivet og miljøorganisationer, således at de formidles bredt ud til forbrugerne.

resultaterne af en sådan overvågning kunne også fungere som indikator for, om mærkningskravene og/eller kravene til miljøvenligt design under direktiv 2010/30/EU og 2009/125/EF trænger til at blive revideret.«

Kommissionens erklæring om Institutionernes pauser

»Europa-Kommissionen noterer sig, at det er Europa-Parlamentets og Rådets opfattelse, at den skal tage hensyn til institutionernes ferieperioder (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet), når den giver meddelelse om delegerede retsakter, medmindre den lovgivningsmæssige retsakt åbner mulighed for en hasteprocedure; formålet hermed er at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at udøve deres beføjelser inden for de frister, der fastlægges i de pågældende lovgivningsmæssige retsakter, og er klar til at handle i overensstemmelse med disse beføjelser.«

Ændringsbudget nr. 1/2010: Sektion I - Parlamentet

P7_TA(2010)0179

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion I - Europa-Parlamentet (09807/2010 - C7-0125/2010 - 2010/2045(BUD))

(2011/C 161 E/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 314,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig den flerårige finansielle ramme i del I, der er vedføjet som bilag I til aftalen,

⁽¹⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag den 19. maj 2010

- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret for 2010, endeligt vedtaget den 17. december 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forslaget til budgetoverslag, vedtaget af Parlamentet den 25. februar 2010 ⁽²⁾,
 - der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 1/2010, forelagt af Kommissionen den 19. marts 2010 (KOM(2010)0107),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1/2010, vedtaget den 18. maj 2010 (09807/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 75b og 75e,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0158/2010),
- A. der henviser, at det under 2010-budgetproceduren vedtoges, at udgifter navnlig i forbindelse med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om nødvendigt ville blive behandlet ved hjælp af eksisterende budgetinstrumenter, som f.eks. et ændringsbudget, efter vedtagelsen af det oprindelige 2010-budget,
- B. der henviser, at det blev understreget, at det i så fald bør undersøges til bunds, om der kan foretages en omfordeling af de nuværende midler, inden der stilles krav om yderligere midler,
- C. der henviser til, at det navnlig blev understreget, at det oprindeligt vedtagne niveau for dets budget udgjorde 19,87 % af de godkendte udgifter under udgiftsområde 5 (administrative bevillinger) i FFR og ikke omfattede nogen tilpasninger i lyset af Lissabontraktaten, navnlig på lovgivningsområdet,
- D. der henviser til, at det samtidig erkendtes, at det som følge af de begrænsede disponible margener vil være nødvendigt med yderligere besparelser og omfordelinger for at kunne imødekomme yderligere anmodninger,
1. glæder sig over Kommissionens forslag til ændringsforslag nr. 1/2010, der er udarbejdet i fuld overensstemmelse med Parlamentets budgetoverslag af 25. februar 2010;
 2. noterer sig Rådets holdning af 18. maj 2010 med godkendelse af forslaget uden ændringer i fuld overensstemmelse med gentlemanaftalen;
 3. påpeger, at en omfattende politisk drøftelse og undersøgelse af de foreslåede foranstaltninger allerede fandt sted i forbindelse med budgetoverslaget i januar og februar 2010;
 4. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 1/2010 uændret og pålægger sin formand at bekendtgøre, at Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2010 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 64 af 12.3.2010.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0038.

Onsdag den 19. maj 2010

Kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation
*****I**

P7_TA(2010)0181

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation (KOM(2008)0818 - C6-0480/2008 - 2008/0238(COD))

(2011/C 161 E/37)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0818),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 152, stk. 4, litra a), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0480/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 168, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 10. juni 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0106/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring og henleder opmærksomheden på Kommissionens vedlagte erklæring, som vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt,
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 306 af 16.12.2009, s. 64.

Onsdag den 19. maj 2010

P7_TC1-COD(2008)0238

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2010/53/EU).

BILAG

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at dette direktivs bestemmelser ikke berører institutionernes fremtidige holdninger for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller individuelle retsakter, der indeholder sådanne bestemmelser.

Erklæring fra Kommissionen (hasteprocedure)

Kommissionen forpligter sig til at holde Europa-Parlamentet og Rådet fuldt underrettet om muligheden for vedtagelse af en delegeret retsakt efter hasteproceduren. Så snart Kommissionens tjenestegrene forudser, at der muligvis vil blive vedtaget en delegeret retsakt efter hasteproceduren, giver de Europa-Parlamentets og Rådets sekretariater uformel underretning herom.

Torsdag den 20. maj 2010

Fællesskabets finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket i Bulgarien - »Kozloduy-programmet« *

P7_TA(2010)0188

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om Fællesskabets finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket i Bulgarien - »Kozloduy-programmet« (KOM(2009)0581 - C7-0289/2009 - 2009/0172(NLE))

(2011/C 161 E/38)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0581),
 - der henviser til artikel 30 i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, vedrørende blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket i Bulgarien,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Parlamentet om den nukleare sikkerhed i Den Europæiske Union (KOM(2002)0605),
 - der henviser til Euratom-traktatens artikel 203, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0289/2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0142/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. mener, at forslaget til Rådets forordning er foreneligt med loftet for underområde 1a i den flerårige finansielle ramme for 2007-2013, men påpeger, at den resterende margen i underområde 1a for perioden 2011-2013 er meget begrænset; understreger, at finansieringen af nye initiativer ikke må gå ud over igangværende programmer eller initiativer under underområde 1a;
 3. gentager derfor sit krav om, at der forelægges en flerårig strategi for programmet for nedlukning af Kozloduy-kernekræftværket såvel som for de øvrige politiske prioriteringer under underområde 1a som led i midtvejsrevisionen af den nuværende flerårige finansielle ramme ledsaget af konkrete forslag til justering og revision heraf inden udgangen af første halvår 2010 ved anvendelse af alle disponible mekanismer i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), navnlig de mekanismer, der er omhandlet i punkt 21-23;
 4. påpeger, at det årlige beløb til programmet for nedlukning af Kozloduy fastsættes under den årlige budgetbehandling, jf. bestemmelserne i punkt 38 i IIA af 17. maj 2006;
 5. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 106a i Euratom-traktaten og artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Torsdag den 20. maj 2010

6. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
7. anmoder Rådet om at høre Parlamentet på ny, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
8. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1
Forslag til forordning
Betragtning 1

(1) Bulgarien **har givet tilsagn om** at lukke blok 1 og 2 samt blok 3 og 4 af Kozloduy-kernekræftværket inden henholdsvis den 31. december 2002 og den 31. december 2006 og om efterfølgende at nedlægge disse blokke. EU har erklæret sig villig til at fortsætte sin finansielle bistand frem til 2009 som en videreførelse af den førtiltrædelsesstøtte, der er ydet under PHARE-programmet, for således at støtte Bulgariens indsats for nedlukningen.

(1) **Under tiltrædelsesforhandlingerne i 2005 indvilgede** Bulgarien **i** at lukke blok 1 og 2 samt blok 3 og 4 af Kozloduy-kernekræftværket inden henholdsvis den 31. december 2002 og den 31. december 2006 og i efterfølgende at nedlægge disse blokke. EU har erklæret sig villig til at fortsætte sin finansielle bistand frem til 2009 som en videreførelse af den førtiltrædelsesstøtte, der er ydet under PHARE-programmet, for således at støtte Bulgariens indsats for nedlukningen. **EU afgav på daværende tidspunkt tilsagn om, at den finansielle bistand ville blive betragtet som en del af en generel gennemgang af fællesskabsstøtten i perioden 2007-2013.**

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 2

(2) I traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union fra 2005, særlig artikel 30 i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, fastsattes med henblik på Bulgariens tilsagn om at lukke blok 3 og 4 af Kozloduy-kernekræftværket et støtteprogram (i det følgende benævnt »Kozloduy-programmet») med et budget på 210 mio. EUR for perioden 2007-2009.

(2) I traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union fra 2005, særlig artikel 30 i akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, fastsattes med henblik på Bulgariens tilsagn om at lukke blok 3 og 4 af Kozloduy-kernekræftværket et støtteprogram (»Kozloduy-programmet») med et budget på 210 mio. EUR for perioden 2007-2009. **Dette program omfatter bistanden til dækning af kapacitetsnedgangen som følge af lukningen af Kozloduy-kernekræftværket.**

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 2 a (ny)

(2a) **Principperne om en solidarisk reaktion fra Unionens side og lige behandling kræver, at der nu såvel som tidligere anvendes en upartisk fremgangsmåde over for medlemsstater, der har brug for finansiell støtte til nedlukning af kernekræftværker som følge af forpligtelsen til at lukke blokke i kernekræftværker, som fastsat i deres tiltrædelsestraktater eller i tilknyttede protokoller.**

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 4**

(4) Unionen anerkender den indsats og de store fremskridt, Bulgarien har gjort i den nedlukningsforberedende fase af Kozloduy-programmet takket være de fællesskabsmidler, der blev stillet til rådighed frem til 2009, og behovet for yderligere finansiel støtte efter 2009 for at fortsætte det igangværende demonteringsarbejde.

(4) Unionen anerkender den indsats og de store fremskridt, Bulgarien har gjort i den nedlukningsforberedende fase af Kozloduy-programmet takket være de fællesskabsmidler, der blev stillet til rådighed frem til 2009, og behovet for yderligere finansiel støtte efter 2009 for at fortsætte det igangværende demonteringsarbejde **i overensstemmelse med tiltrædelsestraktaten fra 2005, men ved anvendelse af de højeste sikkerhedsstandarder.**

Ændring 5**Forslag til forordning****Betragtning 5**

(5) Det er ligeledes vigtigt at anvende Kozloduy-kernekræftværkets egne ressourcer, da dette er med til at stille den nødvendige ekspertise til rådighed og på samme tid mindske den tidlige nedluknings sociale og økonomiske virkninger, idet personalet fra det lukkede kernekræftværk fortsat er beskæftiget. Den fortsatte finansielle støtte er derfor vigtig med henblik på at overholde de krævede **sikkerhedsstandarder.**

(5) Det er ligeledes vigtigt at anvende Kozloduy-kernekræftværkets egne ressourcer, da dette er med til at stille den nødvendige ekspertise til rådighed, **øge know-how og færdigheder** og på samme tid mindske den tidlige nedluknings sociale og økonomiske virkninger, idet personalet fra det lukkede kernekræftværk fortsat er beskæftiget. Den fortsatte finansielle støtte er derfor vigtig med henblik på at overholde de krævede **sikkerheds-, sundheds- og miljøstandarder.**

Ændring 6**Forslag til forordning****Betragtning 6**

(6) Unionen anerkender endvidere behovet for finansiel støtte for at komme videre **med afhjælpningsforanstaltninger i energisektoren i lyset af den omfattende kapacitetsnedgang, nedlukningen af kernekræftblokkene indebærer, og dens** indvirkning på forsyningsikkerheden **i området.**

(6) Unionen anerkender endvidere behovet for **og nødvendigheden af** finansiel støtte for at komme videre **i retning af en mere energieffektiv økonomi, som vil have positiv** indvirkning på forsyningsikkerheden, **på elektricitetspriserne samt på mængden af drivhusgasemissioner i Bulgarien. Eftersom der er behov for større fremskridt i Bulgarien, hvad angår endelig bortskaffelse af bestrålede brændselselementer og højradiaktivt affald, og eftersom den endelige bortskaffelse af alle radioaktive stoffer som følge af nedlukningen af atomkræftværket i Kozloduy er en yderst vigtig proces, der skal planlægges omhyggeligt, bør Unionen bistå den bulgarske regering i processen med at identificere de definitive bortskaffelsesløsninger, om fornødent på grundlag af en undersøgelse foretaget af den bulgarske regering, hvad angår sikker endelig bortskaffelse af alle radioaktive stoffer, der er involveret i nedlukningen.**

Ændring 7**Forslag til forordning****Betragtning 6 a (ny)**

(6a) **Nedgangen i produktionskapaciteten som følge af den tidlige lukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket har medført en betydelig stigning i mængden af drivhusgasemissioner, anslået til 15 TWh i perioden 2011-2013 med en CO₂-ækvivalent på ca. 1,2 Gg/GWh, og har for Bulgariens vedkommende resulteret i en yderligere emissionsmængde på ca. 18 000 Gg eller 18 000 kt CO₂-ækvivalent, hvilket nødvendiggør yderligere CO₂-reduktioner.**

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8**Forslag til forordning
Betragtning 6 b (ny)**

(6b) Unionen anerkender behovet for at afhjælpe virkningen af øgede miljøskader og emissioner som følge af erstatningskapaciteten, der primært stammer fra en øget anvendelse af brunkulsværker.

Ændring 9**Forslag til forordning
Betragtning 6 c (ny)**

(6c) Afhjælpningsforanstaltninger til at mindske de socio-økonomiske følger af lukningen af blok 1-4 i Kozloduy-kerne-kraftværket, såsom omskolingsprogrammer for det pågældende personale, således at de kan anvende deres færdigheder inden for andre sektorer, f.eks. industriel forskning eller vedvarende energi, kunne nødvendiggøre finansiel støtte fra EU.

Ændring 10**Forslag til forordning
Betragtning 7**

(7) **Derfor** bør der på Fællesskabets almindelige budget opføres et beløb på 300 mio. EUR til finansiering af nedlukningen af Kozloduy-kerne-kraftværket i perioden 2010-2013.

(7) **I erkendelsen af den utilstrækkelige tildeling af midler til håndtering af nedlukningsaffald og radioaktivt affald på baggrund af driftsoverskud** bør der på Den Europæiske Unions almindelige budget opføres et beløb på 300 mio. EUR til finansiering af nedlukningen **af blok 1-4** af Kozloduy-kerne-kraftværket i perioden 2010-2013. **Af denne sum bør 180 mio. EUR bruges til at støtte nedlukningsprogrammet, og de resterende 120 mio. EUR til at finansiere både energieffektivitet og spareforanstaltninger.**

Ændring 11**Forslag til forordning
Betragtning 7 a (ny)**

(7a) I lyset af Kommissionens forhåndsvurdering af 27. oktober 2009 ⁽¹⁾ er støttebeløbet på 180 mio. EUR afsat til følgende projekter: 1) projektstyring, teknisk bistand til gennemførelse af nedlukningsprogrammet; 2) aflønning af eksperter i Kozloduy-kerne-kraftværket (drift, vedligeholdelse, teknisk bistand, projektstyring), som arbejder med nedlukningen af blok 1-4; 3) bidrag til opførelse af det nationale anlæg til behandling af radioaktivt affald, som er altafgørende for gennemførelsen af nedlukningsprogrammet, især for oplagringen af lav- og mellemaktivt affald i de første 10 år under gennemførelsen; 4) infrastruktur på stedet og behandling af demonteret affald (bl.a. ved yderligere tildeling af midler til projekter, der allerede er i udbudsfasen). Den i projekt 4 nævnte forbedring af infrastrukturen på stedet bør kun omfatte foranstaltninger i forbindelse med nedlukningen af blok 1-4.

⁽¹⁾ SEK(2009)1431.

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 8

(8) Betalingsbevillingerne til nedlukning af kernekraftværker på EU's almindelige budget bør ikke forvride konkurrencen mellem elskaberne på Unionens energimarked. Sådanne bevil­linger bør også anvendes til at finansiere **foranstaltninger, der kompenserer for tabet af produktionskapacitet** i overensstem­melse med gældende ret.

(8) Betalingsbevillingerne til nedlukning af kernekraftværker på EU's almindelige budget bør ikke forvride konkurrencen mellem elskaberne på Unionens energimarked. Sådanne bevil­linger bør også anvendes til at finansiere **energieffektivitets- og besparelsesforanstaltninger** i overensstemmelse med gældende ret **og reglerne for det fælles europæiske energimarkeds funk­tion.**

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 10

(10) Blandt EBRD's opgaver er forvaltning af de offentlige midler, der er afsat til programmerne for nedlukning af **nukleare anlæg, og overvågning af** den finansielle forvaltning af programmerne, således at de offentlige midler udnyttes bedst muligt. Endvidere gennemfører EBRD de budgetmæssige opgaver, som Kommissionen overlader til den i henhold til finansforordningens artikel 53, stk. 5.

(10) Blandt EBRD's opgaver er forvaltning af de offentlige midler, der er afsat til programmerne for nedlukning af **de kernekraftblokke, som var genstand for aftalerne om lukning i forbindelse med tiltrædelsen. EBRD følger op på** den finansielle forvaltning af programmerne, således at de offentlige midler udnyttes bedst muligt. Endvidere gennemfører EBRD de budgetmæssige opgaver, som Kommissionen overlader til den i henhold til finansforordningens artikel 53, stk. 5.

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 11

(11) For at opnå størst mulig effektivitet bør nedlukningen af Kozloduy-kernekraftværket ske under anvendelse af den bedste tilgængelige tekniske ekspertise og med behørig hensyntagen til arten af og de teknologiske specifikationer for de blokke, der skal nedlukkes.

(11) For at opnå størst mulig effektivitet **og mindske de miljømæssige følger mest muligt** bør nedlukningen af **blok 1-4 i** Kozloduy-kernekraftværket ske under anvendelse af den bedste tilgængelige tekniske ekspertise og med behørig hensyn­tagen til arten af og de teknologiske specifikationer for de blokke, der skal nedlukkes.

Ændring 15
Forslag til forordning
Betragtning 11 a (ny)

(11a) **For at sikre adgang til information, offentlig delta­gelse og åbenhed bør alle passende foranstaltninger træffes under nedlukningen af Kozloduy-kernekraftværket for at opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i internationale konventioner, som allerede indeholder bestemmelser om de krav, der er nødvendige i national, international og grænse­overskridende sammenhæng, f.eks. konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus­konventionen af 25. juni 1998 ⁽¹⁾).**

⁽¹⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 1.

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 16
Forslag til forordning
Betragtning 12

(12) Nedlukningen af Kozloduy-kernekraftværket vil blive gennemført i overensstemmelse med gældende miljølovgivning, særlig Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

(12) Nedlukningen **af blok 1-4** af Kozloduy-kernekraftværket vil blive gennemført **i overensstemmelse med Bulgariens nationale lovgivning og licensordninger og** i overensstemmelse med gældende miljølovgivning, særlig Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Ændring 17
Forslag til forordning
Betragtning 12 a (ny)

(12a) *Aktiviteterne i forbindelse med nedlukningen af Kozloduy-kernekraftværket vil blive udført i overensstemmelse med det grundlæggende mål om at beskytte arbejdstagere og befolkningen mod de skadelige virkninger af ioniserende stråling, som er fastlagt i den eksisterende lovgivning, særlig Rådets direktiv 96/29 Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾, hvorved det højeste niveau af sikkerhed og beskyttelse for arbejdstagere og befolkningens sundhed sikres. Afhjælpningsforanstaltningerne i energisektoren i form af energieffektivitet og vedvarende energiformer bør støttes af en konkret bulgarsk national strategi.*

⁽¹⁾ EUT L 159, 29.6.1996, s.1.

Ændring 18
Forslag til forordning
Betragtning 12 b (ny)

(12b) *Økonomi- og effektivitetsprincipperne for de tildelte midler bør sikres ved hjælp af evaluering og forvaltningsrevision af de programmer, der tidligere har modtaget støtte.*

Ændring 19
Forslag til forordning
Betragtning 13 a (ny)

(13a) *Artikel 53d, 108a og 165 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og artikel 35 og 43 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ fastsætter de betingelser, der skal tages hensyn til ved metoden for budgetgennemførelse ved fælles forvaltning.*

⁽¹⁾ EUT L 248, 16.9.2002, s.1.

⁽²⁾ EUT L 357, 31.12.2002, s.1.

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 20

Forslag til forordning
Betragtning 13 b (nyt)

(13b) *Projektet med Kozloduy-kernekraftværket bør tjene som et eksempel, og Kommissionen bør udarbejde et fuldstændigt og nøjagtigt budget for nedlukningen med henblik på en analyse af og et overslag over udgifterne ved fremtidige nedlukninger af kernekraftværker.*

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 1

Denne forordning fastsætter et program med detaljerede regler for gennemførelsen af *Fællesskabets* finansielle bidrag til nedlukningen af blok 1-4 af Kozloduy-kernekraftværket i Bulgarien og til afhjælpning af konsekvenserne af deres nedlukning (i det følgende benævnt »Kozloduy-programmet«).

Denne forordning fastsætter et program med detaljerede regler for gennemførelsen af *Unionens* finansielle bidrag til **den fortsatte proces med** nedlukningen af blok 1-4 af Kozloduy-kernekraftværket i Bulgarien og til afhjælpning af konsekvenserne, **hvad angår miljøet, økonomien og forsyningsikkerheden i regionen**, af deres **tidlige** nedlukning (»Kozloduy-programmet«).

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 2

Fællesskabets bidrag til Kozloduy-programmet ydes med **henblik på finansiering af** foranstaltninger i forbindelse med nedlukningen af Kozloduy-kernekraftværket, foranstaltninger til genopretning af miljøet i overensstemmelse med gældende fællesskabsret og til modernisering af **den konventionelle produktionskapacitet** som erstatning for produktionskapaciteten i de fire reaktorer på Kozloduy-kernekraftværket samt andre foranstaltninger, der ligger i forlængelse af beslutningen om at lukke og nedlægge **dette værk**, og som bidrager til den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering af Bulgariens energiproduktion, -transmission og -distribution og til at øge forsyningsikkerheden og **forbedre** energieffektiviteten i Bulgarien.

Unionens bidrag til Kozloduy-programmet ydes med **det primære formål at finansiere** foranstaltninger i forbindelse med nedlukningen af **blok 1-4 i** Kozloduy-kernekraftværket. **Der tages endvidere sigte på** foranstaltninger til genopretning af miljøet i overensstemmelse med gældende fællesskabsret og til modernisering af **produktionskapaciteten** som erstatning for produktionskapaciteten i de fire reaktorer på Kozloduy-kernekraftværket samt andre foranstaltninger, der ligger i forlængelse af beslutningen om at lukke og nedlægge **disse blokke**, og som bidrager til den nødvendige omstrukturering, genopretning af miljøet og modernisering **og styrkelse** af Bulgariens energiproduktion, -transmission og -distribution og til at øge forsyningsikkerheden og **sikre en højere standard for forsyning, energieffektivitet og brug af vedvarende energi** i Bulgarien, **samtidig med, at man sikrer energibesparende foranstaltninger og fremmer vedvarende energikilder. Der kan også stilles finansiell støtte til rådighed til afhjælpning af den socio-økonomiske overgang i de pågældende samfund, f.eks. gennem udvikling af nye bæredygtige arbejdspladser og industrier.**

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 3 - stk. 1

1. Det finansielle referencebeløb, der er nødvendigt for gennemførelse af Kozloduy-programmet i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013, er på 300 mio. EUR.

1. Det finansielle referencebeløb, der **i henhold til punkt 38 i IIA af 17. maj 2006** er nødvendigt for gennemførelse af Kozloduy-programmet i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013, er på 300 mio. euro.

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 24

Forslag til forordning

Artikel 3 - stk. 2

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag **og i overensstemmelse med kravene til nedlukningen.**

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 3 - stk. 3

3. Bevillingerne til Kozloduy-programmet **kan** revideres i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013 i takt med gennemførelsen af programmet, således at det sikres, at programmeringen og tildelingen af ressourcer virkelig baseres på det faktiske betalingsbehov og absorptionsevnen.

3. Bevillingerne til Kozloduy-programmet revideres hvert år i perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2013 i takt med gennemførelsen af programmet **og for at tage højde for de langsigtede indvirkninger på og konsekvenser for miljøet, økonomien og forsyningssikkerheden, som den tidlige lukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekraftværket har**, således at det sikres, at programmeringen og tildelingen af ressourcer virkelig baseres på det faktiske betalingsbehov og absorptionsevnen.

Ændring 26

Forslag til forordning

Artikel 5 - stk. 2

2. Foranstaltningerne under Kozloduy-programmet vedtages i henhold til artikel 8, stk. 2.

2. Foranstaltningerne under Kozloduy-programmet vedtages i henhold til artikel 8, stk. 2. **De overholder EU's regler om offentlige kontrakter.**

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 6 - stk. 1

1. Kommissionen kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en kontrol af anvendelsen af støtten. Kontrollen kan foretages i hele løbetiden for den mellem Fællesskabet og EBRD indgåede aftale om tildeling af fællesskabsmidler til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduy-kernekraftværket i en periode på fem år fra datoen for udbetaling af sidste rate af støtten. Resultaterne af disse kontroller kan føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagesøgning.

1. Kommissionen **overvåger og** kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en kontrol af anvendelsen af støtten. Kontrollen kan foretages i hele løbetiden for den mellem Fællesskabet og EBRD indgåede aftale om tildeling af fællesskabsmidler til den internationale fond for støtte til nedlukning af Kozloduy-kernekraftværket, **i henhold til Den Internationale Atomenergiorganisation og Det Internationale Energiagenturs regler**, i en periode på fem år fra datoen for udbetaling af sidste rate af støtten. Resultaterne af disse kontroller kan føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagesøgning. **Finansieringen af sådanne kontroller og enhver anden vurdering ligger uden for budgetrammen for bistand til nedlukning.**

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 6 - stk. 2 - afsnit 1

2. Kommissionens personale og eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, der er nødvendigt til udførelse af disse kontroller, have adgang til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, også i elektronisk form.

2. Kommissionens personale og eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, der er nødvendigt til udførelse af disse kontroller, have adgang til modtagerens kontorlokaler og til alle nødvendige oplysninger, også i elektronisk form. **Kontrollerne omfatter også en undersøgelse af situationen i forbindelse med udstedelsen af nedlukningsgodkendelser.**

Torsdag den 20. maj 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 29**Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 2 – afsnit 2**

Revisionsretten har samme rettigheder, herunder adgangsrettigheder, som Kommissionen.

Revisionsretten **og Europa-Parlamentet** har samme rettigheder, herunder adgangsrettigheder, som Kommissionen.

Ændring 30**Forslag til forordning
Artikel 7**

Kommissionen forestår gennemførelsen af denne forordning og aflægger regelmæssigt beretning herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3.

Kommissionen forestår gennemførelsen af denne forordning og aflægger regelmæssigt beretning herom for Europa-Parlamentet og Rådet **om anvendelsen af midler og de gennemførte aktiviteter**. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering **og en efterfølgende evaluering** i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, **og aflægger beretning om begge for Europa-Parlamentet**.

Den efterfølgende evaluering skal indeholde et fuldstændigt og nøjagtigt budget over udgifterne ved nedlukningen af et kernekraftværk, således at de fremtidige nedlukningsudgifter kan planlægges. Den skal også omfatte en analyse af de økonomiske, sociale og miljømæssige udgifter med vægten lagt på følgerne af den frigjorte reststråling og følgerne for forsyningssikkerheden.

Ændring 31**Forslag til forordning
Artikel 7 a (ny)****Artikel 7a**

Kommissionen foretager en vurdering af overensstemmelsen med internationale standarder, der mindst skal omfatte områderne regnskab, revision, intern kontrol og procedurer for indgåelse af indkøbsaftaler i henhold til EBRD, inden den undertegner aftalen om bidrag.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 161 E/16	Sikring af synergier mellem de fonde, som er øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU (2009/2243(INI))	104
2011/C 161 E/17	De offentlige finansers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i forbindelse med økonomisk genopretning (2010/2038(INI))	112
2011/C 161 E/18	Samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU2020-målene (2009/2235(INI))	120
2011/C 161 E/19	Middelhavsunionen Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om Middelhavsunionen (2009/2215(INI))	126
2011/C 161 E/20	Nødvendigheden af en EU-strategi for Sydkaukasus Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om nødvendigheden af en EU-strategi for Sydkaukasus (2009/2216(INI))	136
2011/C 161 E/21	Religionsfrihed i Pakistan Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om religionsfrihed i Pakistan	147
2011/C 161 E/22	Situationen i Thailand Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om Thailand	152
2011/C 161 E/23	Burma Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om situationen i Burma/Myanmar	154

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 18. maj 2010

2011/C 161 E/24	Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (16626/2/2009 - C7-0049/2010 - 2009/0027(COD))	158
2011/C 161 E/25	Bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets holdning ved førstebehandlingen med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (05386/3/2010 - C7-0095/2010 - 2008/0223(COD))	159
	BILAG	160

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 161 E/26	Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (ændring af Rådets beslutning 573/2007/EF) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme og om ophævelse af Rådets beslutning 2004/904/EF (KOM(2009)0456 - C7-0123/2009 - 2009/0127(COD))	161
	P7_TC1-COD(2009)0127 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2010/EU om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme	162
2011/C 161 E/27	Overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1104/2008 om overgang fra Schengen-informationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2009)0508 - C7-0244/2009 - 2009/0136(NLE))	166
2011/C 161 E/28	Overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (ændring af afgørelse 2008/839/RIA) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets afgørelse 2008/839/RIA om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (KOM(2010)0015 - C7-0040/2010 - 2010/0006(NLE))	172
2011/C 161 E/29	Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af direktiv 86/613/EØF (17279/3/2009 - C7-0075/2010 - 2008/0192(COD))	177
	P7_TC2-COD(2008)0192 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF	178
2011/C 161 E/30	Betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf (KOM(2009)0031 - C6-0048/2009 - 2009/0006(COD))	179
	P7_TC1-COD(2009)0006 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning heraf og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF, direktiv 96/73/EF og direktiv 2008/121/EF	180
	BILAG I	196
	BILAG II	199
	BILAG III	200

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	BILAG IV	201
	BILAG V	202
	BILAG VI	204
	BILAG VII	205
	BILAG VIII	206
	BILAG IX	252
	BILAG X	254
2011/C 161 E/31	Makrofinansiel bistand til Ukraine ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Ukraine (KOM(2009)0580 - C7-0277/2009 - 2009/0162(COD))	256
	P7_TC1-COD(2009)0162 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om makrofinansiel bistand til Ukraine	257
2011/C 161 E/32	Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (ændring af forordning (EF) nr. 247/2006) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (KOM(2009)0510 - C7-0255/2009 - 2009/0138(COD))	257
	P7_TC1-COD(2009)0138 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder	258
2011/C 161 E/33	Overdragelse af indtægter og udgifter for 2011 - Sektion I - Parlamentet Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2010 om overdragelse af Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2011 (2010/2005(BUD))	258
	BILAG	265
Onsdag den 19. maj 2010		
2011/C 161 E/34	Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (ændring af beslutning nr. 573/2007/EF) ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (16627/1/2009 - C7-0051/2010 - 2009/0026(COD))	266

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 161 E/35	Angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) ***II Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (05247/1/2010 - C7-0094/2010 - 2008/0222(COD))	267
	BILAG	268
2011/C 161 E/36	Ændringsbudget nr. 1/2010: Sektion I - Parlamentet Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion I - Europa-Parlamentet (09807/2010 - C7-0125/2010 - 2010/2045(BUD))	269
2011/C 161 E/37	Kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. maj 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation (KOM(2008)0818 - C6-0480/2008 - 2008/0238(COD))	271
	P7_TC1-COD(2008)0238 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. maj 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation	272
	BILAG	272
	Torsdag den 20. maj 2010	
2011/C 161 E/38	Fællesskabets finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket i Bulgarien -»Kozloduy-programmet« * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. maj 2010 om forslag til Rådets forordning om Fællesskabets finansielle bistand med hensyn til nedlukning af blok 1-4 i Kozloduy-kernekræftværket i Bulgarien - »Kozloduy-programmet« (KOM(2009)0581 - C7-0289/2009 - 2009/0172(NLE))	273

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA